

تأسیس کلیساهای جدید

نویسنده: لری پیت

مترجم: آریان رشدی
ویرایش و انطباق: آرمان رشدی

انتشارات ایلام - انگلستان ۲۰۰۸

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

شابک: ۹۷۸-۱-۹۰۴۹۹۲-۳۳-۲

این کتاب ترجمه‌ای است از کتاب

Starting New Churches

Larry Pate

Translated into Persian by: Arian Roshdi

Edited by: Arman Roshdi

GLOBAL UNIVERSITY
1211 South Glenstone Ave.
Springfield, MO 65804
U.S.A

Published by:
ELAM PUBLICATIONS
P.O. BOX 75
GODALMING GU8 6YP
ENGLAND

Persian Translation Copyright © Elam Ministries 2008

ISBN 978-1-904992-33-2

تأسیس کلیساهای جدید، دوره خدمات مسیحی

کلیه آیات نقل شده، از کتاب مقدس ترجمه قدیم می‌باشد. در صورتی که این ترجمه برای تان دشوار است، می‌توانید آیه‌ها را از ترجمه جدید «هزاره نو»، «مژده برای عصر جدید» و یا ترجمه «تفسیری» بیابید و بخوانید.

فهرست مطالب

۵	مقدمه
	بخش اول: الگویی برای کلیساها
۱۱	درس اول - کلیسا در عهد جدید
۴۳	درس دوم - کلیسا و رسالتش
	بخش دوم: روشی برای کلیساها
۷۵	درس سوم - کلیساهایی که خود را اداره می کنند
۱۰۷	درس چهارم - کلیساهایی که کلیساهای جدیدی بوجود می آورند
۱۳۳	درس پنجم - کلیساهایی که نیاز مالی خود را برآورده می سازند
	بخش سوم: تکثیر کلیساها
۱۵۹	درس ششم - کلیسا باید رهبر تربیت کند
۱۸۳	درس هفتم - نمونه هایی از روش های تأسیس کلیسا
۱۹۹	درس هشتم - تبدیل یک کلیسا به کلیسای تکثیر یابنده
۲۱۹	پاسخ خودآزمایی ها
۲۲۵	آزمون های میانی

توجه

مطالعه و کسب دانش در زمینه کتاب مقدس و الهیات به تنهایی هیچ کس را خادم نمی سازد. فقط کسانی افتخار خدمت به خداوند را دریافت می دارند که حاضر باشند «خدمت» کنند، نه «ریاست»؛ حاضر باشند، آخر باشند، نه اول؛ حاضر باشند افتخار را به دیگران بدهند و از حق خود بگذرند!

آنچه که یک مسیحی را شایسته خدمت به خداوند می سازد، روحیه خدمتکاری است. اگر چنین روحیه ای در وجود مسیحی شکل گرفته باشد، آنگاه، و فقط آنگاه است که دانش الهیات و کتاب مقدس می توانند او را برای خدمت مؤثرتر مجهز سازند.

دعای ما این است که چنین روحیه ای در همه ما شکل بگیرد. آمین!

مقدمه

آیا می‌دانید که می‌توانید سهم فعالی در بنای کلیسای مسیح داشته باشید؟ یقیناً این امر در فرمایش عیسی در متی ۱۶:۱۸ مستتر است: «کلیسای خود را بنا می‌کنم.» از هنگام آغاز کار کلیسا در روز پنطیکاست، پیروان مسیح کلیسا را در تمام دنیا بنیاد گذاشتند.

در این دورهٔ درسی، ارزش هدایت روح‌القدس را در برنامه‌ریزی و تعیین خط‌مشی برای بنیانگذاری و توسعهٔ کلیساهای جدید فرا خواهید گرفت. کتاب مقدس اصول و اهدافی را ارائه می‌دهد که راهنمایی برای پی‌ریزی کلیسا در تمامی فرهنگ‌ها و اقوام به‌شمار می‌رود.

عهد جدید، نقطهٔ آغاز کلیسا و گسترش آن در جهان شناخته شدهٔ آن زمان را توصیف می‌کند. از هدایت روح‌القدس در کلیسای اولیه، اصول و الگوهایی را برای زمان حاضر فرا خواهید گرفت. ملاحظه خواهید کرد که چگونه هر مسیحی دارای مسئولیتی است برای همکاری با دیگر اعضای بدن مسیح برای پی‌ریزی کلیساهای جدید. روش‌های انگیزش دیگر ایمانداران برای متعهد شدن در پی‌ریزی کلیسا را مورد مشاهده قرار خواهید داد.

هنگامی که این دوره درسی را مطالعه می‌کنید، به روح‌القدس اجازه بدهید تا نقشهٔ خود را در مورد سهم شما در بنای کلیسای عیسی مسیح نشان دهد. بگذارید تا ارزش کلیسای محلی‌تان را در چارچوب بزرگ و جهانی بدن مسیح، بر شما آشکار کند.

هدف این کتاب درسی

کتاب «تأسیس کلیساهای جدید»، یک دورهٔ درسی عملی است که بر اهمیت استقرار کلیساهای جدید به‌عنوان وسیله‌ای برای بشارت به جهان تأکید می‌ورزد. این کتاب رهنمودهایی می‌دهد تا هر کلیسای محلی بتواند در پی‌ریزی کلیساهای جدید سهمی مؤثر ایفا کند و به این ترتیب، تبدیل به کلیسایی تکثیرباینده گردد.

این کتاب درسی طوری طرح‌ریزی شده که به هر شخص به سه طریق کمک کند:
(۱) به شخص کمک می‌کند تا هدف و کارکرد کلیسا را آنگونه که در عهدجدید توصیف شده، درک نماید؛

(۲) به شخص کمک می‌کند تا درکی درست از معنی و اهمیت خودگردانی، خودافزایی، و خودکفایی به‌دست آورد؛

(۳) به شخص کمک می‌کند تا روش‌هایی را بیاموزد که به‌واسطه آن کلیسا می‌تواند تحت تمامی شرایط و در تمامی فرهنگ‌ها تأسیس و تکثیر شود.

به این ترتیب، پس از مطالعه این کتاب درسی، باید بتوانید:

- درک کنید که تأسیس کلیسا، هم هدف بشارت است و هم وسیله آن.
- نقش و اهمیت کلیسای محلی را در خدمت بشارتی کلیسای جهانی درک کنید.
- مقوله کلیسای تکثیربند را توضیح دهید.
- اصول درست تأسیس کلیسا را در بین گروه‌های خاص مردم تشریح نمایید.
- طرح خود را برای تأسیس یک کلیسا بیان کرده، ارزیابی نمایید.

نویسنده این کتاب درسی

لری پیت (Larry Pate) بعد از جستجوی حقیقت در مذاهب مختلف، و درست پیش از وارد شدن به دانشگاه Davis در کالیفرنیا، خود را به مسیح سپرد. وی بعد از دو سال تحصیل، به دعوت خدا برای خدمت پاسخ داده و تحصیلات خود را به کالج کتاب مقدس Bethany در سانتاکروز کالیفرنیا انتقال داد، و لیسانس خود را دریافت کرد. آقای Pate به عنوان یک مبشر، معاون شبان، و شبان به مدت هشت سال مشغول خدمت کلیسا بود و در سال ۱۹۷۴ وارد خدمت میسیونری گشت. وی در دانشگاه سانتاکلارا و مدرسه جماعت ربانی، تحصیلات آموزشی انجام داد و مدرک فوق لیسانس خود را در مطالعات میسیونری اخذ کرد. وی مطالعات عالی و تخصصی خود را در مدرسه World Mission of Fuller Theological Seminary در پاسادینا

کالیفرنیا گذراند و به مدت شش سال به عنوان مبشر در بنگلادش خدمت کرد و در کالج Costa Mesa در کالیفرنیا، معلم خدمات میان فرهنگی گردید.

نحوه مطالعه این کتاب

کتاب حاضر به شیوه‌ای ویژه نگارش یافته است که خواننده بتواند از آن به صورت خودآموز استفاده کند.

در مقدمه درس، کلیات و اهداف درس ارائه شده است. سپس قسمت‌های مختلف درس را به ترتیب مطالعه نمایید و به سؤالات مطرح شده پاسخ دهید. این سؤالات در لابلای دروس گنجانده شده‌اند. پاسخ‌های صحیح سؤالات را در آخر هر درس خواهید یافت. جواب‌های خود را با آنها مقایسه کنید. برای کمک به خودتان، بهتر است تا زمانی که به سؤالات پاسخ نداده‌اید، به پاسخ‌ها نگاه نکنید.

در پایان هر درس نیز یک خودآزمایی وجود دارد. این خودآزمایی شما را در به‌خاطر سپردن مطالب درس و یادگیری نکاتی که احیاناً توجه نکرده‌اید، یاری می‌دهد. پاسخ صحیح به سؤالات خودآزمایی در پایان کتاب آمده است.

ارزش دانشگاهی این دوره

هر کتاب از دوره «خدمت مسیحی» معادل یک واحد دانشگاهی ارزش دارد (لیسانس الهیات معادل ۱۲۸ واحد می‌باشد). دانشجویان می‌توانند کتاب‌های دوره «خدمت مسیحی» را به سه شیوه مطالعه کنند:

نخست، این کتاب‌ها را می‌توانند فقط برای اطلاعات عمومی و مطالعه شخصی بخوانند؛

دوم، می‌توانند آن را مطالعه کرده، و در پایان فقط آزمون‌های میانی را به شرح زیر بگذارند؛

سوم، می‌توانند پس از گذراندن آزمون‌های میانی، آزمون رسمی و نهایی را طبق توضیحات زیر بگذارند و یک واحد دانشگاهی اخذ کنند.

آزمون‌های میانی

در پایان کتاب، سؤالات مربوط به آزمون‌های میانی را خواهید یافت. نام و نشانی خود را بر روی پاسخنامه ارائه شده بنویسید، و سپس به سؤالات پاسخ دهید. پس از آن، پاسخنامه را برای ما ارسال دارید تا آن را اصلاح کرده، به شما عودت دهیم. پس از اتمام هجده کتاب دوره «خدمت مسیحی» یک گواهینامه تقدیم دانشجوی خواهد شد.

آزمون رسمی (نهایی)

دانشجویانی که مایل باشند، می‌توانند پس از گذراندن آزمون‌های میانی، برای دریافت آزمون رسمی هر کتاب، یک فرم ثبت‌نام رسمی ICI تکمیل نمایند و با پرداخت هزینه مربوطه، آزمون رسمی را بگذرانند. این آزمون از آنجا که ارزش دانشگاهی دارد، باید نزد یک شبان یا خادم رسمی کلیسا گذرانده شود. در صورت موفقیت در این آزمون (امتیاز ۸۰٪ و بالاتر)، دانشجوی یک واحد کسب خواهد کرد و گواهی مربوط به آن درس را از دفتر بین‌المللی ICI دریافت خواهد داشت.

در صورت تکمیل هجده کتاب دوره «خدمت مسیحی» دانشجوی هجده واحد رسمی از ۱۲۸ واحد لازم برای اخذ لیسانس الهیات را کسب می‌کند. در این صورت، دانشجوی می‌تواند با ورود به دوره‌های پیشرفته‌تر دانشگاهی، تحصیل الهیات را تا حد فوق دیپلم (۶۴ واحد) یا لیسانس (۱۲۸ واحد) ادامه دهد.

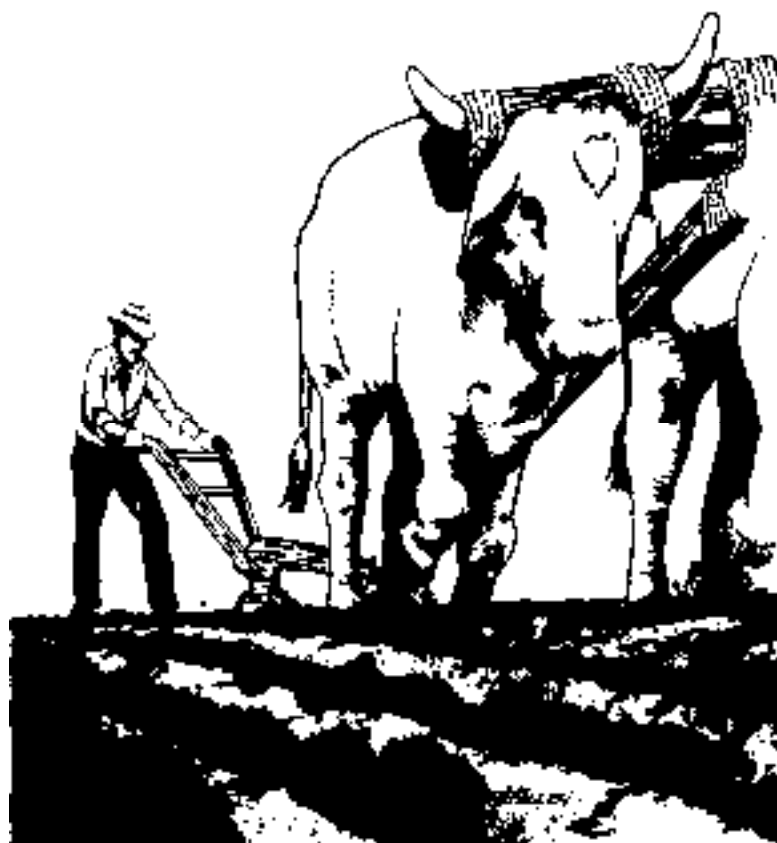
باشد که خداوند شما را به‌هنگام مطالعه این کتاب برکت دهد. دعا می‌کنیم که این مطالعه به زندگی و خدمت مسیحی‌تان غنا بخشیده، به شما کمک کند تا به‌طرز مؤثرتری سهم خود را در بدن مسیح تحقق بخشید.

برای‌تان آرزوی موفقیت می‌کنیم.

بخش اول

الگویی برای کلیساها

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

کلیسا در عهد جدید

ادوارد و آلبرت به هنگام صحبت با معلم سابق خود، برادر مارک، بسیار هیجان زده بودند. می گفتند: «در دو هفته گذشته در میدان شهر موعظه کردیم و ۲۰ نفر خداوند را به عنوان نجات دهنده خود پذیرفتند. اکنون باید کلیسایی برای نوایمانان شروع کنیم. می خواهیم مطمئن شویم که این کار را درست انجام می دهیم. لذا آمده ایم تا در این باره با شما گفتگو کنیم.»

برادر مارک در پاسخ گفت: «شروع کردن یک کلیسای جدید مسئولیت خارق العاده ای است. طرح کلیسا در ذهن خدا ریخته شد، توسط خداوند عیسی آغاز گردید، و توسط روح القدس به اجرا درآمد. حالا بیایید در مورد معنی واقعی مسئولیت شما در شروع یک کلیسای جدید صحبت کنیم.»

شما هم شاید قبلاً در موقعیتی مشابه قرار گرفته باشید که خواسته اید کلیسایی جدید تأسیس کنید؛ یا شاید می دانید که به زودی لازم خواهد بود چنین کاری بکنید. این کتاب درسی به شما کمک خواهد کرد که برای شروع کلیساهای جدید از نقشه کتاب مقدس پیروی کنید. در اولین درس این کتاب، با نکات بسیار مهمی در باره کلیسا آشنا خواهید شد: کلیسای اولیه چگونه بود؟ هدفش چه بود؟ و چگونه و از چه راه هایی خدمت می کرد و گسترش می یافت؟

فهرست مطالب

الگوی کلیسا

خدمت کلیسا

مؤسس کلیسا

قدرت کلیسا

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- نمونه کلیسای اولیه را امروز برای تأسیس کلیسا پیاده کنید.
 - شرح دهید که عطایای خدمت چه ارتباطی به شروع کلیساهای جدید دارند.
 - خصوصیات کسی را که کلیساهای جدید شروع می‌کند، فهرست‌وار بازگو کرده، پیام او را توصیف کنید.
 - جنبه‌های مختلف کار روح‌القدس را در تأسیس کلیسا شرح دهید و هر یک را ارزیابی کنید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- مقدمه این کتاب را به دقت بخوانید.
- ۲- به اهداف درس به دقت توجه کنید. این به شما کمک خواهد کرد تا به هنگام مطالعه متن درس، مطالبی را که آموختن‌شان اهمیت دارد، تشخیص دهید.
- ۳- متن درس را بخوانید و تمرین‌های آن را انجام دهید. می‌توانید پاسخ‌های خود را در یک دفتر یادداشت بنویسید. پاسخ‌های خود را با پاسخ‌های انتهای درس مقایسه کنید.
- ۴- کتاب مقدس خود را باز نگاه داشته، آیات داده شده را به دقت بخوانید.

۵- به خودآزمایی انتهای درس پاسخ داده، جواب‌های خود را به‌دقت با پاسخ‌های آمده در انتهای این کتاب مقایسه کنید. هر یک از مواردی که به آن پاسخ صحیح نداده‌اید، مرور کنید.

متن درس

در نظر خدا، تمام افرادی که به مسیح ایمان دارند، در یک مشارکت و رفاقت روحانی بسر می‌برند. کتاب مقدس این مشارکت را بدن مسیح می‌خواند (اول قرنتیان ۱۲:۱۲-۱۳، ۲۷). چگونه می‌توانیم افرادی را که بدن مسیح را تشکیل می‌دهند، توصیف نماییم؟ کتاب مقدس هنگامی که در مورد ایمانداران سخن می‌گوید، کلمه «کلیسا» را به کار می‌برد. کلیسا، مشارکت ایمانداران است، کسانی که از نو مولود شده، به واسطه قربانی مسیح بر روی صلیب، از گناهان‌شان بازخرید شده‌اند. ایشان به مرگ عیسی به عنوان کفاره گناهان‌شان ایمان داشته، در اطاعت از خدا زندگی می‌کنند. در عهدجدید، هر گاه عبارات «ایمانداران» و «کلیسا» در کنار هم بکار برده شده باشد، به پیروان مسیح اشاره می‌کند (اعمال ۱۴:۲۱-۲۸؛ ۱۵:۲-۳).

کلمه «کلیسا» برای توصیف عناصر مختلف بدن مسیح به کار می‌رود.

۱- کلیسای محلی یا کلیسای گردهم آمده که عبارتست از گروهی از ایمانداران که برای پرستش خدا و مطالعه کتاب مقدس گرد هم می‌آیند (اعمال ۱۱:۲۲؛ اول قرنتیان ۱:۲؛ اول تسالونیکیان ۱:۱؛ فیلیمون ۲). تعداد اعضای کلیسای محلی می‌تواند زیاد باشد، مثلاً چند هزار نفر، یا ممکن است بسیار اندک باشد (متی ۱۸:۲۰). هر دو نمونه‌هایی از کلیسای گردهم آمده می‌باشند.

۲- کلیسای جهانی که عبارتست از مشارکت تمامی ایمانداران سراسر جهان. هر ایماندار واقعی بخشی از این مشارکت جهانی است. این مورد، اغلب کلیسای جهانی نامیده می‌شود.

الگوی کلیسا

کلیسایی که در عهدجدید می‌بینیم، الگو و مدلی است برای رشد تمامی کلیساهای در دوره‌های بعدی. پولس رسول به افسسیان نوشت که قوم خدا، یعنی کلیسا «از اهل خانه خدا» می‌باشند «و بر بنیاد رسولان و انبیا بنا شده‌اید که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است» (افسسیان ۲:۲۰). با چنین شالوده عظیمی، خدا می‌خواهد که ما امروز چه نوع کلیسایی بنا کنیم؟ هنگامی که تاریخ کلیسا را مطالعه می‌کنیم، فرا می‌گیریم که چند اصل کلیدی وجود دارد که می‌توانند امروزه برای بنای کلیسا در هر فرهنگ یا هر جایی به‌طور موفقیت‌آمیزی مورد استفاده قرار گیرند.

سرآغاز کلیسا

در اینجا شش اصل کلیدی برای شروع کلیسا تشریح شده است. این اصول از بررسی کار کلیسای عهدجدید به‌دست آمده است.

نخست، ایمانداران مسئول اعلام انجیل به جامعه خود بودند. شاگردان از حکم عیسی مبنی بر شروع موعظه انجیل در اورشلیم پیروی کردند. ایشان فقط به موعظه انجیل نپرداختند، بلکه به‌واسطه شیوه زندگی خود نیز انجیل را بشارت دادند. اعمال ۲:۴۲-۴۷ را بخوانید. اینک به بررسی این آیه‌ها می‌پردازیم تا دریابیم که شهادت کلیسا چگونه از طریق زندگی ایمانداران تقویت می‌شد.

در آیه ۴۲ گفته شده که ایمانداران با سپردن خود به تعلیم رسولان، در ایمان تقویت شده و به‌واسطه مشارکت صمیمانه در خوراک و دعا تشویق می‌شدند. همچنین ایشان از طریق تقسیم اموال و مایملک خود میان نیازمندان، به یکدیگر کمک می‌کردند (آیه ۴۵).

کتاب مقدس به ما می‌گوید که همه به‌خاطر عجایب و آیاتی که رسولان به‌واسطه قدرت خدا انجام می‌دادند، در حیرت و ترس فرو رفته بودند. این معجزات قطعاً شهادتی بود برای تمام کسانی که این چیزها را می‌دیدند، و بدون شک بسیاری را

به سوی ایمان مسیح جذب کرد. می توانیم حدس بزنیم که بسیاری از بی ایمانان نیز به خاطر شادی ایمانداران جذب مسیح می شدند. آیه ۴۶ نظر مردم اورشلیم را در مورد مسیحیان توصیف می کند: «هر روزه در هیکل به یکدل پیوسته بودند ... و خوراک را به خوشی و ساده دلی می خوردند و خدا را حمد می گفتند و نزد تمامی خلق عزیز می گردیدند.»

نتیجه شیوه زندگی ایمانداران این بود که «خداوند هر روزه ناجیان را بر کلیسا می افزود» (آیه ۴۷).

طبق آیه هایی که هم اینک خواندیم، دیدیم که گروهی محلی از ایمانداران تشکیل شد. ایشان در ضمن اینکه عامل تشویق و قوت یکدیگر به شمار می رفتند، تأثیر عمیقی نیز بر جامعه خود بر جای می گذاردند. افراد می توانند انجیل را در اجتماع خود شهادت دهند، اما پایدارترین و مؤثرترین شهادت، زندگی خداپسندانه ایمانداران در جامعه خود می باشد، زندگی که همراه با شادی و محبت باشد. در اورشلیم، یک گروه محلی مستحکم از ایمانداران تشکیل گردید. سپس کلیسا به سرعت شروع به رشد در نواحی اطراف کرد، یعنی در یهودیه، سامره و در مدت کوتاهی در ایالت های ماورای این نواحی.

دوم، انجیل در همه جا به بی ایمانان موعظه شد. رسولان برای اعلام انجیل، نه سالتی اجاره کردند و نه خود را محدود به ساختمانی نمودند. ایشان هر روزه بیرون می رفتند و در صحن هیکل (اعمال ۲: ۴۶) یکدیگر را ملاقات می کردند، چون در آنجا مردمی بودند که نیاز به شنیدن پیام ایشان داشتند. حتی بعد از آنکه رسولان به زندان افکنده شده، شلاق خوردند، «هر روزه در هیکل و خانه ها از تعلیم و مژده دادن که عیسی مسیح است دست نکشیدند» (اعمال ۵: ۴۲). اصلی که در این آیه بیان شده این است که ایشان انجیل را به جاهایی می بردند که گناهکاران در آنجا بودند. ایشان منتظر نشدند که گناهکاران به کلیسای محلی شان بیایند؛ آنها خودشان به میان گناهکاران رفتند. ما باید از آنان سرمشق بگیریم.

سوم، کلیسای عهدجدید کسانی را که خدا خوانده بود تا انجیل را به دیگر نواحی ببرند، تشخیص داد و برای خدمت گسیل داشت. در عین حال که هر ایمانداري مسئول است که در جامعه خود شهادت دهد، کسانی هم هستند که قابلیت و دعوت این را دارند که به نواحی جدید بروند. یک نمونه از این امر را در کلیسای انطاکیه می‌بینیم. این کلیسا برنابا و سولس را، بعد از آنکه توسط روح القدس جدا شدند، فرستاد (اعمال ۱۳: ۱-۳). در درس‌های بعدی این کتاب، اصل خودافزایی کلیسا را مطالعه کرده، آن را به‌طور کامل مورد بحث قرار خواهیم داد.

چهارم، بشارت در عهدجدید معطوف به افراد بالغ بود. در عهدجدید، معمولاً به رئیس خانواده بشارت داده می‌شد تا او نیز به‌نوبه خود، تمام خانواده خود را بسوی مسیح بیاورد. نمونه‌های بسیاری از این اصل در عهدجدید وجود دارد: پطرس برای خانواده کرنیلیوس موعظه کرد (اعمال ۱۰)؛ پولس زندانبان فیلیپی را دعوت کرد تا به خداوند ایمان آورد، سپس او و تمام خانواده‌اش را تعمید داد (اعمال ۱۶: ۳۱-۳۳). همچنین پولس در فیلیپی برای برخی زنان بازرگان موعظه کرد، از جمله لیدیا که دل خود را گشوده، به پیام پولس پاسخ داد. او و اعضای خانواده‌اش تعمید گرفتند (اعمال ۱۶: ۱۴، ۱۵). سایر نمونه‌ها عبارتند از خانواده استیفانوس (اول قرن‌تین ۱: ۱۶)، آنیسفورس (دوم تیموتاؤس ۱: ۱۶) و فیلیمون (فیلیمون ۲). معمولاً وقتی بزرگسالان جذب مسیح می‌شوند، فرزندان خود را نیز دعوت می‌کنند تا او را بپذیرند. بدین طریق، کل خانواده ایماندار می‌شود.

پنجم، ایمانداران جدید به کلیسای محلی می‌پیوستند. رسولان از حکم مسیح مبنی بر «شاگرد ساختن» و سپس «تعلیم» شاگردان جدید پیروی کردند. کسانی که پیام نجات را از طریق مسیح پذیرفتند، بلافاصله خود را با بدن او - یعنی کلیسا - یکی گرداندند (اعمال ۲: ۴۱). سپس چنانکه در اعمال ۲: ۴۲ می‌خوانیم، ایشان تحت تعلیم و تربیت رسولان در دعا و مشارکت با دیگر اعضای بدن قرار گرفتند. ایمانداران،

علاوه بر اینکه تحت تعلیم عقیدتی قرار می‌گرفتند، «خود را وقف مشارکت و دعا» می‌کردند.

عهدجدید خط‌مشی‌های دقیقی در مورد چگونگی تعلیم نوایمانان و رشد مشارکت گروهی در آن روزگار ارائه نمی‌دهد. روش‌های به‌کار برده شده توسط عیسی یا رسولان یا دیگر ایمانداران متنوع بود و برحسب نیاز تعیین می‌گردید. اما اطلاعات بسیاری در مورد روابط ایمانداران با یکدیگر و با خدا وجود دارد. این دو رابطه را نمی‌توان از یکدیگر جدا ساخت. خدا مشخص کرده که در چارچوب کلیسا و روابط ایمانداران با یکدیگر است که یک نوایمان می‌تواند شاگردی بالغ و مسئول برای عیسی مسیح گردد.

۱- جملات صحیح مربوط به فعالیت‌های ایمانداران کلیسای اولیه را آنگونه که در اعمال ۲ توصیف شده است، مشخص کنید. اگر جمله‌ای صحیح نباشد، آن را به‌صورت صحیح بنویسید.

a) شاگردان انجیل را ابتدا برای مردم اورشلیم موعظه کردند.

شاگردان انجیل را موعظه کردند.

b) بعد از پنطیکاست ایمانداران مجبور شدند که به‌خاطر خصومت یهودیان در خفا پرستش کنند.

بعد از پنطیکاست ایمانداران

c) آیات و معجزات توسط رسولان انجام شد. موعظه و شادی نوایمانان، دیگران را جذب نجات کرد.

آیات معجزه‌آسایی توسط رسولان انجام پذیرفت. موعظه آنها و

d) نوایمانان بعد از یک دوره شش ماهه انتظار، تعمید می‌گرفتند.

نوایمانان تعمید می‌گرفتند.

ششم، رسولان نجات به واسطه ایمان به مسیح را موعظه می‌کردند، نه به واسطه نظامی از باورها یا تشریفات مذهبی. ایمانداران کلیسای اولیه در جهان شناخته شده آن زمان پراکنده شدند و بی‌درنگ برای بسیاری از دیگر اقوام موعظه کردند. رسولان اعلام می‌کردند که نجات از طریق ایمان به عیسی به عنوان نجات‌دهنده حاصل می‌شود. ایشان برای این موعظه نکردند که نظامی جدید از باورها را ارائه دهند. به هنگام موعظه ایشان، قدرت خدا برای برآورده ساختن نیازهای مردم عمل می‌کرد. هنگامی که گناهکاران دیدند که معجزات انجام شده به مردم کمک می‌کند، باور کردند که مسیح می‌تواند نیازهای ایشان را نیز برآورده سازد. هنگامی که ایشان دیدند که چه قدرتی با پیام انجیل همراه است، ایمان آوردند و نجات یافتند (اول قرن‌تین ۴:۲).

کلیسا در همه جا رسولان را سرمشق خود قرار داد. دیگر ایمانداران در کلیسا شروع به شکل دادن خدمات کردند. در هر مورد، خدمات ایشان شبیه به خدمات رسولان بود (اعمال ۸:۶؛ ۸:۴-۸). دیوها اخراج می‌شدند و مفلوجین شفا می‌یافتند، شادی عظیمی در دل مردم موج می‌زد زیرا که از گناه، بیماری و نومیدی‌های یافته بودند. این همان چیزی بود که باعث رشد کلیساها گردید و نوایمانان هر روز اضافه می‌شدند.

روح القدس کلیسای اولیه را هدایت کرد تا مشارکت لازم برای برآورده ساختن نیازهای نوایمانان را فراهم آورد. این مشارکت به ایشان حس «تعلق» می‌داد. چنانکه عیسی نبوت کرده بود، کلیسا ابتدا در اورشلیم رشد کرد. در مدت کوتاهی، هزاران نفر به مسیح ایمان آوردند و اکثر ایشان با وجود اینکه از عیسی پیروی می‌کردند خود را یهودی می‌دانستند و بر این باور بودند که باید همچنان مناسک عبادی یهود و شریعت موسی را بجا آورند (اعمال ۵:۲۰؛ ۱۸:۲۴). هنگامی که غیریهودیان شروع به ایمان آوردن کردند، ایمانداران یهودی نژاد از ایشان خواستند که مراسم عبادی یهودی را بجا آورند. وقتی مسئله در جلسه رهبران کلیسا مطرح شد، روح القدس رسولان را به کار گرفت تا فکر ایمانداران یهودی نژاد را تغییر دهد (اعمال ۱۱:۱-۱۸؛ ۱۵:۱-۲۰). اگر از ایمانداران غیریهودی خواسته می‌شد که از احکام شریعت یهود پیروی کنند،

آنها فکر می‌کردند که نجات به‌نوعی وابسته به اجرای مناسک مذهبی است. اما نقشه خدا این بود که نجات فقط بستگی به مسیح داشته باشد (اعمال ۴:۱۲) و اینکه تمام ایمانداران - چه یهودی و چه غیر یهودی، چه برده و چه آزاد - در یک بدن تعمید گیرند (اول قرنتیان ۱۲:۱۳).

این اصل باعث شد که انجیل در سراسر جهان انتشار یابد؛ همچنین یادآور این حقیقت است که فقط نجات باید موعظه شود و نه تشریفات یا مراسم محلی. تعلیم کلیسای عهدجدید در همه جا یکسان بود. شاید شکل ابراز ایمان و نحوه عبادات مسیحیان در نقاط مختلف دنیا بر حسب فرهنگ‌شان متفاوت باشد، اما همه باید به یک انجیل ایمان داشته باشند، انجیلی که مطابق آن، نجات فقط از طریق عیسی مسیح و قربانی او بر صلیب فراهم شده است.

۲- عبارت درست را مشخص کنید. تصمیم کلیسا که در اعمال ۱۵:۱-۱۱ توصیف شده است، از این حقیقت حمایت می‌کند که.....

- a) نجات تنها به‌واسطه پذیرفتن فیض عیسی مسیح متحقق می‌شود.
- b) برخی تشریفات دیگر مذاهب را می‌توان با مسیحیت مخلوط کرد تا نزد تمامی فرهنگ‌ها مقبول‌تر گردد.
- c) تفاوت‌های فرهنگی مانع از این می‌شود که مردم ملل مختلف با هم خدا را عبادت کنند.

۳- در ستون سمت راست شش اصل مشاهده می‌شود که توسط شاگردان اولیه مراعات می‌شد. هر اصل را با آیه‌هایی که آن را اثبات می‌کنند، منطبق کنید.

- a) انجیل ابتدا در جامعه خودشان موعظه شد.
- b) انجیل برای بی‌ایمانان در هر کجا که بودند موعظه شد.
- c) کسانی که برای موعظه خوانده شده بودند، شناسایی شدند و برای بشارت انجیل به نقاط مختلف فرستاده شدند.
- d) نجات به‌واسطه ایمان به مسیح بدون مناسک مذهبی اضافی فراهم شده است.

e) بشارت معطوف به افراد بالغ بود.

f) نوایمانان بلافاصله وارد مشارکت کلیسایی شدند.

۱- اعمال ۱۳:۱-۳

۲- اعمال ۱۲:۵، ۲۵، ۴۲

۳- اعمال ۱۴:۲-۴۱؛ ۴:۱-۲

۴- اعمال ۴۱:۲-۴۷

۵- اعمال ۱۰؛ ۱۶:۳۱-۳۳

۶- اعمال ۱۵:۱-۲۰

هدف کلیسا

عیسی به شاگردانش حکم کرد و فرمود: «پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند» (متی ۲۸:۱۹-۲۰).

حکم عیسی را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد: ۱) «رفته ... شاگرد سازید» و ۲) «ایشان را تعلیم دهید که همه اموری که حکم کرده‌ام حفظ کنند.» بر اساس این حکم، دو کارکرد اولیه خدمات در کلیسا عبارتند از: بشارت و تعلیم.

یک نمونه از چگونگی اطاعت کلیسای اولیه از این حکم، در اعمال ۲۱:۱۴-۲۲ یافت می‌شود: «و در آن شهر بشارت داده، بسیاری را شاگرد ساختند پس به لستره و ایقونیه و انطاکیه مراجعت کردند و دل‌های شاگردان را تقویت داده، پند می‌دادند که در ایمان ثابت بمانند.» در این نمونه، پولس و برنابا در شهر دربه بسیاری را شاگرد ساختند (بشارت). بعداً در همان سفر به‌هنگام بازگشت، نوایمانان را تقویت کردند (تعلیم). این اطاعت مستقیم از حکم مسیح در متی ۲۸:۱۹ و ۲۰ دیده می‌شود.

این دو کارکرد توضیح می‌دهند که به چه دلیل خدا کلیسا را در جهان قرار داده است. خدا از قوم خود یعنی کلیسا انتظار دارد برای دنیای بی‌ایمان چه کاری انجام دهد؟ پاسخ این سؤال، «شاگردسازی» است. خدا در نظر دارد که برای ایمانداران چه

اتفاقی رخ دهد هنگامی که به عنوان اعضای بدن مسیح با یکدیگر ملاقات می کنند؟ پاسخ عبارتست از بنا کردن یکدیگر در ایمان. و این آن چیزی است که به هنگام تعلیم یافتن ایمانداران اتفاق می افتد.

۴- در مقابل آیه های زیر، اگر معرف خدمت بشارت باشد، عدد ۱ را بنویسید و اگر معرف خدمت تعلیم در کلیسا باشد، عدد ۲ را بنویسید.

(a) اعمال ۳: ۶ و ۷

(b) اعمال ۸: ۳۶-۳۸

(c) اعمال ۱۵: ۲۴-۲۹

(d) اعمال ۱۶: ۲۸-۳۱

اهمیت کلیسا

عیسی می دانست که مرگ و قیامش نجات را برای همگان امکان پذیر می سازد. او با اینکه فقط در فلسطین موعظه کرده بود، اما می خواست که مژده نجات در تمام دنیا منتشر شود.

او می دانست که نقشه خدا نجات تمام جهان است. برای کمک به تحقق این امر، او چهار کار انجام داد: (۱) گروهی را انتخاب کرد و خود را به عنوان نجات دهنده آشکار ساخت؛ (۲) وی این شاگردان را به صورت یک گروه به دور خود جمع کرد؛ (۳) در مورد ملکوت خدا به ایشان تعلیم داد؛ (۴) و به ایشان فرمود تا از سرمشق وی پیروی کنند و همانطور که او ایشان را تعلیم داده بود، ایشان نیز شاگردان جدید را تعلیم دهند. او پس از قیامش حکمی به رسولان داد که در متی ۱۹: ۲۸ آمده است: «پس رفته همه امت ها را شاگرد سازید ... و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده ام حفظ کنند.» عیسی می دانست که رسولان زمانی می توانند در هدایت مردم به سوی او مؤثر واقع شوند که از او تعلیم یابند. بهترین طریق انجام این کار این بود که آنها را به صورت یک گروه گرد آورد. به این ترتیب، می توانست ایشان

را به‌طور دسته‌جمعی تعلیم دهد تا آنها نیز به‌نوبه خود بتوانند یکدیگر را تشویق و تقویت کنند. هنگامی که رسولان خدمت خود را آغاز کردند، این روند شاگردسازی را با گردآوری شاگردان جدید برای تعلیم ادامه دادند.

امروزه ما این گروه‌های ایماندار را که برای چنین اهدافی گردهم می‌آیند، کلیسای محلی می‌نامیم. عملکردهای بشارت و تعلیم عموماً فقط در آن دسته از کلیساهای محلی یافت می‌شوند که از لحاظ روحانی سالم باشند. یک ایماندار منفرد می‌تواند بشارت دهد، اما معمولاً بشارت هنگامی مؤثرتر است که ایمانداران تعلیم‌دیده در یک کلیسای رشدیافته، این خدمت را به‌طور دسته‌جمعی به‌پیش ببرند. کلیسای محلی امر تربیت و نیز محل عبادت نوایمانان، تعلیم کتاب‌مقدس و مشارکت مسیحی را فراهم می‌آورد. کلیساهایی که تربیت مناسب را برای شاگردان جدید فراهم می‌آورند، آنان را آماده می‌سازند تا خدمت کلیسا را از طریق بشارت و تعلیم گسترش دهند.

۵- جملات درست را که عملکرد کلیسا را در طرح خدا برای نجات توصیف می‌کنند، مشخص سازید.

(a) کلیسا محلی است که بی‌ایمانان می‌آیند تا با ایمانداران ملاقات کنند و جلسه عبادتی را مشاهده نمایند.

(b) ایمانداران جدید به کلیسا می‌آیند تا در مورد زندگی مسیحی مطالبی را فرا گیرند. سپس رفته دیگران را بسوی مسیح جلب می‌نمایند.

(c) عملکرد اولیه کلیسا هدایت خدمات بشارتی علنی در فضای باز می‌باشد.

(d) کلیسا خدمت بشارت خود را از طریق چرخه مداوم شاگردسازی و تعلیم شاگردان جدید متحقق می‌سازد.

خدمت کلیسا

دو عملکرد خدمت

قبلاً دو عملکرد کلیسا را مورد ملاحظه قرار دادیم یعنی (۱) بشارت، و (۲) تعلیم. کلیسا وجود دارد تا این دو فعالیت را به انجام رساند، گرچه دلایل دیگر نیز دارد. اما این عملکردها برای مأموریت کلیسا در جهان اهمیت بسیار دارد.

انواع عطایای خدمت

هنگامی که عیسی خدمت زمینی خود را به پایان رساند، روح القدس را فرستاد. روح القدس عطایای خدمت را به کلیسا داد؛ این عطایا به کلیسا کمک می کنند تا مأموریت الهی اش را متحقق سازد. اما این امر چگونه اتفاق می افتد؟ هر کس چه وظیفه ای را در خدمت کلیسا به انجام می رساند؟ آیات ذیل در مورد ماهیت و هدف عطایای خدمت که به کلیسا داده شده است بحث می کنند. این آیات را بخوانید: رومیان ۱۲: ۵-۸؛ اول قرنتیان ۱۲: ۲۷-۳۱؛ اول تیموتاؤس ۳: ۱-۱۰؛ و افسسیان ۴: ۱۱-۱۲.

این آیه ها نمونه هایی از عطایای خدمت را ارائه می دهند. می توانیم این عطایا را بر حسب محلی که بیشتر به کار می روند، به صورت زیر طبقه بندی کنیم.

۱- آن دسته از عطایای خدمت که بیشتر در کلیسا به کار می روند: انبیا،

شبانان، معلمین، مشایخ، شماسان، مدیران، زبان های مختلف.

۲- آن دسته از عطایای خدمت که بیشتر در خارج از کلیسا به کار می روند:

رسولان و مبشران.

۳- آن دسته از عطایای خدمت که هم در داخل کلیسا به کار می روند و هم در

خارج کلیسا: نصیحت کردن، معجزات، شفا، رحم کردن، دادن و اعانات.

با وجود اینکه این فهرست ها کاربرد اولیه یا بیشترین کاربرد این عطایای خدمت را

بدست می دهند، هرگاه ضرورت ایجاب کند، می توان همه آنها را، هم در داخل کلیسا

به کار برد و هم در بیرون کلیسا؛ به عنوان مثال مبشر ممکن است به افراد درون کلیسا چگونگی امر بشارت را «تعلیم» دهد. شبان نیز می تواند به بی ایمانان بشارت دهد و برای ایشان موعظه کند. هدف از طبقه بندی خدمات، تشویق ما به انجام خدمتی است که بر دوش مان گذارده شده است و خدا ما را برای آن مجهز ساخته است.

۶- آیه های ذیل را بخوانید؛ سپس نام هر عطا را که در هر آیه قید شده است بنویسید.

(a) رومیان ۶:۱۲

(b) رومیان ۷:۱۲

(c) اول قرنتیان ۱۲:۸-۱۰

(d) افسسیان ۱۱:۴

(e) اول تیموتاؤس ۱۰:۳

هدف عطایای خدمت

پولس پنج عطای خدمت را نام می برد که هدف شان تجهیز رهبران کلیساست. آیا فقط برخی ایمانداران دارای عطایای خدمت هستند؟ نه! همه ایمانداران باید عطایای عنوان شده در اول قرنتیان ۴:۱۲-۶ را به عنوان بخشی از بدن داشته باشند؛ با این حال همه ایمانداران برای رهبری خوانده نشده اند. افسسیان ۴:۱۱-۱۲ علت را توضیح می دهد: «و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را، برای تکمیل مقدسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح.» لذا عطایای خدمت برای انجام دو کار به کلیسا داده شد: (۱) آماده ساختن قوم خدا برای کارهای خدمت، و (۲) بنای بدن مسیح. توجه داشته باشید که مسیح عطایای خدمت را به کلیسا داد تا به آن کمک کند که حکم او در متی ۱۹:۲۸ را متحقق سازد. این امر هنگامی روشن می شود که دو آیه کتاب مقدس را با هم مقایسه می کنیم:

افسیسیان ۱۲:۴

«کارهای خدمت»

«بنای بدن مسیح»

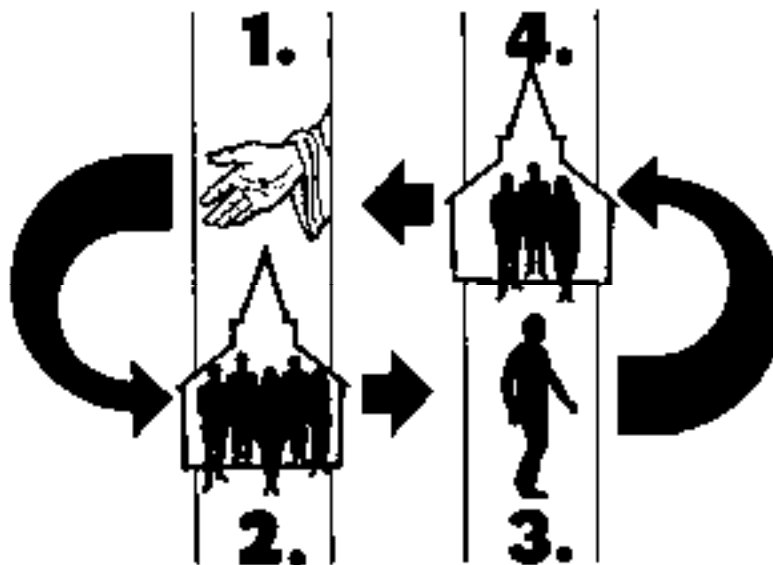
متی ۱۹:۲۸

«رفته و شاگرد سازید»

«تعلیم دهید تا همهٔ اموری را که به

شما حکم کرده‌ام حفظ کنند»

بنابراین افسسیان ۱۲:۴ به ما نشان می‌دهد که مسیح عطایای خدمت را داد تا کلیسا بتواند به طرز مناسبی حکم او را در متی ۱۹:۲۸ به انجام رساند. افسسیان ۱۲:۴ این فرایند را نیز توضیح می‌دهد. این آیه به ما می‌گوید که این عطایای خدمت برای تقویت و بنای کلیسا داده شده‌اند. اما چه کسی باید خدمت کلیسا را نزد بی‌ایمانان ببرد؟ چه کسی باید برود و شاگرد سازد؟ تصویر زیر پاسخ به این سؤال را نشان می‌دهد.

فرایندی را که در این جدول نشان داده شده، می‌توان به واسطه گام‌های ذیل توضیح داد:

- ۱- مسیح عطایای خدمت را به افراد درون کلیسا داد.
- ۲- این عطایای خدمت در بدن کار می‌کنند، یعنی افراد کلیسا را برای خدمت «بنا کرده»، «آماده می‌سازند». بخشی از خدمت افراد، تشویق یا بنای یکدیگر می‌باشد.
- ۳- بخشی دیگر از «کار خدمت» این است که اعضا از کلیسا بیرون بروند و به شاگردسازی بپردازند.
- ۴- برخی از شاگردان جدید ممکن است در نزدیکی کلیسای اصلی زندگی کنند. در این صورت ایشان می‌توانند به این گروه بپیوندند. بقیه ممکن است بسیار دورتر بروند و بخواهند به صورت یک کلیسای محلی جدید متشکل شوند.

۷- اول قرن‌های ۱۲، ۶، ۲۷ و افسسیان ۴: ۱۱-۱۲ را خوانده، به سؤالات ذیل پاسخ بدهید:

- (a) عطایای خدمت به کدام بخش کلیسای محلی داده شده است؟
 - (b) عطایای خدمت برای کدام دو هدف به کلیسا داده شده‌اند؟
 - (c) سه طریق را ذکر کنید که طی آنها مشاهده کرده‌اید که عطایای خدمت در کلیسای تان مورد استفاده قرار گرفته‌اند.
- ۸- جمله درست را مشخص کنید: هنگامی که عطایای خدمت توسط کلیسا به کار می‌روند، کلیساهای جدیدی شروع می‌شوند.....
- (a) تا بشارت دهند و بعد نوایمانان را بنا کنند تا ایشان به نوبه خود قادر شوند که دیگران را بشارت دهند و نوایمانان جدیدی را به کلیسا بیاورند.
 - (b) تا این عطایا فقط در داخل کلیسا و فقط برای نفع ایمانداران مورد استفاده قرار گیرند.
 - (c) و این کلیساهای به واسطه عطای رسولان به وجود می‌آیند، عطایی که برای شروع کلیساهای جدید ضروری است.

برای مطالعه کامل تر در مورد عطایای خدمت در کلیسا، می توانید کتاب عطایای روحانی را از همین دوره «خدمت مسیحی» مطالعه بفرمایید.

تأسیس کلیسا

معنی "کاشتن" کلیسا

کشاورز بذر را می کارد، اما نمی تواند باعث رشد آن شود. وظیفه او این است که زمین را آماده کرده، آن را آبیاری کند؛ در این شرایط، بذر به خودی خود می روید. لزومی ندارد که کشاورز آنجا باشد؛ او فقط باید آنچه را که کاشته، تغذیه کند و بهترین محیط ممکن را برای رشد آن فراهم آورد. به همان طریق، یک ایماندار می تواند به شخصی شهادت دهد، اما نمی تواند او را تبدیل به یک ایماندار سازد. وی می تواند مهارت بسیاری برای بازگو کردن انجیل به کار ببرد، اما فقط خدا می تواند باعث رشد بذر ایمان در دل شخص گناهکار گردد.

شروع کلیساهای جدید نیز مشابه همین است. ما می توانیم ایمانداران را به صورت یک گروه گردهم آوریم؛ می توانیم ایشان را تعلیم دهیم و تشویق نماییم تا در ایمان شان قوی گردند؛ اما این روح القدس است که به ایشان ایمان می بخشد تا تبدیل به یک کلیسای خودافزا و نیرومند شوند. کشاورز برای رشد بذرش وابسته به خورشید و باران است؛ اما در عین حال، باید سخت کار کند و همچنان خاک را آماده سازد و آبیاری کند تا محصول برای حصاد آماده شود. کسانی که کلیساهای جدید را شروع می کنند، مسئولیت سنگینی برعهده دارند، یعنی تغذیه ایمانداران، دعا با ایشان، تعلیم کلام خدا به ایشان، و هدایت ایشان بسوی اطاعت از روح القدس. بدین طریق کلیسا رشد کرده، ثمر می آورد. به همین دلیل، شروع کلیسا، کاشتن کلیسا نامیده می شود.

۹- شروع کلیساهای جدید را «کاشتن» کلیساهای جدید می‌نامیم زیرا:

- (a) لزومی ندارد که کشاورز بعد از کشت بذر کاری انجام دهد، بلکه فقط باید منتظر رشد آن باشد. به همین ترتیب، مؤسس کلیسا نیز نمی‌تواند کاری کند که در رشد کلیسا و ثمردهی آن مفید باشد.
- (b) انجیل باید موعظه شده، ایمانداران تغذیه شوند، و از ایشان مراقبت به عمل آید تا کلیسا رشد کرده، ثمر آورد. به همین ترتیب، اگر قرار باشد که محصول ببار آید، بذر باید کاشته شود، زمین آبیاری گردد و از آن مراقبت به عمل آید.
- (c) بذر هر کجا که کاشته شود، رشد می‌کند؛ کلیسا نیز هر کجا که انجیل موعظه شود، رشد می‌کند.

مؤسس کلیسا سرمشق خوبی ارائه می‌دهد

چه کسی می‌تواند مؤسس یک کلیسا باشد؟ مؤسس کلیسا ایماندار است که خدا به او فرصت داده تا کلیسایی را آغاز کند. تأسیس کلیسا نتیجه تصمیم ایماندار است در معرفی مسیح به گمشدگان، جذب نوایمانان، و بعد کمک به این نوایمانان برای متشکل شدن به صورت یک کلیسای محلی.

مؤسس کلیسا باید از چه شرایطی برخوردار باشد؟ اگر عهدجدید و زندگی رهبران کلیسای اولیه را بررسی کنیم، مشاهده خواهیم کرد که شرایط مؤسس کلیسا همان‌هایی است که همه خادمین خدا باید دارا باشند. خدا ما را می‌خواند تا وظایفی را انجام دهیم که مناسب شخصیت و استعدادهای ماست؛ اما شرط اساسی، اشتیاق برای خدمت به خداست، چه تأسیس کلیسا باشد، چه هر خدمت دیگری.

حال، مشخصات کسی که مشتاق خدمت خداست، چیست؟ در وهله اول و مهم‌تر از همه این است که مؤسس کلیسا یک **خادم** است (فیلیپان ۲: ۴-۷). عیسی نیز نقش یک خادم را ایفا کرد. وی به تمام کسانی که می‌خواستند رهبر شوند، حکم کرد که خادم باشند (یوحنا ۱۳: ۱۴-۱۶). پولس «غلام همه» گردید (اول قرنتیان ۹: ۱۹).

یک خادم امین زندگی‌اش را بر پایه ارضای نیازهای خودخواهانه خویش بنا نمی‌کند. او بیشتر به فکر خواسته‌ها و رفاه کسانی است که خدمت‌شان می‌کند. با چنین نگرشی، دیگر جایی برای رقابت با سایر خادمین وجود نخواهد داشت، زیرا که غرور و جاه‌طلبی انگیزه خدمت خادم وفادار نیست. خادم واقعی از خود خدمت مسرور می‌شود.

سایر مشخصات بانی مؤثر کلیسا عبارتند از:

۱- **وی مرد خداست که تولد تازه دارد، و زندگی‌اش پر از روح است** (یوحنا ۳:۳، اعمال ۸:۱). پولس بیان داشت که به واسطه فیض خدا و قدرت روح القدس است که انجیل را موعظه می‌کند. وی تأکید کرد که افتخارش این است که در جایی موعظه کند که مسیح شناخته شده نیست (رومیان ۱۵:۱۸-۲۰). اینها نشان می‌دهند که پولس بانی بزرگ کلیسا بود.

۲- **او مرد دعاست.** کولسیان ۹:۱-۱۱ و افسسیان ۳:۱۴-۱۹؛ ۱۸:۶ را مطالعه کنید. دعا یعنی شروع عملی انجام اراده خدا. در این آیه‌ها، دعا جزئی حیاتی در نبرد روحانی شمرده شده است. ایماندار به واسطه دعای مؤثر و پرشور (یعقوب ۵:۱۶) می‌تواند بر مسائل مربوط به تأسیس کلیسا اثر بگذارد و شاهد پیروزی و برکت در جای‌هایی باشد که می‌بایست انتظار شکست را داشت. پولس سرمشق و الگوی خوبی است. در ضمن، دعا فرد را در قالبی شکل می‌بخشد که در هر موقعیتی که خدا او را در آن قرار دهد، قابل انعطاف و مفید خواهد بود.

۳- **انگیزه وی دلسوزی عمیق و دائمی نسبت به گمشدگان می‌باشد** (رومیان ۳:۲-۹). عیسی این نگرانی برای گمشدگان را در مثل پسر گمشده متصور ساخته است (لوقا ۱۵:۱۱-۳۲). وی در حکایت شبانی که در جستجوی گوسفند گمشده است، ضرورت فداکاری و از خودگذشتگی را نسبت به گمشدگان نشان داده است (لوقا ۱۵:۳-۷).

۴- *او مردم را دوست دارد.* او باید مایل باشد که برای حل مشکلاتشان، وقت صرف کند و توجه نشان دهد (اول تسالونیکیان ۲: ۷-۸).

۵- *او نمونه خصلت مسیحی بالغ است* (اول قرنتیان ۱: ۱۱، اول تسالونیکیان ۱: ۶-۸).

کار خدا به خاطر بصیرت، محبت، فداکاری و استقامت افرادی به انجام رسید که خود را وقف وظیفه‌ای کردند که خدا ایشان را برای آن خوانده بود. شخصی را با چنین خصوصیتی می‌شناسم که می‌خواست شعبه‌ای از کلیسای خود در محلی که فرسنگ‌ها با او فاصله داشت، تأسیس کند. وی مرتب به آنجا می‌رفت تا به مردم خدمت کند. اغلب هنگامی که از خدمت به خانه باز می‌گشت، باران می‌بارید و تپه‌ها اغلب آنقدر لغزنده بودند که می‌بایست چهار دست و پا از آنها بالا برود. گاهی اوقات زودتر از ساعت ۲:۳۰ صبح به خانه نمی‌رسید و از سر تا پا گلی بود. هیچ کس به او برای این کار پول نمی‌داد. انگیزه وی محبت به مردم و کار خدا بود. سرانجام توانست کلیسایی به وجود آورد و یکی از دستیارانش را شبان آنجا سازد. زندگی این مرد، بیانگر روحیه یک بانی مفید کلیسا است.

۱۰- عباراتی را که توصیف‌کننده مشخصات یک «مؤسس» مفید کلیسا می‌باشند، مشخص کنید.

a) فیلیپ یک نوایمان است که برای سخنرانی در جمع استعداد دارد. وی احساس می‌کند که باید استعدادش را برای کار خدا به کار اندازد. او می‌خواهد موعظه کند زیرا احساس می‌کند که خدمت علنی ارزشمندتر و مهم‌تر از دیگر خدمات است.

b) رامین چهار سال پیش نجات یافت؛ بعد از آن، وفادارانه در کلیسایش کار کرد. وی تحت مسح روح القدس به طرزی کوشا کتاب مقدس را مطالعه می‌کند و برای گمشدگان شهادت می‌دهد. غالباً وی روزهای یکشنبه را صرف کمک به بی‌ایمانان و نیازمندان شهر خود می‌کند.

c) همسایه‌های جوان ادوارد دوست دارند شب‌ها را در خانه او بگذرانند. با وجود اینکه بیشتر وقت او را می‌گیرند، وی به مشکلات ایشان گوش داده، با آنان دعا کرده، مشاوره نموده و در عمل به آنها کمک می‌کند.

۱۱- در دفتر یادداشت‌تان حرف مربوط به هر پاسخ صحیح مربوط به تمرین ۱۰ را بنویسید و بعد از هر یک، مشخصات «مؤسس» مفید کلیسا را که در آن شخص مشهود است، بنویسید.

بانی کلیسا پیام خدا را اعلام می‌کند

۱- **پیامی بر پایه کتاب مقدس.** کلیساهای جدید در اثر اعلام پیام انجیل به گمشدگان و ایمان آوردن‌شان به مسیح به عنوان نجات‌دهنده به وجود می‌آیند. اگر پیام بر پایه کتاب مقدس باشد، نوایمانان از زیربنای مستحکمی برخوردار خواهند شد. کتاب مقدس از اقتدار الهی برخوردار است زیرا کلام اوست. کلام خدا نیرومند است؛ انسان را به گناه ملزم ساخته، افکار و حالات دل را داوری می‌کند (عبرانیان ۴:۱۲). رسولان با پذیرش و اتکا به این قدرت، بارها به هنگام تعلیم و موعظه، به عهدعتیق اشاره می‌کردند. ایشان کتاب مقدس را به کار می‌بردند تا نشان دهند که عیسی همان مسیحای موعود است.

هنگامی که موعظه بر پایه کتاب مقدس باشد، اقتدار خدا را به همراه دارد. شنوندگان این اقتدار را تشخیص می‌دهند و به سخنان گوینده گوش می‌سپارند. یهودیان بی‌ایمان اقتدار تعالیم عیسی را تصدیق کردند (متی ۲۹:۷) و با حیرت می‌گفتند که «هیچ کس هرگز مثل این مرد سخن نگفته است» (یوحنا ۴:۷). اگر موعظه ما بر اساس کتاب مقدس باشد، قدرت کلام او امروز نیز در دسترس ما خواهد بود. فقط پیامی در نجات گمشدگان مؤثر واقع می‌شود که مبتنی بر کتاب مقدس باشد.

۲- **پیامی متمرکز بر مسیح.** مسیح مرکز پیامی است که به تکثیر کلیساهای کمک می‌کند. خبر خوش این است که عیسی همان مسیح موعود است، کسی که تمام

پیشگویی‌های عهدعتیق در او متحقق شده‌اند. او کسی است که زندگی‌اش را بر روی صلیب داد تا انسان حیات جاودانی و آمرزش گناهان را دریافت کند. پیام مربوط به نجات‌دهنده مصلوب شده و برخاسته از مردگان، پیامی است که به شاگردسازی و تکثیر کلیساهای کمک می‌کند. بخش اعظم پیام انجیل به سادگی توضیح می‌دهد که عیسی کیست، بر روی زمین چه کرد، اهمیت مرگ و قیامش چیست، و برای کسانی که به او ایمان می‌آورند چه می‌کند و چه خواهد کرد. این آن پیامی است که زندگی افراد را تغییر می‌دهد.

۳- پیامی متمرکز بر روی نیاز. خادمی که به گونه‌ای مؤثر، کلیساهای جدیدی را شروع می‌کند، در پیامش به شنوندگانش نشان می‌دهد که مسیح می‌تواند نیازهای ایشان را برآورده سازد. شخصی که عیسی را نمی‌شناسد، اغلب خود را تنها احساس کرده، هیچ کس را برای کمک به خود نمی‌یابد. وجود برخی افراد را ترس فرا گرفته؛ چنین افرادی نیاز به کمک کسی یا چیزی فراتر از خود دارند. این جستجو باعث می‌شود که برخی افراد در همه گونه مناسک مذهبی شرکت جویند به این امید که پاسخی به نیازهای خود بیابند. برخی اجدادشان را می‌پرستند. برخی دیگر از عالم ارواح انتظار محافظت دارند. یک موعظه مؤثر، باید حاوی این پیام باشد که گناه انسان را از خدا جدا ساخته، اما قربانی شدن مسیح انسان را قادر می‌سازد که رابطه خود را با خدا از نو برقرار نماید. اگر انسان با خدا مشارکت داشته باشد، از قدرتی برخوردار می‌گردد که به همه نیازهایش پاسخ می‌دهد.

یکی از دوستان مبشر من یک پیام ساده مسیح-محور را موعظه می‌کند. افراد بیمار اغلب می‌آیند تا به او گوش فرا دهند. وی ادعا نمی‌کند که یک شفادهنده است، لیکن به مردم بازگو می‌کند که عیسی چگونه بیماران را شفا می‌داد. او به ایشان می‌گوید که عیسی امروز نیز شفا می‌دهد و اگر با ایمان از او بخواهند، صدای آنها را خواهد شنید. صدها نفر شفا یافته‌اند و هزاران نفر نیز در اثر خدمت این برادر، ایمان آورده‌اند. کلیساهای بسیاری در اثر موعظه دوست من به وجود آمده‌اند، چون او موعظه می‌کند که مسیح پاسخ نیازهای مردم است.

پیام انجیل پیام امید است و نیازهای دل انسان را برآورده می‌سازد. واعظ هشیار نسبت به نیازهای مردم حساس است و ایشان را به‌سوی یگانه منبع رفع این نیازها، یعنی عیسی مسیح، هدایت می‌کند. پیام متمرکز بر نیاز منتهی به جذب مردم می‌گردد. این نخستین گام در ایجاد کلیساهای جدید می‌باشد.

۱۲- برخی از موضوعات پیام‌های ذیل حاوی مثال‌هایی از خصوصیات هستند که در ایجاد کلیساهای جدید سودمند می‌باشد؛ برخی نیز دارای خصوصیات سودمند نمی‌باشند. خصوصیات را با پیام توصیف شده منطبق کنید:

- (a) بر روی مشکلات سیاسی متمرکز شده و راه‌حل‌هایی را پیشنهاد می‌کند.
- (b) از قدرت خدا در شفای بیماران سخن می‌گوید.
- (c) آیاتی از کتاب مقدس شرح می‌دهد که محبت خدا را توضیح می‌دهند.
- (d) باورهای دیگر مذاهب را مورد انتقاد قرار می‌دهد.
- (e) نجات را به‌واسطه عیسی مسیح توضیح می‌دهد.

۱- متمرکز بر روی نیاز

۲- بر پایه کتاب مقدس

۳- متمرکز بر مسیح

۴- بدون خصوصیت روحانی

قدرت کلیسا

روح القدس به بانیان کلیسا قدرت می‌بخشد

چندین سال پیش، در پایتخت یکی از کشورهای آفریقایی، تنها یک کلیسای زنده وجود داشت. در یک ناحیه کوهستانی همان کشور، یک مرد مسیحی احساس کرد که خدا او را خوانده است تا انجیل را موعظه کند. این برادر، کار دولتی با حقوق بالا داشت. هنگامی که او کارش را رها کرد و به آموزشگاه کتاب مقدس رفت، بستگانش

خشمگین شده، او را مورد آزار بسیار قرار دادند. وی دارای زن و چهار فرزند کوچک بود و بسیار دشوار بود که زندگی ایشان را مانند قبل تأمین نماید. هنگامی که از مدرسه کتاب مقدس فارغ التحصیل شد، به پایتخت رفت و کلیسای جدیدی را تأسیس نمود. وی کار را فقط با چند ایماندار شروع کرد. زندگی برای او و خانواده اش در شهر مشکل بود، زیرا هزینه زندگی بسیار بالا بود. اما او ایمان خود را حفظ کرد. امروز کلیسا آنقدر بزرگ است که از او حمایت مالی می کند و همچنان در حال رشد می باشد. درست است که او فقط یک پنجم حقوقی را که از دولت می گرفت، دریافت می کند، اما می داند که زحماتش بیهوده نبوده اند زیرا که کلیسای جدیدی بنا شده است. شش سال پیش، تنها یک کلیسای زنده در پایتخت وجود داشت؛ اما دیگران نیز از حکم خداوند پیروی کرده، کلیساهای دیگری بنا کردند. امروزه آن شهر دارای هجده کلیسای زنده است.

چرا شخص شغل خوب را رها می کند تا کلیسای جدیدی را بنیاد نهد؟ چرا حاضر می شود که از سوی بستگان متحمل آزار و اذیت شود؟ زیرا که خدا به واسطه روح القدس با او صحبت کرده است. روح القدس به انسان قدرت می بخشد تا ایمان داشته باشد که خدا برای ایجاد کلیسای جدید به منظور نجات گمشدگان، کمک می کند. روح القدس انسان را قادر می سازد تا سختی ها را به خاطر استقرار کلیساهای جدید تحمل کند.

ما نمی توانیم بدون قدرت روح القدس، بانیان مؤثر کلیسا باشیم. به همین دلیل است که عیسی به شاگردانش فرمود که در اورشلیم منتظر بمانند تا قدرت را دریافت دارند تا بتوانند بعداً در خدمت او مؤثر واقع شوند (اعمال ۱: ۴، ۵ و ۸). در این کتاب درسی، روش ها و اصول مهم تأسیس کلیسا را مطالعه خواهیم کرد، اما تنها هنگامی خواهید توانست بانی کارآمد کلیسا باشید که کلام را در قدرت روح القدس خدمت کنید. ایمان از شنیدن کلام مسیح حاصل می شود (رومیان ۱۰: ۱۷). فقط پیام های مسح شده توسط روح القدس در جذب مردم بسوی مسیح مؤثر خواهند بود.

۱۳- اعمال ۴:۱، ۵ و ۸ را بخوانید. سپس پاسخ‌های سؤالات ذیل را در دفتر یادداشتان بنویسید.

- (a) شاگردان ابتدا چه کردند؟
- (b) چه چیزی وعده داده شده بود؟
- (c) چه چیزی قرار بود در عرض چند روز اتفاق بیفتد؟
- (d) این امر چه کاری برای ایشان می‌کرد؟
- (e) به کجا می‌بایست بروند؟

روح‌القدس به کلیسا حیات و رشد می‌بخشد

مهم است که روش‌های خوب تأسیس کلیسا را مطالعه کنیم. به‌هنگام ادامه این کتاب درسی، اصول و روش‌های تأسیس کلیسا را که در نقاط مختلف جهان با موفقیت به‌کار برده شده‌اند، مطالعه خواهیم کرد. اما علاوه بر کاربرد روش‌های خوب تأسیس کلیسا، بسیار مهم است که برای دریافت قدرت روحانی برای کلیسای محلی به روح‌القدس متکی باشیم. با ترکیب و تلفیقی مناسب از روش‌های خوب و قدرت الهی، کلیساهای محلی می‌توانند از طریق تأسیس کلیساهای جدید تکثیر یابند. درست همانگونه که روح‌القدس فرد را قادر می‌سازد تا ایمان آورد و نجات یابد، به کلیسا نیز ایمانی زنده و فعال می‌بخشد. ممکن است با قدرت بشارت بدهیم، اما برای حفظ نتایج بشارت و رشد نوایمانان، به‌کار بردن روش‌های خوب و تکیه بر قدرت روح‌القدس بسیار حیاتی می‌باشد.

مثال ذیل نشان می‌دهد که روح‌القدس چگونه کلیسا را قدرت می‌بخشد، زمانی که ایمانداران خود را به دعا می‌سپارند و قدرت او را طلب می‌کنند.

در یک کشور آمریکای لاتین، تعداد کلیساهای زنده و بشارتی بسیار کم بود؛ ایمانداران نسبت به یکدیگر مشکوک بوده، حسد می‌ورزیدند و غیرتی برای انجام کار خدا از خود نشان نمی‌دادند. برخی مسیحیان در مورد موقعیت روحانی ضعیف کلیساها نگران شده، شروع کردند به دعای دسته‌جمعی. ناگهان در یک هفته ۷۵

ایماندار از روح القدس پر شدند. در عرض ۱۸ ماه در حدود ۳۰۰ نفر پری روح القدس را دریافت کردند. در ظرف دو سال، تعداد ایمانداران و کلیساها تقریباً دو برابر شد. انجیل توسط ایماندارانی که پر از قدرت روح القدس شده و در کار خدا غیور بودند، حتی در نواحی دوردست نیز موعظه شد.

این همان الگوی ترکیب و تلفیق خدمت وقف شده و قدرت روح القدس است که در عهدجدید مشاهده می‌کنیم. «و ایشان بیرون رفته، در هر جا موعظه می‌کردند و خداوند با ایشان کار می‌کرد و به آیاتی که همراه ایشان می‌بود، کلام را ثابت می‌گردانید» (مرقس ۱۶: ۲۰).

۱۴- افسسیان ۸: ۲-۹ برای آگاهی یک بانی کلیسا آیه‌های مهمی است. بعد از به‌خاطر سپردن این آیه‌ها، آنها را از حفظ بنویسید.

۱۵- آیه‌های ذیل را از کتاب اعمال بخوانید. بعد از هر یک، توصیف کوتاهی از نقش روح القدس در کمک به خدمت رسولان که در این آیه‌ها آمده، بنویسید.

(a) اعمال ۲: ۱۴-۴۱

(b) اعمال ۴: ۷-۱۰

(c) اعمال ۶: ۸

(d) اعمال ۸: ۳۰-۳۱

(e) اعمال ۱۳: ۲-۴

هنگامی که از حکم مسیح برای شاگردسازی در تمام جهان اطاعت می‌کنیم، می‌توانیم از کلیسای اولیه در عهدجدید الگو بگیریم. ما باید همانند مسیحیان اولیه، با قدرت و هدایت روح القدس کار کنیم. آنگاه کلیسایی پویا از نوعی که عیسی در نظر داشت بنا خواهیم کرد: «کلیسای خود را بنا می‌کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت» (متی ۱۶: ۱۸). باشد که خدا شما را به‌هنگام ادامه مطالعه روش‌های ایجاد و تأسیس کلیساهای جدید قویاً تشویق کرده، شما را با قدرت روح القدس پر سازد.

خودآزمایی

سؤالات چندگزینه‌ای - برای هر سؤال تنها یک پاسخ صحیح وجود دارد. حرف مربوط به پاسخ صحیح را انتخاب کنید.

- ۱- شخص می‌تواند برای پیاده کردن اصل کلیسای اولیه در تأسیس کلیسا:
- (a) روزانه از شهری به شهر دیگر رفته، حتی الامکان برای تعداد کثیری موعظه کند.
 - (b) در فضای باز خدمت موعظه را انجام داده، سپس نوایمانان را برای تعلیم گردآوری کند.
 - (c) بخش اعظم بشارت را بر روی کودکان که ذهنی بکر دارند متمرکز سازد.
 - (d) از نوایمانان بخواهد که از الگوهای خاص پرستش استفاده کنند.
- ۲- وقایع اعمال رسولان به ما نشان می‌دهد که موعظه‌ای که به تکثیر کلیساها کمک می‌کند پیامی است که:
- (a) از لحاظ کتاب مقدسی بر پایه اقتدار الهی قرار دارد.
 - (b) علیه بت پرستی باشد.
 - (c) بر پایه شریعت موسی قرار داشته باشد.
 - (d) به محکوم کردن پیروان دیگر مذاهب می‌پردازد.
- ۳- کدام یک از موارد ذیل توصیفی است از شخصی که به روح القدس اجازه می‌دهد تا در زندگی‌اش کار کند؟
- (a) جورج برای گروهی از افراد که هرگز انجیل را نشنیده‌اند در مورد گناه بت پرستی موعظه می‌کند.
 - (b) ویلیام می‌ترسد به پدرش بگوید که مسیحی شده است.
 - (c) ادوارد در دهکده‌ای، حتی بعد از آنکه مردم بت پرست آن، بنای کلیسای جدید را آتش زدند، موعظه می‌کند.

d) سارا بارها انجیل را شنیده است، لذا تصمیم می‌گیرد که برای سپردن زندگی‌اش به مسیح صبر کند.

۴- شبانان، مشایخ، انبیا و مدیران، عطایای خدمت هستند که در وهله اول برای کدام منظور زیر مورد استفاده قرار می‌گیرند؟

a) بشارت به گمشدگان

b) در کلیسا

c) به‌عنوان شاهی در خارج کلیسا

۵- در جملات زیر، کدام شبان، کلیسا را به‌عنوان یک بدن تشویق می‌کند تا کاربرد عطایای خدمت را رشد دهد؟

a) ادوارد به هر عضوی اجازه می‌دهد که در خدمات کلیسایی برحسب قابلیت‌هایش شرکت جوید.

b) ساموئل به‌دقت کسانی را انتخاب می‌کند که برای شرکت در خدمت از قابلیت‌های رهبری برخوردار باشند.

۶- ایمانی که شخص را قادر می‌سازد تا ایمان بیاورد و نجات بیابد، نتیجه چیست؟

a) شنیدن موعظه فصیح «مؤسس» کلیسا

b) برنامه‌ریزی مؤثر در امر بشارت

c) به‌خاطر سپاری سیستماتیک مبانی عقیدتی

d) شنیدن کلام خدا

سؤالات درست - غلط - در مقابل اظهارات صحیح حرف T را بنویسید و اظهارات غلط را با حرف F مشخص کنید.

۷- هدف اولیه کلیسای محلی، برگزار کردن جلسات بشارتی برای بی‌ایمانان است.

۸- هدف عمده عطایای خدمت در کلیسا قادر ساختن تمامی اعضا به صحبت به زبان‌ها می‌باشد.

۹- علت وجود عطایای خدمت در کلیسا، تقویت ایمانداران در ایمان و شناخت کلام می باشد.

۱۰- شهادت به بی ایمانان و شاگردسازی، دعوت خاصی است منحصر به برخی مسیحیان.

۱۱- وقایع موجود در کتاب اعمال نشان می دهد که جذب افراد بالغ بسوی مسیح، در هدایت خانواده ها به سوی خداوند مؤثر است.

۱۲- یک کلیسا به واسطه قدرت روح القدس تکثیر می یابد تا نتایج کار بشارت را حفظ کرده، رشد روحانی نوایمانان را باعث شود.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

پاسخ به تمرین‌ها به ترتیب شماره ارائه نشده‌اند تا پاسخ به سؤال بعدی را پیش از حل آن نبینید. شماره مورد نیازتان را جسته، سعی کنید که پیشاپیش به آن نگاه نکنید.

۸- a) برای بشارت و سپس بنای نوایمانان که به نوبه خود قادر می‌شوند که بشارت داده، و نوایمانان را به کلیسا آورند.

۱- a) صحیح

b) غلط - بعد از پنطیکاست ایمانداران به‌طور علنی در صحن هیکل، در خانه‌ها و دیگر مکان‌های عمومی پرستش می‌کردند.

c) صحیح

d) غلط - نوایمانان بلافاصله بعد از توبه تعمید می‌گرفتند. اعمال ۴۱:۲ مشاهده شود.

۹- b) انجیل باید موعظه می‌شد و از ایمانداران مراقبت شده، تربیت می‌یافتند تا کلیسا رشد کرده، ثمر بیار آورد. به همان ترتیب بذر نیز باید کاشته می‌شد و آبیاری و مراقبت از آن به عمل می‌آمد تا ثمر بیار آورد.

۲- a) نجات تنها به واسطه پذیرش فیض عیسی مسیح امکان‌پذیر است.

۱۰- b) رامین چهار سال پیش نجات یافت؛ بعد از آن، وفادارانه در کلیسایش کار کرد. وی تحت مسح روح القدس به طرزی کوشا کتاب مقدس را مطالعه می‌کند و برای گمشدگان شهادت می‌دهد. غالباً وی روزهای یکشنبه را صرف کمک به بی‌ایمانان و نیازمندان شهر خود می‌کند.

c) جوانان همسایه ادوارد دوست داشتند که شب‌ها را در خانه او بگذرانند. با وجود آنکه بیشتر وقت او را می‌گرفتند ولی به مشکلات‌شان گوش فرا داده، با ایشان دعا کرده، مشاوره نموده و برای حل مشکلات‌شان عملاً کمک می‌کرد.

۳-۳ (a) اعمال ۲: ۱۴-۴۱؛ ۴: ۱-۲

۲-۲ (b) اعمال ۵: ۱۲، ۲۵، ۴۲

۱-۱ (c) اعمال ۱۳: ۱-۳

۶-۶ (d) اعمال ۱۵: ۱-۲۰

۵-۵ (e) اعمال ۱۰؛ ۱۶: ۳۱-۳۳

۴-۴ (f) اعمال ۲: ۴۱-۴۷

۱۱- با هر ترتیبی

(b) از نو مولود شدن، پر از روح القدس بودن، خادم، محبت و دلسوزی برای

گمشدگان، مسیحی بالغ

(c) خادم، محبت و دلسوزی برای مردم، مرد دعا

۴-۴ (a) ۱- بشارت

۲- تعلیم

(c) ۲- تعلیم

(d) ۱- بشارت

۱۲-۴ (a) بدون خصوصیت روحانی

(b) ۱- متمرکز بر روی نیاز

(c) ۲- بر پایه کتاب مقدس

(d) ۴- بدون خصوصیت روحانی

(e) ۳- متمرکز بر مسیح

۵- (a) غلط

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

- ۱۳- (a) می‌بایست در اورشلیم به انتظار می‌نشستند
 (b) عطیه پدر را دریافت می‌کردند
 (c) در روح‌القدس تعمید می‌یافتند
 (d) قدرت یافته، شاهد می‌گشتند
 (e) می‌بایست به اورشلیم، سامره و اقصای زمین می‌رفتند

- ۶- (a) نبوت
 (b) خدمت، تعلیم
 (c) حکمت، معرفت، ایمان، معجزات، شفا، نبوت، زبان‌ها، ترجمه زبان‌ها، تمیز ارواح
 (d) رسولان، انبیا، مبشران، شبانان، معلمین
 (e) شماسان، ناظران

۱۴- افسسیان ۸:۲-۹ را از حفظ بنویسید.

- ۷- (a) به تمام ایمانداران، یا تمامی بدن مسیح
 (b) برای آماده‌سازی برای خدمت و بنای بدن مسیح
 (c) پاسخ خودتان. مثال‌ها می‌توانند تعلیم، بنا یا رهبری باشند.

۱۵- پاسخ خودتان

- (a) روح‌القدس به پطرس کمک کرد تا پیام را موعظه کند و بسیاری از مردم توبه کرده، تعمید گرفتند.
 (b) روح‌القدس از طریق شاگردان به مردم کمک کرد و به شاگردان هنگامی که با صاحبان اقتدار دچار مشکل می‌شدند به ایشان کمک می‌نمود.
 (c) وی به استیفان کمک کرد تا معجزاتی انجام دهد.
 (d) وی به فیلیپس کمک کرد تا انجیل را برای مرد داخل ارابه توضیح دهد.
 (e) وی مردم را هدایت کرد تا در خدمات خاص متعهد شوند.

کلیسا و رسالتش

آلبرت باز نزد برادر مارک آمد و تجربیات جدید خود را تعریف کرد و گفت: «هفته خارق العاده ای بود. عده بیشتری نجات یافتند، دو نفر به طرز معجزه آسایی شفا پیدا کردند و یک مشروب خوار شناخته شده هم خداوند را پذیرفت. تمام اهالی محله از زندگی جدید او متعجبند.»

ادوارد حرف او را قطع کرد و گفت: «نه تنها این، بلکه مسیحیان جدید هر شب با هم جمع می شوند و با چنان شادی پی سرود می خوانند که تقریباً تمام محله برای شنیدن جمع می شود. ما از این همه رشد کلیسا حیرت زده هستیم.»

برادر مارک در پاسخ گفت: «این درست همان هدف کلیسا در جهان است تا به مردم نشان دهد که مسیح قدرت دارد به دردشان برسد، هر چقدر هم بزرگ باشد. وقتی ایشان این را ببینند، مشتاق می شوند تا بیایند و به پیام شما گوش دهند.»

در این درس فرا خواهید گرفت که خدا چگونه رسولان را به کار گرفت تا اصول مربوط به رسالت کلیسا را تعیین کند. عهد جدید نمونه های خوبی از این اصول را به دست می دهد. در این درس، این اصول را بررسی خواهیم کرد؛ خواهیم دید که کلیسا چه رسالتی بر عهده داشت، چگونه رشد کرد و توسعه یافت، و برای حل مشکلات خود، از چه روش هایی استفاده کرد. همچنین، خواهیم دید که چگونه می توان این اصول را امروزه نیز پیاده کرد.

فهرست مطالب

تعریف رسالت

آغاز رسالت

ادامه رسالت

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- رسالت کلیسا را در جهان امروز تعریف کنید.
- اصول کتاب مقدس در خصوص تحقق رسالت کلیسا را به کار ببرید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- متن درس را مطالعه کنید و به تمرین‌های آن پاسخ دهید.
- ۲- اعمال ۱-۲۰ را به دقت بخوانید. این آیات و سایر آیاتی را که در متن درس قید شده، دوباره بخوانید.
- ۳- خودآزمایی انتهای درس را انجام دهید.
- ۴- درس‌های ۱ و ۲ را مرور کنید؛ سپس آزمون میانی ۱ را بگذرانید.

تعریف رسالت

کلیسا در عهدجدید اصولی را تعیین کرد که رسالتش می‌بایست به واسطه آنها تحقق یابد. البته روش‌ها تغییر کرده و تغییر هم خواهند کرد، اما رسالتی که به واسطه روح القدس در بدو کلیسا برقرار شد، برقرار خواهد ماند.

منظور از رسالت کلیسا چیست؟ رسالت به‌طور کلی یعنی تحقق هدف خدا برای نجات تمامی بشریت. به عبارت دیگر، رسالت عبارت است از انجام آنچه که خدا اراده فرموده است. کلیسا به‌خاطر هدف رستگاری‌بخش خدا به‌وجود آمد. کلیسا بدن مسیح است و وسیله‌ای است برای انجام اراده و اهداف خدا (افسیان ۳: ۱۰-۱۱). عیسی به شاگردانش فرمود: «کلیسایم را بنا می‌کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت» (متی ۱۶: ۱۸)، و با این گفته مشخص کرد که به چه وسیله‌ای این هدف باید متحقق شود. عیسی بعداً محل و چگونگی انجام رسالت کلیسا را تعریف کرد.

عیسی وقتی در مورد آنچه که ما آن را مأموریت بزرگ می‌خوانیم سخن گفت، به‌روشنی بیان نمود که رسالت کلیسا در کجا خواهد بود. در متی ۲۸: ۱۹ عیسی رهنمود روشنی را ارائه فرمود: «پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید.» دستور روشن است. رسالت کلیسا این است که پیام انجیل را به همه جا ببرد. اما چیزی بیش از آن نیز هست. رسالت کلیسا این است که همه امت‌ها را شاگرد سازد.

عیسی می‌خواهد که کلیسا در همه جا به جستجوی گمشدگان بپردازد؛ اما نه فقط جستجو کند، بلکه آنقدر بجوید که گمشدگان یافت شوند. مثل‌های خداوند این امر را مورد تأکید قرار داده است. زن صرفاً به جستجوی سکه گمشده‌اش اکتفا نکرد، بلکه آنقدر جست تا آن را یافت (لوقا ۱۵: ۹). شبان آنقدر به جستجوی گوسفند گمشده‌اش ادامه داد تا آن را یافت و با شادی به خانه آورد (لوقا ۱۵: ۵). وقتی غلام

به اربابش گفت که میهمانان دعوت شده نخواهند آمد، ارباب به او دستور داد که برود و دعوت را ادامه دهد، تا کسانی را بیابد که به مهمانی بیایند (لوقا ۱۴: ۲۱-۲۳).

عیسی این دستورالعمل دقیق را به شاگردانش داد که در جایی که مردم انجیل را نمی‌پذیرند، نمانند و به شهرهایی بروند که مردم آن را می‌پذیرند (متی ۱۰: ۱۴).

رسولان همیشه از این دستور او پیروی کردند (اعمال ۱۳: ۵۱). با اینحال، با وجود اینکه رسولان کار خود را با کسانی که انجیل را رد می‌کردند ادامه نمی‌دادند، اما همواره برای متقاعد ساختن مردم موعظه می‌کردند. پولس مادامی که در قرنتس بود، «هر سبت در کنیسه مکالمه کرده، یهودیان و یونانیان را مجاب می‌ساخت» (اعمال ۴: ۱۸).

رسالت کلیسا برای مردم از تمامی فرهنگ‌ها و تمام سطوح اجتماعی و اقتصادی است. پطرس در روز پنطیکاست در اورشلیم برای یهودیان موعظه کرد. کلیسا در بین یهودیان ایماندار تشکیل شد تا بعداً تبدیل به پلی به سوی غیر یهودیان گردد. کلیسا رسالت خود را ابتدا از یهودیان آغاز کرد و بعد، به سوی تمامی ملت‌ها رفت.

انسان چگونه توانست تبدیل به وسیله‌ای برای انجام هدف خدا در جهان گردد؟ رسالت کلیسا با قدرت روح القدس آغاز گردید. نیرویی لازم بود که رسولان کلیسای اولیه را به جلو سوق دهد. آنها به واسطه قدرت روح القدس تبدیل به همکاران خدا برای تحقق اراده‌اش شدند. عیسی پیش از آنکه به شاگردان حکم کند که «به اقصای عالم» بروند، به ایشان فرمود: «قدرت خواهید یافت» (اعمال ۸: ۱). این اصل همواره صادق است: پیش از آنکه رسالت بیرونی کلیسا آغاز شود، نیروی روح القدس در درون باید ساکن شود.

۱- با عبارات خاص خود، اصطلاح رسالت کلیسا را تعریف کنید.

۲- سه دستورالعمل مربوط به اعلام پیام انجیل را که از این بخش‌های کتاب مقدس فرا می‌گیریم، مشخص کنید.

(a) متی ۱۹:۲۸

(b) لوقا ۱۵:۵، ۹

(c) متی ۱۴:۱۰؛ اعمال ۵۱:۱۳

۳- اعمال ۸:۱ را بخوانید. توضیح دهید که کلیسا چگونه توانست رسالت بزرگ خود را آغاز کند.

آغاز رسالت

رشد کلیسا

کلیسای ایام عهد جدید به سرعت رشد می‌کرد و مردم هر روزه ایمان می‌آوردند (اعمال ۲:۴۱، ۴۷). کلیسا تنها به این دلیل رشد نکرد که مردم می‌خواستند چیز جدیدی برای اعتقاد پیدا کردن بیابند. در واقع، بسیاری از کسانی که ایمان آوردند، به زندان افکنده شده، شلاق خورده، یا حتی کشته می‌شدند. با اینحال هزاران نفر از مردم ایماندار می‌شدند و انجیل در ظرف چند سال در بسیاری از نواحی منتشر شد. ایمانداران از مسیح پیروی می‌کردند زیرا که نیازهایشان به واسطه قدرت او برآورده می‌شد. کلیسا در مدت کوتاهی پس از تولدش، به واسطه هزاران نوایمان رشد یافت. برخی اصول مورد استفادهٔ رسولان در آن روزگار، امروزه نیز همچنان باعث رشد کلیسا خواهد شد.

اقتدار کتاب مقدس

پطرس در روز پنطیکاست، زندگی، مرگ و قیام عیسی را موعظه کرد. وی به یهودیان اعلام داشت که تمام این وقایع، تحقق مستقیم نبوت‌های عهد عتیق بودند

(اعمال ۲۱:۲-۳۱؛ ۱۳:۳). استیفان به واسطه اقتدار کلام خدا موعظه کرده، بر مبنای وقایع شناخته شده عهدعتیق، جزئیات نقشه خدا را برای قومش توضیح داد (اعمال ۷). پطرس نیز در خانه کرنیلیوس بیان کرد: «جميع انبيا بر او شهادت می دهند که هر که به وی ایمان آورد، به اسم او آمرزش گناهان را خواهد یافت» (اعمال ۱۰:۴۳). به واسطه قدرت کلام مسح شده توسط روح القدس، «مردم دلریش گشته به پطرس ... گفتند: چه کنیم؟» (اعمال ۲:۳۷). ایشان پیام را پذیرفتند و در حدود سه هزار ایماندار به کلیسای آن روز افزوده شد (اعمال ۲:۴۱). هدف خدمت رسولان این بود که مردم به مسیح به عنوان نجات دهنده شان ایمان آورند (اعمال ۲:۳۷). ایشان به منظور ترویج مذهبی جدید موعظه نکردند، بلکه با قدرت روح القدس موعظه کردند تا ثابت کنند که نبوت های مربوط به مسیحا به عیسای ناصری اشاره می کرد که مصلوب شد، دفن گردید، و از مردگان برخاست.

۴- آیه های زیر را بخوانید. سپس در مقابل آنهایی که حاوی نبوت هایی هستند که به مسیح بودن عیسی اشاره می کنند، عدد ۱ و در مقابل آنهایی که به زحمت یا قیام او اشاره می کنند عدد ۲ را بنویسید.

(a) مزمور ۱:۲-۲

(b) مزمور ۱۶:۸-۱۱

(c) مزمور ۲۲:۱

(d) مزمور ۲۲:۱۸

(e) مزمور ۱۱۰:۱-۲

(f) اشعیا ۶:۷-۷

(g) اشعیا ۵۳:۴-۵، ۱۱

(h) میکا ۵:۲

(i) زکریا ۹:۹

توکل به مافوق طبیعت

پس از روز پنطیکاست، واقعۀ بعدی که در کتاب اعمال در مورد کارهای رسولان ثبت شده، رفتن پطرس و یوحنا به هیکل می‌باشد. بر آن در هیکل که جمیل نامیده می‌شد، ایشان به فقیر مفلوجی برخورد کردند که همه او را می‌شناختند. پطرس دست او را گرفت و گفت: «... به نام عیسی مسیح ناصری برخیز و بخرام ... در ساعت پای‌ها و ساق‌های او قوت گرفت» (اعمال ۳: ۶-۱۰). وقتی مردم با حیرت می‌نگریستند و مرد لنگ جست و خیز کنان خدا را حمد می‌گفت، پطرس از این فرصت استفاده کرد تا برای ناظران صحنه موعظه کند. یکبار دیگر وی مسیح را بشارت داده، گفت که چگونه به واسطه نامش گناهان ایشان بخشوده می‌شوند (اعمال ۳: ۱۷-۲۳).

وقتی مردم معجزاتی را که توسط قدرت خدا انجام می‌پذیرفت و زندگی‌های تغییر یافته را می‌دیدند، ایمان آوردند که مسیح می‌تواند نیازهای آنان را نیز برآورده سازد. کلیسا از سرمشق رسولان پیروی کرد. به سایر ایمانداران نیز عطایای خدمت داده شد. در هر مورد خدمات ایشان شبیه به خدمات رسولان بود (اعمال ۶: ۸؛ ۴: ۸-۸). دیوها بیرون رانده می‌شدند و لنگان شفا می‌یافتند (اعمال ۳: ۶-۹). وقتی مردم قدرتی را که همراه با پیام انجیل بود دیدند، ایمان آوردند و نجات پیدا کردند (اول قرن‌تین ۲: ۴). شادی عظیمی در دل مردم موج می‌زد. کلیسا رشد می‌کرد و ایمانداران جدید روز به روز اضافه می‌شدند.

۵- بخش‌های ذیل از کتاب مقدس حاوی نکاتی در مورد ایمان مردم و رشد کلیسا می‌باشد. هر بخش را به دقت بخوانید. سپس در دفتر یادداشتان، به این دو سؤال در مورد واقعۀ توصیف شده در هر بخش پاسخ دهید: (۱) چه چیزی باعث شد که مردم ایمان آورند و کلیسا رشد کند؟ (۲) آیا این واقعۀ نمونه‌ای است از اصل اقتدار کتاب مقدس یا توکل به مافوق طبیعت که در این بخش مطالعه کردیم؟ اگر هست، بنویسید کدام یک نمونه می‌باشد:

(a) اعمال ۳۵-۱۴:۲

(b) اعمال ۴۱-۲۶:۲

(c) اعمال ۴۷-۴۶:۲

(d) اعمال ۱۰-۶:۳

(e) اعمال ۸-۶:۸

انتشار کلیسا

اکنون به بررسی دو دلیل مهم می‌پردازیم که نشان می‌دهند چرا کلیسا می‌تواند در هر کشور یا محلی رشد یابد.

به واسطه رهبران متعدد

کلیسا در اورشلیم به خوبی مستقر شد و رشد می‌یافت. سپس در اعمال ۱۷:۵-۴۱ می‌خوانیم که آزار کلیسا آغاز شد. بعد از مرگ استیفان «جفای شدید بر کلیسای اورشلیم عارض گردید به حدی که همه جز رسولان به نواحی یهودیه و سامره پراکنده شدند» (اعمال ۱:۸). کلیسا پراکنده شد لیکن از بین نرفت. هر جا که ایمانداران می‌رفتند، کلیساهای جدیدی به منصه ظهور می‌آمد. این امر چگونه می‌توانست اتفاق افتد؟ به خاطر اصل ذیل: کلیسا وابسته به شخصیت یا اقتدار یک شخص نمی‌باشد. فیلیپس به سامره رفت (اعمال ۸:۴-۸)؛ برنابا نیز بعد از آنکه سایر ایمانداران به انطاکیه رفتند و کلیسایی تشکیل دادند، به آنجا رفت (اعمال ۱۱:۱۹-۲۳)؛ سایر شاگردان نیز به یافا، افسس و دیگر شهرهایی رفتند که درباره آنها بعداً مطالبی خواهیم خواند. برحسب تدارک روح القدس، همواره انواع مختلف خدمات و رهبران وجود داشت (رومیان ۵:۱۲-۸؛ اول قرنتیان ۱۲:۷-۱۱).

به واسطه برخوردی قابل انعطاف

چنانکه عیسی نبوت کرده بود، کلیسا ابتدا در اورشلیم رشد کرد (اعمال ۸:۱). هزاران نفر در ظرف مدت کوتاهی ایمان آوردند. اکثر ایشان یهودیانی بودند که از شریعت و مناسک دین یهود پیروی می‌کردند. روح‌القدس ایمانداران جدید را هدایت کرد تا درک کنند که شریعت «معلمی» بود تا ایشان را به سوی نجات به واسطه ایمان رهنمون شود. وقتی غیریهودیان به مسیح ایمان آوردند، مسیحیان یهودی‌نژاد آنان را بر پایه ایمان‌شان به مسیح پذیرفتند. هر دو گروه فرا گرفتند که انجیل از طریق اجرای آئین‌ها یا تشریفات تجویز شده حاصل نمی‌گردد، بلکه به واسطه ایمان به عیسی مسیح.

۶- کارلوس نوایمانی است که قبلاً به مذهبی که در آن به مراسم و آئین‌های مذهبی تأیید می‌شد تعلق داشت. اکنون وی نگران این است که مبدا مسیحی خوبی نباشد زیرا که مراسم مذهبی را به جا نمی‌آورد. دور حرف مربوط به آیه‌هایی که می‌توانید برای کمک به او به کار ببرید، دایره‌ای بکشید.

(a) رومیان ۱۷:۱

(b) رومیان ۹:۳

(c) رومیان ۲۴:۳

(d) فیلیپیان ۹:۳

(e) تیطس ۵:۳

(f) دوم پطرس ۳:۳

۷- حقیقت مهمی را که می‌خواهید کارلوس از این آیه‌ها بدان پی ببرد، به اختصار بیان کنید.

وقتی پولس با اهالی آتن که شناختی از خدا یا شریعت یهود نداشتند سخن می‌گفت، زمینه مشترکی یافت تا به واسطه آن بتواند توجه ایشان را جلب کند (اعمال

۱۷:۱۶-۳۳). وی علاقه ایشان را به مباحث فلسفی و کاوش در اندیشه‌های جدید مشاهده کرد؛ او از علاقه ایشان به مذاهب گوناگون استفاده کرد تا برای آنها در مورد خدای حقیقی موعظه کند. در اعمال ۱۷:۳۲-۳۴ می‌خوانیم که برخی از آتینان گفتند: «مرتبه دیگر در این امر از تو خواهیم شنید.» تعداد کمی از ایشان پیرو مسیح شدند، «از جمله ایشان دیونیسیوس آریوپاگی .. و بعضی دیگر با ایشان.»

وقتی انجیل در جهان برای ملل مختلف موعظه می‌شود، تنها باید حقیقت نجات تعلیم داده شود و نه رسوم و تشریفات. آنچه که کلیسای اولیه تعلیم می‌داد، راه نجات به واسطه عیسی مسیح بود. چگونگی پرستش مردم، بستگی به فرهنگ خاص خودشان داشت. پیام انجیل قواعد، مناسک، یا تشریفات مذهبی نیست، بلکه آن پیام برقراری رابطه‌ای درست با خدا به واسطه عیسی مسیح می‌باشد. وقتی گناهان شخص آمرزیده می‌شود، او شادی نجات را تجربه می‌کند؛ و برای این امر، هیچ مانع نژادی، زبانی، فرهنگی، یا سیاسی وجود ندارد. این قدرت انجیل است.

۸- دور حرف مربوط به هر عبارتی که علت رشد کلیسا در میان همه مردم را به درستی توضیح می‌دهد، دایره‌ای بکشید.

- (a) انجیل مسیح به نیازهای روحانی مردم در همه جا پاسخ می‌دهد.
- (b) ایمانداران در همه جا به هنگام پرستش باید از تشریفات یکسانی پیروی کنند.
- (c) نجات به واسطه ایمان به مسیح می‌تواند مورد پذیرش مردم تمامی فرهنگ‌ها قرار گیرد.
- (d) کلیسای مسیح به یک مرد قوی به عنوان رهبر احتیاج دارد تا همه مردم بتوانند از او پیروی کنند.

۹- سؤال ۸ را بار دیگر بخوانید. در مورد هر عبارت نادرست، در دفتر یادداشت‌تان جمله‌ای بنویسید و توضیح دهید که چرا آن جمله صحیح نیست.

ادامهٔ رسالت

گسترش سازمانی و تشکیلاتی

به‌هنگام تولد کلیسا در اورشلیم، برای تشکیلات کلیسا ساختار از پیش تنظیم شده‌ای وجود نداشت. عیسی قبلاً رسولانی را که می‌بایست رهبری جماعت جدید را برعهده گیرند، انتخاب کرده بود. در اینجا برخی اصولی را که به‌هنگام سازمان یافتن کلیسا برای تحقق مأموریتش، توسط رسولان شکل گرفت، مورد ملاحظه قرار دهیم.

ساختار سازمانی فقط برای پاسخ به نیازها شکل گرفت. ساختار تنها به‌خاطر ایجاد تشکیلات پی‌ریزی نشد بلکه نیازهای کلیسا بود که آن را اقتضا می‌کرد.

وقتی کلیسا در روز پنطیکاست آغاز شد، ۳۰۰۰ نفر مسیح را پذیرفتند. اکثریت ایشان هلنیست بودند، یعنی یهودیانی که در نقاط مختلف امپراطوری روم زندگی می‌کردند و به زبان یونانی سخن می‌گفتند. ایشان گرچه یهودی بودند، اما بخش اعظم فرهنگ یونانی را پذیرفته بودند و به زبان‌های محلی ناحیه‌ای که در آن زندگی می‌کردند، سخن می‌گفتند. در روز پنطیکاست، وقتی پطرس ایستاد تا موعظه کند، هزاران یهودی یونانی‌زبان در اورشلیم حضور داشتند.

بعد از مراسم پنطیکاست، افزایش تعداد ایمانداران همچنان ادامه یافت. چیزی نگذشت که تعداد ایمانداران اهل یهودیه از تعداد ایمانداران یونانی‌زبان بیشتر شد. این امر اولین مشکل اداری را در کلیسای اولیه ایجاد کرد. ایمانداران یونانی‌زبان (اعمال ۱:۶) متوجه شدند که زنان بیوه‌شان به‌هنگام توزیع روزانهٔ خوراک نادیده گرفته می‌شدند. رسولان دریافتند که مشکل این گروه فراتر از برخورداری صرف از سهمیهٔ روزانه خوراک می‌باشد. مشکل ایشان، برخورداری از یک نظام رهبری بود؛ این امر نیز مستلزم نوعی ساختار سازمانی جدید بود.

رسولان به ایمانداران یونانی زبان گفتند که از میان خود، هفت نفر را انتخاب کنند تا مسئولیت توزیع را بر عهده گیرند. هر هفت نفر جزو ایمانداران یونانی زبان بودند؛ این امر را از نام‌های یونانی ایشان می‌توان دریافت.

این رهبران یونانی زبان جانشین اقتدار رسولان نشدند، بلکه فقط رهبری مستقیم گروه خود را بر عهده گرفتند. این ساختار تشکیلاتی و سازمانی جدید که مورد تأیید رسولان واقع شد (اعمال ۶:۶)، سلسله مراتب تصمیم‌گیری را مشخص ساخت و موجبات عملکرد بی‌دغدغه کلیسا را فراهم آورد.

کلیساهای محلی ابتدا در مراکز استراتژیک جمعیت مستقر شدند. با وجود اینکه کتاب مقدس نمی‌گوید که رسولان نشستند و یک طرح سازمانی برای تأسیس کلیسا ریختند، اما می‌دانیم که روح القدس ایشان را در مورد محل استقرار کلیساها هدایت می‌فرمود. تعدادی از کلیساهای نخستین در مکان‌هایی نظیر قبرس، جزیره‌ای که بر سر راه مهم دریایی به سمت غرب واقع بود، و در انطاکیه، شهر مهمی در شمال خاورمیانه بنیانگذاری شدند. پیروان عیسی نخست فقط به یهودیان موعظه می‌کردند، اما بعد از مدتی، ایمانداران از قبرس و قیروان روانه شده، یونانیان را به سوی مسیح جلب کردند (اعمال ۱۹:۱۱-۲۰). کلیسا همچنین در دربه، ایقونیه، لستره و دیگر مراکز آسیای صغیر مستقر شدند. در غرب، کلیساهایی در قرن‌تس و بیریه و نیز در دیگر شهرهای عمده مقدونیه و اخائیه بنیانگذاری شدند. شهرها و شهرک‌هایی که در آنها پولس کلیساهایی را بنیانگذاری کرد، همگی مراکز سیاسی رومی، مراکز تمدن یونانی، مراکز تحت نفوذ یهودیان، یا مراکز مهم تجاری بودند. مسافران بسیاری از این شهرها می‌گذشتند. به احتمال زیاد، این مسافران مادامی که در آنجا بودند، انجیل را شنیده، می‌پذیرفتند و سپس آن را به نواحی اطراف می‌رساندند.

بسیاری از بانیان باتجربه و موفق کلیسا امروزه نیز از همین اصل پیروی می‌کنند. به عنوان مثال در برزیل کلیسا رشد خارق‌العاده‌ای را در سال‌های اخیر داشته است. در آنجا رهبران کلیسا نهضت‌های تبشیری را در شهرهای بزرگ برنامه‌ریزی می‌کنند. بسیاری از مردم در جستجوی کار به این شهرها می‌آیند و فرصت می‌یابند تا انجیل را

شنیده، خداوند را بپذیرند. بعداً که به شهرک‌های خود بازمی‌گردند، پیام انجیل را به آنجا خواهند برد. وقتی کلیسا در یک مرکز مهم مستقر شود، شروع به انتشار کرده، در نواحی اطراف شعبه‌هایی به وجود خواهد آورد.

امور مالی کلیسا بخشی از عبادت بود. هیچ سازمانی بدون درآمد برنامه‌ریزی شده و مسئولانه، نمی‌تواند به عملکرد خود ادامه دهد. برای مسیحیان اولیه، هدیه دادن یک عمل خودجوش عبادتی بود. از ایمانداران مطالبه نمی‌شد که هدیه بدهند، اما ایشان بر اساس میلی درونی برای محبت و پرستش خدا هدیه می‌دادند. «همه ایمانداران با هم می‌زیستند ... و املاک و اموال خود را فروخته، آنها را به هر کس به قدر احتیاجش تقسیم می‌کردند» (اعمال ۴:۳۴-۴۵). پولس به قرنطیان نوشت که کلیساهای مقدونیه «در امتحان شدید زحمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید و از زیادتی فقر ایشان، دولت سخاوت ایشان افزوده شد ... حتی فوق از طاقت خویش ... دادند» (دوم قرنطیان ۸:۲-۳).

وقتی مسیحیان در اورشلیم در نیاز بودند، پولس دستورالعملی برای نحوه هدیه دادن منظم به کلیساهای قرنطس و غلاطیه داد. پولس روشن ساخت که هدایای جمع‌آوری شده باید به گونه‌ای مورد استفاده قرار گیرد که جای هیچگونه شک و شبهه‌ای باقی نگذارد (اول قرنطیان ۱۶:۱-۴؛ دوم قرنطیان ۸:۱۸-۲۱).

پولس موضوع سخاوت ایمانداران و هدیه دادن خودجوش ایشان به خادمین را مورد تشریح قرار داد (دوم قرنطیان ۹:۱-۵). کسانی که انجیل را موعظه می‌کنند، باید براساس انجیل زندگی کنند. کتاب مقدس آشکار می‌سازد که کسانی که از برکت شنیدن کلام خدا بهره‌مند می‌شوند، باید به کسانی که ایشان را خدمت می‌کنند، کمک نمایند (اول قرنطیان ۹:۷-۱۲؛ اول تیموتاؤس ۵:۱۷-۱۸).

۱۰- اول قرنطیان ۹:۱۰ را بخوانید. نکته مهم در این نوشته پولس چیست؟

- ۱۱- دور حرف مقابل هر عبارات درست که جنبه‌ای از شکل‌گیری تشکیلاتی در کلیسای عهدجدید را توصیف می‌کند، دایره‌ای بکشید.
- (a) کلیسای عهدجدیدی بر طبق الگوی سازمانی کنیسه بسط پیدا کرد.
- (b) کلیساهای ابتدا در مراکز پر جمعیت مستقر شدند و سپس از آنجا به نواحی اطراف انتشار یافتند.
- (c) رسولان رهبران را از بین یهودیان یونانی‌زبان انتخاب کردند.
- (d) رهبران یهودیان یونانی‌زبان در قبال رسولان مسئولیت داشتند.
- (e) از هر ایمانداری خواسته می‌شد که مقدار معینی پول برای حمایت از کلیسا بپردازد.
- (f) فلسفه دادن هدیه در مسیحیت در دوم قرن‌تیا ۷:۹ بیان شده است.
- (g) پیچیدگی سازمان کلیسای بستگی به نیازهای آن دارد.

کلیسای مورد تهدید

وقتی در مورد کلیسای عهدجدید مطالبی می‌خوانیم، ممکن است به‌خاطر تجلیات قدرت روح‌القدس و تقدس رهبران آن دچار حیرت شویم. ممکن است آن کلیسا را به‌صورت یک ایده‌آل مجسم کنیم و فراموش نماییم که کلیسای رسولان دارای برخی مشکلات بسیار جدی نیز بود که موجودیتش را تهدید می‌کرد. روح‌القدس رسولان را هدایت کرد تا اصول به‌کار برده شده برای حل مشکلاتی که رسالت کلیسا را تهدید می‌کرد، در کتاب مقدس ثبت نمایند.

مشکلات اداری

در کلیساهای امروزی، یک مشکل اداری ممکن است مسائل بسیاری را ایجاد کند؛ این اولین نوع مشکلی بود که وحدت کلیسای اولیه را تهدید کرد. مشکل ایشان در واقع دوگانه بود لیکن به‌واسطه یک راه حل برطرف گردید.

رسولان شدیداً مشغول خدمت بودند و فرصت این را نداشتند که جزئیات امور اداری روزمره را مشاهده کنند. ایشان به معاونینی احتیاج داشتند که بتوانند مسئولیت اداره امور روزانه را به ایشان محول کنند تا خود بتوانند به طور کامل خویشتن را به خدمت کلام بسپارند. این مشکل سازمانی از طریق تعیین سلسله مراتب (خطوط اقتدار) و تفویض مسئولیت حل شد. چنانکه در بخش قبلی مطالعه کردیم، آن هفت نفری که برای کمک به رسولان انتخاب شدند، تحت اقتدار ایشان کار می کردند.

دومین جنبه مشکل اداری در اعمال ۶ مربوط به نیازهای اقلیت فرهنگی در کلیسا می شود. در اورشلیم اقلیت وسیعی از یهودیان یونانی زبان وجود داشت. ایشان کنایس خاص خود را معمولاً بر طبق مناطقی که در آن پیش از آمدن به اورشلیم می زیستند، سازماندهی می کردند. ۴۸۰ کنیسه از این نوع در اورشلیم آن زمان وجود داشت (بر طبق تلمود). یهودیان غالباً یهودیان یونانی زبان را به خاطر سبک یونانی زندگی شان بسیار دنیوی تلقی می کردند و اغلب به عنوان یهودیان درجه دو به آنها نگاه می کردند. این پیش داوری به قسمی وارد کلیسای اولیه گردید. زنان بیوه همین گروه بودند که به هنگام توزیع سهمیه خوراک روزانه مورد غفلت واقع می شدند و نه تمامی بیوه ها. لذا مسأله تنها یک مسأله سازمانی نبود، بلکه مسأله ای فرهنگی در کار بود.

برای حل این مشکل، برخی اصول اداری را می توان مورد ملاحظه قرار داد: (۱) بخشی از مسئولیت رهبری باید به نمایندگان محول شود و سلسله مراتب مسئولیت باید تعیین گردد؛ (۲) اقلیت های فرهنگی باید در رهبری کلیسا نماینده ای داشته باشند؛ (۳) رهبران باید مورد قبول ایمانداران باشند.

وقتی کلیسا در سایر نواحی انتشار یافت، نیاز به برقراری ارتباط میان رسولان و دیگر گروه های ایمانداران مطرح شد. وقتی معلمین دروغین و تفرقه ها شروع به تهدید کلیسا کردند، یک ارگان مرکزی لازم بود تا اتخاذ تصمیم کند و آنها را به تمام اعضای ارگان منتقل سازد. در باب ۱۵ کتاب اعمال می خوانیم که شورای اداری و مرکزی اورشلیم چه اقدام مهمی صورت داد. این شورا الگوی اداره کلیسایی کارآمد

را به ما ارائه می‌دهد که به واسطه آن اعضا می‌توانند با مشکلاتشان مقابله کنند و از رفاقت یکدیگر نیز برخوردار شوند.

الگوی این شورا چه بود؟ بیایید نکات عمده اعمال ۱۵ را فهرست وار بنویسیم:

۱- شورا توسط رهبران کلیسا اداره می‌شد (آیه ۶).

۲- شورا از جماعت‌های محلی، نماینده و گزارش‌هایی را دریافت می‌کرد (آیه‌های ۲، ۷، ۱۲).

۳- شورا در مورد مشکلات بحث کرده، به تصمیمات نهایی می‌رسید (آیه‌های ۱۳، ۲۲).

۴- شورا نمایندگان مجازی را به همراه گزارشی مکتوب از تصمیم‌شان به تمام کلیساها ارسال می‌کرد (آیه‌های ۲۲-۲۸).

۵- کار شورا باعث ایجاد وحدت می‌شد (آیه‌های ۳۰-۳۱).

۱۲- دور حرف مقابل عبارات درست دایره‌ای بکشید.

(a) محول کردن مسئولیت به نمایندگان معمولاً راه حل مناسبی برای مدیران پر مشغله است.

(b) روش کلیساهای اولیه برای انتخاب نمایندگان روش مناسبی برای کلیساهای امروزی نمی‌باشد.

(c) اقلیت‌ها گروه‌های کوچکی در درون گروهی وسیع‌تر می‌باشند؛ بنابراین همیشه احتیاج به داشتن نماینده ندارند.

(d) تشخیص نیازهای یک گروه اقلیت، کمک کرد تا در کلیسای اولیه وحدت به وجود آید.

(e) تفویض مسئولیت مستلزم تعیین سلسله مراتب رهبری است.

(f) گروه‌های اقلیت معمولاً قادر نیستند رهبران خود را انتخاب کنند.

۱۳- آیا در کشور شما یک شورای کلیسای ملی (ارگان اداری) وجود دارد؟ چه شباهتی با الگوی عهدجدیدی دارد؟ چه تفاوتی با آن دارد؟ پاسخ‌های خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید.

تفرقه‌های شخصیتی

ظاهراً انسان‌ها نیاز دارند که یک قهرمان یا رهبری پویا را سرمشق خود قرار دهند و از او پیروی کنند. به همین دلیل است که برخی از رهبران سیاسی، چه خوب و چه بد، پیروان بسیاری پیدا می‌کنند. رهبران به‌خاطر شخصیت گیرای‌شان، بسیاری از مردم را جذب کرده‌اند.

یکی از اولین مشکلاتی که پولس به‌هنگام نوشتن به کلیسای قرنتس با آن مقابله می‌کرد، روح تفرقه در بین ایمانداران بود. ایمانداران قرنتس ادعا می‌کردند که پیرو رهبران بزرگ و مختلف مسیحیت هستند. یکی از ایشان می‌گفت: «من از اپولس هستم»؛ دیگری: «من از کیفا هستم» و دیگری می‌گفت: «من از مسیح هستم» (اول قرنتیان ۱:۱۲). پولس این سؤال را از ایشان کرد: «آیا مسیح منقسم شد؟» یا «پولس در راه شما مصلوب گردید؟» (۱۳:۱). پولس به ایشان خاطرنشان کرد که این رفتار بسیار ناپخته است (۱:۳-۵)؛ و به این ترتیب تفرقه‌ها را اصلاح می‌کرد. اما مهم‌تر از همه او ایشان را به‌سوی مسیح هدایت کرد و نشان داد که تمام شاگردان متفقاً همکاران مسیح می‌باشند (۵:۳-۱۵). پیام پولس روشن است: رهبر مسیحی واقعی مردم را فقط به‌سوی مسیح هدایت می‌کند، نه به‌سوی خود.

خطاهای عقیدتی و روش‌های نادرست زندگی

رسولان از اقتدار و عطایای تعلیمی‌شان استفاده می‌کردند تا خطاهای مختلفی را که وارد کلیسا شده بود اصلاح کنند. در رساله‌های نوشته شده به کلیساها می‌توانیم مشاهده کنیم که به نوایمانان گفته نمی‌شد که ایشان مسیحیان واقعی نیستند، بلکه به ایشان گفته می‌شد که نیاز به تعلیم دارند. این امر امروزه نیز کلید کار به‌شمار می‌رود:

نوایمانان باید تحت تعلیم کلام خدا قرار گیرند. ضعف‌هایی که در کلیساهای قرن‌تس و غلاطیه وجود داشت، معرف مشکلاتی است که امروزه نیز باید با آنها مقابله شود. تعلیم پولس روش‌های نادرست زندگی را اصلاح کرد و معیارهای بالای زندگی مسیحی را نشان داد. وی در مورد نکات مختلف زندگی مسیحی راهنمایی‌های ارزنده‌ای داد، نظیر شکایت از یک برادر مسیحی، مقدس بودن بدن به‌عنوان معبد روح‌القدس (اول قرن‌تس ۶)، حل مشکلات مربوط به ازدواج (۱:۷-۱۵)، استفاده (و سوء استفاده) از عطایای روحانی مخصوصاً صحبت به زبان‌ها و نبوت (اول قرن‌تس ۱۲ تا ۱۴).

هر جا که پولس در مورد تصحیح خطاهای عقیدتی تعلیم می‌داد، بر روی شخص و کار مسیح تأکید می‌گذاشت. وی این کار را برای مقابله با تفرقه‌های درون کلیسا انجام می‌داد، مخصوصاً برای رد تعلیم اشتباه مربوط به قیامت مردگان (اول قرن‌تس ۱۵:۱۲-۲۸). داشتن معرفت و درکی واقعی از اصول عقیدتی مربوط به مسیح، شالوده اصلی کلیسا بود.

۱۴- خطای عقیدتی جدی که پولس در اول قرن‌تس ۱۵ به آن اشاره می‌کند، چه بود؟ پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید.

۱۵- بر طبق اول قرن‌تس ۱۵:۱۴، چرا فوریت داشت که مسیحیان عقیده صحیح را در این مورد درک کنند؟ برای پاسخ از دفتر یادداشتان استفاده کنید.

گناهان جنسی

در بسیاری از جوامع کنونی، گناهان جنسی مسأله‌ای جدی است که می‌تواند کارایی و پاکی کلیسا را مورد تهدید قرار دهد. غیر ممکن است که کلیسا در آن واحد هم رسالت رساندن پیام نجات به جهان را متحقق سازد و هم گناه خود را مورد غفلت قرار دهد. پولس می‌بایست به سختی با یک مورد از زنا که در کلیسای قرن‌تس واقع شده بود، مقابله کند. وی به‌خاطر نفع مردِ خطاکار، انضباط سختی را توصیه کرد و به

کلیسا تعلیم داد که مسئول داوری اعضای خود می‌باشد (اول قرن‌تین ۲:۵، ۴-۵). شاید خشن به‌نظر آید که پولس به کلیسا توصیه کند که «آن شریر را از میان خود براند» (۱۳:۵). وی این مثال را می‌آورد که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مُحَرَّم می‌سازد. در آیه ۷ ایمانداران را بر آن می‌دارد که «خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازند.» او به قرن‌تین نشان داد که برخورد جدی با گناه وسیله‌ای است برای دعوت گناهکاران به سوی توبه (آیه ۵).

در مورد دیگری، او از کلیسا می‌خواهد تا شخص خطاکار را ببخشند؛ او فرمود: «پس برعکس شما باید ... او را عفو نموده تسلی دهید ... به شما التماس می‌دارم که با او محبت خود را استوار نمایید» (دوم قرن‌تین ۷:۲-۸).

این امر جنبه دیگری از انضباط کلیساست. کلیسا باید گناه را مکروه داشته، لیکن گناهکار را دوست بدارد. با گناه باید مقابله شود، لیکن کسانی که این کار را می‌کنند، باید بکوشند تا برادر توبه کرده را تشویق کنند و به آغوش مسیح و کلیسا بازگردانند. «ای برادران، اگر کسی به خطایی گرفتار شود، شما که روحانی هستید چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید. و خود را ملاحظه کن که مبدا تو نیز در تجربه افتی» (غلاطیان ۱:۶).

معلمین دروغین

یکی از مشکل‌ترین و تفرقه‌انگیزترین مسائلی که کلیسای اولیه با آن مواجه بود، مخالفت ناشی از معلمین دروغین بود. اکثر اینان یهودیانی بودند که چنین تعلیم می‌دادند که ایمانداران غیر یهودی برای اینکه مسیحی شوند باید شریعت موسی را رعایت کرده، ختنه شوند. احتمالاً برخی از این افراد باور داشتند که با مراعات شریعت موسی خدا را تکریم می‌کنند. خطرناک‌ترین نوع معلمین دروغین امروزه نیز از این سنخ هستند. ایشان اندکی از حقیقت را با تعالیم غلط خود می‌آمیزند و بدین ترتیب بسیاری را فریب می‌دهند.

مسئله آنقدر جدی شد که آن را به حضور شورای اورشلیم بردند و شورا تصمیماتی گرفت که در اعمال ۱۵ ثبت شده است. به جای اینکه معلمین دروغین توبه کرده، تعالیم خود را تصحیح کنند، به راه خود رفته، همچنان با کلیسا ضدیت کردند. پولس اینان را «گرگ‌های وحشی» نامید که به رمه رحم نمی‌کنند (اعمال ۲۹:۲۰). کلیسای غلاطیه به‌طور اخص تحت تأثیر این افراد بود، لذا پولس به ایشان نوشت که ایمان‌شان را در فیض خدا از نو بر پا دارند (غلاطیان ۳:۱-۴، ۱۹-۲۰). یکبار دیگر پولس به کلیسا توصیه کرد که پاسخ به مشکلات از طریق تعلیم در کلیسا و ایمان محکم به مسیح داده می‌شود (غلاطیان ۱:۵). سپس به ایشان اطمینان بخشید که تنها چیزی که حساب می‌شود «ایمانی است که به محبت عمل می‌کند» (غلاطیان ۶:۵).

۱۶- آیا تا به حال به تعالیم معلمین دروغین گوش فرا داده‌اید؟ آیا توجه کرده‌اید که ایشان چگونه با استفاده از بخشی از حقیقت، مردم را فریب می‌دهند؟ برای پاسختان از دفتر یادداشت‌تان استفاده کنید.

۱۷- چگونه می‌توانید از خود و رفقای مسیحی‌تان در برابر چنین معلمینی محافظت کنید؟ پاسخ خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید.

۱۸- نوع مشکل را با تعلیم کتاب مقدس که راه حل آن را پیشنهاد می‌کند انطباق دهید. برای درک بیشتر می‌توانید آیه‌ها را در کتاب مقدس یافته، تمام آیه را بخوانید.

(a) «هفت نفر را ... پر از روح القدس انتخاب کنید تا ایشان را بر این مهم بگماریم» (اعمال ۶:۲-۴).

(b) «آیا مسیح منقسم شده است؟»، «ما همکاران هستیم» (اول قرنیتان ۱:۱۳؛ ۳:۹).

(c) «اگر مرافعه دارید ... داورانی را در کلیسا بنشانید» (اول قرنیتان ۴:۶).

(d) «اگر کسی که برادر نامیده می‌شود، زانی یا طماع یا بت پرست است با چنین شخص معاشرت نکنید» (اول قرنیتان ۵:۹-۱۱).

(e) «مسیح به راستی از مردگان برخاست» (اول قرنیتان ۱۵:۱۲-۲۸).

(f) «بدن شما هیکل روح القدس است ... خدا را به بدن خود تمجید نمایید» (اول قرن‌تین ۱۹:۶-۲۰).

(g) «شبانان کلیسای خدا باشید ... بیدار باشید» (اعمال ۲۸:۲۰-۳۱). «مسیح ما را آزاد کرد. استوار باشید» (غلاطیان ۱:۵).

(h) «وقتی جمع می‌شوید ... منتظر یکدیگر شوید ... اگر کسی گرسنه است، باید در خانه چیزی بخورد» (اول قرن‌تین ۱۷:۱۱-۳۳).

۱- زنا

۲- تفرقه‌های شخصیتی

۳- روش‌های نادرست زندگی

۴- مشکلات اداری

۵- معلمان دروغین

۶- خطاهای عقیدتی

کلیسای عهدجدید از بسیاری جهات منحصر به فرد بود. با اینحال، می‌دانیم که بسیاری از اصول تأسیس کلیسا در آن زمان تدوین گردید و باید در تمامی اعصار توسط کلیسا مراعات شود. اگر بخواهیم به‌طور بسیار مختصر دو عامل کلیدی را برشماریم که کلیسا را در آن زمان هدایت کرد و باید امروز نیز هدایت کند، این دو عامل عبارت خواهند بود از: (۱) اهمیت تعلیم کلام خدا؛ و (۲) تمرکز دائمی بر شخص و کار عیسی مسیح.

خودآزمایی

سؤالات چندگزینه‌ای - حرف مربوط به عبارات درست را علامت بزنید.

۱- رسالت کلیسا را می‌توان بدین صورت تعریف کرد:

- (a) ارسال مبشران به تمامی کشورها
- (b) اعلام نقشه رستگاری بخش خدا به تمامی اقوام
- (c) بنای کلیسای عیسی مسیح در اجتماع خودم
- (d) تربیت رهبران برای کلیساهای همه کشورها

۲- رسولان بدین جهت می‌توانستند کلیسا را در ایام خود خیلی سریع بنا کنند

که.....

- (a) یهودیان آماده بودند که عیسی را به عنوان مسیحا بپذیرند.
- (b) قبلاً رهبران قدرتمندی در کنیسه بودند.
- (c) قدرت روح القدس را دریافت کرده بودند.
- (d) مورد احترام مقامات حکومتی بودند.

۳- رشد کلیسای اولیه توسط کدام عملکرد رسولان تسریع می‌یافت؟

- (a) نقل قول از شریعت موسی و اثبات اینکه عیسی از شریعت پیروی می‌کرد.
- (b) اعلام اینکه زندگی، مرگ و قیام عیسی تحقق مستقیم نبوت‌های عهدعتیق بود.
- (c) محکوم کردن یهودیان به خاطر طرد عیسی و دعوت ایشان به توبه.
- (d) تعیین یک نظام پرستشی و تشریفاتی که برای تمامی فرهنگ‌ها جالب بود.

۴- در کتاب مقدس، توکل رهبران کلیسا بر قدرت خدا در کدام یک از عبارات

زیر اثبات شده است؟

- (a) معجزات شفا نظیر شفای مرد لنگی که در دروازه هیکل شفا یافت.
- (b) فیلیپس ارواح پلید را از بسیاری افراد سامره بیرون راند.

c) قابلیت رسولان در تکلم و درک تمامی زبان‌های کشورهایایی که در آنها موعظه می‌کردند.

d) موارد a و c

e) موارد a و b

۵- مردم تمامی فرهنگ‌ها و طبقات انجیل را می‌پذیرفتند زیرا.....

a) رسولان هیچ کس را به‌خاطر زمینه قبلی‌اش طرد نمی‌کردند، بلکه نجات را تنها به‌واسطه ایمان به مسیح معرفی می‌نمودند.

b) کلیسا می‌تواند هر شکلی از پرستش مذهبی را با اطلاق معانی مسیحی به آنها، بپذیرد.

c) پذیرش مسیح مستلزم اعتراف به اعتقادات نیست.

d) شخص مسیحی هرگز رنج نخواهد کشید.

۶- کدام یک از موارد ذیل، یک اصل سازمان کلیسایی «نیست» که از سوی

کلیسای عهدجدید مورد پیروی قرار گرفته باشد؟

a) ساختار سازمانی بر طبق نیازهای کلیسا تعیین می‌شد.

b) دارایی کلیسا از طریق هدایای خودجوشی و آمیخته به عبادت تأمین می‌شد.

c) تمامی فعالیت‌های کلیسا توسط رئیس رسولان یعنی پطرس برنامه‌ریزی و هدایت می‌شد.

d) کلیساها ابتدا در شهرهای اصلی آغاز به کار کردند.

۷- توصیف اعمال باب ۶ از انتخاب اولین معاونین رهبران، نشان می‌دهد که

رهبران باید برای آن وظایف مناسب باشند. علاوه بر آن، باید از کدام خصوصیات ذیل برخوردار باشند؟

a) متعلق به همان جایگاه اقتصادی باشند که افراد تحت رهبری ایشان به آن تعلق دارند.

b) توسط شخصی از خارج گروه منصوب شوند تا از پیش‌داوری اجتناب گردد.

(c) مقبول افراد تحت رهبری باشند.

(d) بتوانند مستقل از مافوق‌های‌شان کار کنند.

۸- اولین شورای کلیسایی که در اعمال باب ۱۵ توصیف شده است، الگویی اداری به‌دست می‌دهد که مشتمل است بر: رهبران در مقام رئیس شورا؛ نمایندگان و گزارش‌ها به حضور شورا می‌رسند؛ مشکلات و سیاست‌ها مورد بحث قرار می‌گیرند؛ و...

(a) تصمیم گرفته می‌شود که شورا هر دو سال یکبار تشکیل شود.

(b) نمایندگان مجاز به کلیساها گزارش می‌دهند، یا گزارش‌های مکتوبی در مورد تصمیمات اتخاذ شده برای آنها ارسال می‌شود.

(c) روش انتخاب مسئولان تعیین می‌شود.

(d) دستگذاری شبانان

۹- رساله پولس به قرن‌تین به منظور تعلیم معیارهای زندگی مسیحی به ایشان نوشته شد. کدام یک از عبارات زیر تعلیم پولس «نیست»؟

(a) یک مسیحی نباید یک برادر را به دادگاه بی‌ایمانان ببرد.

(b) بدن ایمانداران هیکل روح‌القدس است، بنابراین باید طاهر نگاه داشته شود.

(c) یک مرد باید زن بی‌ایمان خود را طلاق دهد.

(d) اعضای کلیسا باید گناه را در درون کلیسا داوری کرده، آن را تحت انضباط درآورند.

۱۰- رهبران کلیسا از طریق کدام روش ذیل می‌توانند مانع از تفرقه شخصیتی شوند؟

(a) تغییر مکرر سمت‌های رهبری

(b) همه را «برادر» بخوانند و نه «رهبر»

(c) نقل قول یحیی تعمیددهنده: «می‌باید که او افزوده شود و من ناقص گردم.»

(d) نشان دادن اینکه همه شاگردان متفقاً همکاران مسیح می‌باشند.

۱۱- معلمین عقاید غلط در کدام موارد می‌توانند عده بیشتری را فریب دهند؟

- (a) داشتن حمایت مالی وسیع
- (b) تلفیق بخشی از حقایق کتاب مقدسی با تعالیم غلط
- (c) برخورداری از شخصیت جذاب
- (d) برخورداری از حمایت مقامات دولتی

۱۲- هدف رساله‌ها به کلیساها (نظیر غلاطیان و قرنتیان) رد عقاید غلط از دو

طریق بود: یکی دادن تعلیم به کلیسا؛ مورد دوم کدام است؟

- (a) بنای اعتقاد و ایمانی محکم به شخص و کار عیسی مسیح
- (b) ایجاد ترس در ایمانداران از تعالیم غلط به عنوان «گروگان درنده»
- (c) خواستن از ایمانداران برای به‌خاطر سپردن اصول اعتقادات
- (d) آماده ساختن ایمانداران برای عضویت کلیسا

این آخرین درس از بخش اول این کتاب درسی می‌باشد. بعد از اتمام این خودآزمایی، دروس ۱ و ۲ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی ۱ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۱۰- پولس می‌گوید که کسانی که انجیل را موعظه می‌کنند، باید از کارشان نوعی نفع مادی ببرند.

۱- پاسخ خودتان. این پاسخ باید مشتمل باشد بر: رسالت کلیسا عبارتست از اعلام خبر خوش انجیل در مورد نقشه خدا برای نجات بشریت.

(a-۱) غلط

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

(e) غلط

(f) صحیح

(g) صحیح

۲- (a) کلیسا باید بین همه اقوام رفته، ایشان را شاگرد سازد.

(b) کلیسا باید گمشدگان را جسته، بیابد و آنان را به حضور خدا آورد.

(c) مدت زیادی نزد کسانی که انجیل را رد می‌کنند نمانید، بلکه همواره کسانی را بیابید که آن را خواهند پذیرفت.

(a-۱۲) صحیح

(b) غلط

(c) غلط

(d) صحیح

(e) صحیح

(f) غلط

۳- کلیسا رسالت خود را به واسطه قدرت روح القدس آغاز کرد.

۱۳- پاسخ خودتان.

۴- (a) ۱- مسیح بودن عیسی

(b) ۲- زحمت یا قیام

(c) ۱- مسیح بودن عیسی

(d) ۲- زحمت یا قیام

(e) ۱- مسیح بودن عیسی

(f) ۱- مسیح بودن عیسی

(g) ۲- زحمت یا قیام

(h) ۱- مسیح بودن عیسی

(i) ۱- مسیح بودن عیسی

۱۴- وی این تعلیم غلط را که قیامت وجود ندارد و مسیح نیز از مردگان برنخاست، اصلاح کرد.

۵- پاسخ شما باید شبیه به پاسخ ذیل باشد:

(a) ۱- پطرس بر مبنای نبوت عهدعتیق عیسی را به عنوان مسیحا موعظه کرد.

۲- یک نمونه از اقتدار کتاب مقدس

(b) ۱- موعظه پطرس باعث شد که مردم گناهشان را دریافته، نیاز به توبه را احساس کنند.

۲- یک نمونه از اقتدار کتاب مقدس

(c) ۱- ایمانداران دیگران را جذب کردند تا ایمان داشته باشند.

۲- نمونه هیچکدام نیست.

(d) ۱- مرد لنگ شفا یافت.

۲- یک نمونه از توکل به مافوق طبیعی

(e) ۱- فیلیپس آیات معجزه‌آسای شفای بیماران و اخراج دیوها را انجام داد.

۲- یک نمونه از توکل به مافوق طبیعی

۱۵- اگر مسیح قیام نکرده بود، در اینصورت موعظه ما بیهوده و ایمان مان عبث می بود و ما شاهدان کاذبی برای خدا می شدیم زیرا که جدا از او نجاتی وجود ندارد.

۶- (a) رومیان ۱: ۱۷

(b) رومیان ۳: ۲۴

(c) فیلیپیان ۳: ۹

(d) تیتس ۳: ۵

۱۶- پاسخ خودتان. شاید آنان اشخاصی هستند که شخصیت های جذابی دارند، یا اینکه به طرزی بسیار متقاعدکننده صحبت می کنند و مردم را فریب می دهند. یا احتمالاً سخنانی آمیخته به حقیقت و دروغ می گویند.

۷- پاسخ خودتان. شاید بتوان گفت که عدالت را نمی توانیم کسب کنیم. عدالت تنها از طریق ایمان به مسیح کسب می شود.

۱۷- پاسخ خودتان. شاید از طریق مطالعه وفادارانۀ کلام خدا، و گوش کردن منظم به معلمین یا شبانانی که از کتاب مقدس تعلیم داده، عیسی مسیح را به عنوان نجات دهنده معرفی می کنند، و با جستن هدایت روح القدس، پاسخ داده اید.

۸- (a) صحیح

(b) غلط

(c) صحیح

(d) غلط

۱۸- (a) ۴- مشکلات اداری

(b) ۲- تفرقه های شخصیتی

(c) ۳- روش های نادرست زندگی

۴- مشکلات اداری

(d) ۱- گناهان جنسی

۳- روش‌های نادرست زندگی

(e) ۶- خطاهای عقیدتی

(f) ۱- گناهان جنسی

(g) ۵- معلمین دروغین

(h) ۳- روش‌های نادرست زندگی

۹- پاسخ شما ممکن است در قالب جمله دیگری باشد اما باید حاوی این نکات باشد:

(a) نجات بر پایه ایمان شخص به مسیح قرار دارد و نه تشریفات مذهبی.

(b) کلیسا دارای رهبران مسح‌شده بسیاری است و مسیح نیز رئیس همه است.

بخش دوم

روشی برای کلیساها

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

کلیساهایی که خود را اداره می کنند

آلبرت و ادوارد با خوشحالی در مورد نتایج کارشان در محله شهرشان صحبت می کردند. آلبرت چنین می گفت: «برادر مارک، ما هجده نوایمان داریم، اما نمی دانم حالا باید چه کار کنیم. تمام جلسات را ما رهبری کرده ایم و اعضا می خواهند که تمام برنامه ریزی ها را ما انجام دهیم. فکر می کنیم که حالا موقع آن رسیده که اعضا خودشان شروع به برنامه ریزی برای کار خدا بکنند. نظر شما چیست؟»

برادر مارک گفت: «من فکر می کنم که خدا هر دو شما را در مورد نوایمانان محله تان به خوبی هدایت می کند. اجازه دهید که در مورد برخی از امور مهم مربوط به اداره خوب کلیسای محلی بحث کنیم.»

وقتی گروهی به پیام انجیل واکنش مثبت نشان می دهند و به مسیح ایمان می آورند، گام مهم بعدی این است که به صورت یک کلیسای محلی متشکل شوند. در این درس، در مورد اصول تشکیل یک کلیسای محلی بحث خواهیم کرد، کلیسایی که قادر به اداره خود باشد، و همواره رشد کند و خدمت بشارت و تعلیم را به خوبی انجام دهد.

فهرست مطالب

اهمیت خودگردانی

گام های مربوط به خودگردانی

مسئولیت های کلیسای خودگردان

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- توضیح دهید چرا خودگردانی باید از همان آغاز در یک کلیسا شکل بگیرد.
- دلایلی را برای تعهد به معیارهای عقیدتی و رفتاری به عنوان جزئی از مبانی کلیسای خودگردان ذکر کنید.
- مسئولیت‌های رهبران اصلی را در توسعه خودگردانی مشخص کنید.
- این گفته را توضیح دهید: «خودگردانی به بلوغ روحانی کلیسا کمک می‌کند».

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- متن درس را مطابق روال عرضه شده در درس ۱ مطالعه کنید. لطفاً تمام آیه‌هایی را که در درس آمده است خوانده، و به همه سؤالات آن پاسخ دهید.
- ۲- به خودآزمایی انتهای درس پاسخ دهید و پاسخ‌های خود را کنترل کنید.

اهمیت خودگردانی

کسی که کلیسای جدیدی تأسیس می‌کند، باید سه هدف اساسی را برای این کلیسا دنبال کند؛ این اهداف را این چنین می‌توان توصیف کرد: کلیسای جدید باید به خودگردانی، خودافزایی، و خودکفایی مالی برسد. اگر یکی از این اهداف مورد غفلت قرار گیرند، ممکن است کلیسا به‌طور موفقیت‌آمیزی رشد نکند. کلیساهایی که به این اهداف می‌رسند، کلیساهای «متکی به خود» یا «بومی» نامیده می‌شوند. اما چگونه می‌توان به این اهداف رسید؟

گامی که باید به‌موقع برداشته شود

هدف خودگردانی گرچه ممکن است مشکل به‌نظر آید، اما از اهمیت بسیاری برخوردار است، زیرا که حیات کلیسا در بلندمدت بستگی به آن دارد. مسئولیت روحانی لازم برای تحقق اهداف خودافزایی و خودکفایی مالی بدون شالوده خودگردانی امکان‌پذیر نخواهد بود. اگر نوایمانان برای خودگردانی احساس مسئولیت نکنند، رشد روحانی‌شان اندک یا هیچ خواهد بود. کلیسای جدید ممکن است در آغاز حق رهبری «مؤسس» خود را بپذیرد، اما دیری نخواهد پایید که مانند کودکی در حال رشد، خواهان و نیازمند استقلال خواهد بود. بسیار خردمندانه است که مؤسس کلیسا این نیاز را به‌موقع تشخیص دهد و در جهت رفع آن بکوشد، در غیر این‌صورت امکان بروز نارضایتی در کلیسا وجود خواهد داشت. نارضایتی و تفرقه در کلیسا را می‌توان به‌واسطه برنامه‌های خودگردانی از همان ابتدا پیشگیری کرد و سپس حتی‌الامکان آن را تکمیل نمود. در ناحیه‌ای که پیام مسیحیت برای فرهنگ آن تازگی داشته باشد، «مؤسس» کلیسا ممکن است گمان کند که نوایمانان قادر به اداره کلیسای خود نمی‌باشند، و ممکن

است احساس کند که باید همچنان بر رشد کلیسا نظارت کند. شخص باید درک کند که در هر جامعه‌ای، بدون توجه به ابتدایی بودن فرهنگ آن، مردم دارای شکلی از حکومت هستند و می‌توانند سطوح اختیار و رهبری را درک نمایند. مردم بی‌آنکه الزاماً از تعلیم و آموزش رسمی برخوردار باشند، عقل سلیم‌شان به ایشان اجازه می‌دهد درک کنند که شکلی از رهبری لازم و سودمند است. پس چقدر بیشتر ایماندارانی که کلام خدا و هدایت روح‌القدس را دارند، قادر به اداره امور کلیسای خود خواهند بود.

کلیسای جدید هر طور که کار خود را آغاز کند، احتمالاً به همان طریق نیز آن را ادامه خواهد داد. اگر ایمانداران اولیه یک کلیسای جدید برای تصمیم‌گیری در مورد امور کلیسا شدیداً تابع «مؤسس» آن باشند، کسانی که بعداً ایمان می‌آورند نیز همواره وابسته به کسی خواهند بود که ایشان را به سوی خداوند هدایت کرده‌اند. مسیحیان جدید نیاز به کمک و هدایت خواهند داشت، لیکن هدایت باید در این جهت باشد که خودشان در مورد اداره کلیسای‌شان تصمیم بگیرند.

کلیساهای خودگردان زودتر به بلوغ دست می‌یابند

پولس رسول چگونه کلیساها را بنیان نهاد؟ کار او فقط این نبود که برود و گناهکاران را به سوی توبه و ایمان هدایت کند. وی «مؤسسات میسیونری» تأسیس نکرد. او رفت تا کلیساهایی را بنیان نهد که بتوانند پیام انجیل را در سراسر ناحیه‌شان انتشار دهند. او کلیسا را بنیان می‌نهاد و رهبران محلی کار را ادامه می‌دادند. در کتاب اعمال رسولان می‌خوانیم که در مکان‌هایی که رسولان موعظه می‌کردند، افراد دیگری کار ایشان را ادامه دادند و به تعلیم کلام خدا پرداختند و موعظه می‌کردند (اعمال ۱۵:۳۵). وقتی پولس بازگشت تا کلیساهایی را که بنیان نهاده بود بازدید کند، «کلیساها در ایمان تقویت شده، روزانه بر شماره آنها افزوده می‌شد» (اعمال ۱۶:۵). کتاب مقدس در مورد جزئیات چگونگی اداره شدن این کلیساها و روش‌های معمول برای تعیین سازمان کلیسا چیزی به ما نمی‌گوید. برای همین در این درس، به

آن تعالیم کتاب مقدس خواهیم پرداخت که به خدمات و مسئولیت‌های کلیسا مربوط می‌شوند. در خصوص چگونگی شکل‌گیری مدیریت کلیسا، تجارب بنیانگذاران موفق کلیسا در نقاط مختلف جهان را اساس قرار خواهیم داد. نظرات ایشان می‌تواند رهنمودهایی را ارائه دهد که برای الگوبرداری در مکان‌های دیگر مفید باشد.

اگر به یک کودک مسئولیتی سپرده شود، رشد شخصیتی بهتری خواهد داشت. در مورد کلیسای جدید نیز چنین است؛ به این ترتیب که بنیانگذار دانای کلیسا تعالیم ضروری را به گروه‌های جدید خواهد داد، تعالیمی نظیر کارکردها و اهداف کلیسا، برکت و ضرورت حضور در جلسات و عبادت دسته‌جمعی، اهمیت مطالعه کلام خدا، و معنای تعلق به بدن مسیح. سپس ایشان را کمک می‌کند تا در خصوص اداره جلسات و گروه خود، به‌طور مستقل تصمیم‌گیری کنند. حتی اگر در آغاز اشتباهاتی مرتکب شوند، اما در نهایت به مرحله بلوغ و کمال خواهند رسید و نه فقط مستقل خواهند شد، بلکه خود نیز قادر به تأسیس کلیساهای جدید خواهند گردید. طبعاً مؤسس دانا گروه جدید را تا رسیدن به بلوغ تنها نخواهد گذاشت.

به این ترتیب، بسیاری از تصمیمات به بهترین وجه توسط خود گروه جدید اتخاذ خواهد شد، چرا که ایشان جامعه خود را بهتر از هر کس دیگری می‌شناسند. به عنوان مثال، ایشان بهتر می‌توانند تشخیص دهند که نوایمانان در کجا، چه هنگام و به چه دفعاتی باید تشکیل جلسه دهند؛ و چه تعداد از این جلسات باید به دعا و پرستش اختصاص داده شود؛ چه تعداد از آنها باید برای تعلیم باشد؛ چه موقع از روز یا شب باید جلسات تشکیل شوند؟ همه این تصمیمات را خود نوایمانان می‌توانند به درستی اتخاذ کنند. گرفتن اینگونه تصمیمات به رشد حس مسئولیت ایشان کمک خواهد کرد. ایشان در جلساتی که خودشان به عنوان ضروری‌ترین جلسات تشخیص داده‌اند، فعال خواهند بود. نقش مؤسس کلیسا تعلیم آن بخش‌ها از کتاب مقدس خواهد بود که کلیسای جدید را در اتخاذ تصمیمات درست هدایت کند.

نوایمانان با اتخاذ اینگونه تصمیمات مستقل، فرا می‌گیرند که عقاید و بلوغ روحانی برخی از افراد گروه خودشان را ارزیابی کنند. وقتی این رهبران در

قابلیت‌های‌شان رشد کرده، به بلوغ می‌رسند، بهتر می‌توانند کلیسای محلی خود را اداره کنند. اعتماد اعضای کلیسای محلی به رهبران خود، به وحدت بخشیدن به جمع ایمانداران کمک می‌نماید. کلیسا با اتخاذ تصمیمات مربوط به امور خود، فرصت می‌یابد تا مسئولیت اداره امور خود را بر عهده گیرد و ایمانداران نیز می‌توانند تعیین کنند که چگونه می‌توانند بهترین خدمت را به خدا بنمایند.

۱- در مراحل اولیه شکل‌گیری خودگردانی در کلیسا، برخی کارها باید به انجام برسند. در مقابل کارهایی که بهتر است گروه جدید مستقلاً انجام دهند، شماره ۱ را بنویسید و اگر بهتر است مؤسس کلیسا آن را انجام دهد، شماره ۲ را بنویسید.

(a) انتخاب محل جلسه

(b) تصمیم در مورد ساعات جلسات

(c) تعلیم ضرورت پرستش و مطالعه کتاب مقدس

(d) تصمیم در مورد دفعات و انواع جلسات

(e) توضیح اهمیت بدن مسیح

(f) اداره کردن جلسات اولیه مطالعه کتاب مقدس

۲- دور حرف مقابل عبارات درست مربوط به اینکه چرا خودگردانی در یک کلیسای محلی از همان آغاز مورد نیاز است، دایره‌ای بکشید.

(a) خودگردانی بخش ضروری شالوده خودافزایی و خودکفایی مالی می‌باشد.

(b) قبول مسئولیت‌های خودگردانی به بلوغ روحانی ایمانداران کمک می‌کند.

(c) خودگردانی در وهله اول برای ممانعت از نفوذ فرهنگ بیگانه مورد نیاز است.

(d) خودگردانی می‌تواند به پیشگیری نارضایتی در بین رهبران محلی باکفایت کمک کند.

(e) اولین هدف خودگردانی حذف رهبران بی‌کفایت است.

(f) اطمینان به قابلیت رهبران گروه‌ها می‌تواند وحدت را در کلیسا تضمین کند.

گام‌های مربوط به خودگردانی

پذیرش معیارهای کتاب مقدسی

بانی یا مؤسس کلیسا وقتی گروهی از نوایمانان را دور هم گرد می‌آورد، بدل به معلمی می‌شود که ایشان را در زمینه مبانی عقیدتی ایمان مسیحی آموزش می‌دهد. یکی از اهداف تعلیم، کمک به این است که ایمانداران خود را به صورت یک کلیسای محلی متشکل سازند. بانی کلیسا چه گام‌هایی را باید بردارد تا به تبدیل گروه به یک کلیسای محلی سازمان‌یافته و خودگردان کمک نماید؟

اولاً، نوایمانان به درک این نکته نیاز دارند که ایمان مسیحی بر پایه کتاب مقدس قرار دارد؛ مؤسس کلیسا باید این نکته را به دقت تعلیم دهد. مضمون اول پطرس ۱۵:۳ اهمیت این نکته را خاطرنشان می‌سازد که ایمانداران باید ایمان خود را بر کلام خدا پایه‌ریزی نمایند: «بلکه خداوند مسیح را در دل خود تقدیس نمایید و پیوسته مستعد باشید تا هر که سبب امیدی را که دارید بپرسد، او را جواب دهید.» وقتی ایمانداران مبانی عقیدتی را درک کرده، آن را در زندگی روزمره‌شان پیاده کنند، می‌توانند برای تحقق هدف کلیسا با یکدیگر همکاری کنند.

به علاوه، مخصوصاً اهمیت دارد که معیارهای کتاب مقدس بدل به معیار ایشان برای ایمان و عمل مسیحی گردد. کافی نیست که ایشان مبانی عقیدتی را با فهرستی از آیه‌های کتاب مقدس از حفظ فرا گیرند. نوایمانان نیاز به تعلیمی صبورانه دارند تا مطالبات و اقتضاهای کتاب مقدس را درک کنند و آنها را جزو زندگی خویش بگردانند. اینگونه تعلیم، بر حسب نیاز نوایمانان، ممکن است وقت زیادی را اقتضا کند تا معیارهای کتاب مقدس تبدیل به اصول عملی زندگی شود. اگر قرار است که کلیسا از آن خودشان باشد، معیارها نیز باید جزو وجود خودشان باشد.

پس از این مرحله، وقتی ایمانداران توانستند اعتقادات مسیحی را به عنوان عقاید شخصی خودشان ابراز کنند، پایه‌ای برای مشارکت در کلیسا خواهند داشت. برای

اینکه کلیسای واقعی تشکیل شود، لازم است که معیاری از عقاید و قواعد رفتاری وجود داشته باشد که مورد قبول همه ایمانداران باشد.

امروزه در همه نقاط جهان، معلمین دروغین وجود دارند؛ لذا کافی نیست که بگوییم که پایه رفاقت و مشارکت ما تنها کتاب مقدس است. بسیاری از مروجین عقاید غلط نیز همین ادعا را دارند. اعضای کلیسا برای اینکه بتوانند به عنوان بخشی از بدن مسیح با یکدیگر کار کنند، لازم است با برخی معیارهای بنیادین مشارکت توافق داشته باشند (اول قرنتیان ۱:۱۰). به عنوان مثال، معمولاً این شرط که شخص باید تولد تازه داشته باشد تا بتواند عضو کلیسا شود، شرطی عادی تلقی می‌شود؛ زندگی کردن طبق اصول اخلاقی مسیحی نیز شرطی عادی به حساب می‌آید. اما ایمانداران، برحسب زمینه فرهنگی‌شان، ممکن است به توافق‌های دیگری برسند که بر پایه هدایت‌شان از کتاب مقدس قرار دارد.

وقتی بانی کلیسا به نوایمانان کمک می‌کند تا کلیسای خودشان را تشکیل دهند، ممکن است برخی مشکلات فرهنگی در مقابل ایشان قرار گیرد. بسیاری از این موارد می‌توانند مشکلات جدی باشند که مستلزم مباحثات طولانی و تعلیم صبورانه است تا به ایمانداران کمک شود که برای حل مشکلات، بر اساس کتاب مقدس عمل کنند. به عنوان مثال، در برخی جوامع مراسم ازدواج مطابق تعلیم مسیحی نمی‌باشد؛ در نقاط دیگر، اموری نظیر تقلب در مالیات، دزدی و رشوه‌خواری اعمال مقبول هستند. در دیگر کشورها، محدودیت‌های قانونی یا اجتماعی در مقابل مسیحیت وجود دارد. برخورد با چنین مسائل دشواری مستلزم دعای صادقانه و طلب هدایت روح القدس می‌باشد. وقتی ایمانداران خودشان از هدایت روح القدس در خصوص این موضوعات دشوار آگاهی بیابند، بهتر می‌توانند به معیارهای اعتقادی و رفتاری خود عمل کنند.

۳- از بحث فوق در می‌یابیم که نوایمانان زمانی می‌توانند یک کلیسای خودگردان تشکیل دهند که به یکی از موارد زیر دست یابند. این مورد کدام است؟

- (a) درک اینکه زندگی مسیحی بر پایه کتاب مقدس قرار دارد.
- (b) پذیرش معیارهای کتاب مقدسی به عنوان اعتقاد شخصی‌شان در مورد ایمان و عمل.
- (c) توافق بر روی نکات مربوط به مبانی عقیدتی اساسی به عنوان پایه‌ای برای رفاقت و مشارکت در کالبد کلیسا.
- (d) همه موارد بالا

۴- دور حرف مقابل جملات صحیح دایره بکشید. توافق بر روی معیارها برای کلیسای جدید ضروری است زیرا

- (a) پایه‌ای برای اداره کلیسا و رفاقت و مشارکت را تشکیل خواهد داد.
- (b) به بانی کلیسا قواعد انضباطی خواهد داد.
- (c) کمکی خواهد بود برای درک کتاب مقدس و اجتناب از خطا.
- (d) به ایمانداران کمک خواهد کرد که مبانی عقیدتی را در زندگی روزانه‌شان عملی سازند.

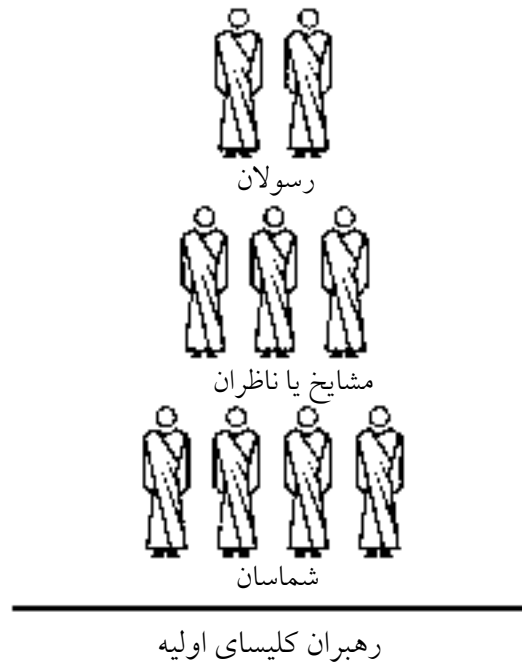
۵- بانی کلیسا به واسطه کدام مورد ذیل می‌تواند به کلیسا کمک کند تا شالوده محکمی برای خودگردانی بنا کند؟

- (a) هدایت ایمانداران به سوی درک تعالیم کتاب مقدس که بَدَل به معیارهای خودشان برای زندگی مسیحی شود.
- (b) ترغیب ایمانداران در به‌خاطر سپردن معیارهای کتاب مقدس که قواعد کلیسا را تعلیم می‌دهند.

سازماندهی کلیسا

در کتاب اعمال و رساله‌های پولس به کلیساها، جزئیات مربوط به سازمان و مدیریت کلیسا داده نشده است. رساله‌های پولس شرایط و مسئولیت‌های رهبران کلیسا را تصریح می‌کند؛ طبق مندرجات این رسالات، رهبری کلیسا به سمت‌های مختلفی تقسیم شده که عبارتند از مشایخ، ناظران (اسقف‌ها)، و شماسان. **شیخ** عنوانی بود که از سوی هیکل یهود (اعمال ۲۳:۴) به کار برده می‌شد، لذا سمتی از رهبری بود که مسیحیان یهودی با آن آشنایی داشتند. این عنوان در کتاب اعمال برای مشخص کردن رهبران مسیحی مکرراً مورد استفاده قرار گرفته است. از این رساله‌ها روشن است که مشایخ دارای سمت شبانی و اداری بوده‌اند. ایشان در زمینه تصمیمات مهم شورای اورشلیم با رسولان همکاری می‌کردند (اعمال ۱۵). پولس به تیموتاؤس چنین خاطرنشان ساخت: «زنهار از آن کرامتی که در تو است که به وسیله نبوت با نهادن دست‌های کشیشان به تو داده شد، بی‌اعتنایی منما» (اول تیموتاؤس ۱۴:۴). سمت دیگر، یعنی سمت **اسقفی**، ظاهراً در برگرنده همان مسئولیت‌های شیخ می‌باشد و در برخی آیات این عناوین به‌طور مترادف به کار برده شده‌اند. کتاب اعمال رسولان ۱۷:۲۰ می‌فرماید که پولس به دنبال مشایخ کلیسای افسس فرستاد و به‌هنگام وداع با ایشان، به آنان توصیه کرده، فرمود: «پس نگاه دارید خویشان و تمامی آن گله را که روح القدس شما را بر آن اسقف مقرر فرمود» (آیه ۲۸). پولس به تیطس نوشت: «زیرا که اسقف می‌باید چون وکیل خدا بی‌ملامت باشد» (تیطس ۱:۷)، و «متمسک به کلام امین ... تا بتواند به تعلیم صحیح نصیحت کند» (آیه ۹). **شماسان** ظاهراً به مشایخ و اسقفان کمک می‌کردند و دستیار و معاون آنها بودند (اعمال ۱:۶-۴). پولس در رساله خود به فیلیپیان، ایشان را با عناوین «به همه مقدسین ... و اسقفان و شماسان» خطاب کرد (فیلیپیان ۱:۱)، و یادآور شد که با وجود اینکه اینها سمت‌های متمایزی هستند، اما همه باید متفقاً کار کنند. از شماسان خواسته شده که مردانی با کیفیت روحانی بالغی باشند (اول تیموتاؤس ۸:۳). در درس ۶ در مورد خصوصیات

و مسئولیت‌های رهبران کلیسا بیشتر بحث خواهیم کرد.

در کتاب مقدس، خصوصیات لازم برای مسئولین اداره کلیسا بیان شده است (اول تیموتاؤس ۳: ۱-۸؛ تیتوس ۱: ۶-۹)، اما اینکه کار چگونه باید انجام می‌شد، به‌طور اخص بازگو نشده است. شاید از این مطلب می‌توانیم دریابیم که روح‌القدس در نظر داشت که به هنگام رشد و گسترش کلیسا در تمامی فرهنگ‌ها، افراد صلاحیتدار امور مربوط به اداره کلیسا را بر طبق نیازها و شرایط زمان و فرهنگ خود هدایت کنند.

در بحث ذیل برخی از مسئولیت‌های سازمانی یک کلیسای خودگردان را که در کلیساهای بشارتی در کشورهای مختلف به‌کار می‌روند، مورد ملاحظه قرار خواهیم داد. اینها پیشنهاداتی هستند که می‌توانید از آنها الهام یافته، آنها را مورد انطباق قرار دهید و برای نیازهای خاص منطقه خودتان به‌کار گیرید.

تصمیمات مربوط به عضویت

قوت هر کلیسای محلی در اعضای آن است. ایمانداران مؤمن و آگاه به طور طبیعی باعث پدید آمدن کلیسای محلی امین و رشد یابنده‌ای خواهند شد. اگر بانی و مؤسس کلیسا اصول زندگی مسیحی را به ایمانداران تعلیم دهد، می‌تواند انتظار داشته باشد که ایشان ثمره زندگی مسیحی را نشان دهند. یکی از اولین وظایف سازمان دادن کلیسا معمولاً این است که کلیسا در مورد شرایط تعمید آب و عضویت تصمیم بگیرد.

برخی از بنیان کلیسا از این شیوه پیروی کرده‌اند که اگر کلیسایی در ناحیه‌ای بنا شود که قبلاً کلیسایی در آنجا نبوده، از یک شبان باتجربه ناحیه‌ای مجاور بخواهند که به ایشان در تأیید شرایط داوطلبین تعمید کمک کند. ایشان احساس می‌کنند که این امر مانع از این خواهد شد که نوایمانان این برداشت را بکنند که بانی کلیسا به تنهایی مسئول چنین تصمیماتی است. سپس بلافاصله بعد از آنکه تعداد اعضای کلیسا به حد کافی رسید، خوب است که کمیته‌ای متشکل از حداقل سه عضو انتخاب شود تا به همراه بانی کلیسا به عنوان کمیته ناظر بر تأیید داوطلبین تعمید آب و عضویت دیگر نوایمانان خدمت کنند. بهتر است که این کمیته بلافاصله بعد از پذیرفته شدن اولین اعضا در کلیسای جدید، تشکیل شود. کسانی که در کمیته خدمت می‌کنند، معمولاً زندگی کسانی را که داوطلب تعمید و عضویت می‌باشند می‌دانند؛ نتیجتاً تصمیمات ایشان برای نوایمانان مقبول‌تر از تصمیم بانی کلیسا به تنهایی است.

آماده‌سازی رهبران در کلیسا

آیا یک کلیسای جدید می‌تواند رهبران صلاحیت‌داری را برای کار در کلیسا پروراند؟ اگر قرار باشد که کلیسا واقعاً خودگردان باشد، بدیهی است که رهبری باید از جمع ایمانداران محلی تشکیل شود. هدف بانی کلیسا بنای یک کلیسای خودگردان است. لذا وی باید بر آن باشد که از بین اولین گروه ایمانداران، کسانی را که شرایط لازم برای رهبری را دارند تشخیص دهد. او می‌تواند برنامه‌ای برای تربیت آنان

طرح‌ریزی کند؛ افرادی که رهبران بالقوه هستند، معمولاً مشتاق قبول مسئولیت می‌باشند. روند و روش‌های تربیت رهبران برای کار در کلیسا بعداً در درس ۶ مورد بحث قرار خواهد گرفت.

از گزارش کتاب اعمال رسولان می‌توانیم مشاهده کنیم که روش پولس این بود که رهبران محلی را در منطقه خودشان تربیت کند. وی برای مدت طولانی در مراکز استراتژیک خدمت می‌کرد و رهبرانی را آماده می‌کرد تا در آن کلیسای تأسیس‌شده خدمت او را ادامه دهند. سپس برای خدمت به محل دیگری می‌رفت. پولس بعد از مدتی، بار دیگر آن کلیساهای را بازدید می‌کرد؛ در برخی موارد، بین هر بازدید، چند سال وقفه می‌افتاد. گزارش کتاب اعمال رسولان ۴:۱۶-۵ به ما می‌گوید که «و از شهری به شهری دیگر می‌رفتند ... پس کلیساهای در ایمان استوار می‌شدند و روزبه‌روز در شماره افزوده می‌گشتند.» پولس در رساله خود به تیموتاؤس چنین توصیه کرد: «آنچه به شهود بسیار از من شنیدی، به مردمان امین بسیار که قابل تعلیم دیگران هم باشند» (دوم تیموتاؤس ۲:۲). پولس رساله‌های خود را خطاب به کلیساهای خودگردان می‌نوشت.

انتخاب شبان

وقتی کلیسایی دارای عضو شد، گام بعدی انتخاب شبان است. اگر مؤسس یا بانی کلیسا در جایی که کلیسا قرار گرفته است زندگی کند، معمولاً اعضا از او خواهند خواست که شبان ایشان باشد، گرچه ممکن است با این امر موافق نباشند. و از آنجا که لازم خواهد بود در آینده‌ای نزدیک کلیسا شبان جدیدی انتخاب کند، بهتر است با انتخاب اولین شبان برای انتخاب‌های بعدی تجربه کسب کند و با این روند آشنا شود. روش انتخاب شبان توسط اعضای کلیسا بستگی به رسوم محلی در انتخاب رهبر دارد. در برخی از کلیساهای، اعضا در یک جلسه با یکدیگر تبادل نظر کرده، متفقاً به توافق می‌رسند که از شخصی دعوت کنند که شبان ایشان شود. در کلیساهای دیگر، ترجیح داده می‌شود که رأی‌گیری کنند و رأی اکثریت تعیین‌کننده شبان خواهد

بود. این انتخاب هر طور که صورت گیرد، موضوع مهم این است که ایمانداران توافق کنند که همگی با شبان‌شان برای تحقق هدف خدا برای کلیسای‌شان همکاری کنند.

هیأت رهبری و کمیته‌ها

وقتی کلیسا رشد کرد و اعضای آن در امور مدیریت کلیسا بالغ‌تر شدند، ممکن است تشخیص دهند که به هیأت رهبری و کمیته‌های متفاوتی برای هدایت خدمات کلیسا نیاز دارند. به این ترتیب، مسئولیت اداره کلیسا را در بین اعضا تقسیم می‌کنند. قبلاً کمیته عضویت را مورد بحث قرار دادیم. دو گروه اداری دیگر وجود دارد که بسیاری از کلیساها وجود آنها را مفید دانسته‌اند.

۱- **کمیته مشورتی:** این گروه ممکن است در کشورهای مختلف با عناوین متفاوتی خوانده شود. به زعم برخی گروه‌ها، کلیسای جدید در آغاز ممکن است به اندازه کافی افراد صلاحیت‌دار برای تشکیل هیأت رهبری متشکل از شماسان و مشایخ نداشته باشد. در این موارد، کمیته‌ای را انتخاب می‌کنند تا در کلیسا با شبان کار کند. در مواقعی، ممکن است لازم باشد شبان به مسافرت بروند؛ در برخی موارد نیز یک شبان ممکن است در منطقه‌ای رو به رشد، بیش از یک کلیسا را شبانی کند. کمیته مشورتی در این صورت به شبان کمک می‌کند تا کارها بدون مسئول رها نشوند.

۲- **هیأت رهبری کلیسا:** خصوصیات مشایخ و شماسان در اول تیموتاؤس ۳:۱-۱۳ و در تیطس ۵:۱-۹ آمده است. رهبران کلیسا با هر نامی که خوانده شوند، این آیه‌ها خصوصیات آنان را بازگو می‌کند. بسیاری از کلیساها به رهبرانی که کمک‌شبان هستند، شماس می‌گویند، گرچه کار ایشان بیشتر شبیه به مشایخ در عهدجدید است. ایشان معمولاً دارای نوعی خدمت روحانی هستند و در عین حال به امور کلی کلیسا نیز کمک می‌کنند. در برخی کلیساها معمول است که وقتی هیأت رهبری تشکیل می‌شود، سه شماس انتخاب می‌کنند، سپس برای هر پنجاه عضو جدید یک شماس دیگر اضافه می‌کنند، تا تعداد افراد هیأت رهبری به نه نفر برسد. معمولاً شبان

به‌عنوان رئیس هیأت رهبری خدمت می‌کند و کل گروه به‌عنوان شورای کلیسا با هم کار می‌کنند. هر وقت لازم باشد که شبان به مأموریت بروند، عضو ارشد هیأت رهبری می‌تواند عهده‌دار فعالیت‌های کلیسا شود. کلیسا ممکن است شماس دوم و سوم نیز منصوب کند که ایشان نیز در صورت لزوم مسئولیت امور را برعهده گیرند. با این نوع برنامه، مشکلی در خصوص اداره کلیسا پیش نمی‌آید و خدمت کلیسا می‌تواند در غیبت شبان به آرامی ادامه یابد.

چگونگی اداره کلیسا معمولاً بستگی به نوع حکومتی دارد که مردم در فرهنگ‌شان با آن آشنا هستند. برخی، با سیستمی که در آن همگان دارای حق رأی هستند بهتر کار می‌کنند. در اینصورت تصمیمات از طریق رأی‌گیری یا شکل دیگر از توافق بین اعضا اتخاذ می‌شود. بقیه عادت به داشتن یک رهبر مورد قبول دارند و به او در انتخاب کسانی که با وی کار خواهند کرد اعتماد دارند. اما از کتاب مقدس چنین بر می‌آید که «حکومت یک نفره» الگوی کتاب مقدسی نمی‌باشد. کتاب اعمال رسولان ۱۵ در مورد شورای کلیسا صحبت می‌کند که در آن تصمیمات مهم اتخاذ می‌شد. رسولان رهبران کلیسای اولیه بودند، لیکن با مشایخ کلیساها کار می‌کردند (اعمال ۱۵: ۶، ۲۲). امثال ۲۲: ۱۵ توصیه خوبی به ما می‌کند: «از عدم مشورت، تدبیرها باطل می‌شود، اما از کثرت مشورت دهندگان برقرار می‌ماند».

بدیهی است که یک کلیسای بزرگ با هزاران عضو، نیاز به کمیته‌ها، هیأت رهبری، و شوراهای بیشتری خواهد داشت تا یک کلیسای کوچک و جدید متشکل از ۵۰ یا ۱۰۰ عضو. تعداد کمیته‌ها و هیأت‌ها هر چقدر که باشد و نام گروه رهبری هر چه که باشد، هدف مهم این است که اینها با شبان در اداره امور کلیسا همکاری کنند. هدف اینست که ایشان جمع شوند تا در مورد مشکلاتی که کلیسا با آن مواجه می‌شود بحث کنند، امور مالی را بگردانند، با هم دعا کنند، با یکدیگر مشورت نمایند و برای توسعه و خدمات آتی کلیسا برنامه‌ریزی کنند. هدف اصلی ایشان باید این باشد که نهایت تلاش خود را بکنند تا کلیسا را به سمت جذب گمشدگان و پیشبرد ملکوت خدا هدایت کنند.

۶- فعالیت خودگردانی را با شخص یا گروهی که در وهله اول مسئول است منطبق کنید:

- (a) آماده ساختن رهبران کلیسا
- (b) انتخاب شبان
- (c) به کلیسا خدمت می‌کند، به شبان در کار کلیسا مدد می‌رساند
- (d) داوطلبان را برای عضویت کلیسا تأیید می‌کند
- (e) برای گسترش و خدمات آتی برنامه می‌ریزد
- (f) در فعالیت‌های کلیسا در همان آغاز توسعه‌اش به بانی کلیسا مدد می‌رساند
- ۱- کمیته عضویت
- ۲- بانی کلیسا
- ۳- جمع اعضای کلیسا
- ۴- کمیته مشورتی
- ۵- هیأت رهبری کلیسا

- ۷- بر پایه بحث‌مان در مورد سازمان کلیسا، عبارات ذیل را تکمیل نمایید:
- (a) کتاب مقدس شرایط روحانی مسئولین اداره کلیسا را بازگو می‌کند اما چگونگی اداره کردن را به ما نمی‌گوید. می‌توانیم فرض کنیم که علت آن عبارتست از ...
- (b) عملی عاقلانه است که ایمانداران محلی در یک کمیته عضویت با بانی کلیسا خدمت کنند زیرا که ...
- (c) اینکه کلیسا چه کسی را برای شبانی انتخاب می‌کند معمولاً بستگی دارد به ...
- (d) برای اینکه کلیسایی خودگردان باشد، رهبری باید از ... باشد.
- (e) هدف عمده هیأت رهبری کلیسا (یا شورا) این است که ایشان ...

مسئولیت‌های کلیسای خودگردان

جلسات اداری

اکثر کلیساهای ضروری می‌دانند که جلساتی برای رسیدگی به امور جاری تشکیل دهند. اگر مفهوم این نوع جلسات برای اعضا تازگی داشته باشد، لازم خواهد بود که اطلاعات کافی در خصوص روش‌های پارلمانی یا شورایی به آگاهی اعضا رسانده شود. اگر این امر به کلی برای اعضا ناآشنا باشد، لزومی ندارد که شبان یا بانی کلیسا در مراعات تمامی اصول برگزاری جلسه پافشاری کند؛ با اینحال، وی می‌تواند برخی رهنمودهای اساسی را ارائه بدهد. وی از طریق تعلیم و سرمشق خود می‌تواند به جمع کلیسا نشان دهد که رعایت برخی روش‌ها و فرایندها می‌تواند به انجام امور و اتحاد کلیسا کمک کرده، مانع از ابراز احساسات خشمگینانه و مباحث بی‌پایان شود.

جلسات هیأت رهبری کلیسا

بسیاری از هیأت‌های رهبری کلیساهای معمولاً ماهی یک بار تشکیل جلسه می‌دهند و در صورت نیاز، جلسات فوق‌العاده‌ای منعقد می‌کنند. ایشان جلسات منظم ماهانه ترتیب می‌دهند و اگر مسأله‌ای برای بحث در مورد آن وجود نداشته باشد، وقت را صرف دعای دسته‌جمعی یا مشارکت یا مطالعه کتاب مقدس می‌کنند. این امر به ایشان کمک می‌کند تا رابطه کاری خوبی را حفظ نمایند.

برای تضمین کارایی جلسه هیأت رهبری، سودمند است که شبان، به عنوان رئیس هیأت رهبری، دستور جلسه را تهیه کند. هر یک از اعضای هیأت رهبری می‌تواند آزادانه اقلامی را که مایلند، به آن اضافه کنند. اکثر اعضای هیأت رهبری مفید می‌دانند که یک عضو را برای ثبت تمامی تصمیمات و حفظ صورت جلسات و گزارش‌های کلیسا تعیین نمایند. هدف جلسات هیأت رهبری معمولاً بحث و برنامه‌ریزی برای اداره امور مالی کلیسا، طرح‌های ساختمانی، یا گردآوری اطلاعات و ارائه برنامه‌های

مربوط به تغییرات یا گسترش خدمات کلیسایی می‌باشد. ایشان می‌توانند گزارش‌هایی از نیازها یا کارهای انجام‌شده تهیه کنند و این گزارش‌ها را به جمع اعضای کلیسا ارائه دهند. وقتی طرح جدیدی برای خدمت تهیه می‌شود، هیأت رهبری انجام آن را تسهیل می‌کند. این هیأت می‌تواند اطلاعات لازم را برای طرح‌ها گردآوری کند و در مورد آنها تصمیم‌گیری نماید، و نتیجه کار را جهت تصویب، به جمع اعضای کلیسا ارائه دهد.

جلسات اداری کلیسا

وقتی کلیسا رشد کرد و خدمات خود را گسترش داد، معمولاً لازم است یک جلسهٔ رسیدگی به امور کلیسایی تشکیل شود که باید حداقل سالی یکبار یا هر وقت که لازم دیده شد، برگزار گردد. این جلسات مخصوص همهٔ اعضاست و همه باید حضور داشته باشند. در این جلسات، اعضای کلیسا گزارش‌های مالی و گزارش‌های مربوط به خدمات کلیسا را می‌شنوند؛ همچنین پذیرش اعضای جدید، طرح‌ها و تصمیمات هیأت رهبری مطرح می‌شود و اعضا می‌توانند موافقت یا مخالفت خود را با این موارد ابراز دارند. برخی کلیساها برای انتخاب یا تأیید شبان جدید، جلسهٔ اداری تشکیل می‌دهند. این جلسات برای کلیسا و برای هر یک از اعضا آن مهم است، زیرا که این فرصت را به جمع کلیسا می‌دهند تا از امور جاری کلیسا مطلع شده، در تصمیمات و در خدمات شرکت جسته و قبول مسئولیت نمایند. این امر احساس مسئولیت برای خدمات و وحدت در کلیسا را تقویت می‌کند.

تدوین اساسنامهٔ کلیسایی

گاهی اوقات جمع کلیسا تصمیم می‌گیرد که توافق خود در مورد چگونگی ادارهٔ کلیسا و تصمیمات مربوط به ضوابط مشارکت را به صورت نوشته تدوین کند. چنین نوشته‌ای «اساسنامه» نامیده می‌شود. در اساسنامه کلیسا، برداشت کلیسا در مورد مبانی عقیدتی مهم کتاب مقدس منعکس می‌شود و شرایط تعمید آب و عضویت

کلیسا ارائه می‌گردد. اساسنامه می‌تواند شامل همه نکاتی باشد که اعضای کلیسا نیاز می‌بینند به شکل مکتوب حفظ شود. در برخی کشورها، دولت از کلیسا می‌خواهد که برای ثبت قانونی سازمان کلیسا، اساسنامه‌ای ارائه دهد. این امر می‌تواند انجام برخی امور حقوقی را تسهیل کند، نظیر ثبت ازدواج و تولد و احوال شخصیه. در بعضی از کشورها نیز این امر به کلیسا اجازه می‌دهد که در صورت لزوم نمایندگانی در حکومت داشته باشد.

اگر یک نهاد کلیسایی ملی وجود داشته باشد، غالباً یک اساسنامه‌الگو برای کلیساهای جدید توصیه می‌شود تا از آن پیروی کنند. هدف عمده اساسنامه، ارائه پایه‌ای برای مشارکت و ایجاد وحدت در کار خدا می‌باشد. برخورداری از یک معیار مکتوب عقیدتی و رفتاری می‌تواند به پیشگیری از خطاهای عقیدتی که ممکن است بعداً بروز کند کمک کند و نیز به استحکام کلیسا در داشتن هدفی منسجم کمک می‌کند.

به رسمیت شناخته شدن

اگر یک سازمان کلیسایی ملی وجود داشته باشد، کلیسای جدید می‌تواند رسماً به عنوان بخشی از مشارکت پذیرفته و شناخته شود. معمولاً این امر برای کلیسای جدید یک شادی و برکت محسوب می‌شود، چرا که خود را متعلق به جمعیتی بزرگتر می‌بیند. در بسیاری از نواحی، مخصوصاً در نواحی روستایی، اوج برنامه‌های سالیانه هنگامی است که بسیاری از کلیساهای یک ناحیه برای شرکت در یک جلسه سالانه گرد هم می‌آیند. ایمانداران فرصت می‌یابند در میدان وسیع‌تری خدمت کنند و شادی کار با سایر کلیساهای را تجربه می‌کنند. بسیاری از نوایمانان وقتی پی می‌برند که تنها نیستند بلکه جزئی از کلیسای جهانی می‌باشند، تشویق می‌شوند.

۸- برای تحقق برخی اهداف، امور اداری در کلیسا ضروری است. بر پایه بحثی که داشتیم، کارکردهای سمت چپ را با هدف آن در سمت راست انطباق دهید.

(a) فرصت خدمت در میدانی گسترده‌تر و تجربه مشارکت در جمعی وسیع‌تر را مهیا می‌سازد.

(b) جمع کلیسا را قادر می‌سازد تا از خدمات مطلع شده، حس مسئولیت را تقویت می‌کند، و وحدت را ایجاد می‌کند.

(c) خدمت کلیسا را برنامه‌ریزی و تسهیل کرده، امور مالی را ثبت و گزارش کرده، برنامه‌هایی برای گسترش بیشتر طرح می‌ریزد.

(d) بیان مبانی عقیدتی و معیاری برای عضویت را فراهم آورده، کمک می‌کند تا از خطای عقیدتی اجتناب شود.

۱- جلسات اداری

۲- جلسات هیأت رهبری

۳- به رسمیت شناخته شدن

۴- تدوین اساسنامه

مسئولیت انضباط

یکی از مشکل‌ترین و ناخوشایندترین وظایفی که رهبران کلیسا با آن مواجه هستند، اعمال انضباط تأدیبی مناسب است. وقتی فردی خود را به عنوان یک برادر مسیحی معرفی می‌کند، در اینصورت کلیسا انتظار دارد که رفتار او مطابق معیارهای کتاب مقدسی برای زندگی مسیحی باشد. دانستن اینکه چگونه و چه هنگام عضوی از کلیسا باید انضباط و تأدیب شود، مستلزم حکمت و نگرش و انگیزه درست از سوی رهبران کلیسا است.

نگرش و انگیزه درست برای انضباط، یعنی توجه و دل‌نگرانی عمیق و اصیل به وضعیت شخص خطاکار و به روابط اعضای کلیسا به عنوان یک کل. رهبران اگر به طرزی خصمانه عمل کنند یا رفتارشان حاکی از آن باشد که منافع واقعی برادر را

مدنظر ندارند، نخواهند توانست اعضای خطاکار را به‌گونه‌ای مؤثر به سوی توبه هدایت کنند. هدف از انضباط و تأدیب، برقراری صلح و صفا و روحیه مسیحی از طریق توبه است. هر چیزی که به‌طرزی مفید در این راستا حرکت نکند، باید از آن اجتناب گردد.

انضباط و تعیین درستی و نادرستی رفتارها باید پایه کتاب مقدسی محکمی داشته باشد. جدی بودن خطا عاملی است در شناخت اینکه چگونه باید با مسئله مقابله کرد. پولس با موضوع زنا در کلیسای قرنتس مواجه شد (اول قرنتیان ۵) و کلیسا را به سمتی هدایت کرد که آن عمل گناه‌آلود را علناً رد کند زیرا که به شهرت کلیسا لطمه وارد می‌ساخت. مرد گناهکار می‌بایست از اجتماع ایمانداران بیرون رانده و به شیطان سپرده شود تا طبیعت گناه‌آلودش اصلاح گردد تا بلکه بعداً بعد از توبه دوباره به آغوش کلیسا بازگردد (دوم قرنتیان ۲:۵-۱۱).

اما پولس می‌بایست به دیگر موضوعات انضباطی نیز می‌پرداخت، موضوعاتی که مانند مسئله قبلی برای شخص خطاکار یا جمع کلیسا زیانبار نبود. رهبران کلیسا در تسالونیک (دوم تسالونیکیان ۳:۶-۱۳) از پولس سؤال کردند که چگونه می‌بایست افرادی را که برای تأمین معاش مایل به کار کردن نبودند و تبدیل به افراد عاطل و باطلی شده بودند، تأدیب می‌کردند. پولس ایشان را به‌جای اینکه از جامعه مسیحی بیرون راند، وادار کرد تا با رفتار غیر مسئولانه خود مواجه شده، آرام گرفته، کاری پیدا کنند و به‌جای اینکه باری برای دیگران شوند، نان خود را به‌دست آورند.

انضباط و تأدیب فقط مسئولیت شبان نیست؛ کلیسا نیز باید آن را عهده‌دار شود. ممکن است موضوعات بی‌اهمیتی مطرح شوند که با ملاقات محبت‌آمیز شبان حل شود، اما شبان باید با حکمت و دانایی رفتار کند تا فرد را به راه درست بازگرداند. موضوعاتی که مربوط به کل کلیسا می‌شوند، ممکن است با ملاقات شخصی شبان حل نشود. در این مورد لازم است که شبان از حمایت دیگر رهبران و اعضای کلیسا برخوردار باشد. باید تماماً در مورد اتهامات وارده به یک عضو کلیسا تحقیق شود؛ اگر شبان دریافت که اتهامات حقیقت دارند، در اینصورت او و رهبران کلیسا متفقاً

باید با شخص خطاکار روبرو شوند و موضوع را حل کنند (متی ۱۸: ۱۵-۱۷). به برادر یا خواهر خطاکار باید از روی کتاب مقدس نشان داد که علیه خدا گناه ورزیده است؛ دل مشغولی رهبران کلیسا نیز باید این باشد که آن شخص را به اطاعت دعوت کنند تا به این ترتیب، به رفاقت و مشارکت با خدا باز گردد. مسائلی که مربوط به کل کلیسا می‌گردد، شامل تعالیم نادرست، ایجاد اختلال و اغتشاش، و گناهان جنسی می‌شود (تیتس ۱: ۱۰-۱۳).

انگیزه اولیه‌ای که باید در پشت انضباط باشد، هدایت شخص خطاکار به توبه صادقانه است. لازم نیست که انضباط نیرویی مخرب در کلیسا باشد. برعکس، انضباط با نگرش درست رهبران، می‌تواند نقش مثبتی را در رشد فرد و گروه ایفا نماید. وقتی کسی از گناهی توبه می‌کند که برای کل کلیسا موجب نگرانی بود، ممکن است لازم باشد که عضو توبه کرده ماهیت صادقانه توبه‌اش را به دیگران نشان دهد. ممکن است از آن برادر خواسته شود به مدتی کوتاه ولی کافی دگرگونی خود را به دیگران اثبات نماید، یعنی نشان دهد که واقعاً به‌طور باطنی تغییر کرده و صمیمانه طالب بازگشت به‌سوی مشارکت درست با دیگران است. شخص خطاکار اما توبه‌کننده باید از سوی رهبران و دیگر اعضای کلیسا با رویه‌ای محبت‌آمیز و دلسوزانه مواجه شود. غلاطیان ۶: ۱-۲ به ما چنین می‌آموزد: «اما ای برادران اگر کسی به خطایی گرفتار شود، شما که روحانی هستید چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید ... بارهای سنگین یکدیگر را متحمل شوید و بدین نوع شریعت مسیح را به‌جا آرید.»

وقتی پطرس عیسی را انکار کرد، عیسی لازم دید که با او در این مورد صحبت کند (یوحنا ۱۸: ۲۷-۱۵؛ ۱۹: ۲۱-۱۵). پطرس در مورد خداوندش، گروهش و خودش کوتاهی کرده بود. عیسی منتظر لحظه مناسب شد تا با پطرس در این مورد گفتگو کند. عیسی با حکمت بسیار و با تواضع، از طریق سؤالی از پطرس در مورد محبت و تعهدش، شروع به اصلاح او نمود. سرانجام عیسی موضوع را حل کرد و حیثیت پطرس را اعاده نمود و به او فهماند که نقش مهمی در خدمت کلیسا دارد.

سرمشق عیسی نکات مهمی را در خصوص انضباط و تأدیب به ما می‌آموزد. خطا باید به‌درستی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. عیسی با رویه و انگیزه‌ای صحیح، منتظر فرصت مناسب شد تا پطرس را متوجه خطای خود سازد. عیسی به‌جای اینکه پطرس را متهم سازد، با ملاطفت و ملایمت، او را متوجه ضعف و خطایش نمود. عیسی به‌جای اینکه پطرس را مورد مؤاخذه قرار دهد، سؤالاتی از او کرد تا او را به فکر وادارد که آیا عیسی را دوست دارد یا نه. عیسی با ملاطفت، عزت نفس پطرس را به او بازگرداند و وظیفه‌ای برعهده او نهاد تا بداند که شخصیتش مهم و مورد نیاز است.

۹- دور حرف مربوط به عبارات درست مربوط به تأدیب و انضباط کتاب مقدسی در کلیسا دایره‌ای بکشید.

(a) انگیزه اولیه برای انضباط و تأدیب باید محبت و دلسوزی نسبت به شخص خطاکار و نسبت به کلیسا به‌عنوان یک کل باشد.

(b) انتظارات از رفتار مسیحی باید به‌روشنی بر پایه تعالیم کتاب مقدس باشد.

(c) بر طبق رساله به قرنتیان تنها روش انضباطی برای عضو گناهکار، طرد شدن از جامعه مذهبی است.

(d) هدف اولیه انضباط، هدایت شخص خطاکار به‌سوی توبه و بازگشت به‌طرف مسیح و مشارکت با جمع مسیحیان می‌باشد.

(e) جمع کلیسا به‌عنوان یک کل مسئولیت دارد که با گناه در کلیسا مقابله کند تا مسأله و عاملش را اصلاح نماید.

(f) وقتی عضوی توبه کرد و به جمع کلیسا بازگشت، نباید به او خدمت روحانی داده شود مبادا که بار دیگر قصور کند.

(g) کمک به عضو خطاکار برای اینکه به‌روشنی درک کند که از نظر کتاب مقدس نسبت به خدا گناه ورزیده است، گامی است به‌سوی بازگشت و توبه.

(h) انضباط با نگرش و رویه‌ای درست باعث بلوغ روحانی فرد تأدیب شده و کل کلیسا می‌شود.

۱۰- یوحنا ۱۵:۲۱-۱۹ را بار دیگر بخوانید. در این آیه‌ها عیسی نگرشی محبت‌آمیز را در انضباط اصلاحی به ما نشان می‌دهد. وقتی عیسی فرمود: «بره‌هایم را خوراک ده ... از گوسفندانم مراقبت کن ... گوسفندانم را خوراک ده»، به کدام هدف مهم در زمینه انضباط اصلاحی اشاره کرد؟

رشد و بلوغ روحانی

قبلاً در این درس بحث کردیم که کلیسایی که قادر به تقبل مسئولیت‌های خودگردانی است، کلیسایی است که از لحاظ روحانی بالغ می‌شود. کلیسایی که به بلوغ روحانی دست می‌یابد، به عنوان یک کل برکت می‌یابد؛ هر عضو نیز به خاطر فرصت رشد روحانی برکت می‌یابد.

آن اعضای که مسئولیت تعلیم یا خدمت در کمیته‌ها، یا عضویت در هیأت رهبری را برعهده می‌گیرند، می‌توانند در برکت کار دسته‌جمعی در کار خدا سهیم گردند. ابتدا، احتمالاً به هدایت و تعلیم شبان در مورد اهمیت دعا و جستن هدایت خدا برای آن خدمت نیاز خواهند داشت. برخی افراد ممکن است نیاز داشته باشند که نحوه کار دسته‌جمعی و پذیرش نظر دیگران را فراگیرند. وقتی به طلبیدن هدایت خدا عادت کردند، فرا خواهند گرفت که در تمام مراحل زندگی خود دعا کنند. فراگیری انتظار کشیدن برای خدا در دعا، گام مهمی در رشد روحانی می‌باشد.

یک کلیسای خودگردان می‌تواند روش رهبری را خودش تعیین کند. وقتی رهبران کلیسا از میان اعضای کلیسا انتخاب شوند، اعضا می‌توانند مطمئن باشند که هیچگاه بدون رهبر نخواهند ماند. اگر لازم شود که شبان به سفر برود یا به هر علتی غایب باشد، کلیسا بدون رهبر به حال خود رها نخواهد شد. کار کلیسا تا بازگشت شبان ادامه خواهد یافت.

وقتی یک نوایمان شادی نجات را تجربه می‌کند، معمولاً اولین واکنشش این است که این تجربه را با دیگران در میان بگذارد. مؤسس یا شبان دانای کلیسا با شور و شوق وافر به نوایمانان تعلیم می‌دهد که چگونه به دیگران شهادت دهند. وقتی

ایمانداران مسئولیت تعلیم در کلیسا و شهادت به اطرافیان را بر عهده می‌گیرند، لازم است که ارزش مطالعه کلام خدا را دریابند. وقتی که به‌طرزی مناسب تعلیم می‌بینند، محبت‌شان نسبت به کلام رشد خواهد کرد. ایشان ضرورت و نیز برکت مطالعه منظم کتاب مقدس را فرا خواهند گرفت. اعضای که قادر به تعلیم درست کلام خدا می‌باشند، می‌توانند کلیسا را در حرکت به‌سوی رشد و بلوغ روحانی یاری دهند.

کلیساهای بالغ، همچون هر مسیحی بالغی، تنها به فکر خود نیستند، بلکه دغدغه جان‌های گمشده اطراف خود را نیز دارند. نتیجه آن، اعلام پیام انجیل به گمشدگان خواهد بود. هدف مؤسس کلیسا فقط داشتن کلیسای خودگردان صرفاً به‌خاطر بنای یک کلیسای متکی به خود نیست، بلکه همچنین ایجاد گروهی متشکل از مسیحیان بالغی است که بتوانند هدف کلیسا را در بشارت و بنای بدن مسیح به انجام رسانند.

۱۱- دور حرف مقابل عبارات درست مربوط به فوایدی که یک کلیسای خودگردان برای فرد عضو خود دارد، دایره‌ای بکشید.

a) عضوی که برای پیشرفت کار کلیسا احساس مسئولیت می‌کند، به احتمال زیاد تعهد بیشتری برای دعا و شفاعت برای هدایت خدا احساس خواهد کرد.
b) کسانی که در امور رهبری تعهد دارند، خود را فقط وقف خداوند کرده، از تماس با مردم پرهیز خواهند کرد.

c) اعضای که خود را مسئول امر تعلیم و شهادت دادن می‌دانند، نیاز به مطالعه منظم کتاب مقدس را تصدیق می‌کنند.

d) سوق دادن افراد به‌سوی پیشرفت در نظام رهبری طبیعی، اولین هدف خودگردانی است.

e) مسئولیت‌های کلیسای خودگردان باعث می‌شود که هیچگاه کلیسا بدون رهبر نماند.

خودآزمایی

سؤالات چند گزینه‌ای - حرف مربوط به بهترین پاسخ را مشخص کنید.

- ۱- هدف کلیسا از خودگردانی این است که.....
 - (a) از نفوذ بیگانه جلوگیری کند.
 - (b) غرور ملی را ترغیب نماید.
 - (c) کلیسایی بنا کند تا در آینده رشد کند.
 - (d) هویت فردی را حفظ کند.
- ۲- خودگردانی کلیسا، شالوده لازم.....
 - (a) برای بنای یک کلیسای خودکفا و خودافزا می‌باشد.
 - (b) برای ایجاد رهبران کلیسا از خود آن منطقه می‌باشد.
 - (c) برای همکاری جمع کلیسا می‌باشد.
 - (d) برای تشخیص قابلیت افراد محلی می‌باشد.
- ۳- روش پولس از ایجاد کلیساهای خودگردان
 - (a) اعزام رهبران ورزیده از اورشلیم بود.
 - (b) تربیت رهبران محلی، مسئولیت دادن به ایشان، و سپس بازدیدهای گاه و بی‌گاه بود.
 - (c) تربیت رهبران محلی و درخواست ارسال گزارش‌های مرتب بود.
- ۴- یک کلیسا از همان آغاز رشدش نیاز به خودگردانی دارد؛ علت این امر، در وهله اول چیست؟
 - (a) رشد خدمات روحانی و احترام به رهبران کلیسا.
 - (b) پیشگیری از نارضایتی در بین کسانی که می‌خواهند رهبر شوند.
 - (c) به بانی کلیسا اجازه می‌دهد که برای کار به ناحیه دیگری برود.

(d) جدا بودن از کلیساهای دیگر.

۵- توافق در مورد مبانی عقیدتی، کلیسا را قادر خواهد ساخت تا.....

(a) بخشی از مشارکت سازمان یافته باشد.

(b) پایه‌ای برای مشارکت داشته باشد و از خطا یا مناقشه عقیدتی پیشگیری کند.

(c) به عنوان مرکز بشارت عمل نماید.

(d) از تفرقه در رهبری پیشگیری کند.

۶- منضبط کردن عضوی که گناه کرده است در صورتی مؤثر است که نتیجه‌اش.....

(a) حفظ شهادت کلیسا باشد.

(b) این باشد که کلیسا بتواند عدالتش را نشان دهد.

(c) عضو را به سوی رابطه صحیح با خدا هدایت کند.

(d) از اختلاف در کلیسا پیشگیری کند.

۷- کدام یک از موارد ذیل روش خوبی برای هیأت شماسان «نیست»؟

(a) داشتن وقت جلسه ماهانه منظم.

(b) شبان دارای فهرستی آماده شده از موضوعات بحث می‌باشد.

(c) شبان از بحث فهرست شده‌اش منحرف نشود.

(d) گزارشی مکتوب از تمامی تصمیمات هیأت رهبری نگاه داشته شود.

۸- به دلایل ذیل مهم است که اعضای کلیسا بر روی معیاری از رفتار مسیحی

توافق داشته باشند، به استثنای یک دلیل؛ آن را مشخص کنید.

(a) تعلیم معیارهای کتاب مقدس برای زندگی مسیحی.

(b) جلوگیری از اینکه اشخاص ناشایست عضو کلیسا شوند.

(c) کلیسا شهادت خوبی بر جای بگذارد.

(d) به ایمانداران کمک شود تا تعلیم کتاب مقدس را در زندگی روزمره‌شان به کار بگیرند.

سؤالات درست و نادرست: عبارات درست را با حرف T و عبارات نادرست را با حرف F مشخص کنید.

۹- شماسان کلیسا دارای مسئولیت اولیه برای کمک به شبان در خدمت کلیسا می‌باشند.

۱۰- اگر تمامی اعضای هیأت شماسان در مورد تصمیمی توافق داشته باشند، لزومی ندارد که آن را در صورت جلسه بنویسند.

۱۱- معیار عقیدتی برای کلیسا به منزله بیان این است که تمام کتاب مقدس را باور دارد.

۱۲- مؤسس یا بانی کلیسا باید کلیسا را از همان آغاز کار کمک کند تا تصمیمات مشکل اعضا را به جای ایشان اتخاذ نماید.

۱۳- یک کلیسای خودگردان، بهتر می‌تواند خودکفا شود.

۱۴- خودگردانی باعث بلوغ روحانی می‌شود؛ این را می‌توان در اشتیاق اعضای کلیسا به شرکت در خدمات و حمایت مالی از کلیسا مشاهده کرد.

۱۵- روش پولس نشان می‌دهد که نخستین مسئولیت مؤسس کلیسا، تربیت دیگران برای رهبری می‌باشد.

۱۶- مسئولیت کمیته عضویت ارائه فهرست تقاضاهای عضویت به مؤسس کلیسا برای تأیید می‌باشد.

پاسخ درست تمرین‌ها

- ۶- (a) ۲- بانی کلیسا
- (b) ۳- جمع کلیسا
- (c) ۵- هیأت رهبری کلیسا
- (d) ۱- کمیته عضویت
- (e) ۵- هیأت رهبری کلیسا
- (f) ۴- کمیته مشورتی

- ۱- (a) ۱- نوایمانان
- (b) ۱- نوایمانان
- (c) ۲- بانی کلیسا
- (d) ۱- نوایمانان
- (e) ۲- بانی کلیسا
- (f) ۲- بانی کلیسا

۷- پاسخ‌های شما می‌تواند شبیه به این باشد:

- (a) اینکه روح‌القدس در نظر داشت که مردان صلاحیتدار هدایت او را برای زمان و فرهنگ خودشان بجویند.
- (b) ایشان مردم محلی خود را می‌شناسند؛ تصمیمات ایشان مقبول‌تر خواهد بود تا تصمیمات بانی کلیسا به تنهایی.
- (c) روش‌های مرسوم ایشان در انتخاب رهبران.
- (d) در درون جمع محلی ایمانداران.
- (e) با شبان کار می‌کند تا کار کلیسا به انجام برسد. یا می‌توانید بگویید: ایشان برای بحث در مورد مشکلات، دعا، مشاوره، توسعه برنامه، یا انجام تمام آنچه که

می‌توانند بکنند تا کلیسا را به سمت جلب گمشدگان و پیشرفت ملکوت خدا هدایت کنند، گردهم می‌آیند.

۲- (a) صحیح

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

(e) غلط

(f) صحیح

۸- (a) ۳- به رسمیت شناخته شدن

(b) ۱- جلسه رسیدگی به امور کلیسا

(c) ۲- جلسات هیأت رهبری

(d) ۴- تدوین یک اساسنامه

۳- (d) تمامی موارد بالا

۹- (a) صحیح

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

(e) صحیح

(f) غلط

(g) صحیح

(h) صحیح

۴- (a) ایجاد اساسی برای اداره کلیسایی و مشارکت

(c) کمک به درک کتاب مقدس و پیشگیری از خطا

(d) کمک به اینکه ایمانداران مبانی عقیدتی را در زندگی روزمره‌شان پیاده کنند.

۱۰- پطرس دانست که به‌طور کامل به مشارکت با خداوند و برادرانش بازگشته است. عیسی جایگاه پطرس را در کار خدا مشخص کرد. وی برای کار برای خداوندش مورد اعتماد واقع شد.

(۵- a) هدایت ایمانداران به‌سوی درک تعالیم کتاب‌مقدس که تبدیل به معیار خودشان برای زندگی مسیحی شود.

(۱۱- a) صحیح

(b) غلط

(c) صحیح

(d) غلط

(e) صحیح

کلیساهایی که کلیساهای جدیدی تأسیس

می کنند

آلبرت و ادوارد وقتی گزارش ماهانه‌شان را برای معلم‌شان، مارک، آوردند، به او گفتند: «خدا را شکر، برادر مارک! خدا کمک کرد تا کلیسای استواری به وجود بیاید. هر هفته افراد زیادی ایمان می‌آورند. تعداد آنقدر زیاد است که ما به سختی می‌توانیم در همان سالن جلسه داشته باشیم. برادر لانکا به ما کمک می‌کند تا ایمانداران را برای عضویت و تعمید آب آماده کنیم.»

برادر مارک در پاسخ گفت: «اینطور به نظر می‌رسد که خدا کلیسایش را در منطقه شما بنا کرده است. فکر می‌کنم الان دیگر وقت آن رسیده که به اعضای کلیسا تعلیم دهید که شهادت بدهند و خودشان کلیساهای جدیدی تأسیس کنند. درست است که اعضای شما در منطقه خودشان شهادت می‌دهند، اما کمی دورتر از منطقه شما، جاهای بسیاری هست که به کلیسا احتیاج دارند. خداوند می‌خواهد که هر کلیسای جدیدی کلیساهای دیگری به وجود آورد.»

وقتی گروهی از ایمانداران به صورت یک کلیسای محلی خودگردان متشکل شدند، مسئولیت‌شان در همین جا متوقف نمی‌شود. کلیسا به عنوان بخشی از بدن مسیح، باید بیاموزد که رسالتش بنای کلیساهای دیگر است. در این درس خواهیم آموخت که چگونه نوایمانان را تعلیم دهیم که در بنای کلیساهای جدید سهیم گردند.

فهرست مطالب

ضرورت خودافزایی
برنامه‌ریزی برای خودافزایی
تداوم خودافزایی

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- عبارت خودافزایی کلیسا را تعریف کنید.
- روش‌های بشارت، و برنامه‌ریزی گام‌های لازم برای ایجاد کلیسای جدید را مورد بحث قرار دهید.
- اهدافی را که باید مدنظر کلیسای جدید باشد، تشریح کنید.
- فواید کلیسای محلی در گسترش جهانی کلیسا را مورد بحث قرار دهید.

فعالیت‌های یادگیری

۱- درس را بر طبق روال عرضه شده در آغاز درس ۱ مطالعه کنید. تمام آیه‌ها را بخوانید و به سؤالات درس پاسخ دهید.

۲- خودآزمایی انتهای درس را انجام دهید و پاسخ‌های خود را کنترل کنید.

متن درس

ضرورت خودافزایی

در درس اول، به دو عملکرد یا وظیفه کلیسای محلی اشاره کردیم. آیا آنها را به‌خاطر دارید؟ آنها عبارتند از بشارت و تعلیم، یا به عبارت دیگر، همان حکمی که خداوند ما عیسی مسیح در متی ۲۸:۱۹-۲۰ داد: «رفته ... شاگرد سازید ... و ایشان را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند.» خداوند همچنین عطایای خدمت را به کلیسا داد تا احکام او را به‌انجام رساند. در افسسیان ۴:۱۲ علت داده شدن عطایای خدمت ذکر شده است: «برای تکمیل مقدسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح.»

کافی نیست که کلیسا فقط خود را اداره کند و قادر باشد تصمیماتی را در مورد خدماتش اتخاذ کند. کلیسا برای تحقق هدف کتاب مقدس‌اش باید تکثیر شود. اما تکثیر شدن یا «خودافزایی» کلیسا به چه معناست؟ در درس اول، مطالبی در خصوص بنای کلیسا بیان داشتیم. تأسیس کلیسا شبیه به کار کشاورزی است که بذری می‌کارد و گیاهی از آن به‌بار می‌آید. وقتی می‌گوییم که کلیسایی «خودافزا» است، آن را به گیاهی زنده و سالم تشبیه می‌کنیم. گیاهی که زنده و در حال رشد است، تخمی تولید می‌کند که به‌نوبهٔ خود گیاهان جدیدی به‌بار می‌آورد، نه فقط یک گیاه جدید، بلکه گیاهان جدید بسیاری.

کلیسای خودافزا، کلیسایی است که در امر تأسیس کلیساهای جدید فعالیت می‌کند. چنین کلیسایی ویژگی‌هایی دارد که در متی ۱۹:۲۸-۲۰ و افسسیان ۱۲:۴ توصیف شده است. این کلیسایی است که گمشدگان را به‌سوی مسیح می‌آورد (بشارت) و قوم خدا را برای کارهای خدمت آماده می‌سازد (تعلیم). وقتی ایمانداران برای خدمت آماده شدند، به‌نوبه خود دیگران را به‌سوی مسیح می‌آورند. نتیجه این است که بدن مسیح بنا شده، ایمانداران جدید به کلیسا اضافه می‌شوند، و کلیساهای جدید به‌وجود می‌آیند. به‌این ترتیب، از این کلیسا، کلیساهای محلی دیگری پدید آمده است. این روشی است که به‌واسطه آن کلیسا گسترش یافته و گروه‌های محلی در بدن مسیح در سراسر جهان به‌وجود آمده‌اند.

درست همانگونه که یک گیاه باید زنده و رشد-یابنده باشد تا تکثیر شود، یک کلیسای محلی نیز باید زنده باشد. چه دلایلی نشان می‌دهد که کلیسایی از لحاظ روحانی زنده و در نتیجه تکثیر شونده است؟

در کلیسایی که زنده و پویا است، اعضا نسبت به اطرافیان‌شان دارای محبت و دلنگرانی می‌باشند. ایشان برای هدایت روح‌القدس دعا کرده، در جستجوی طرق جذب گمشدگان می‌باشند. در چنین کلیسای پویایی، کلاس‌هایی تشکیل می‌شود تا اعضا را برای بشارت شخصی و تعلیم نوایمانان آماده کند؛ همچنین برنامه‌هایی برای بشارت ریخته می‌شود و به‌انجام می‌رسند. در چنین کلیسایی کلاس‌های مطالعه کتاب‌مقدس نیز منظم‌اً برقرار می‌باشد؛ و موعظه کلام، دعا، و پرستش به‌طور دائم صورت می‌گیرد، و نوایمانان دائماً افزوده می‌شوند (اعمال ۲: ۴۷، ۵: ۱۴). و مهم‌تر از همه، کلیسای پویا در جستجوی نواحی جدیدی است تا در آنها کلیساهای محلی جدیدی بنا کند. در ادامه این درس، برخی روش‌هایی که به وظیفه تأسیس کلیساهای جدید کمک می‌کنند مورد بحث قرار خواهیم داد.

۱- کلیسای خودافزا را با کلمات خودتان تعریف کنید.

۲- عباراتی را که به‌روشن‌ترین وجه مفهوم کلیسای خودافزا را بیان می‌کند، علامت بزنید.

a) کلیسای خودافزا دارای برنامه‌ریزی مؤثری است که بی‌ایمانان را در شرکت در جلسات پرستشی جذب می‌کند.

b) اولین هدف کلیسای خودافزا حفاظت کلیسا از نفوذ گناه است.

c) کلیسای خودافزا تلاش می‌کند تا انجیل را به گناهکاران اعلام کند، ایمانداران را برای خدمت مسیحی آماده سازد، و بدن مسیح را گسترش دهد و بنا کند.

روش‌های تأسیس کلیساهای

برای بنای یک کلیسای جدید، طبعاً باید بشارت داد. این امر می‌تواند به روش‌های متعددی صورت پذیرد. وقتی ایمانداران کلیسای عهدجدید خارج از اورشلیم پراکنده شدند، انجیل را در هر کجا که می‌رفتند موعظه می‌کردند (اعمال ۴:۸)؛ ایشان برای بشارت کلام مسیح از روش‌های متفاوتی استفاده می‌کردند. امروزه نیز مانند آن روزگار، تنها یک روش وجود ندارد که به‌طور یکسان در همه جا کاربرد داشته باشد.

در این بخش، در مورد چهار روش بحث خواهیم کرد که توسط بانیان کلیسا در نقاط مختلف جهان به‌کار رفته و با موفقیت روبرو شده است. به‌هنگام مطالعه این روش‌های متنوع، فکر کنید که در ناحیه شما هر یک از آنها را چگونه می‌توانید به‌کار ببرید.

گروه کوچک بشارتی و کلیسای خانگی

گروه‌های کوچک غالباً به‌عنوان روش عمده برای شاگردسازی و گردآوری ایشان در کلیساهای محلی به‌کار می‌رود. فراموش نکنیم که ایمانداران عهدجدید ساختمان کلیسایی نداشتند و در خانه افراد به مشارکت و بشارت می‌پرداختند (اعمال ۴:۵). در برخی از نقاط جهان مخصوصاً در کشورهایی با محدودیت‌های سیاسی و

اجتماعی که ایمانداران نمی‌توانند علناً جمع شوند، کلیسا در خانه‌های افراد آغاز شده، و رشد و تکثیر یافته است. حتی در نواحی که محدودیت سیاسی وجود ندارد، ممکن است برخی افراد مایل نباشند که به کلیسا بروند و عموماً در خانه جمع می‌شوند. در چنین مواردی، ایمانداران و بی‌ایمانان هر دو دعوت می‌شوند که در دعا و مطالعه کلام خدا و بحث در باره آن سهیم گردند. این روش همچنین در نواحی که ایمانداران می‌توانند در ساختمان کلیسا یکدیگر را ملاقات کنند، روش سودمندی است. در بسیاری از کلیساهای پرجمعیت در شهرهای بزرگ، خیلی مشکل است که مردم در تعطیلات آخر هفته به محل جلسه مرکزی بروند، لذا یکدیگر را در «گروه‌های هسته‌ای» در خانه‌های اعضا که در نقاط مختلف شهر قرار دارد، ملاقات می‌کنند. مشارکت روحانی به ایمانداران کمک می‌کند و بی‌ایمانان را به‌سوی مسیح جذب می‌نماید. بسیاری از افراد به‌وسیله این روش جذب مسیح شده‌اند.

۳- بر مبنای این درس، در دفتر یادداشتتان سه مزیتِ بشارت در گروه کوچک یا کلیسای خانگی را بیان کنید. این روش چگونه می‌تواند در ناحیه شما به‌کار رود؟

کار شخصی

روش دیگر برای بشارت و تأسیس کلیسای جدید، کار شخصی است. کار شخصی، به این صورت است که یک نفر به‌صورت انفرادی با شخص دیگری ملاقات می‌کند و در مورد نجات به‌واسطه مسیح با او صحبت می‌کند. این را شهادت شخصی نیز می‌نامیم، یعنی صحبت در مورد تجربه شخصی‌تان در باره نجات و توضیح این که عیسی شخصاً برای شما چه کرده است. عیسی فرمود: «شما شاهدان من خواهید بود» (اعمال ۱: ۸). شهادت دادن یعنی ارائه شاهد و مدرک. مدرک یا دلیل شخصی، شهادتی نیرومند است. اگر مردم ببینند که مسیح برای شما کار نیکویی کرده است، به احتمال زیاد نسبت به سخنان‌تان علاقه‌مند خواهند بود.

اگر یک نفر در قلب خود این بار را احساس کند که در مکانی معین، با مردم تماس شخصی برقرار کند و ایشان را شاگرد سازد، او می‌تواند کلیسایی را آغاز کند.

یک مسیحی که کلام خدا را مطالعه کرده، به آن عمل می‌کند، چه نوایمان باشد و چه مسیحی بالغ، ممکن است از روح هدایت شود تا به منظور تأسیس کلیسا، در مورد مسیح شهادت شخصی بدهد. این شهادت ممکن است در محل کار، در بین همکاران، یا در بین دانشجویان دانشگاه داده شود. یک ایماندار ممکن است احساس کند که خوانده شده است تا به دهکده یا شهر مجاور رفته، آنجا بماند و جان‌ها را به واسطه تماس شخصی صید کند. مهم است که نوایمانان تشویق شوند که شهادت شخصی بدهند زیرا که دوستان بسیاری دارند که هنوز بی‌ایمانند. این امر به ایشان کمک خواهد کرد تا در ایمان به سرعت رشد کنند؛ همچنین شادی نجات نیافته‌ایشان نیز در کمک به دیگران برای پذیرش مسیح بسیار مؤثر خواهد بود. کسانی که پاسخ مثبت داده، نجات مسیح را می‌پذیرند، جمع می‌شوند تا تبدیل به گروه اولیه یک کلیسای جدید محلی گردند. اما چون شخص به‌تنهایی شهادت می‌دهد و خدمت می‌کند، این نوع تأسیس کلیسا در آغاز می‌تواند بسیار دشوار باشد. شخصی که توسط روح‌القدس برای انجام «کار شخصی» هدایت می‌شود، نظیر فیلیپس (اعمال ۸: ۲۶-۳۴)، ممکن است هرگز نتیجه نهایی شهادتش را نبیند. در اینجا آنچه که اهمیت دارد، اطاعت از خداست.

۴- آیه‌های ذیل را از کتاب مقدس بخوانید. در مقابل هر یک، شماره روش بشارتی به کار رفته را بنویسید. برای کار شخصی، شماره ۱ را بنویسید، و برای گروه کوچک یا کلیسای خانگی، شماره ۲ را بنویسید.

(a) اعمال ۸: ۲۶-۳۷

(b) اعمال ۱۰: ۲۴-۳۳

(c) اعمال ۱۶: ۱۳-۱۵

(d) فیلمون ۱-۳

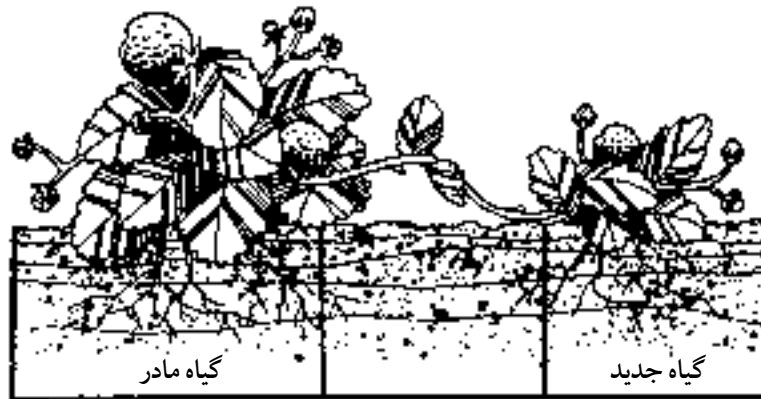
فعالیت‌های بشارتی

در بسیاری از نقاط جهان، فعالیت‌های بشارتی برای ایجاد کلیساهای جدید به‌طرز مؤثری به‌کار می‌روند. این فعالیت‌ها ممکن است به‌صورت شهادت خانه به خانه، جلسات کلیسایی، موعظه در یک سالن اجاره‌ای، در یک چادر، یک استادیوم یا صرفاً در فضایی باز انجام پذیرند. وقتی جلسات در مکان‌های عمومی امکان‌پذیر باشد، مزایای بسیاری دربر دارد. بسیاری افراد که به دلیلی مایل نیستند به سالن کلیسا بروند، راحت‌تر به محل‌های دیگری که حالت مذهبی ندارند می‌روند و به موعظه انجیل گوش فرا می‌دهند. روشی که در برخی محل‌ها به‌طرز سودمند به‌کار رفته است، آوردن گروهی از مسیحیان نواحی دیگر است که شهادت شخصی‌شان را در مورد قدرت مسیح در تغییر زندگی‌شان می‌دهند. معمولاً گروهی از مردم برای شنیدن تجربه‌های شخصی افراد جمع می‌شوند. در مواردی نظیر این، فرصت‌هایی برای موعظه ساده پیام انجیل می‌تواند وجود داشته باشد تا طریق نجات به مردم اعلام شود. در رومیان ۱۴:۱۰ چنین می‌خوانیم: «چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را شنیده‌اند و چگونه بشنوند بدون واعظ؟» دعا کنید و به روح‌القدس اعتماد داشته باشید که شما را در به‌کار بردن روش‌های درست در زمان مناسب هدایت کند تا گمشدگان یافت شوند.

برای معرفی انجیل از هر روشی که استفاده کنیم، باید در وهله اول تحت مسح و هدایت روح‌القدس باشیم. این به معنی عادت کردن به طلبیدن روی خداوند در دعا، و سپس برنامه‌ریزی و آماده کردن طریقی است که بتوانیم به مؤثرترین وجه از هدایت او پیروی کنیم. روح‌القدس کسانی را که مایل به کار برای خداوند هستند، مسح خواهد کرد و به شنوندگان، ایمان لازم را خواهد داد. اما بر ماست که کلام خدا را مطالعه کرده، خود را وقف دعا نماییم، و خود را آماده سازیم تا کار خدا را به بهترین وجه انجام دهیم.

تأسیس کلیسا به روش مادر-دختر

بنای کلیسا به روش مادر-دختر را می‌توان به رشد بوته توت‌فرنگی تشبیه کرد. توت‌فرنگی گیاهی است که بسیار نزدیک به زمین رشد می‌کند. این گیاه شاخه‌های خود را به اطراف پهن می‌کند. این شاخه‌ها خیلی دورتر از گیاه مادر ریشه‌هایی را به زمین می‌فرستند. با رشد ریشه‌های جدید، بوته‌ای جدید می‌روید. شاخه ارتباطی با گیاه مادر به تدریج خشک می‌شود و گیاه جدید قوت خود را تنها از ریشه‌های جدید به دست می‌آورد. سپس گیاه جدید، شاخه‌هایی می‌افشاند و خود بدل به یک گیاه مادر می‌شود. این روند دائمی رشد به روش مادر-دختر باعث می‌شود که توت‌فرنگی به سرعت در ناحیه وسیعی منتشر شود.

کلیسایی که بنیاد یافته و رشد می‌کند، معمولاً از افرادی برخوردار است که نسبت به دیگران دورتر از کلیسا زندگی می‌کنند. اعضا ممکن است در ناحیه‌ای زندگی کنند که از لحاظ جمعیت رو به رشد است، اما کلیسایی در آنجا نیست. لذا کلیسای بنیاد یافته تصمیم می‌گیرد که بدل به کلیسای «مادر» شود و در ناحیه جدید کلیسای «دختر» را آغاز کند. آنگاه کلیسای مادر گروهی تشکیل خواهد داد تا شهادت دهند و موعظه کنند. آن دسته اعضا که در آن منطقه زندگی می‌کنند، باید در این تلاش

رهبران و خادمین سهیم گردند و ممکن است خانه‌های خود را برای تشکیل جلسات در اختیار ایشان قرار دهند. اگر مقررات محلی اجازه دهد، موعظه و سرودخوانی در جلسات فضای باز برای جذب ایمانداران جدید به کار خواهد رفت. به این ترتیب، با کمک رهبران و خادمین کلیسا و اعضای که در آن ناحیه زندگی می‌کنند، کلیسای جدیدی شکل می‌گیرد. طی این روند، سایر اعضای کلیسای مادر می‌توانند برای پافرفتن کلیسای دختر به آن ناحیه بیایند و در خواندن سرودها و شهادت، کمک کنند. کلیسای مادر می‌تواند کلیسای دختر را از نظر مالی پشتیبانی کند. وقتی کلیسای جدید تقویت شد، می‌تواند مطابق درس ۳ به صورت یک کلیسای خودگردان سازمان یابد. آنگاه نوبت به این کلیسای جدید می‌رسد که به ایمانداران بیاموزد که شهادت دهند و بتوانند نقش مادر را برای یک کلیسای جدید در منطقه‌ای دیگر ایفا کنند.

۵- روش بشارت را با موقعیت مربوطه انطباق دهید:

- (a) جان تنها مسیحی در پایگاه نظامی‌اش می‌باشد.
- (b) همسایه‌های سوزان دوست دارند به خانه او بیایند و گپ بزنند و چای بنوشند.
- (c) بسیاری از افراد نجات نیافته به مسابقه فوتبال که در شهر برگزار می‌شود، خواهند آمد.
- (d) سام یک ساعت برای رفتن و برگشتن از سر کار با ترن وقت صرف می‌کند.
- (e) در دوازده کیلومتری کلیسای مرکزی، منطقه‌ای هست که در آن جمعیت رو به رشد است.

۱- فعالیت‌های بشارتی

۲- کار شخصی

۳- کلیسای مادر-دختر

۴- گروه‌های کوچک

برنامه‌ریزی برای خودافزایی

گام‌هایی برای بنای کلیسا

همزمان با انتخاب مناسب‌ترین روش بشارت برای ناحیه‌تان، برنامه‌ریزی بسیاری لازم است تا هدف تأسیس کلیساهای جدید با موفقیت متحقق شود. اجازه دهید که بار دیگر هدف دوگانه کلیسای محلی را به‌خاطر آوریم؛ این هدف دوگانه عبارتست از: (۱) خدمت تعلیم و بنای ایمان اعضا؛ و (۲) شاگردسازی ایشان و تعلیم این نکته که به‌نوبه خود، دیگران را به‌سوی مسیح بیاورند. این همان اصل خودافزایی است که باعث تکثیر کلیساها می‌شود.

تمام ایمانداران می‌توانند سهمی در شهادت دادن و جذب افراد به‌سوی مسیح داشته باشند؛ برای این کار، لزومی ندارد که ایشان ایمانداران باتجربه و بالغی باشند. هر ایمانداری بر طبق قابلیت و استعدادش، می‌تواند سهمی در معرفی انجیل و مژده نجات به گمشدگان داشته باشد. ما نباید فکر کنیم که فقط کسانی می‌توانند بشارت دهند که قادرند در ملاء عام موعظه کنند و شهادت دهند. کارهای بسیاری هست که باید انجام شود تا انجیل نزد کسانی برده شود که آن را نشنیده‌اند. ممکن است برخی استعداد تعلیم داشته باشند و بتوانند به سایر ایمانداران بیاموزند که چگونه می‌توانند از کلام خدا برای هدایت شخصی به‌سوی مسیح استفاده کنند. بعضی باید کارهای فنی مربوط به جلسه بشارتی را انجام دهند. بعضی دیگر باید در تدارکات کمک کنند، و بعضی دیگر در انتظامات جلسه. ممکن است برخی احساس کنند که وظیفه‌شان در حین جلسه یا بعد از آن دعا کردن برای افراد است. تمام ایمانداران می‌توانند سهمی در برنامه‌ریزی برای تأسیس کلیسایی جدید داشته باشند؛ و لازم است که هر یک احساس کنند که سهم ایشان مهم است. گام‌های ذیل راهنمایی خواهد بود در جهت کمک به شما برای بنای کلیساهای جدید. این گام‌ها در مورد

کسی که باید به تنهایی شهادت و بشارت دهد و کلیسایی را تأسیس کند نیز صدق می‌کند.

گام ۱: دعا

وقتی یک گروه از ایمانداران برای تأسیس کلیسایی جدید برنامه‌ریزی می‌کنند، نخستین گامی که باید بردارند، این است که دعا را در رأس برنامه کاری خود قرار دهند. بناکنندگان کلیسا برای مبارزه با «قدرت‌های این ظلمت و با فوج‌های روحانی شرارت» نیاز به قدرت او دارند (افسیان ۱۲:۶). این امر صرفاً با تکیه بر قوت انسانی امکان‌پذیر نیست. باید با ایمان دعا کرد، نه با ترس. ما انجیل را بر طبق حکم مسیح و قدرت او موعظه می‌کنیم (متی ۲۸:۱۹-۲۰؛ دوم تیموتاؤس ۴:۱-۲). او می‌خواهد که کارگزارانش ثمره حصادی را که وعده داده است جمع کنند (لوقا ۱۰:۲) و آن را با ظفرمندی انجام دهند (کولسیان ۲:۱۵؛ اول یوحنا ۴:۴).

وقتی شخص اوقات خاصی را به دعا اختصاص می‌دهد، ممکن است احساس کند بهتر است در زمان‌های معینی، همراه با دیگران دعا کند. وقتی کلیسا متفقاً دعا می‌کند، روح القدس برنامه‌ریزی‌ها را برکت می‌دهد و تأیید می‌کند.

گام ۲: مطالعه در باره مردم منطقه

وقتی مشخص شد که خدا شما را فرا خوانده تا به گروه خاصی از مردم بشارت دهید، مفید خواهد بود که مطالعه‌ای در خصوص آن گروه انجام دهید. ممکن است افراد را از پیش به خوبی می‌شناسید. ممکن است شما نیز پیش از پذیرفتن مسیح، مثل آنها بوده‌اید.

ابتدا تعریف کنید که آن افراد چه تفاوتی با افراد گروه خودتان دارند. حتی اگر ایشان متعلق به همان گروه باشند، ایماندار شدن شما، تغییراتی را در واکنش‌ها و رفتارشان در مقایسه با زمان بی‌ایمانی بوجود آورده است. شما امور دنیا و مردم را به همان صورت گذشته نمی‌بینید. ثانیاً لازم است که تعریف کنید که افراد چگونه شبیه

به افراد گروه خودتان می‌باشند. چه چیزی برای آنها اهمیت دارد که همچنان برای شما نیز بعد از پذیرفتن خداوند حائز اهمیتند؟ سرانجام مهم است که با رسوم اجتماعی یا مقررات قانونی که ممکن است بر روی روش بشارت شما اثر بگذارد، آشنا شوید. این نوع اطلاعات به شما کمک خواهد کرد تا برخی از مشکلاتی را که لازم است برای جذب این افراد برطرف سازید، بشناسید.

۶- به گروهی از افرادی بیندیشید که در نظر دارید برای‌شان کلیسای جدیدی تأسیس کنید. این جدول را در دفتر یادداشت‌تان کپی کرده، فضای کافی برای پاسخ‌های‌تان در نظر بگیرید. سپس هر چه که در مورد ایشان می‌دانید، در جدول بنویسید.

موضوع	تفاوت گروه با گروه خودتان	شباهت گروه با گروه خودتان
۱- زبان ۲- نوع کار ۳- محل زندگی ۴- تحصیلات ۵- مذهب ۶- رسوم و قواعد اجتماعی		

بعد از پر کردن جدول، آن را مطالعه کنید تا ببینید که به هنگام اقدام به تأسیس کلیسا در بین افراد مورد نظر، با چه مشکلات خاصی روبرو خواهید شد. این مشکلات را فهرست‌وار بر روی یک طرف صفحه کاغذ بنویسید. سپس وقتی به‌تنهایی یا همراه با خادمین دیگر دعا می‌کنید، این مشکلات را نزد خدا ببرید. سعی کنید که برای مشکلات روحانی راه‌حلی روحانی بیابید و برای مشکلات عملی، راه حل‌های عملی. وقتی در خصوص راه‌حل‌های مشکلات توافق حاصل شد،

برنامه‌های خود را بر روی سمت دیگر کاغذ بنویسید. برای این راه‌حل‌ها به خدا اعتماد کنید و بکوشید تا در تحقق برنامه‌های‌تان به موفقیت برسید.

گام ۳: تعیین نیازهای روحانی

هر شخص دارای نیازهای روحانی است. بسیاری افراد ممکن است مسائلی را که نشانه‌های روحانی است، تشخیص ندهند. ایشان ممکن است خود را تنها و بدبخت احساس کنند یا اینکه زندگی به‌نظرشان بی‌معنی جلوه کند. برخی ممکن است دچار ترس باشند و نتوانند علت این ترس‌ها را بیابند. ممکن است از مرگ، از جنگ یا از شکست‌های مالی بهراسند. در برخی نقاط، مردم احساس می‌کنند که مجبورند رسومی را رعایت کنند که طی نسل‌ها در خانواده‌شان جریان داشته است و این رسوم آنان را مقید ساخته، و بر ایشان تحمیل شده است. برخی افراد درکی در مورد خدا ندارند و یا درک‌شان نادرست است.

وقتی برنامه‌ریزی می‌کنید تا انجیل را به ناحیه‌ی جدیدی ببرید، سعی کنید که دیدگاه‌های مذهبی و روحانی مردم را به‌دقت مورد مطالعه قرار دهید. حتی اگر مردم مطالب زیادی در مورد انجیل بدانند، سعی کنید که تمام آنچه که می‌توانید در مورد درک روحانی‌شان بدانید یادداشت کنید. این امر به شما کمک خواهد کرد که چگونگی بشارت‌تان را بهتر برنامه‌ریزی کنید.

۷- در مورد مردم ناحیه‌ای که ممکن است بخواهید در آنجا کلیسایی را آغاز کنید، بیندیشید. در دفتر یادداشت‌تان تا آنجا که می‌توانید به سؤالات ذیل در مورد این مردم پاسخ دهید.

(a) مذهب اکثریت مردم چیست؟

(b) مردم در مورد این موارد چه عقیده‌ای دارند:

۱- عیسی مسیح؟

۲- گناه: آیا طبیعت انسان گناهکار است؟ اگر انسانی گناه کند، به چه کسی

خطا ورزیده است - خدا؟ انسان؟ یا هر دو؟

۳- آسمان، جهنم، ابدیت؟

۴- خدا و آفرینش او؟

۵- شیطان و ارواح پلید؟

(c) آیا از اجدادشان می‌ترسند؟

به سؤالاتی که نتوانستید جواب‌شان را با قطع و یقین بیابید، توجه کنید. بهتر است که پیش از شهادت دادن در بین این مردم، پاسخ این سؤالات را بیابید. اگر پاسخ همه سؤالات را می‌دانستید، می‌توان این نتیجه را گرفت که این گروه از مردم را به خوبی می‌شناسید. شاید آنها به همان چیزهایی ایمان دارند که شما پیش از مسیحی شدن داشتید. روح القدس به شما کمک خواهد کرد تا این آگاهی را برای تعیین موفقیت‌آمیزترین طریق موعظه انجیل به ایشان به کار برید. این امر را در عبرانیان ۴ تا ۱۰ مشاهده می‌کنیم. نویسنده از آگاهی یهودیان در مورد شریعت موسی استفاده کرده است تا به ایشان نشان دهد که مسیح «یک بار برای همه» قربانی گناه شد و او کاهن اعظم میثاق جدید است. همچنین پولس از اشتیاق آتینان برای شناخت اندیشه‌های نو استفاده کرد تا در مورد خدای حقیقی تعلیم دهد (اعمال ۱۷:۲۱-۲۳).

گام ۴: تجدیدنظر در برنامه‌ها طبق نیاز

گاهی اوقات برنامه‌ها دقیقاً مطابق برنامه‌ریزی پیش نمی‌رود؛ بنابراین یک برنامه خوب باید انعطاف‌پذیر باشد. ممکن است که بخشی از برنامه برای مدتی خوب عمل کند، اما لازم باشد برحسب نیاز تغییر یابد. رهبران باید آگاه باشند که این امر اغلب به‌وقوع می‌پیوندد و ایشان باید حاضر باشند که برای ادامه کار، بخشی از برنامه را تغییر دهند.

۸- در دفتر یادداشت‌تان، در ستون سمت چپ صفحه، فهرستی از چهار گام را که می‌تواند به تأسیس کلیسای جدید کمک کند، بنویسید. بین هر گام سه یا چهار خط

فاصله بگذارید. بعد از هر گام، به اختصار بیان کنید که انتظار تحقق چه چیزی را دارید که به تأسیس کلیسای جدید کمک خواهد کرد.

اهداف کلیسا

بر حسب مورد فرهنگ، و محل، ممکن است روش‌های متفاوتی برای جذب گمشدگان و جمع کردن ایشان در جمع کلیسا وجود داشته باشد. اما در هر کجا و هر وقتی که کلیسایی بنا شده، اهدافی هست که حرکت به سمت آنها کمک می‌کند تا کلیسا آغاز خوبی داشته باشد. کار برای تحقق این اهداف از همان آغاز به کلیسا کمک خواهد کرد که به هدف منظور نظر خدا برسد. می‌توانیم این اهداف را پنج کارکرد اساسی کلیسا بنامیم:

۱ - **شاگردسازی.** حکم خداوند عیسی در متی ۱۹:۲۸ نمی‌گوید که «رفته، موعظه کنید»، بلکه می‌گوید که «رفته و شاگرد سازید». شاگرد کسی است که کاری بیش از گوش کردن صرف به استاد یا معلمش انجام می‌دهد. شاگرد کسی است که تعلیم استادش را می‌پذیرد و به آن ایمان و اعتقاد دارد و به انتشار آن همت می‌گمارد. شاگرد می‌کوشد تا شبیه استادش شود و از او تقلید و تبعیت کند. ماهیت نهایی تعلیم عیسی محبت است؛ از اینرو به شاگردانش فرمود: «به‌همین همه خواهند فهمید که شاگرد من هستید، اگر محبت یکدیگر را داشته باشید» (یوحنا ۱۳:۳۵). آوردن دیگران نزد مسیح طریق دیگری است برای تلاش برای یکی شدن و شباهت به خداوند: «جلال پدر من آشکار می‌شود به اینکه میوه بسیار بیاورید و شاگرد من بشوید» (یوحنا ۸:۱۵). آوردن دیگران، برای اینکه شاگردان خداوند ما شوند، مستلزم تعهدی صادقانه از سوی کسانی است که انجیل را موعظه کرده، شهادت می‌دهند. پولس در رومیان ۳:۹ بیان داشته که حاضر بود همه چیز را از دست بدهد اما برادران یهودی خود را نزد خداوند بیاورد. کل زندگی پولس بر روی انجام اراده خدا متمرکز بود؛ او مخاطبین نامه خود را تشویق می‌کرد تا از سرمشق او پیروی کنند (اول قرنتیان ۱۱:۱)؛

فیلیپیان ۱۴:۳، ۱۷). کتاب مقدس مقرر نکرده که کلیسا فقط بذر کلام را بکارد، بلکه می‌خواهد که کلیسا شنوندگان کلام را به این سمت هدایت کند که مسیح را اعتراف کنند، و خود را با او به‌عنوان خداوندشان متحد و یکی کنند. در رومیان ۹:۱۰ چنین می‌خوانیم: «اگر با زبانت اعتراف کنی که عیسی خداوند [من] است ... نجات خواهی یافت».

۲- **گردآوری ایمانداران.** یک بانی باتجربه کلیسا یک بار در مورد گروهی از مسیحیانی صحبت می‌کرد که می‌خواستند کلام مسیح را به همه دنیا بشارت دهند. ایشان احساس کردند که باید حکم عیسی را در مورد موعظه انجیل بر تمامی امت‌ها بجا آورند. ایشان با عجله از جایی به جای دیگر می‌رفتند. اما به مدت کافی در جایی توقف نمی‌کردند تا ایمانداران را به‌صورت یک کلیسا متشکل سازند؛ هیچ تعلیمی هم برای ادامه حیات کلیسا نمی‌دادند. نتیجه آن شد که بعد از سال‌ها کار، چندان نتیجه ماندگاری حاصل نشد. این افراد نتوانستند هدف بشارت را متحقق سازند. هدف بشارت استقرار کلیسای عیسی مسیح است. ایمانداران به مشارکت و تعلیم روحانی نیاز دارند (متی ۲۸:۲۰؛ عبرانیان ۱۰:۲۵). باید برنامه‌ریزی دقیقی شود که ایمانداران در کجا، چه هنگام، و چگونه منظم‌اً گرد هم آیند.

۳- **کنش متقابل با جامعه.** نوایمانان باید تشویق شوند تا تماس خود را با بی‌ایمانان جامعه خود حفظ نمایند. باید دقیقاً به ایشان تعلیم داده شود که چگونه با زندگی خود، شاهد خوبی برای مسیح باشند (متی ۱۳:۵-۱۷؛ یوحنا ۱۷:۱۱، ۱۵، ۱۸). این امر به نوایمانان کمک خواهد کرد تا هم شهادت دهند و هم از شدت جفایی که در اثر مسیحی شدن‌شان ممکن است حاصل شود، بکاهند (اعمال ۴۷:۲).

۴- **سازماندهی ایمانداران.** بر طبق اصولی که در درس ۳ آموختیم، گروهی که به‌صورت یک کلیسای خودگردان متشکل شده باشند، می‌توانند به‌طرز موثرتری هدف و خدمات کلیسا را متحقق سازند. کلیسای محلی وسیله‌ای است که خدا

برگزیده برای بنای ایمانداران (افسیان ۱۲:۴؛ دوم تیموتاؤس ۱۶:۳)، تعلیم مبانی عقیدتی به ایشان، چگونگی هدیه دادن، و نحوه خدمت خدا در بدن مسیح. هر گروه از ایمانداران می‌توانند شکلی از تشکیلات و سازمان را که مناسب نیازهایشان می‌باشد، انتخاب کنند. هدف سازمان کمک به این است که کلیسای محلی برنامه‌ای داشته باشد برای تعلیم، شهادت دادن، تربیت کارکنان، و انجام هر کاری که برای خدمت متحد بدن لازم است.

۵- تعلیم بشارت دادن. وقتی نوایمانان هدف بنیان کلیسا را برای شاگرد ساختن مردم جامعه خود مشاهده کنند، ایشان نیز می‌توانند سهمی در هدایت دیگران به سوی مسیح داشته باشند. این نوایمانان باید تعلیم یافته، دعوت شوند که به تیم‌های مختلف بنیان کلیسا بپیوندند. این امر خود یک آموزش عملی است که برای ادامه خدمت بشارتی کلیسا مهم است (لوقا ۱:۱۰؛ اعمال ۸:۱؛ دوم تیموتاؤس ۲:۲).

وقتی برنامه‌هایی برای تأسیس کلیسای جدید می‌ریزید، شاید متوجه شوید که در کنار چهار روشی که در آغاز درس مورد بحث قرار دادیم، روش دیگری نیز وجود دارد که برای ناحیه شما بهتر است. وقتی دعا کرده، هدایت خدا را می‌جوید، به روح القدس اعتماد کنید که شما را در برنامه‌هایی که برای شما مناسب‌تر است، هدایت نماید.

۹- به تدریج که مطالعه این دوره درسی را ادامه می‌دهیم، به این تمرین بیندیشید. آنچه را که برای تمرین‌های ۶ و ۷ نوشته‌اید مرور کنید. در دفتر یادداشت‌تان فهرستی از برنامه‌های امکان‌پذیری را که می‌خواهید برای تأسیس یک کلیسای جدید داشته باشید بنویسید. در پاراگرافی دیگر اهداف کلیسا را بنویسید. سپس برنامه‌ها و هدف‌ها را مقایسه کنید. اندیشه‌های خود را در مورد چگونگی کارکرد آنها در بین مردمی که می‌خواهید برای ایشان کلیسایی تأسیس کنید بنویسید. سعی کنید در مورد هر موقعیت منحصر به فرد یا غیرمعمولی که ممکن است به وقوع بپیوندد بیندیشید. همچنین ممکن است مایل باشید که فهرستی خاص برای دعا تدوین کنید.

- ۱۰- بر اساس مطالب این درس، عبارات درست را در مورد عملی که می‌تواند به تحقق اهداف کتاب مقدسی برای کلیسای جدید کمک کند، مشخص کنید.
- (a) حتی‌الامکان همه باید دست کم یک بار پیام انجیل را بشنوند.
- (b) کسانی که انجیل را می‌پذیرند، تشویق می‌شوند که به‌طور علنی ایمان‌شان را به مسیح اعلام کنند.
- (c) نوایمانان برای تعلیم منظم و مشارکت به‌صورت گروهی جمع می‌شوند.
- (d) نوایمانان باید خود را از جماعت غیر مسیحی جدا سازند.
- (e) به ایمانداران تعلیم عملی داده می‌شود تا انجیل را به جامعه اطراف خود اعلام کنند.

تداوم خودافزایی

مراقبت از سوی کلیسای اعزام‌کننده

وقتی کلیسایی نقش «مادر» را برای یک کلیسای محلی جدید ایفا می‌کند، مهم است که مسئولیت‌های کار در هر دو مکان متعادل شود. اعضای کلیسای اعزام‌کننده قطعاً نسبت به کلیسای جدید ذی‌علاقه هستند، و آن را از طریق دعا، دادن هدایا، و انجام خدمات مستقیم به کلیسای جدید نشان می‌دهند؛ با اینحال همه نمی‌توانند تمام وقت خود را صرف امور کلیسای جدید کنند. بدیهی است که برخی افراد باید خدمات کلیسای اعزام‌کننده را ادامه دهند. رهبران کلیسای اعزام‌کننده ممکن است تصمیم بگیرند که گردهم آیند و برنامه مناسبی برای تفویض مسئولیت به کلیسای جدید تعیین کنند. وقتی کلیسای اعزام‌کننده خادמי را به کلیساهای جدید می‌فرستد، بقیه کسانی که در کلیسای اعزام‌کننده هستند، امکان توسعه خدمات خود و تربیت رهبران جدید را خواهند یافت. بدینسان، کلیسای اعزام‌کننده رشد خود را ادامه داده، تقویت می‌شود.

بنای کلیسای جهانشمول

هر نوایمان جزئی از مشارکت بزرگتر ایمانداران در سراسر جهان می‌شود. هر کلیسای محلی آجری است در عمارت مشارکت عظیم کلیساهای که کلیسای جهانی یا کلیسای جهانشمول نامیده می‌شوند. پولس رسول این مشارکت را «بدن مسیح» می‌نامد (اول قرن‌تین ۱۲: ۱۲-۲۷). اگر مایل باشید که بیشتر در مورد کار و خدمات کلیسای جهانی بدانید، می‌توانید کتاب دیگری از همین مجموعه را تحت عنوان «کلیسای مسیح» مطالعه نمایید.

کلیساهای محلی هر جا که امکان‌پذیر باشد، از طریق خدمت متحد و مشترک در راه انجیل، برکت یافته، تقویت می‌شوند. در عهدجدید، کلیساهای آسیای صغیر و کلیساهای یهودیه در اتحاد با یکدیگر خدمت می‌کردند. ایشان در کار بشارت با یکدیگر همکاری کرده، و برای اتخاذ تصمیمات مهم گردهم می‌آمدند (اعمال ۱۵: ۱-۲۱). آنها تشخیص دادند که برای انجام کار خدا، کلیساهای محلی باید با یکدیگر متحد گردند (اول قرن‌تین ۱: ۱۶-۴؛ دوم قرن‌تین ۸: ۱-۱۵).

۱۱- بر پایه آنچه که در این درس فرا گرفتید، با عبارات خاص خودتان فوایدی را که کلیسای مادر می‌تواند از طریق اعزام برخی از اعضای خود برای هدایت کلیسای جدید کسب کند، توصیف نمایید.

۱۲- بر پایه آنچه که در این درس فرا گرفتید، با عبارات خاص خود، برخی فواید کار متحد کلیساهای محلی را بنویسید.

۱۳- به‌عنوان یک ایماندار منفرد، چه برکتی از تعلق به یک کلیسای خودافرا احساس می‌کنید؟

وحدت با دیگر برادران و خواهران در مسیح و با دیگر کلیساهای محلی، برای کلیسا بسیار اهمیت دارد، زیرا که برای خداوند ما نیز بسیار مهم است (یوحنا ۱۷: ۲۰، ۲۱). وحدت از طریق مشارکت و خدمت به خدا حاصل می‌شود. هر کلیسای محلی

به‌عنوان بخشی از بدن مسیح، در یک ایمان «گرانبها» سهیم است (دوم پطرس ۱:۱)، و در مشارکتی وارد می‌شود که باعث برکت و تقویت مؤمنین می‌گردد. روح‌القدس به کلیسا قدرت داده و آن را هدایت می‌کند و قادر می‌سازد تا حکم مسیح را در شاگرد ساختن انسان‌ها و بنای ایشان در ایمان متحقق سازد. کلیسا مادامی که از این حکم اطاعت نماید، قادر خواهد بود بذر انجیل را بکارد و دائماً در سراسر جهان تکثیر شود.

۱۴- چهار طریقی را بیان کنید که توسط آنها کلیسای محلی با ایجاد کلیساهای جدید برکت خواهد یافت.

خودآزمایی

در مقابل اظهارات صحیح حرف T را بنویسید و در صورت غلط بودن اظهارات حرف F را بنویسید.

۱- کلیسای خودافزا، کلیسایی است که به ایجاد دیگر کلیساهای محلی کمک می‌کند.

۲- تمام کلیساهای باید به بشارت پردازند، اما فقط تعداد منتخبینی از آنها برای تعلیم خوانده شده‌اند.

۳- ایمانداران دوره عهدجدید هم در اماکن عمومی و هم در خانه‌ها انجیل را موعظه می‌کردند.

۴- برای فعالیت بشارتی موفقیت‌آمیز، اولین گام نوشتن برنامه دقیق فعالیت‌هاست.

۵- در بشارت شخصی، بهترین کار این است که فقط مسیحیان بالغ مورد استفاده قرار گیرند تا به فرد بی‌ایمان بی‌احترامی نشده باشد.

۶- «گروه‌های هسته‌ای» یا کلیساهای خانگی مقوله‌ای از بشارت است که از کلیسای قرن اول نشأت گرفته است.

۷- موعظه بشارتی خارج از کلیسا باید فقط در جایی مورد استفاده قرار گیرد که پیش‌داوری اجتماعی علیه مسیحیان وجود دارد.

۸- برنامه‌ریزی برای بشارت بسیار مهم است؛ بنابراین یکبار که برنامه‌ها ریخته شد باید به‌طور سفت و سخت مراعات شوند.

سؤالات چندگزینه‌ای - عبارات درست را مشخص کنید.

۹- اولین گام برای ایجاد یک کلیسای جدید این است که.....

(a) به گروهی شهادت داده شود که آماده شنیدن انجیل است.

(b) به کسانی شهادت داده شود که مذهب مشابهی دارند.

(c) دعا را در تمام برنامه‌های کاری بگنجانند.

(d) نیازهای مردم منطقه درک شود.

۱۰- در اطاعت از حکم مسیح مبنی بر شاگردسازی، شخص باید.....

(a) انجیل را برای بسیاری در مکان‌های بسیار موعظه کند.

(b) شنوندگان را به‌سوی تصمیم به اعتراف به مسیح به‌عنوان نجات‌دهنده‌شان هدایت کند.

(c) از شنوندگان بخواهد که عضو کلیسا شوند.

۱۱- اهدافی که باعث ایجاد کلیسای خودافزا می‌گردد، مستلزم.....

(a) ایماندارانی است که به مسیح متعهدند و برای تعلیم و مشارکت دور هم جمع می‌شوند.

(b) خادمین تربیت‌شده با قابلیت مخصوص برای صحبت در جمع می‌باشد.

(c) رهبرانی هستند که در زمینه تأسیس کلیسا تجربه دارند.

(d) جدا شدن از بی‌ایمانان می‌باشد تا طهارت روحانی حفظ شود.

۱۲- کلیسایی که کلیساهای دیگری را بنا می‌کنند، از طریق کدام مورد زیر تقویت می‌شود؟

(a) شهرت نیکو به‌عنوان کلیسای مادر

(b) خدمت گسترده و مشارکت در بدن مسیح

(c) محبوبیت به‌عنوان کلیسایی که اعضای بسیاری دارد

(d) به رسمیت شناخته شدن توسط دولت محلی

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۸- پاسخ‌های پیشنهاد شده به:

۱- دعا - به ایمانداران کمک می‌کند که قدرت خدا را بطلبند؛ به ایشان ایمان می‌دهد تا با کمک روح القدس انجیل را بدون ترس اعلام کنند. همچنین به بانی کلیسا کمک می‌کند تا نسبت به اراده خدا پذیرا باشد.

۲- مطالعه جمعیت - به درک دیدگاه‌های مردم و آشنایی با رسوم و قوانین محلی کمک می‌کند. همچنین به فراگیری کار، زبان و مذهب ایشان مدد می‌رساند.

۳- تعیین نیازهای روحانی - به درک برداشت ایشان از خدا و آگاهی از ترس‌ها و مشکلات‌شان کمک می‌کند. و نیز کمک می‌کند که بدانیم چگونه به ایشان اعلام کنیم که مسیح نیازهای‌شان را برآورده می‌سازد.

۴- تجدید نظر در برنامه‌ها در صورت نیاز - برنامه‌های انعطاف‌پذیر را می‌توان برای پاسخ به نیازهای خاص پیش‌بینی نشده، تغییر داد.

۱- پاسخ شما می‌تواند تا حدودی با پاسخ من تفاوت داشته باشد. پاسخ پیشنهادی من چنین است: کلیسای خودافزا کلیسایی است که اعضای آن گمشدگان را نزد مسیح می‌آورند. ایمانداران کلام را می‌آموزند و به نوبه خود دیگران را تعلیم می‌دهند. وقتی کلیسا رشد می‌کند و در مسیح بنا می‌شود، قادر خواهد بود که کلیساهای جدید دیگری را بکارد.

۹- پاسخ خودتان.

۲- c) کلیسای خودافزا تلاش می‌کند که انجیل را نزد گناهکاران برده، ایمانداران را برای خدمت مسیحی آماده کرده، بدن مسیح را گسترش داده، بنا کند.

۱۰- (a) غلط

(b) درست

(c) درست

(d) غلط

(e) درست

۳- (a) هر سه مورد از موارد ذیل:

۱- در نواحی با محدودیت سیاسی یا اجتماعی

۲- مردم بیشتر مایل هستند که به یک خانه بیایند تا به یک مکان مذهبی

رسمی.

۳- جو حالت اجتماعی بیشتری دارد.

۴- در یک شهر بزرگ راحت تر است تا اینکه مسافت‌های طولانی پیموده

شود.

(b) پاسخ خودتان.

۱۱- پاسخ خودتان. پاسخ پیشنهادی من چنین است: دیگران در کلیسای مادر

می‌توانند قابلیت‌های خدمت و رهبری خود را بسط دهند. اعضای بیشتری شرکت

می‌جویند، بدینسان به رشد و تقویت کلیسا کمک می‌شود.

۴- (a) ۱- کار شخصی

(b) ۲- گروه کوچک یا کلیسای خانگی

(c) ۲- گروه کوچک یا کلیسای خانگی

(d) ۲- گروه کوچک یا کلیسای خانگی

۱۲- پاسخ خودتان. پاسخ پیشنهادی می‌تواند چنین باشد: کلیساهای مشارکت

یکدیگر برخوردار می‌شوند. می‌توانند به یکدیگر در خدمت یا تصمیماتی که بر کار

کلیسا اثر می‌گذارد کمک کنند. متفقاً می‌توانند تلاش بیشتری برای گسترش کار خدا

انجام دهند.

- ۵- (a) ۲- کار شخصی
- (b) ۴- گروه‌های کوچک
- (c) ۱- فعالیت بشارتی
- (d) ۲- کار شخصی
- (e) ۳- کلیسای مادر-دختر

۱۳- پاسخ خودتان. برخی نکات که من می‌توانم ذکر کنم، عبارتست از: دانستن اینکه کلیسای من به گسترش بدن مسیح در جایی که ممکن است افراد انجیل را نشنیده باشند، کمک می‌کند؛ شادی ناشی از تعلق به کلیسای جهانی.

۶- پاسخ خودتان.

۱۴- با کلمات خودتان، سه مورد از موارد ذیل را باید نوشته باشید: کلیسا توسط موارد زیر برکت می‌یابد:

- ۱- وحدت برادران و خواهران در مسیح
- ۲- پیوند در مشارکت و خدمت خدا برای کار در ناحیه ایشان
- ۳- داشتن سهمی در تحقق حکم مسیح در شاگردسازی
- ۴- تقویت شدن به واسطه مشارکت در بدن مسیح یعنی کلیسای جهانی

۷- پاسخ خودتان

کلیساهایی که نیاز مالی خود را برآورده

می سازند

آلبرت و ادوارد با خوشحالی گزارش کار خود را به برادر مارک می دادند و می گفتند: «خدا طی این ماه، سه خانواده و پنج جوان دیگر به ما بخشید. ما اکنون دارای یک کمیته کلیسایی هستیم. وقتی به ملاقات می رویم، اعضای کمیته را به همراه خود می بریم. همه به ایشان احترام می گذارند و در واقع خیلی بیش از ما شهادت می دهند و افراد را صید می کنند. ایشان در طی هفته هایی که ما نمی توانیم به ملاقات برویم، به بازدید نوایمانان می روند.»

برادر مارک گفت: «خدا را شکر. کلیسای شما دیگر استوار شده است. آیا اعضای کلیسا را تعلیم داده اید که از کلیسای خود حمایت مالی کنند؟» آلبرت گفت: «نه، اگر اینقدر زود در مورد پرداخت پول صحبت کنیم، می ترسم مردم فرار کنند.»

برادر مارک پاسخ داد: «ابدأ! آنها خوشحال خواهند شد که بشنوند که باید از کلیسای شان حمایت مالی بکنند. این امر راه را برای رشد بیشتر و برکت روحانی باز خواهد کرد.»

این درس به شما کمک خواهد کرد تا مفهوم خودکفایی مالی و برکت همراه با هدیه دادن به کار خداوند را درک نمایید.

فهرست مطالب

- اصول خودکفایی مالی
- عملی بودن خودکفایی مالی
- ضرورت تعلیم در مورد خودکفایی مالی
- قدرت خودکفایی مالی

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس باید بتوانید:
- اصول عهدجدید در خصوص حمایت مالی از کلیسا را مشخص کنید.
 - اصول اساسی برای اداره صحیح امور مالی کلیسا را تشخیص دهید.
 - مزایایی را که خودکفایی مالی برای رشد بیشتر و بلوغ کلیسا در بر دارد مشخص نمایید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- درس را بر طبق روال عرضه شده در درس ۱ مطالعه کنید. لطفاً تمام آیه‌های مذکور در درس را بخوانید و به تمام سؤالات آموزشی پاسخ دهید.
- ۲- به خودآزمایی که در انتهای درس آمده پاسخ دهید و پاسخ‌های خود را به دقت کنترل کنید. هر یک از مواردی را که پاسخ صحیح به آنها نداده‌اید مرور کنید.
- ۳- بخش دوم (دروس ۳-۵) را به دقت مرور کرده، سپس آزمون میانی ۲ را بگذرانید و آن را برای مسئول دفتر آی‌سی‌آی بفرستید.

متن درس

اصول خودکفایی مالی

ممکن است چنین به نظر آید که امور مالی کلیسا باید بیشتر مربوط به تشکیلات اداری کلیسا باشد تا بخشی از خدمت مسیحی. لیکن وقتی عهدجدید را می‌خوانیم، به خصوص رساله‌های پولس را، مشاهده می‌کنیم که این امر در آن زمان، از اهمیت روحانی برخوردار بود؛ بنابراین امروزه نیز برای کلیسا حائز اهمیت است. وقتی این آیه‌ها را مطالعه می‌کنیم، متوجه می‌شویم که طریقه پرداختن به امور مالی می‌تواند تأثیر مهمی بر بنای کلیسا بگذارد. مهم نیست که امور مالی چگونه تنظیم می‌شود، بلکه آنچه اهمیت دارد این است که تنظیم این امور چگونه بر روی زندگی ایمانداران و بر انتشار انجیل اثر می‌گذارد. اشارات پولس به جنبه‌های مالی خدمت خدا، هرگز به خاطر نگرانی شخصی‌اش نبود؛ اهمیت آن در تأثیرش بر روی کسانی بود که برای ایشان موعظه می‌کرد.

اکنون سه اصل را که نحوه عمل پولس را هدایت کرده، مورد ملاحظه قرار می‌دهیم:

۱ - موعظه انجیل به خاطر نفع مالی نیست. وقتی پولس برای بی‌ایمانان موعظه می‌کرد، یا در تماس‌های نخستین خود با یک کلیسا، مراقب بود که چنین به نظر نیاید که وی برای امرار معاش انجیل را موعظه می‌کند. در جامعه آن زمان بسیاری از فیلسوفان و شعبده‌بازان دوره‌گرد بودند که معاش خود را از طریق نمایش‌ها یا برنامه‌های خود تأمین می‌کردند (اعمال ۸:۹؛ ۱۶:۱۶). پولس مایل نبود که انجیل نیز در همان ردیف طبقه‌بندی شود. گرچه پولس از شنوندگانش برای خود پولی نمی‌گرفت، با اینحال ابراز می‌کرد که کسانی که معاش خود را از طریق موعظه انجیل تأمین می‌کنند، حق این کار را دارند (اول قرنتیان ۹:۷-۱۲). تعالیم عیسی و شریعت یهود روشن می‌سازد که خادم خدا این حق را دارد که مورد حمایت مالی واقع شود (متی ۱۰:۱۰؛ لوقا ۷:۱۰). اما پولس روشن ساخت که چرا خود او نمی‌خواهد پولی دریافت کند. او می‌خواست همگان درک کنند که انگیزه او از موعظه انجیل طمع نمی‌باشد. او نمی‌خواست مانع کار انجیل شود (اول قرنتیان ۹:۱۲). او می‌خواست نگرانی پدران‌ای نسبت به نوایمانان نشان دهد، نه اینکه باری برای ایشان باشد (اول تسالونیکیان ۲:۷-۸). پولس سعی می‌کرد نمونه‌ای باشد از کار منضبط و هرگز نمی‌خواست طمع‌کار جلوه کند (اعمال ۲۰:۳۳-۳۴؛ اول تسالونیکیان ۲:۵؛ دوم تسالونیکیان ۳:۷-۸).

با اینحال پولس هدیه می‌پذیرفت؛ اما به نظر می‌رسد که وی اجازه می‌داد که فقط ایمانداران بالغ‌تر کلیساها برای نیازهای او هدایایی بفرستند (فیلیپیان ۴:۱۴-۱۷). وی خطاب به قرنتیان فرمود: «کلیساهای دیگر را غارت نموده، اجرت گرفتم تا شما را خدمت نمایم» (دوم قرنتیان ۱۱:۷-۹). پولس ظاهراً سرمشقی بود برای کسانی که خدمت می‌کردند تا ایشان نیز مراقب باشند طوری رفتار نکنند که گویی در پی کسب سود یا امرار معاشند.

۲ - هر کلیسای محلی از خدمت خاص خود حمایت مالی می‌کرد. در کتاب مقدس هیچ اشاره‌ای وجود ندارد که نشان دهد یک کلیسای محلی از لحاظ

مالی وابسته به دیگری بوده است. به غلاطیان توصیه شده بود که از معلمین خود حمایت مالی کنند (غلاطیان ۶:۶). پولس به تیموتاؤس دستورالعمل‌هایی در خصوص مراقبت از فقرا و بیوگان داد (اول تیموتاؤس ۵:۳-۱۰). البته در اینجا یک استثنا هست، و آن هم در مورد کلیساهای یهودیه است که در ایام قحطی از سایر کلیساهای کمک مالی دریافت می‌کردند (اعمال ۲۹:۱۱). اما این یک نیاز استثنایی بشمار می‌رفت؛ این پاسخ محبت‌آمیز مسیحیان به دیگر افراد بدن مسیح بود، نه حمایت مالی منظم از یک کلیسای محلی. پاسخ به نیازهای فوری دیگران، جزو خدمت کلیساست. چنین هدایایی نشانه وحدت و محبتی است که بدن مسیح را پیرا بر جا نگاه می‌دارد.

۳- کلیسای محلی مسئول جمع‌آوری هدایا بود. اول قرن‌تین ۱۶:۱-۴ مشخص می‌کند که هر کلیسایی مسئول جمع‌آوری هدایای اعضای خود بود. در این آیات، پولس به قرن‌تین می‌گوید که نزد آنها خواهد آمد تا هدایایی را که برای کلیسای اورشلیم جمع کرده‌اند، بگیرد. وی همین کار را با کلیسای غلاطیه نیز کرد. هر کلیسایی مقداری را که معین شده بود، کنار می‌گذاشت. پولس صرفاً مأمور بود تا به اتفاق کسانی که کلیسا مقرر کرده بود، هدایا را به اورشلیم ببرد. پولس سعی داشت روشن سازد که وی در وهله اول به‌عنوان رسول کلیساهای عمل می‌کند و مسئولیت امور مالی را برعهده نمی‌گیرد. به‌علاوه، وی مراقب بود که از همه کلیساهای نمایندگانی برای بردن این هدایا به اورشلیم وجود داشته باشد (آیه‌های ۳-۴).

این سه اصل که به‌واسطه تعلیم پولس به اثبات رسیده، خط‌مشی‌هایی است که می‌تواند امروزه نیز به ما کمک کند. البته مواقع و موقعیت‌هایی هست که می‌تواند استثناء به‌شمار آید، اما اصل اساسی که عهدجدید تعلیم می‌دهد این است که کلیسای محلی همانند یک مسیحی منفرد، باید در جهت بلوغ روحانی و حس مسئولیت رشد کند. قرار داشتن در حالت وابستگی باعث بلوغ لازم برای تحقق رسالت کلیسا نمی‌شود.

۱- اصل امور مالی کلیسا را که توسط پولس تعلیم داده شده است با آیه‌ای که آن را نشان می‌دهد منطبق کنید:

(a) غلاطیان ۶:۶

(b) دوم تسالونیکیان ۷:۳-۸

(c) اول تیموتاؤس ۵:۳، ۷، ۱۷-۱۸

(d) اول قرنتیان ۱۶:۱-۴

(e) اعمال ۲۰:۳۴-۳۵

۱- موعظه انجیل به‌خاطر منفعت مالی نیست

۲- کلیسای محلی از خدمات خود حمایت مالی می‌کند

۳- کلیسای محلی مسئول جمع‌آوری هدایای اعضای خود می‌باشد

۲- در تمرین ۱، اصل ۱ را دوباره بخوانید. بر پایه متن درس، عباراتی را مشخص کنید که نشان می‌دهند که پولس چگونه این اصل را به ثبوت می‌رساند.

(a) از اینکه با تاجران هم‌ردیف تلقی شود اجتناب می‌کرد.

(b) گفت که هرگز نیاز مالی نداشته است.

(c) آرزو داشت که نگرانی پدران به نسبت به کلیسا نشان دهد.

(d) مراقب بود که مبادا طمع کار به‌شمار آید.

(e) از قاعده کتاب مقدس مبنی بر اینکه کسانی که موعظه می‌کنند، نباید پولی دریافت کنند، تبعیت می‌کرد.

(f) سرمشقی است از کار منضبط.

عملی بودن خودکفایی مالی

برنامه‌ها و روش‌هایی که کلام خدا برای بنای کلیسایش به ما ارائه می‌دهد، عملی و منطقی است. مردم در همه جا می‌توانند آنها را درک کنند و به‌کار ببرند. روش کتاب مقدس برای حمایت مالی از کلیسا و کار انتشار انجیل این است که همه

اعضای بدن مسیح در مخارج سهیم باشند. چنانکه قبلاً قید کردیم، جنبه مهم حمایت کلیسایی، تأثیر آن بر زندگی ایمانداران و انتشار انجیل است. در اینجا دو دلیل عملی ارائه می‌دهیم برای اینکه کلیسای محلی بتواند از نظر مالی خودکفا گردد:

۱- **خودکفایی حس مسئولیت را افزایش می‌دهد.** هر گروه از ایمانداران باید خود را نسبت به یکدیگر مسئول احساس کنند؛ همچنین با خدمت به خدا باید نسبت به کار خدا مسئولیت احساس کنند. در درس‌های ۱ و ۳، به افسسیان ۱۲:۴ در رابطه با هدف کلیسا اشاره کردیم. اجازه دهید که تا آیه ۱۳ پیش برویم و نتیجه مورد انتظار آن هدف را بخوانیم: «تا همه به یگانگی ایمان ... به انسان کامل برسیم.» قبول مسئولیت وسیله‌ای است برای رسیدن به بلوغ. به نظر شما چه اتفاقی می‌افتد اگر پول لازم برای حمایت از کلیسای محلی از سازمانی خارج از کلیسا یا از کلیسایی دیگر به دست می‌آید؟ زندگی ایمانداران چگونه تحت تأثیر قرار می‌گرفت؟ به احتمال زیاد، ایماندارانی که وابسته به حمایت مالی دیگرانند، نسبت به کمک‌کنندگان خود احساس نامطبوعی خواهند داشت. انسان معمولاً دوست ندارد انتظار بکشد که شخص دیگری نیازهایش را برآورده سازد. وابستگی به دیگری می‌تواند باعث از دست رفتن عزت نفس و اعتماد به نفس گردد. چنین حالتی ممکن است باعث شود که کلیسای محلی احساس کند که به‌تنهایی قادر به تحقق هدف کلیسا نمی‌باشد. همچنین افراد کلیسا ممکن است حس کنند که کلیسا از آن خودشان نمی‌باشد و ناخودآگاه خود را تابع و پیرو منبعی بدانند که از ایشان حمایت مالی می‌کند.

چه اتفاقی می‌افتد اگر شبانی از سوی منبعی خارج از کلیسای محلی حمایت مالی شود؟ او احتمالاً نسبت به ایمانداران محلی کمتر احساس مسئولیت می‌کند تا نسبت به کسانی که حقوق او را می‌دهند. وقتی اعضای کلیسا از شبان خود و خدمات کلیسای‌شان حمایت مالی می‌کنند، احساس تعلق و مسئولیت نسبت به او و خدمات کلیسا خواهند داشت. ایشان نسبت به خدمت شبان علاقه بیشتری یافته، مسئولیت بیشتری در تعهد نسبت به خدمات کلیسا احساس خواهند کرد. به همان طریق،

شبابی که از سوی افراد نزدیک به خود حمایت می‌شود، هر روز بیش از روز قبل احساس مسئولیت نسبت به انضباط و آمادگی خود در خدمت کلیسا خواهد داشت. در چنین کلیسایی، همه بیشتر احساس خواهند کرد که همکار مسیح هستند.

۲- **خودکفایی باعث بلوغ می‌شود.** حس مسئولیت ناشی از خودکفایی مالی، باعث بلوغ روحانی در زندگی ایمانداران نیز می‌شود. هدیه دادن شادمانه به نشانه سپاسگزاری از خدا، نه تنها به کار خدا کمک می‌کند، بلکه برکت و ایمان فزاینده را نیز برای شخص بخشنده به همراه می‌آورد (دوم قرنتیان ۹:۷-۱۳). اگر مردم در مهیا کردن مکان عبادت فداکاری کنند، آن را به عنوان خانه خدای خود تلقی کرده، عزیز خواهند داشت.

خودکفایی مالی به ایمانداران می‌آموزد که برای برآورده شدن نیازهایشان به خدا اعتماد کنند. در نتیجه این اعتماد، خواهند آموخت که برای دیگر نیازها هم به او اعتماد کنند نظیر نجات دیگران، شفای بیماران، و خدمت در دیگر نواحی.

رهبران کلیسا باید مراقب باشند که ایمانداران کلیسای جدید را از برکات هدیه دادن برای کار خدا محروم نکنند. داستان واعظ و پيله کرم ابریشم در این مورد درسی برای ما دارد. می‌گویند که واعظی در حال مشاهده تلاش یک پروانه برای رها ساختن خود از پيله بود. وی بی‌صبرانه نگاه می‌کرد تا پروانه خود را از پيله بیرون بکشد. اما این کار به نظر غیر ممکن می‌آمد. سرانجام نتوانست بیش از آن تحمل کند؛ پس با چاقوی جیبی‌اش، تارهای باقیمانده پيله را پاره کرد. تلاش و کشمکش پروانه متوقف شد و حشره، ضعیف و بی‌دفاع بیرون آمد و لحظه‌ای بیش زنده نماند. قانون حیات نقض شده بود! اگر پروانه به حال خود وا گذاشته می‌شد، بعد از کشمکش بسیار، به‌خوبی شکل می‌گرفت و قوی و با رنگ‌های زیبا بیرون می‌آمد. گاهی اوقات برای رهبران کلیسا سخت است شاهد این باشند که گروه جدیدی از ایمانداران برای تشکل و سازماندهی مستقل خود در حال تلاش و زحمتند. اما ایشان باید محتاط باشند. کودکان و نوجوانان نیاز به مراقبت و پرورش خاصی دارند، اما به‌هنگام رشد

باید مسئولیت بیشتری را برای مراقبت از خود بپذیرند. نگاه داشتن یک کودک در حالت طفولیت و وابستگی، نه تنها زیانبار بلکه فلج‌کننده است. ما نمی‌خواهیم شاهد این باشیم که کلیسا در حالت وابستگی بماند. هر کلیسای جدیدی باید فرصت این را بیابد که در ایمان خود رشد کرده، از نقشه خدا برای حمایت و رشد کلیسا پیروی کند. ایمانداران وقتی قادر می‌شوند که نیازهای مالی کلیسای خود را تأمین کنند، ایمان و اعتمادشان به خدا برای گسترش خدمات کلیسا بیشتر خواهد شد.

۳- کدام یک از موارد ذیل، دلایل عملی برای خودکفایی کلیسا می‌باشد؟

- (a) مهم نیست که حمایت از کجا می‌آید، زیرا که هر چه که داریم از خداست.
- (b) ایماندارانی که از کلیسای خود حمایت می‌کنند، مسئولیت شخصی نسبت به کلیسا احساس خواهند کرد.
- (c) یک کلیسا باید از لحاظ مالی به خود متکی باشد و لزومی ندارد که نگران دیگر کلیساهای باشد یا با آنها سروکاری داشته باشد.
- (d) شبان و ایمانداران مسئولیت بیشتری در خدمت کلیسا بر عهده خواهند گرفت.
- (e) کلیسا به‌هنگام اعتماد به خدا برای نیازهای مالی، فرا می‌گیرد که برای دیگر نیازها نیز به خدا اعتماد کند.

ضرورت تعلیم در مورد خودکفایی مالی

تعلیم در مورد هدیه دادن مرتب

گاهی اوقات بنیان کلیسا یا شبانان گروه کوچکی از ایمانداران اکراه دارند که در مورد مسئولیت مالی برای کار خدا تعلیم دهند. ممکن است ایشان از این واهمه داشته باشند که مردم مأیوس شده، یا فکر کنند که شبان طمع‌کار است. این یک اشتباه است. بنیان کلیسا باید دقیقاً بدانند که کتاب مقدس در مورد مسئولیت مالی چه

تعلیمی می‌دهد. سپس باید از روح‌القدس بخواهند تا به ایشان حکمت و دانایی لازم را بدهد تا بدانند که اصول کتاب مقدس را چگونه به نوایمانان تعلیم دهند.

اگر قرار باشد که کلیسایی به خودکفایی برسد، مهم است که شالوده از همان آغاز درست باشد. به نوایمانان باید تعلیم داده شود که ایشان مباحثان دارایی خدا هستند، یعنی اینکه دارایی‌شان امانتی است که خدا به ایشان سپرده است. پولس رسول به کلیساهای می‌آموخت که به‌طور منظم برحسب درآمدشان مبلغی پرداخت کنند (اول قرنیتان ۱۶:۲). بسیاری از مسیحیان به اصل مربوط به پرداخت «دهیک» یا عشریه عمل می‌کنند. «دهیک» در عهدعتیق تعلیم داده شده؛ اما شاید برای مسیحیان نیز بهترین برنامه سیستماتیک برای هدیه دادن به کار خدا باشد.

بسیاری از نوایمانان نیاز به ارشاد دارند تا بدانند که چگونه باید بدهند زیرا که قبلاً هرگز تجربه هدیه دادن برای کار خدا را نداشته‌اند. تعلیم کتاب مقدس این است که هدیه دادن باید به تناسب درآمد شخصی باشد. بنابراین، اکثر مسیحیان دهیک را به‌عنوان حداقل مطلوب می‌پذیرند. در دوم قرنیتان باب ۸، پولس به چند اصل در مورد هدیه دادن اشاره می‌کند که می‌تواند به ما کمک کند تا درک کنیم که واکنش ایماندار در این زمینه چه باید باشد. طبق این باب، اولاً کلیساهای مکادونی به این دلیل هدیه نمی‌دادند که ثروتمند بودند، بلکه ایشان با وجود فقر زیادشان هدیه می‌دادند. دوم، علی‌رغم آزمایش‌های سخت، به‌خاطر سخاوتی که کردند، شادی وافر یافتند (آیه‌های ۱-۲). سوم، داوطلبانه خواهان آن شدند که در تأمین نیازهای مقدسین شراکت کنند (آیه ۴). پولس می‌فرماید که ایشان از آن رو توانستند این کار را بکنند که ابتدا خود را به خداوند تقدیم کردند (آیه ۵). آیه‌های دیگری نیز هست که به ما اصول هدیه دادن را می‌آموزد:

۱ - هدیه دادن باید با خوشی و شادمانی انجام شود. «اما هر کس به‌طوری که در

دل خود اراده نموده است بکند نه به حزن و اضطراب ... زیرا خدا بخشنده خوش را

دوست می‌دارد» (دوم قرن‌تیاں ۷:۹). «فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید و دولت سخاوت ایشان افزوده شد» (دوم قرن‌تیاں ۲:۸).

۲ - **خدا برای کسانی که هدیه می‌دهند، وعده برکت داده است.** «تمامی عشرها را به مخزن‌های من بیاورید ... و چنان برکتی بر شما [خواهم] ریخت که گنجایش آن نباشد» (ملاکی ۱۰:۳). «بدهید تا به شما داده شود. به پیمانۀ نیکو ... زیرا که به همان پیمانۀ ای که می‌پیمایید برای شما پیموده خواهد شد» (لوقا ۳۸:۶). «هر که با برکت کارد با برکت نیز درو کند» (دوم قرن‌تیاں ۶:۹). این وعده‌ها این شرط را در بر دارند که هدیه دادن باید شادمانه و سخاوتمندانه انجام شود، نه با حالتی حاکی از طمع یا امید دریافت چیزی در عوض.

۳ - **هدیه دادن تجلی محبت است.** «در محبت خود ... در این نعمت نیز بیفزایید» (دوم قرن‌تیاں ۷:۸).

۴ - **هدیه دادن امروز، خزائن ابدی را در آسمان تضمین می‌کند.** «صدقه دهید ... و برای خود گنجی را که تلف نشود در آسمان بسازید» (لوقا ۳۳:۱۲). تعلیم دادن با مثل و داستان، همواره روش بسیار خوبی بوده است. معلمین دانا و کارآمد آنانی هستند که وظیفه خود را از روی وجدان در مقابل خدا انجام می‌دهند. ایشان پیروی از کتاب مقدس را یک نیاز شخصی می‌دانند، و بدین ترتیب سرمشقی برای دیگران می‌شوند. کسانی که بر طبق تعلیمی که به دیگران می‌دهند زندگی نمی‌کنند، معلمین ضعیف و سرمشق‌های بدی هستند. ایشان نخواهند توانست ایمانداران قوی تربیت کنند، زیرا که مردم تزلزل زندگی ایشان را می‌بینند.

۴- فرض کنید که به گروهی از نوایمانان، اصول کتاب مقدس را در مورد هدیه دادن تعلیم می‌دهید. آیه‌های ذیل را چگونه توضیح خواهید داد؟ پاسخ خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید.

(a) دوم قرنتیان ۸:۲؛ ۹:۷

(b) ملاکی ۳:۱۰؛ لوقا ۶:۳۸

(c) دوم قرنتیان ۸:۷

(d) لوقا ۱۲:۳۳

تعلیم در مورد مباشرت

مباشر شخصی است که کارش مراقبت از اموال یک مالک است. وی مدیر مایملک کارفرمای خود می‌باشد. شخص مسیحی مباشر اموال خداست. مباشرت یک مسیحی دو جنبه دارد: (۱) مسیحی در قبال خدا مسئولیت دارد که تا آنجا که خدا اجازه می‌دهد، از اموال او استفاده کند؛ و (۲) مسیحیان برای هدایایی که برای کار خدا داده می‌شود، نسبت به یکدیگر مسئولیت دارند.

عیسی در مورد کار مدیر چند مثال بیان فرمود. در لوقا ۱۶:۱-۲، ارباب مباشر خود را خواند تا گزارشی از مباشرت خود بدهد زیرا پی برده بود که خیانت در امانت می‌کند. تعلیمی که در متی ۱۴:۲۵-۳۰ یافت می‌شود، حاکی از این است که ما در واقع صاحب هیچ چیز نیستیم؛ هر چه که داریم از خداست و ما برای کاربرد آن در مقابل خدا مسئول هستیم. آنچه که مباشر به‌دست می‌آورد و به مالک باز می‌گرداند، هدیه خوانده نمی‌شود، بلکه چیزی است که انتظار می‌رود داده شود. تمام آنچه که می‌توانیم واقعاً به خدا بازگردانیم از کاربرد صحیح برکاتی ناشی شده که او به ما داده است، با این اطمینان که برای ملکوت خدا مفید واقع خواهد شد. مسئولیت ما در قبال خدا تنها مربوط به امور مادی نمی‌شود، بلکه شامل سایر برکاتی است که او به ما داده است. «و هر یک به حسب نعمتی که یافته باشد، یکدیگر را در آن خدمت نماید، مثل وکلای امین فیض گوناگون خدا» (اول پطرس ۴:۱۰).

دغدغه ما در این درس در وهله اول کاربرد صحیح وجوهی است که برای کار خدا داده شده است. شبان باید مراقب باشد که به‌هنگام پرداختن به امور مالی کلیسا، اعتماد اطرافیانش را جلب کند. کلیسای جدید باید بیاموزد که از همان روز اولی که شروع به دریافت هدایا برای کار خدا می‌کند، آنها را با امانت اداره کند. در برخی نقاط جهان افراد سهمی از محصول را تقدیم خدا می‌کنند؛ و در جاهای دیگر مردم بخشی از پولی را که در آورده‌اند می‌آورند. همگی هدیه‌ای است برای خدا. در اینجا طرحی پیشنهادی برای اداره نیکوی هدایای کلیسا آمده است که می‌توان از آن پیروی کرد.

- ۱- همه هدایا باید دست کم توسط دو عضو کلیسا دریافت و حسابرسی شود.
- ۲- باید گزارش دقیقی نگهداری شود، با جزئیات مبالغ تمام هدایای دریافتی.
- ۳- تمام اشخاصی که هدایا را حسابرسی می‌کنند، باید نام خود را امضا کرده، مشخص کنند که مقدار دریافتی درست بوده و ثبت شده است.
- ۴- یک کمیته امور مالی متشکل از دست کم سه عضو باید مسئول نظارت بر خرج کردن هدایا باشد. علاوه بر اعضا، بانی کلیسا یا شبان باید عضوی از این کمیته بوده، به‌عنوان رئیس عمل نماید.
- ۵- از بین اعضا باید یک خزانه‌دار منصوب شود تا حساب دقیق تمام وجوه کلیسا را نگاه دارد.
- ۶- خزانه‌دار باید پول کلیسا را برای مصارف آتی در جای امنی نگاه دارد.
- ۷- هدایایی که برای منظور خاصی داده شده است، باید فقط برای آن منظور به مصرف رسد.
- ۸- گزارش‌های مالی سالانه باید برای تمامی اعضا قابل دسترس باشد.

اگر روند مطرح شده در بالا رعایت شود، کلیسا پایه محکمی خواهد داشت برای اثبات حسابرسی مسئولانه خود برای هدایای دریافتی. این امر مانع از این خواهد شد که ایمانداران در مورد چگونگی مصرف وجوه جمع‌آوری شده دچار شک و سوءظن

شوند. این حس پاسخگویی می‌تواند بعداً با ایجاد کمیته‌ای از اعضا برای نظارت بر امور مالی کلیسا تقویت شود. این گروه را می‌توان کمیته مالی نامید و شامل مسئولین، مخصوصاً رهبران کلیسا نظیر شبان یا بانی کلیسا خواهد بود.

کمیته مالی باید فهرستی از نیازهای مالی که اهمیت دارند تهیه کند. مادامی که پول وجود دارد، باید بر طبق اولویت‌های این فهرست به مصرف برسد. کمیته مالی باید اولویت‌ها را برای کلیسای خاص خود تعیین نماید. برحسب محل و شرایط کلیسا، اولویت‌ها می‌تواند گوناگون باشد.

برخی از نیازهایی که باید احتمالاً در وهله اول مورد ملاحظه قرار گیرند، عبارتند از:

۱- حمایت مالی از شبان

۲- اجاره محل کلیسا یا بازپرداخت وام ساختمان

۳- برق، آب، و سیستم گرمایی

۴- تعمیرات ساختمان

۵- وسایل آموزشی

در اکثر موارد، اولین اولییتی که کلیسا باید به آن پردازد، حمایت مالی از شبان است. اعضای کلیسا به خدمت یک شبان تمام وقت نیاز دارند که مسئول تعلیم و رهبری ایشان باشد. داشتن محلی مناسب برای گردهم آمدن به منظور پرستش نیز یک اولویت است. اگر لازم است کلیسا محلی را برای تشکیل جلسات خود اجاره کند، این دومین اولویت می‌باشد. با اینحال در بسیاری از جاها، کلیسا می‌تواند در خانه یا ملک یک ایماندار تشکیل شود. اولویت برای هر نیاز باید توسط کمیته بر پایه نیاز فوری تعیین شود تا وظیفه تبشیر و تعلیم نوایمانان متحقق گردد.

وقتی لازم می‌شود که مبلغ زیادی صرف هزینه یک طرح بزرگ شود، کل گروه ایمانداران باید دعوت شوند تا آن را به اتفاق کمیته مورد بحث قرار دهند. این نوع امانت‌داری در اداره امور مالی کلیسا اعتماد را در کلیسا ایجاد می‌کند. گزارش مالی سالانه که به تمام اعضا داده می‌شود، باید برای همه قابل درک باشد تا افراد بدانند که پول چگونه برای کار خدا به مصرف رسیده است؛ به این ترتیب، مردم از این واهمه

نخواهند داشت که هدایای شان به خدا مورد سوءاستفاده قرار گیرد. وقتی بخشیدن را فرا می‌گیرند، با شادمانی خواهند بخشید و خواهند دانست که تمام هدایا برای کمک بیشتر به کار خدا مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۵- معمولاً اولین نیازی که کلیسا باید سعی کند که آن را برآورده سازد چیست؟

۶- در دو مورد، تمامی اعضای کلیسا باید در تصمیم‌گیری در خصوص امور مالی دخالت داشته باشند. این دو مورد را بنویسید.

۷- در دفتر یادداشت‌تان طی جمله کوتاهی، روندهایی را که کلیسا باید در پیش بگیرد تا مباشر خوبی برای دارایی خدا باشد، بنویسید.

قدرت خودکفایی مالی

کلیساهایی که مسئول تأمین مالی خود می‌باشند، معمولاً نسبت به کلیساهایی که چنین مسئولیتی را برعهده نمی‌گیرند، سریع‌تر رشد و تکثیر می‌یابند. برای این امر سه دلیل عمده وجود دارد.

ایمان، چه در شبان و چه در ایمانداران، ترغیب به رشد می‌شود. در کتاب مقدس می‌خوانیم که ایمان عطیه خداست (رومیان ۳: ۱۲؛ دوم پطرس ۱: ۱). اما هر عطیه‌ای برای اینکه ارزشمند باشد، باید از بخشنده آن گرفته شده، مورد استفاده قرار گیرد. اول پطرس ۶: ۱-۷ در مورد ایمان چنین می‌گوید: «هر چند در حال، اندکی از راه ضرورت در تجربه‌های گوناگون محزون شده‌اید تا آزمایش ایمان شما که از طلای فانی ... گرانبهاتر است، یافت شود.» وقتی کلیسای جدیدی تأسیس می‌شود، ممکن است لازم باشد که شبان آن کلیسا از این «آزمایش» ایمان بگذرد که برای امرار معاش به خدا تکیه کند. وقتی شبان کلام را مطالعه می‌کند و از خدا می‌خواهد که وعده‌هایش را عملی سازد، ایمانش رشد می‌کند. شبان به کمک تجربه شخصی خود می‌تواند به نوایمانان کمک کند تا به خدا اعتماد کرده، خواهان تحقق وعده‌های خدا

باشند. ممکن است که ایمان نوایمانان نیز به‌هنگام قبول مسئولیت حمایت از کار خدا مادامی که کوچک است، در معرض تجربه قرار گیرد. تجربه می‌تواند به رشد ایمان به‌منظور انجام خدمات بیشتری برای خدا کمک کند. از کلام خدا به‌روشنی درک می‌کنیم که ایمان باید فعال باشد: «ایمان بدون اعمال مرده است» (یعقوب ۲: ۲۶). کلیسایی که متکی به خود است ممکن است ایمانش به تجربه گذاشته شود، اما نتیجه این تجربه چه می‌تواند باشد؟ یعقوب ۱: ۳-۴ به ما چنین می‌گوید: «امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند. لکن صبر را عمل تام خود باشد تا کامل و تمام شوید». کلیساهایی که سخاوتمندانه خود را وقف کار خدا می‌کنند، رشد ایمان را تجربه خواهند کرد. این ایمان باعث می‌شود که کلیسا از صبر روحانی برای رشد، دستیابی به کمال، و گسترش خدمت به نواحی دیگر برخوردار گردد.

کلیساهای خودکفا نفوذ عمیق‌تری بر بی‌ایمانان جامعه خود دارند. اگر مؤسس کلیسا برای مدتی طولانی از سوی منابع مالی خارج از کلیسا حمایت شود، بی‌ایمانان آن جامعه ممکن است کلیسای جدید را در میان خود پدیده‌ای بیگانه تلقی کنند، و شاید حق هم داشته باشند. این امر مخصوصاً هنگامی جدی می‌شود که منبع مالی در خارج از کشور باشد؛ ممکن است که ایشان کلیسا را «مذهبی بیگانه» بنامند؛ ممکن است تصور کنند که مسیحیان به‌دنبال پول هستند تا در پی معنویات؛ ممکن است خادم تمام وقت کلیسا را نیز کارمند حقوق بگیر یا مأمور یک دولت خارجی تلقی کنند. این امر چه تأثیری بر کلیسا خواهد داشت؟ مطمئناً مانع از رشد آن خواهد شد. اگر قرار باشد که کلیسا رشد کند، نوایمانان باید از بین مردم اطراف کلیسای جدید باشند. کلیسایی که هزینه‌هایش از سوی اعضای جامعه خود تأمین می‌شود، می‌تواند حس تعلق عمیق‌تری نسبت به آن جامعه داشته باشد و به منابع بیرونی و بیگانه احساس تعلق و وفاداری نخواهد کرد. کلیسایی که به مردم تعلق داشته باشد، نفوذ بیشتری بر اطرافیان خود خواهد داشت.

کلیساهای خودکفا از امکانات نامحدودی برای رشد برخوردار می‌باشند. این دلیل مهمی است برای خودکفایی یک کلیسا. کمک‌های مالی که از بیرون کلیسا

حاصل می‌شود، همواره محدود می‌باشد و امکان این وجود دارد که در مقطعی از زمان قطع شود. اگر کلیسا هزینه‌های خود را تأمین نکند و خودکفا نشود، به مرحله‌ای خواهد رسید که درآمد محدودش فقط برای کار فعلی‌اش تکافو خواهد کرد. به‌خاطر محدودیت این نوع درآمد، هیچ طریقی برای آغاز کارهای جدید در آن منطقه، یا اعزام مبشر وجود ندارد. اما در کلیسایی که مردم آموخته‌اند که هدیه بدهند، مقدار هدایا همزمان با جذب نوایمانان رو به افزایش خواهد بود. در این حالت محدودیتی برای خدمات کلیسا وجود نخواهد داشت. در اینجا بی‌مناسبت نیست ماجرایی مربوط به دو کلیسا در آمریکای لاتین را شرح دهیم.

فیلیپ و کارلوس دو بانی کلیسا بودند که کلیساهایی را در شهرک‌های نزدیک منزل‌شان تأسیس کرده بودند. آنها هر دو مسیحیانی وقف‌شده و سخت‌کوش بودند. فیلیپ از سوی کلیسایی در شهر دیگری حمایت می‌شد. اما کارلوس هیچ کمک خارجی را دریافت نمی‌کرد.

بعد از آنکه فیلیپ حدود بیست نفر را به‌سوی خداوند هدایت کرد، خانه‌ای که ایشان در آن جمع می‌شدند کوچک به‌نظر آمد. وی به افرادی که از او حمایت می‌کردند، نوشت که پول بفرستند تا ساختمانی برای کلیسا بنا کنند. مردم آن منطقه با بنای کلیسای جدید مخالفت کردند. ایشان نمی‌خواستند که در شهرشان «کلیسای بیگانه‌ای» وجود داشته باشد. با اینحال کلیسا بنا شد، اما بعد از آن همه مشکلات، تعداد اندکی آمدند. کسانی که در کلیسا مانده بودند، تمایلی به نگهداری و تعمیرات ساختمان نشان نمی‌دادند؛ می‌گفتند: «ساختمان مال ما نیست. هر کسی آن را ساخته، خودش هم از آن نگهداری کند!» فیلیپ به‌عنوان شبان همچنان باقی ماند زیرا که حقوق خود را از کلیسای دیگری دریافت می‌کرد. کلیسای جدید کوچک باقی ماند و توانست فقط کار جزئی برای خدا انجام دهد.

این نمونه‌ای است از کلیسایی که بر پایه وابستگی بنا شده است. از آنجا که افراد برای تأمین مالی خود وابسته به گروه دیگری هستند، برای اتخاذ تصمیمات نیز به احتمال زیاد، وابسته به بیرون خواهند بود، و برای تحقق خدمات کلیسا، بر

قابلیت‌های خود حساب نخواهند کرد. هرگاه مشکلات بروز کند، انتظار خواهند داشت که حمایت‌کنندگان مالی‌شان به مشکلات‌شان رسیدگی کنند. ایمانداران چنین کلیسایی این فرصت را نخواهند داشت که مانند مسیحیان بالغ، احساس اعتماد به نفس و شایستگی بکنند. ایشان از دست زدن به پروژه‌های جدید در کار خدا واهمه خواهند داشت زیرا برای هزینه‌های‌شان وابسته به خارج هستند.

در این اثنا، کارلوس مشغول کار در حرفه خود بود. اکثر شب‌ها و هر یکشنبه سوار اتوبوس می‌شد تا به ملاقات گروه جدیدی از ایمانداران که جذب خداوند شده بودند برود. وقتی گروه آنقدر رشد کرد و چندین خانواده را شامل شد، مردم از کارلوس تقاضا کردند که کمک ایشان را برای پرداختن هزینه اتوبوس بپذیرد. در آن زمان بود که او در مورد برکت هدیه دادن به کار خدا به ایشان تعلیم داد. چیزی نگذشت که تعداد ایمانداران آنقدر زیاد شد که توانستند اتافی را برای تشکیل جلسات اجاره کنند. مردم همچنان کمک مالی می‌کردند و کارلوس توانست کارش را رها کند و تمام وقت در خدمت کلیسا باشد. چند سال بعد، آنها توانستند ساختمانی برای خود بنا کنند. صدها نفر در این کلیسا گرد می‌آمدند. ایشان توانستند در حدود دوازده کلیسای جدید را در نواحی اطراف تأسیس کنند.

این کلیسای خودکفا هرگز خود را محدود به کمک‌های مالی افراد خارج از گروه خود نکرد. مردم می‌دانستند که خود تنها منبع درآمد هستند و فرا گرفتند که از همان آغاز با هدیه دادن به کار خدا، خداوند را پرستش کنند. ایمانداران کلیسایی که کارلوس شبان بود، این فرصت را یافتند که به بلوغ روحانی برسند. ایشان به عزت نفس دست یافته، مسئولیت‌های خود را نسبت به کلیسا تشخیص دادند. آنها هرگز انتظار نداشتند که کس دیگری برای‌شان کار کند؛ نتیجتاً دانستند که بشارت در آن منطقه و سایر خدمات کلیسایی بر عهده خودشان است. فیلیپ هم می‌توانست بعدها به همین مرحله برسد. اما به‌خاطر شروعی نادرست، با مشکل مواجه شد.

با وجود آنکه حمایت مالی برای یک کلیسا ضروری است، اما مهم‌ترین نکته، وضعیت روحانی کلیساست که بر همه چیزهای دیگر اثر می‌گذارد. برکت خدا و

نزول روح القدس کلیسا را برمی‌انگیزد تا کار بیشتری را برای خداوند انجام دهد. اگر کلیسایی در موقعیت روحانی پائینی قرار دارد، زمان آن نرسیده است که در مورد امور مالی صحبت کرد، بلکه باید برای نزول روح القدس دعا شود. حیات روحانی کلیسا در وهله اول اهمیت قرار دارد، و دیگر مسائل ثانوی هستند.

۸- اگر کلیسا توسط منابع مالی بیرونی حمایت شود، با سه مشکل مواجه خواهد شد. این سه مشکل را نام ببرید.

۹- اگر شبان یک کلیسای همسایه به شما بگوید که کلیسایش از لحاظ مالی متکی به خود نیست زیرا که مردم بسیار فقیرند، بر پایه بحثی که داشته‌ایم، شما چه پاسخی به او خواهید داد؟ پاسختان را دفتر یادداشت‌تان بنویسید.

۱۰- در هر یک از جنبه‌های ذیل، خودکفایی چگونه به کلیسا کمک می‌کند؟ برای پاسخ از دفتر یادداشت‌تان استفاده کنید.

(a) رشد ایمان

(b) نفوذ بر مردم جامعه

(c) رشد نامحدود

خودآزمایی

- سؤالات درست و غلط: عبارات درست را با حرف T و عبارات غلط را با حرف F مشخص کنید:
- ۱- این رسم عهدجدید بود که از یک سازمان مرکزی در اورشلیم، کمک مالی به تمام کلیساها بفرستند.
 - ۲- انگیزه پولس از کار خیمه‌دوزی این بود که بتواند از لحاظ مالی مستقل باشد.
 - ۳- عهدجدید می‌آموزد که یک مسیحی نباید سعی کند که سود کسب کند.
 - ۴- مفهوم کلیسای خودکفا برای یک کشور پیشرفته عملی است.
 - ۵- این یک تعلیم کتاب مقدسی است که هدیه دادن شادمانه برای کار خدا خزان را در آسمان تضمین می‌کند.
 - ۶- یک شبان نباید از یک شخص بسیار فقیر انتظار داشته باشد که منظمأ هدایایی به کلیسا بدهد.
 - ۷- در یک کلیسای کوچک عملی است که شبان به اتفاق یک عضو، کمیته مالی تشکیل دهند.
 - ۸- تمام اعضای کلیسا باید گزارش مالی سالانه کلیسا را دریافت دارند.
 - ۹- وظایف مباشر باید به تساوی به نوایمانان و مسیحیان بالغ تعلیم داده شود.
- سؤالات چندگزینه‌ای - حرف مربوط به پاسخ درست را علامت بزنید.
- ۱۰- دادن ده یک را می‌توان بدین صورت توصیف کرد:
 - (a) یگانه مبلغی است که باید به کار خدا بدهیم.
 - (b) تعلیمی است مخالف با عهدجدید.
 - (c) راهنمایی است برای هدیه دادن سیستماتیک به کار خدا.

۱۱- اداره خوب امور مالی کلیسا بدین معنی است که.....

- a) شبان به عنوان رهبر کلیسا، تصمیمات مربوط به مصرف پول را اتخاذ کند.
- b) یک کمیته مالی مصرف و نگاهداری در جای امن، ثبت و گزارش صحیح کاربرد سرمایه‌های کلیسا را نظارت کند.
- c) خزانه‌دار کلیسا سعی کند که مازاد مخفی از سرمایه‌ها را در بانک نگاه دارد تا به هنگام نیاز فوری کلیسا آن را به مصرف رساند.

۱۲- کدام یک از اشخاص رفتار مبتنی بر مباشرت مسیحی را نسبت به پول و اموال نشان می‌دهد؟

- a) استفان می‌گوید که همه چیز به خدا تعلق دارد، لذا لزومی ندارد که وی هدایایی به کلیسا بدهد.
- b) ماریا خوشحال است که هدایایی منظم می‌دهد با وجود اینکه درآمدش اندک است.
- c) رودا تنها به این جهت هدیه می‌دهد که اعتقاد دارد که خدا به خاطر این کار او را برکت خواهد داد.
- d) بیل بیکار است و پول زیادی ندارد. به نظر او نباید پول اندک خود را با کسی تقسیم کند.

۱۳- کدام مورد زیر جزو امتیازات یک کلیسای خودکفا است؟

- a) رشد نامحدود زیرا که به منابع بیرونی وابسته نیست.
- b) خدمت بیشتری می‌کند زیرا که وقت کمی را صرف گزارش‌های مالی می‌کند.
- c) از منابع مختلف تقاضای کمک مالی می‌کند.

۱۴- کدام مورد زیر جزو فوائد خودکفایی «نیست»؟

- a) بالا بردن حس مسئولیت اعضا
- b) تشویقی است برای بلوغ روحانی
- c) ایجاد مسئولیت مشترک در بین اعضا و شبان نسبت به خدمت

(d) فراهم ساختن مهارت بیشتر در امر درخواست هدیه از کلیساها و سازمان‌های مختلف.

این آخرین درس از بخش دوم می‌باشد. بعد از انجام این خودآزمایی، دروس ۳-۵ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی شماره ۲ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۶- (a) تمامی اعضا باید در مباحث مربوط به مخارج عمده شرکت کنند.

(b) تمامی اعضا باید یک گزارش مالی سالانه دریافت دارند.

۱- (a) ۲- کلیسای محلی پشتیبان خدمات خود می‌باشد.

(b) ۱- موعظه انجیل برای سود مالی نیست.

(c) ۲- کلیسای محلی از خدمات خود پشتیبانی می‌کند.

(d) ۳- کلیسای محلی امور مالی خود را اداره می‌کند.

(e) ۱- موعظه انجیل برای سود مالی نیست.

۷- پاسخ خودتان.

۲- (a) صحیح

(b) غلط

(c) صحیح

(d) صحیح

(e) غلط

(f) صحیح

۸- هر سه مورد از موارد ذیل:

۱- کلیسا را می‌توان «بیگانه» تلقی کرد.

۲- می‌توان آن را متهم کرد به «گرسنه بودن برای پول».

۳- می‌توان شبان را یک فروشنده استخدام شده یا مأمور بیگانه تلقی کرد.

۴- ممکن است از رشد کلیسا ممانعت کند.

۳- (a) غلط

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

(e) صحیح

۹- پاسخ خودتان. برخی از پاسخ‌های پیشنهادی عبارتند از: ایمانداران کلیسای اولیه از منتهای فقر هدیه می‌دادند و نه از زیادی ثروت‌شان. عهدجدید می‌آموزد که هدیه دادن باید متناسب با درآمد شخصی باشد. هدیه دادن‌های اندک که جمع می‌شوند می‌توانند شروعی باشند برای خودکفایی. خدا وعده داده است که کسانی را که می‌بخشند، برکت خواهد داد. افراد اگر با محبت به خدا هدیه دهند، شادی را تجربه خواهند کرد.

۴- پاسخ‌های شما باید شبیه موارد ذیل باشد:

(a) هدیه دادن باید با خوشی، شادی و سخاوت انجام شود.

(b) هدیه‌ای که با خوشی و سخاوتمندانه داده شود، مورد برکت خدا واقع خواهد شد.

(c) هدیه دادن جلوه‌ای است از محبت نسبت به دیگران و نسبت به خدا.

(d) هدیه دادن در این زندگانی متضمن خزانه‌های ابدی در آسمان است.

۱۰- (a) وقتی اعضا فرا می‌گیرند که به خدا اعتماد کنند، ایمانشان برای تمامی نیازها قوی‌تر می‌شود.

(b) اجتماع کلیسا را می‌پذیرد و وقتی کلیسا جزئی از اجتماع شد، نفوذ بیشتری بر مردم آن خواهد داشت.

(c) کلیسا با پیوستن اعضای جدید رشد خواهد کرد.

۵- حمایت از شبان

بخش سوم

تکثیر کلیساها

انتشارات ايلان
نسخة الكترون

کلیسا باید رهبر تربیت کند

آلبرت و ادوارد وقتی به دیدار برادر مارک آمدند، کمی مأیوس بودند. آلبرت گفت: «متأسفانه باید بگویم که کلیسای ما آنطور که در آغاز رشد می‌کرد، دیگر رشد نمی‌کند. سه جوان دیگر به کلیسا پیوسته‌اند، اما طی این ماه خانواده جدیدی به ما ملحق نشده‌اند. نوایمانان وقت ما را خیلی می‌گیرند، برای همین، دیگر مثل گذشته وقت کافی برای هدایت افراد جدید به مسیح پیدا نمی‌کنیم.»

برادر مارک گفت: «فکر می‌کنم مشکل شما را می‌توان در یک کلمه خلاصه کرد: رهبری. ما در مورد چگونگی سازمان دادن و ایجاد یک کلیسای خودگردان صحبت کردیم. هیچ کلیسایی نمی‌تواند فقط تابع یک یا دو رهبر باشد. حالا موقع آن رسیده که ایمانداران را برای قبول مسئولیت رهبری در کلیسا تربیت کنید. وقتی به ایشان تعلیم می‌دهید که به افراد داخل کلیسا کمک کنند، خواهند آموخت که چگونه به افراد بیرون کلیسا نیز رسیدگی کنند. این امر ضامن رشد کلیساست.»

اگر در کلیسایی در حال رشد خدمت می‌کنید، یا در نظر دارید که در آینده چنین کنید، این درس به شما کمک خواهد کرد که روش‌هایی را بیاموزید تا بتوانید افرادی را برای عهده‌دار شدن مسئولیت در خدمات کلیسایی تربیت کنید. در این درس، اصولی را از کتاب مقدس مطالعه خواهید کرد که راهنمایی خواهند بود برای گزینش و تربیت رهبران در کلیسای محلی.

فهرست مطالب

علل نیاز به رهبران

خصوصیات رهبران

آماده‌سازی رهبران

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- اهمیت تربیت رهبران را در داخل کلیسا توضیح دهید.
- معیار عهدجدید برای گزینش رهبران کلیسا را مشخص کنید.
- خصوصیات روحانی را که برای رهبری مؤثر کلیسا ضروری هستند، مشخص کنید.
- روش‌هایی را مشخص کنید که به‌واسطه آنها بتوان رهبران کارآمد تربیت کرد.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- فهرست مطالب و اهداف درس را مطالعه کنید. لطفاً تمام آیه‌های کتاب مقدس را که در درس آمده بخوانید و به تمام تمرین‌ها پاسخ دهید.
- ۲- خودآزمایی انتهای درس را پاسخ گفته، پاسخ‌های خود را کنترل کنید.

علل نیاز به رهبران

دلایل کتاب مقدسی

بعد از آنکه کلیسایی جا افتاد، مؤسس کلیسا ممکن است لازم ببیند برای بشارت به نقطه دیگری نقل مکان کند. اما کار کلیسا نباید متوقف شود، بلکه باید رشد خود را ادامه داده، خدماتش را بسط دهد؛ برای این منظور، اداره امور کلیسا باید در دست رهبران محلی حاضر در جمع کلیسا قرار داشته باشد. برای این اصل در کتاب مقدس نمونه‌های روشنی داریم.

عیسی طی سال‌های خدمت زمینی خود، برای عده کثیری موعظه کرد و هزاران نفر را شفا داد، اما فقط تعداد اندکی را به عنوان شاگرد پذیرفت (دوازده نفر) و تعلیم داد تا کلیسای نویناد او را رهبری کرده، دیگران را نیز برای رهبری تعلیم دهند. عیسی به نیازهای انبوه جمعیت حساس بود. وی برای ایشان از روی دلسوزی گریست (لوقا ۱۹:۴۱). برای اینکه به طور مؤثرتر به درد ایشان برسد، شاگردانش را آموزش داد تا به او در این امر کمک کنند. این شاگردان و نیز کسانی که از طریق ایشان به سوی خداوند آمدند، توانستند به درد تعداد کثیری از مردم رسیدگی کنند. ایشان «بر تمام ربع مسکون» تأثیر گذاردند (اعمال ۱۷:۶).

وقتی عیسی آخرین توصیه‌هایش را به شاگردانش نمود، به ایشان نگفت که بروند و انبوه جمعیت را بیابند و برایشان موعظه کنند. وی به ایشان گفت که آنها را «شاگرد سازند». وی می‌دانست که این کار کلیدی است که ایشان را قادر خواهد ساخت تا انجیل را به کل عالم ببرند (متی ۲۸:۱۹-۲۰).

پولس رسول این اصل را به خوبی درک کرده بود. او در دوم تیموتاؤس ۲:۲ چنین نگاشت: «و آنچه به شهود بسیار از من شنیدی، به مردمان امین بسپار که قابل تعلیم دیگران هم باشند.» رهبران کلیسای اولیه خود را وقف تعلیم «مردان امین» می‌کردند

تا ایشان نیز همین روند را ادامه دهند. مؤسس کلیسا از طریق تعلیم خادمان امین می‌تواند نتایج کارش را به‌طرز مؤثرتری افزایش دهد.

- ۱- بر طبق تعلیم دوم تیموتاؤس ۲:۲، مؤسس کلیسا چگونه می‌تواند به رشد کلیسا کمک کرده، خدمت آن را گسترش دهد؟ (بهترین پاسخ را انتخاب کنید).
- a) به‌طور سیستماتیک کلام خدا را تعلیم داده، برای کلیسا دعا کند.
- b) رهبران را در کلیسای محلی تعلیم داده، مطمئن شود که آنان نیز تعلیم به دیگران را فرا گرفته‌اند.

دلائل عملی

این حقیقت که رهبران کلیسا باید برخاسته از اعضای خود کلیسا باشند، هم به‌دلائل طبیعی و هم روحانی آشکار و بدیهی است. افراد کلیسا معمولاً با شخصی که با شیوه زندگی ایشان آشناست، راحت‌تر ارتباط برقرار می‌کنند. به‌عنوان مثال، مردمی که در یک دهکده کوچک زندگی می‌کنند، به سختی شخصی را از یک شهر بزرگ به رهبری می‌پذیرند.

اگر قرار باشد که کلیسایی از لحاظ روحانی همواره به رهبری وابسته باشد که متعلق به اجتماع دیگری است، یقیناً دچار مشکلات زیادی خواهد شد. این بدین معنی نیست که خادمان یک کلیسای محلی نمی‌توانند ناحیه‌شان را ترک کنند و در منطقه دیگری خدمت کنند، بلکه منظور این است که یکی از خدمات مهم کلیسا، پروراندن رهبران محلی می‌باشد. آماده شدن رهبران در درون یک کلیسا نتیجه خودگردانی مسئولانه آن کلیسا است. کلیسا مسئولیت ثبات خود و وظیفه بردن انجیل به جماعت‌های اطراف را بر عهده دارد. معمولاً این امر به‌طور طبیعی منتهی به رشد روحانی و کمی خواهد شد.

این یک برکت برای تمام کلیسا است که شبانش این دید و رؤیا را داشته باشد که رهبرانی را از میان اعضا تربیت کند، دید و رؤیایی که پولس به‌هنگام تعلیم

تیموتاؤس و تیطس داشت. اینگونه شبانان می‌دانند که چگونه به دیگران الهام بخشیده، مسئولیت را به دیگران محول کنند، بدون اینکه بترسند که اقتدار خود را از دست بدهند. این شبانان می‌دانند که اعضای که بر سر کار گذاشته می‌شوند، باعث خواهند شد که کلیسایی متحد، شاد، و سالم پدید آید. شبانی که سعی دارد همه کار را خود انجام دهد و همه چیز را تحت کنترل خود بگیرد، باید همیشه با نارضایتی‌ها دست و پنجه نرم کند. وی همچنین مانع رشد کلیسا خواهد شد. لازم است که او به ایمانداران با کفایت اجازه دهد که مسئولیت را برعهده گیرند طوری که ایشان نیز بتوانند بدن مسیح را به اتفاق او بنا کنند (افسیسیان ۱۲:۴).

۲- در دفتر یادداشتان سه دلیل عملی را بنویسید که نشان دهد چرا رهبران باید از اعضای خود کلیسای محلی برخیزند و در آن پرورش یابند.

۳- کدام یک از موارد زیر، عباراتی درست در خصوص ضرورت تربیت رهبران در کلیسای محلی می‌باشد؟

a) وقتی مسئولیت خدمات بشارتی در دست رهبران محلی کلیسا باشد، بهتر می‌توانند به مردم آن جامعه بشارت دهند.

b) از آنجا که کلیسای اولیه نابالغ و فاقد آمادگی بود، پولس تمام مسئولیت تعلیم نوایمانان را خود برعهده گرفت.

c) یک شبان وقتی وظایف رهبری را برعهده افراد دیگر کلیسا قرار می‌دهد، خدمت خود را تقویت می‌نماید.

d) پرورش رهبران در داخل کلیسای محلی جزئی از اطاعت از حکم خداوند است مبنی بر شاگردسازی تمامی امت‌ها.

خصوصیات رهبران

در درس ۳ در مورد نحوه اداره کلیسا و نیاز به رهبران و کمیته‌هایی در کلیسا نکاتی را مطرح کردیم. وجود رهبران برای ثبات و خدمت سودمند کلیسا ضروری است. کسانی که به عنوان هیأت رهبری کلیسا انتخاب می‌شوند، در کار کلیسا به شبان کمک خواهند کرد؛ وظیفه ایشان مدیریت کلیسا یا نظارت بر کار شبان نیست، بلکه خدمت به کلیساست به همراه شبان.

معیارهای کتاب مقدس

در اول تیموتاؤس ۱:۳ چنین می‌خوانیم: «اگر کسی منصب اسقفی را بخواهد، کار نیکو می‌طلبد». برای اینکه در این مورد سؤالی برایمان باقی نماند، پولس رسول خصوصیات ناظر (اسقف) و شماس را بیان می‌دارد (اول تیموتاؤس ۲:۳-۱۰؛ تیطس ۱:۵-۹).

- ۱- وی باید بی‌ملامت باشد. یعنی هیچ کس نتواند دلیلی بیابد که او را به رفتاری ناشایست متهم سازد.
- ۲- وی باید شوهر یک زن باشد. این امر گفته مهمی بود در جامعه‌ای که مردان معمولاً بیش از یک زن داشتند. پولس روشن ساخت که معیار و ضابطه ازدواج مسیحی چنین است: هر مرد باید یک زن داشته و باید به او و تنها به او وفادار باشد.
- ۳- وی باید میانه‌رو باشد. در هیچ عملی نباید افراط کند و در همه زمینه‌های زندگی باید پرهیزگار و متعادل باشد.
- ۴- وی باید بر خود مسلط باشد. نباید زود-خشم، یا پرخور، یا اسیر خویشتن باشد.
- ۵- باید قابل احترام باشد. او باید دارای زندگی منظمی باشد و آشنایانش به او احترام بگذارند.
- ۶- باید مهمان‌نواز باشد. یعنی دیگران را در خانه و وقت خود سهیم گرداند.

- ۷- باید راغب به تعلیم باشد. او باید بتواند مژده انجیل را به دیگران اعلام کرده، در مورد زندگی مسیحی نصیحت نماید.
- ۸- نباید میگسار باشد.
- ۹- باید حلیم و بردبار بوده، جنگجو نباشد.
- ۱۰- نباید پول دوست باشد.
- ۱۱- خانه و اهل خانه‌اش را به‌خوبی اداره کند. باید فرزندان خود را در کمال وقار مطیع گرداند.
- ۱۲- نباید نوایمان باشد.
- ۱۳- باید نزد آنان که خارجند نیک‌نام باشد.
- ۱۴- نباید زودخشم یا خشن باشد.
- ۱۵- او باید آنچه را که نیکوست دوست بدارد.
- ۱۶- باید دیگران را به تعلیم درست تشویق کند و جواب کسانی را که با آن مخالفند، بدهد.

۴- اول تیموتاؤس ۲:۳-۷ را بار دیگر بخوانید. در این آیات تأکید بر چه چیزی است؟

وقتی شرایط رهبری را در عهدجدید می‌خوانیم، متوجه می‌شویم که شخصیت رهبر مورد تأکید است، نه کردار او. این امر نه فقط در آیه‌هایی که خواندیم، بلکه در سایر آیه‌هایی که طی آنها نحوه انتخاب رهبر روحانی شرح داده می‌شود، مشاهده می‌گردد. وقتی پولس به یک همسفر نیاز داشت، تیموتاؤس را انتخاب کرد. او مردی بود که «برادران در لستره و ایقونیه بر او شهادت می‌دادند» (اعمال ۱۶:۲). افرادی که برای خدمت توزیع خوراک میان بیوه‌زنان در اورشلیم انتخاب شدند، مردانی بودند «پر از روح‌القدس و حکمت» (اعمال ۶:۳). وقتی پولس توصیه‌های خود را در مورد رهبران کلیساهای محلی به تیموتاؤس و تیتوس می‌نوشت، خصوصیات و خصائل شخصیتی را مورد تأکید قرار داد و نه وظایف را.

پولس می‌دانست که وظایف از فرهنگی به فرهنگ دیگر تغییر کرده، تنوع حاصل خواهند کرد. وی می‌دانست که مردی که بتواند خانواده‌اش را به‌خوبی اداره کند، می‌تواند خانوادهٔ کلیسایی را نیز ترغیب کرده، هدایت نماید. در هر فرهنگ و هر زمانی مردم نیاز دارند که برایشان دعا شود، و تعلیم ببینند و تشویق شوند. داشتن قابلیت برای این خدمات مهم‌تر از توضیح در بارهٔ نحوهٔ انجام وظایف بود.

پولس برای خدمت رهبری، الگوهایی خشک ارائه نداد. در افسس و فیلیپی وی در مورد ناظران (اسقفان) و شماسان صحبت کرد؛ برای تیطس، به ناظران (یا مشایخ) اشاره کرد ولی ذکری از شماسان به‌میان نیاورد. شاید این کار را به‌خاطر تشویق خلاقیت انجام داد. وی می‌دانست که در زمان‌ها و فرهنگ‌های مختلف، برای تحقق یک هدف روحانی واحد، نیاز به روش‌های متنوع خواهد بود.

در کلیسای عهدجدید، یک واقعیت کاملاً روشن بود: همواره تعدد رهبری وجود داشت. هیچ فردی به تنهایی خدمت نمی‌کرد، با وجود اینکه برخی بیش از دیگران مسئولیت داشتند. پولس خاطر نشان می‌سازد که «کشیشانی که نیکو پیشوایی کرده‌اند، مستحق حرمت مضاعف می‌باشند، علی‌الخصوص آنانی که در کلام و تعلیم محنت می‌کشند» (اول تیموتاؤس ۵:۱۷).

۵- در مورد افراد کلیسای خود یا گروهی از مسیحیانی که می‌شناسید بیندیشید. آیا برخی از این افراد واجد خصوصیات عهدجدید برای رهبری هستند؟ در دفتر یادداشتتان با ذکر سه یا چهار دلیل، بنویسید که چگونه می‌دانید که ایشان آن خصوصیات را دارا می‌باشند.

۶- اول تیموتاؤس ۲:۳-۶ و تیطس ۱:۷-۹ را بخوانید. در کنار هر عبارت، خصوصیت و خصلت مربوطه را بنویسید.

خصوصیت

- a) جان به طور منظم کار می کند و مدتی را برای
استراحت می گذراند و مقدار متعادلی غذا می خورد.
.....
- b) ویلیام مدت ده سال است که با سارا ازدواج
کرده است، وی تنها زن او می باشد. او به همسرش
وفادار بوده، او را دوست می دارد.
.....
- c) هارولد دوست دارد که افراد نیازمند را برای
صرف غذا دعوت کند یا اینکه در خانه اش بمانند.
.....
- d) متیو منظمآ هدیه می دهد و به اندازه کافی پول
در می آورد تا خانواده اش را بگرداند و در برنامه های
مربوط به «پول درآوردن سریع» شرکت نمی کند.
.....
- e) جیمز ناعادلانه توسط همسایه اش متهم شد،
لیکن با ملایمت پاسخ داده، خشمگین نشد.
.....
- f) موقعی که در محل کار دیوید سرقتی صورت
گرفت، کارفرمای او می دانست که دیوید مقصر نبوده است.
.....
- g) رابرت مدت پنج سال به کلیسا وفادار بوده
و یک معلم خوب کتاب مقدس است.
.....
- h) فرزندان پیتر برای کسب مشورت و راهنمایی
روحانی نزد او می آیند. ایشان منظمآ به همراه او در
جلسات کلیسا شرکت می کنند.
.....

۷- آن ویژگی‌های شخصیتی که لازم است در زندگی تان شکوفاتر شود، مشخص کنید. از روح‌القدس بخواهید که به شما کمک کند تا این خصوصیات را کسب نمایید.

تشخیص رهبران شناخته شده

در هر دهکده، یا هر منطقه‌ای از شهر، رهبران شناخته شده‌ای وجود دارند. این افراد ممکن است ثروتمند یا فقیر باشند، یا چیزی میان این دو. مردم ایشان را به رهبری و پیش‌کسوتی پذیرفته‌اند چون به عقاید و نظرات و قضاوت‌های ایشان احترام می‌گذارند؛ وقتی یک مشکل محلی پیش می‌آید، مردم برای حل آن نزد این رهبران می‌روند. وقتی لازم است که نماینده‌ای با مقامات دولتی گفتگو کند، از رهبر شناخته شده خواسته می‌شود که از جانب مردم صحبت کند. وقتی اتفاق جدیدی در ناحیه رخ می‌دهد، مردم نزد این رهبران می‌آیند تا نظر ایشان را در این مورد جویا شوند.

پولس رسول می‌دانست که رهبران شناخته شده معمولاً بهترین رهبران روحانی می‌شوند. او می‌دانست که این رهبران، اگر به‌راستی ایمان بیاورند و وقف خداوند شوند، می‌توانند بر کل مردم آن ناحیه اثر گذارند تا به خداوند ایمان آورند. به همین دلیل، پولس از هر فرصتی استفاده کرد تا در مقابل چنین رهبرانی شهادت دهد، کسانی مانند رئیس جزیره ملیطه (مالت)، فلیکس و فسستوس، اغریپاس، و حتی خویشان امپراطور روم (اعمال ۲۴-۲۶، ۲۸؛ فیلیپیان ۴: ۲۲).

به بانیان کلیسا توصیه می‌شود که از همان اصلی که پولس به‌کار برد، استفاده کنند. ایشان باید در اعلام انجیل به همگان متهور باشند، اما در ضمن باید مطمئن شوند که رهبران محلی هر جماعتی این فرصت را یافته‌اند که ایماندار شوند. وقتی گروهی ایماندار در یک محل حضور دارند، مؤسس کلیسا باید مراقب باشد که رهبران مورد قبول نوایمانان را بیابد. نوایمانان رهبری ایشان را محترم شمرده، از آن اطاعت خواهند کرد. بی‌ایمانان نیز به انجیل محترمانه‌تر خواهند نگریست زیرا که می‌بینند که این رهبران شناخته شده ایماندار شده‌اند.

وقتی پولس شاگرد خود تیطس را ترک می‌کرد تا در جزیره کریت خدمت کند، به او گفت که در هر کلیسا «مشایخی» منصوب کند. ایشان می‌بایست ایمانداران بالغی باشند با کیفیت اخلاقی والا (تیطس ۱: ۵-۹). پولس به تیطس گفت که «در هر شهری» باید چنین رهبرانی وجود داشته باشند (آیه ۵). مؤسس کلیسا باید مراقب باشد که هیچ کس را که می‌تواند یک رهبر بالقوه باشد، به این دلیل که جوانتر یا مسن‌تر از خود اوست، نادیده نگیرد. یک ایماندار بالغ ممکن است کم سن و سال باشد و یک شخص مسن ممکن است از لحاظ روحانی طفل باشد. واقعیت مهم این است: یک رهبر بالقوه باید مورد احترام جماعت بوده، در زندگی روحانی و رفتار بالغ باشد.

۸- کدام یک از موارد ذیل، در مورد ویژگی‌های رهبران شناخته شده صحیح می‌باشد، ویژگی‌هایی که نشان می‌دهند شخص به‌عنوان رهبر روحانی دارای قابلیت است؟

- a) مردم جامعه به نظرات و توصیه ایشان احترام می‌گذارند.
- b) ایشان معمولاً افراد ثروتمند شهر می‌باشند.
- c) برای خیریت جامعه دارای نفوذ هستند.
- d) مردم جامعه احساس می‌کنند که ایشان مشکلات را به‌خوبی مورد قضاوت قرار می‌دهند.
- e) ایشان باید افراد مسن‌تر جامعه باشند.
- f) ایشان به‌خاطر معیارهای بالای اخلاقی مورد احترام هستند.

آماده‌سازی رهبران

روش عهدجدید

آمادگی روحانی

برای خدمت مهم بشارت به گمشدگان، می‌توانیم روش‌های مفیدی از عهدجدید بیاموزیم. وقتی کتاب اعمال را می‌خوانیم، مشاهده می‌کنیم که روش‌های تبشیر و تعلیم رهبران کلیسا انعطاف‌پذیر بوده است. برای موقعیت‌های مختلف، روش‌های متفاوتی به کار رفته است. این امر گویای آن است که رهبران کلیسای عهدجدید نسبت به هدایت روح‌القدس باز بودند. این امر همچنین مشخص می‌کند که به‌هنگام تعلیم رهبران برای ادامه کار کلیسا، تأکید در وهله اول بر آمادگی روحانی بود تا آمادگی ذهنی. رسولان به روح‌القدس اعتماد داشتند که رهبران جدید را هدایت خواهد کرد.

نخستین قدمی که عیسی برای تعلیم شاگردان برداشت، این بود که ایشان می‌بایست «با او باشند» (مرقس ۱۴:۳)؛ پس از آن، می‌توانستند بروند و موعظه کنند و بیماران را شفا دهند. عیسی بارها با شاگردانش به تنهایی وقت صرف می‌کرد تا به ایشان تعلیم روحانی دهد (مرقس ۱۰:۴؛ ۳۱:۶؛ لوقا ۱۱:۱-۱۳؛ و یوحنا ۲۲:۳). آمادگی روحانی آنقدر برای تعلیم شاگردان اهمیت داشت که حتی بعد از تمام مدتی که با عیسی بودند، حتی تا جتسمانی و جلجتا، وی بدیشان گفت که در اورشلیم بمانند تا «به روح‌القدس تعمید یابند» (اعمال ۵:۱).

آمادگی روحانی با مطالعه کلام خدا و دعا به دست می‌آید. شخص با مطالعه و دعای عمیق فرا می‌گیرد که از جانب روح‌القدس مورد تعلیم و هدایت قرار گیرد. این آموزشی است که به‌هنگام وقف شدن زندگی شخص به مسیح آغاز می‌شود و در سراسر زندگی مسیحی ادامه می‌یابد.

آمادگی به واسطه تجربه

عیسی به شاگردانش کمک کرد تا کار خدمت را از طریق تمرین آن فرا گیرند. این روش را می‌توان آموزش عملی نامید. مؤسس یا شبان کلیسا باید رهبران را آنگونه تعلیم دهند که عیسی تعلیم داد، یعنی باید به آنان فرصت دهند تا عملاً خدماتی را در کلیسا به‌انجام رسانند. ایشان می‌توانند گروه‌های بشارتی را هدایت کرده، به عیادت بیماران رفته، دعا کنند، در کلاس‌های آموزش کتاب مقدس تعلیم دهند، و جلسات دعا را هدایت کنند. در متی ۱۷:۱۷-۲۰ می‌خوانیم که شاگردان نتوانستند یک پسر مصروع را شفا دهند، برای همین، عیسی آنان را به کناری برده، تعلیم بیشتری به ایشان داد. پولس مدت دو سال در تالاری در افسس به مباحثه و تعلیم سپری کرد (اعمال ۱۹:۹-۱۰). اما این جلسات تنها سخنرانی نبود و بسیاری از کسانی که در آن مباحث شرکت داشتند، بیرون رفته به خدمت مشغول شدند، زیرا می‌خوانیم که در آن دو سال «تمام یهودیان و یونانیان ایالت آسیا کلام خداوند را شنیدند» (اعمال ۱۹:۱۰). این کار کوچکی نبود، بدیهی است که پولس شخصاً فرصت این را نداشت که به نقاط مختلف برود و بشارت دهد؛ این شاگردان او بودند که به چنین امر مهمی مبادرت ورزیدند و کلیساهایی را در شهرهای کولسی، هیراپولیس، و لائودیکه مستقر ساختند (کولسیان ۲:۱؛ ۴:۱۳). بشارت مسیح آنقدر در آن منطقه ترویج شده بود که سال‌های متمادی کانون مسیحیت بود.

تعدد خادمین

عیسی دوازده شاگرد را برای موعظه فرستاد؛ سپس «هفتاد و دو نفر دیگر را مقرر نمود» (لوقا ۱۰:۱). این خادمین رفته، آنچه را که از عیسی آموخته بودند موعظه کردند، و با شادمانی بازگشتند (۱۷:۱۰). عیسی در همین باب فرمود: «حصاد بسیار است، اما عمله اندک» (۲:۱۰). حصاد بزرگ به کارگران بسیار نیاز دارد، و هر ایماندار باید سهمی در کار حصاد داشته باشد. همه خواننده نشده‌اند که واعظ و معلم شوند، اما کل بدن مسیح جزوی از گروه شاهدانی است که مسئولیت اعلام

انجیل را دارند. یک نوایمان می‌تواند برای غیرمسیحیان شهادت دهد؛ یک ایماندار قدیمی نیز می‌تواند به نوایمانان کمک کند؛ شبان هم می‌تواند شماسان را تعلیم دهد؛ و شماسان نیز می‌توانند در مقام خادمین غیررسمی کلیساهای جدیدی را تأسیس کنند. در عهدجدید بعد از مرگ استیفان، آزار مسیحیان باعث شد که ایمانداران در سراسر یهودیه و سامره پراکنده شوند (اعمال ۸:۱). فقط رسولان در اورشلیم ماندند، اما ایمانداران پراکنده، هر جا که می‌رفتند، کلام را موعظه می‌کردند (۴:۸). همان اصل امروزه نیز کارآیی دارد. هر چه خادمین غیررسمی بیشتر متعهد به کار شوند، توسعه کلیسا عظیم‌تر خواهد بود.

۹- با کلمات خودتان، سه اصل را برای تعلیم خادمین در کلیسای اولیه، بیان کنید. برای پاسخ خود از دفتر یادداشتان استفاده کنید.

تعلیم رهبران با دادن سرمشق

نشان دادن تمایل برای خدمت

عیسی فرمود: «غلام بزرگتر از ارباب خود نیست» (یوحنا ۱۳:۱۶). مؤسس کلیسا نمی‌تواند انتظار داشته باشد که کسانی را که تعلیم می‌دهد، فداکاری و درایت و بلوغ روحانی بیشتر از آنچه که خودش داراست، داشته باشند. مردم بیشتر به سرمشق و نمونه خود او خواهند نگرست تا به سخنانش. «گله خدا را که در میان شماسان بچرانید و نظارت آن را بکنید، نه به زور بلکه به رضامندی و نه به جهت سود قبیح بلکه به رغبت و نه چنانکه بر قسمت‌های خود خداوندی بکنید بلکه به جهت گله نمونه باشید» (اول پطرس ۵:۲-۳).

مهم‌ترین سرمشق ما برای خدمت، خود عیسای خداوند است. پولس رسول این مطلب را بسیار خوب خلاصه کرده، می‌فرماید: «پس همین فکر در شما باشد که در مسیح عیسی نیز بود که چون در صورت خدا بود، لیکن خود را خالی کرده، صورت غلام را پذیرفت ... خویشتن را فروتن ساخت و تا به موت مطیع گردید» (فیلیپیان

۵:۲-۸). در لوقا ۱۴:۲۲-۳۰ واقعه‌ای را می‌خوانیم که نگرش اشتباه شاگردان را نشان می‌دهد. در یوحنا ۱۳:۱-۱۷ وقایع همان شب از زاویه دیگری تشریح شده و در آن می‌بینیم که عیسی چگونه سرمشق خود را به شاگردان تعلیم داد. این بخش‌ها را از کتاب مقدس با تعمق و دعا بخوانید. اگر مؤسس کلیسا از اصول صحیح خدمت پیروی نماید، برخی افراد همواره به او گوش فرا داده، رهبری‌اش را خواهند پذیرفت. ایماندارانی که او رهبری می‌کند، عیسی را در زندگی‌اش خواهند دید.

- ۱۰- لوقا ۱۴:۲۲-۳۰ و یوحنا ۱۳:۱۴-۱۷ را مرور کنید. چه واقعه‌ای باعث شد که عیسی عملی را انجام دهد که در یوحنا ۴:۱۳-۵ ذکر شده است؟
- ۱۱- تعلیم عیسی را در یوحنا ۱۳:۱۲-۱۷ به اختصار توضیح دهید.
- ۱۲- چرا تعلیم موجود در این قسمت‌های کتاب مقدس، امروزه برای ما اینقدر اهمیت دارد؟

نمونه‌ای باشیم از امانت و ایمان

عیسی به شاگردانش چنین تعلیم داد: «آنکه در اندک امین باشد در امر بزرگ نیز امین بُود» (لوقا ۱۶:۱۰). برای یک مسیحی که مشغول کار خداوند است، مخصوصاً مؤسس یا شبان کلیسا، هیچ کاری بی‌اهمیت نیست. ما می‌توانیم امانت خود را از طریق توجه‌مان به جزئیات کار نشان دهیم. هیچگاه قول ندهید که در جلسه‌ای حضور خواهید داشت مگر آنکه مطمئن شوید که می‌توانید بروید و سروقت هم آنجا باشید. اگر قول می‌دهید که کاری را در وقت معین انجام خواهید داد، حتماً این کار را بکنید. اگر در چیزهای کوچک امین باشید، کسانی که رهبری‌شان می‌کنید، به شما اعتماد خواهند داشت. ایشان از سرمشق شما خواهند آموخت که امین بودن چه معنی می‌دهد.

اهمیت فوق‌العاده ایمان در عبرانیان ۶:۱۱ قید شده است: «بدون ایمان تحصیل رضامندی خدا محال است.» اگر کلیدی برای موفقیت در خدمت خدا وجود داشته باشد، آن ایمان است. برای مثال، منطقه‌ای را در نظر بگیرید که در آن هیچ ایمان‌داری

وجود ندارد؛ یک مسیحی ممکن است بگوید که تأسیس کلیسا در آنجا محال است. اما مسیحی دیگری ممکن است بگوید که آنجا چقدر نیاز به یک کلیسا دارد و آن را فرصت بزرگی تلقی کند برای بشارت و تعلیم. ایمان به قدرت خدا یعنی اعتقاد به اینکه می‌توانیم کاری را انجام دهیم که از لحاظ انسانی غیرممکن به نظر می‌آید. نشان دادن ایمان در بحبوحه مسائل و مشکلات بهترین طریق کمک به دیگران در فراگیری ایمان به قدرت خداست.

۱۳- عبارات درست را مشخص کنید:

- (a) عیسی با شستن پای شاگردان معنی خدمت را نشان داد.
- (b) عیسی گفت کسی که حکومت می‌کند همانی است که خدمت می‌کند.
- (c) تعلیم در مورد اشتیاق به خدمت، مهم‌ترین وظیفه مؤسس کلیساست.
- (d) نظافت کلیسا خدمت سودمندی است.
- (e) شبانی که کلیسایی را فقط از روی انجام وظیفه شبانی می‌کند، نگرش درستی دارد.
- (f) ایمان به قدرت خدا را می‌توان به بهترین وجه، از طریق اعتماد به او در موقعیت‌های بسیار دشوار فرا گرفت.

تعلیم پیشرفته

بعضی از شبانان مرتکب این اشتباه می‌شوند که می‌خواهند رهبران ورزیده را برای مدتی طولانی در کلیسای محلی‌شان نگاه دارند. درست است که کلیسای محلی جایی است برای رشد و تغذیه رهبران، اما هدف نهایی تعلیم رهبران در کلیسای محلی فقط ایجاد رهبران محلی نیست؛ ایشان تربیت و آماده می‌شوند تا خدمات مختلف را در کلیسای جهانی انجام دهند. کلیسا باید مبشرین، معلمین، شبانان و کارمندان اداری را برای کلیسا پرورش دهند. خدا خدمت تدابیر، کلام معرفت، و کلام حکمت را به ایمانداران مختلف در کلیسا داده است (رومیان ۸:۱۲؛ اول قرنتیان

۲۸:۱۲). برای اینکه کلیساهای جدیدی تأسیس شده، رشد کنند و خدمت کلیسا گسترش یابد، شبانان باید این درایت را داشته باشند که کسانی را که خدا برای خدمت تمام وقت خوانده است، تشخیص دهند و تشویق نمایند تا در جایی که خدا ایشان را فرا خوانده است، خدمت کنند.

پولس رسول ایمان صادقانه و عطیه خدا را در تیموتاؤس تشخیص داد (دوم تیموتاؤس ۵:۱-۶). بدیهی است که تیموتاؤس برای مدت کوتاهی، شاید فقط چند ماه، با پولس در خدمت بود (اعمال ۱۶:۲-۴). پس از آن، او برای انجام کار به عنوان شبان-معلم به افسس و دیگر کلیساهای فرستاده شد. تیطس، تیخیکس، ارتیماس و دیگران با رسولان در تماس بودند، لیکن به کلیساهای مختلف ایالت آسیا فرستاده شدند. پولس در کولسیان، افسسیان و فیلیپیان از ایشان نه به عنوان «مبتدی»، بلکه به عنوان «همکار در خدمت» یاد می‌کند.

مدارس کتاب مقدس کوتاه‌مدت یا مکاتبه‌ای، امروزه روش‌های سودمندی هستند که ایمانداران را در کلیسا یا در نزدیکی کلیساهای محلی‌شان تعلیم می‌دهند. این مدارس ممکن است دوره‌های درسی داشته باشد که از یک هفته تا چند ماه طول بکشد. کلاس‌ها ممکن است به صورت سمینارهای آخر هفته‌ای فشرده یا طی چندین هفته در شب‌ها تشکیل شوند. این روند کسانی را که دارای مسئولیت‌های کلیسایی یا کاری هستند، قادر می‌سازد تا از مزایای تعلیم پیشرفته کتاب مقدس برخوردار شوند، بی‌آنکه مجبور شوند کار روزانه‌شان را ترک کنند.

کالج‌های تمام‌وقت کتاب مقدس و الهیات، محلی عالی برای تربیت معلمین، شبانان و خادمان کلیسا می‌باشد که نیاز به آماده‌سازی رهبری برای پیشرفت کلیسا دارند. این مدارس برای کسانی است که قبلاً دعوت خود را به عنوان رهبر به اثبات رسانده‌اند.

گذراندن سال‌ها در یک مدرسه یا کالج کتاب مقدس، دانشجویان را با خدمات ارزنده معلمین باکفایت و باتجربه آشنا می‌سازد. تحصیل در کالج‌های الهیات برای مطالعه

تمام وقت کلام خدا، رشد در زندگی وقف شده مسیحی، و بهره‌مند شدن از تجربه کار و خدمت کسانی که به خدمت انجیل خوانده شده‌اند، ارزشمند می‌باشد.

۱۴- عبارات صحیح در مورد هدف و روش تربیت رهبران کلیسا را مشخص کنید.

(a) کلیسای محلی مکان خوبی برای شخصی است که مایل است شبان شود تا قابلیت خدمت و رهبری‌اش را به اثبات برساند.

(b) روش پولس در تربیت رهبران نشان می‌دهد که رهبران بالقوه باید سال‌های متمادی به عنوان کارآموز خدمت کنند.

(c) انعطاف‌پذیری مدارس فشرده یا مکاتبه‌ای کتاب مقدس نسبت به برنامه مدارس تمام وقت اجازه می‌دهد که مردم بسیاری دوره‌های درسی کتاب مقدس را بگذرانند.

(d) کالج‌های تمام وقت کتاب مقدس بهترین مکان برای شناسایی رهبران بالقوه کلیسایی می‌باشند.

(e) کالج کتاب مقدس این امتیاز را دارد که امکان تعلیم از سوی معلمین با کفایت و با تجربه را فراهم آورد.

هر کلیسای محلی باید همچون مزرعه‌ای، مکان مناسبی برای رشد و نمو بذر باشد. وقتی همه گیاهان در آن محل شروع به رشد کردند، دیگر جای بیشتری برای سایر گیاهان باقی نمی‌ماند. کشاورز با دقت آنها را به زمین دیگری برده، می‌کارد تا جای بیشتری برای رشد و تولید محصول خوب وجود داشته باشند.

یک مؤسس خوب کلیسا افراد را در کلیساهای جدید تربیت می‌کند. وقتی ایشان از لحاظ روحانی رشد کرده، بدّل به رهبران خوبی شدند، او سعی نمی‌کند آنها را برای کار در همان کلیسای محلی نگاه دارد. رهبران روحانی در زمینی جدید ثمر بیشتری می‌آورند تا در زمین اولیه. این آیه همچنان در بسیاری از نقاط جهان صادق است که «حصاد بسیار است اما عمه کم» (لوقا ۱۰:۲). یک رهبر خردمند به رهبران جدید کمک خواهد کرد تا رشد کنند و سپس آنها را برای حصاد به مکان‌های جدید می‌فرستد.

خودآزمایی

سؤالات چندگزینه‌ای: عبارات درست را مشخص کنید.

۱- از بین اعضای کلیسای محلی رهبرانی مورد نیازند.....

- (a) تا به اعضا احساس تعلق بدهند.
- (b) تا ثبات، تداوم، و گسترش خدمت کلیسا را تضمین کنند.
- (c) تا اعضا را تشویق کنند.
- (d) زیرا که این اصلی است که توسط پولس رسول آموزش داده شده است.

۲- یک مؤسس کلیسا که سعی می‌کند تمام کار کلیسا را خود انجام دهد.....

- (a) مطمئن خواهد شد که کار به درستی انجام شده است.
- (b) با سرمشق خود به نوایمانان آموزش خواهد داد.
- (c) باعث نارضایتی شده، رشد کلیسا را محدود خواهد کرد.
- (d) باید معاونی را از کلیسای دیگر بیاورد.

۳- خصوصیات رهبران کلیسا.....

- (a) بر طبق نیازها و معیارهای جماعت محلی تنوع حاصل خواهد کرد.
- (b) مخصوصاً در کتاب مقدس بیان شده و در همه ايام و همه فرهنگ‌ها قابل پیاده شدن می‌باشد.

(c) آنقدر دشوار است که مسیحیان جدید نمی‌توانند به آن برسند.

- (d) به‌طور خاص در کتاب مقدس بیان شده‌اند، همانطور که چگونگی انجام هر کار دیگری قید شده است.

۴- تعلیم در حین کار برای خدمت را می‌توان بدین صورت توصیف کرد:

- (a) خادمی که در حین کار آموزش می‌بیند.
- (b) مشاهده و اعطین با تجربه به هنگام خدمت.
- (b) خواندن کتاب‌هایی در مورد صید مؤثر جان‌ها.

c) روشی که تنها برای کسانی که تحصیلات رسمی ندارند مناسب است.

۵- کدام یک از این عبارات به بهترین وجه مسئولیت بدن مسیح را در بردن انجیل به سوی جهان توصیف می‌کند؟

a) هر ایمان‌داری دارای سهمی در معرفی انجیل مسیح به گمشدگان می‌باشد.

b) برخی ایمان‌داران خوانده شده‌اند تا برای گمشدگان شهادت دهند.

۶- در عهدجدید اولین اصل تربیت رهبران کلیسایی از این قرار بود:

a) آماده‌سازی ذهنی

b) تمرین گسترده در موعظه

c) تربیت برای مدیریت کلیسا

d) آماده‌سازی روحانی

۷- نکتهٔ حائز اهمیت تعلیم عیسی مبنی بر «هر که در اندک امین باشد در امور

بزرگ هم امین است»، این است که.....

a) تعداد اندکی از مردم برای امور بزرگ قابل اعتمادند.

b) امانت خصلت شخصیتی است که در تمام موقعیت‌ها قابل مشاهده است.

c) یک شخص ممکن است درستکار به نظر آید اما شایستهٔ اعتماد نباشد.

۸- روش پولس رسول در تربیت رهبران کلیسا دادن این موارد به آنها بود:

a) رهنمودهای دقیق و نظارت شخصی در تمام مواقع.

b) تشویق در اعمال عطیهٔ خدمت‌شان و دادن فرصت برای انجام این کار.

c) دوره‌های طولانی نظارت دقیق و رساله‌های حاوی رهنمودهای بسیار.

۹- همهٔ موارد ذیل اظهارات صحیحی در مورد مدارس فشردهٔ کتاب مقدس

هستند به استثناء یک مورد؛ این مورد را مشخص کنید:

a) افرادی که دارای مسئولیت‌های کاری می‌باشند راحت‌تر می‌توانند در

کلاس‌های مدارس فشرده شرکت کنند.

- (b) کم هزینه‌تر از اکثر مدارس شبانه‌روزی می‌باشند.
- (c) شخص می‌تواند در یک مدرسه فشرده، در مدت کمتری مدرک آموزش کتاب مقدس را اخذ کند.
- (d) اینگونه مدارس گذراندن دوره‌های درسی تعلیم کتاب مقدس را برای افراد بیشتری امکان‌پذیر می‌سازد.

۱۰- مشخصات لازم برای یک شماس را با دلیل و شاهد مربوط به هر مشخصه منطبق کنید:

- (a) کارفرما مسئولیت مغازه را بر عهده او می‌گذارد.
- (b) علیرغم انتقاد غیر منصفانه، وی همچنان به تعلیم در کلاس آموزشی ادامه می‌دهد.
- (c) وی در مقابل اتهام خصم‌آلود، پاسخی ملایم می‌دهد.
- (d) وقتی از کار او در کلیسا قدردانی نمی‌شود، راضی است.
- (e) حتی وقتی گرفتار یا خسته است، افراد تنها را به خانه‌اش دعوت می‌کند.
- (f) از انکار نفس خود خشنود است لذا می‌تواند هدایای مافوق انتظاری بدهد.

۱- تسلط بر نفس

۲- مهمان‌نواز

۳- طماع نبودن

۴- شهرت خوب داشتن

۵- مسیحی بالغ

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۸- a) صحیح

b) غلط

c) صحیح

d) صحیح

e) غلط

f) صحیح

۱- b) وی رهبران را در کلیسای محلی تربیت کرده، مطمئن خواهد شد که ایشان چگونگی تعلیم به دیگران را فرا گرفته‌اند.

۹- پاسخ شما باید مشتمل باشد بر.....

۱- به کارکنان آمادگی روحانی داده می‌شود.

۲- آمادگی از طریق تجربه.

۳- بسیاری از کارکنان تعلیم دیده‌اند.

۲- هر سه مورد از موارد ذیل یا پاسخی مشابه.....

۱- یک رهبر محلی برای کلیسا مقبول‌تر است.

۲- ایجاد رهبران جزو خدمت کلیسا است.

۳- وسیله‌ای است برای تقویت کلیسا

۴- وقتی اعضا با یکدیگر کار می‌کنند، کلیسا خشنود و متحد می‌شود.

۱۰- در لوقا ۲۴:۲۲ شاگردان در مورد این بحث می‌کردند که کدام یک بزرگ‌ترند.

۳- a) صحیح

b) غلط

c) صحیح

(d) صحیح

۱۱- شاگردان می‌خواستند خود را بزرگ جلوه دهند. عیسی به ایشان نشان داد که برای خدمت یا تعلیم باید نقش خادم را ایفا کنند.

۴- تأکید بر روی اینکه یک انسان چیست و نه اینکه چه کار می‌کند. این تأکید که اگر خصلت‌های سیرت مسیحی را داشته باشد، آنگاه اعمالش مسیح‌گونه خواهد بود.

۱۲- اگر قرار است که در صید انسان‌ها موفق باشیم، باید شبیه عیسی باشیم. اگر قرار است که خدمت کرده، هدایت کنیم، باید در محبت خدمت کنیم.

۵- پاسخ خودتان. به عنوان مثال، می‌دانید که آن مرد دارای شهرت خوبی است و مورد احترام است زیرا که افراد شهر برای مشورت نزد او می‌آیند. بدیهی است که در مورد حفاظت از هدایایی که به کلیسا می‌دهند، به او اعتماد خواهند کرد.

۱۳- (a) صحیح

(b) صحیح

(c) غلط. خادم بودن از همه چیز مهم‌تر است.

(d) صحیح

(e) غلط. باید به عنوان شبان خدمت کند زیرا که خواهان آن است.

(f) صحیح

۶- پاسخ شما ممکن است دقیقاً مشابه پاسخ من نباشد، اما من چنین پاسخ خواهم داد:

(a) میانه‌رو

(b) شوهر یک زن

(c) مهمان‌نواز

(d) طماع سود نمی‌باشد

(e) جنگجو نبوده، پرهیزکار است

(f) شهرت خوبی دارد

(g) جدیدالایمان نیست

(h) خانه و خانواده خود را خوب اداره می کند و مورد احترام است.

۴- (a) صحیح

(b) غلط

(c) صحیح

(d) غلط. کلیسای محلی بهترین مکان است.

(e) صحیح

۷- پاسخ خودتان.

نمونه‌هایی از روش‌های تأسیس کلیسا

برادر مارک در حالیکه با لبخند به آلبرت و ادوارد سلام می‌کرد، گفت: «خوب، الان سه ماه است که شما را ندیده‌ام. حتماً کار کلیسای تان خوب پیش می‌رود، اینطور نیست؟»

آلبرت پاسخ داد: «خیلی خوب. خدا را شکر! کلیسا هر ماه بیشتر رشد می‌کند. دو شماس در کلاس نوایمانان تدریس می‌کنند.»

برادر مارک گفت: «چه خبر فوق‌العاده‌ای! اما گویا از چیزی نگران هستید؟» آلبرت در حالیکه دو نامه به او نشان می‌داد، گفت: «این نامه‌هایی است که از دوستانم دریافت کرده‌ام. احساس می‌کنند که خوانده شده‌اند تا در کشورهای دیگری که نیاز به انجیل دارند کلیساهایی تأسیس کنند. اما آن کشورها دچار مشکلات جدی هستند. یکی از آنها به دلیل جنگ داخلی اخیر، دچار فقر و آشفتگی است. دیگری هم کشوری است که با مسیحیان خصومت می‌ورزد و محدودیت‌های بسیاری برای موعظه وجود دارد. برای تشویق آنها چه می‌توانم بنویسم؟»

مطالب این درس ما، پاسخی است که برادر مارک به آلبرت داد. کلیسا می‌تواند در شرایط بسیار سخت رشد کند. در این درس، تأسیس چهار نوع کلیسای مختلف را بررسی خواهیم کرد: یکی در ناحیه‌ای روستایی، دیگری در شهر، بعضی از آنها در ناحیه‌ای که مسیحی شدن به خاطر فشارهای سیاسی و اجتماعی بسیار دشوار است. این درس باید به شما کمک کند تا درک کنید روش درست تأسیس کلیسا چگونه عمل می‌کند. همچنین برخی از ویژگی‌های کلیساهایی را بررسی می‌کنیم که به خوبی رشد کرده و تکثیر یافته‌اند. به هنگام مطالعه این نمونه‌ها، به خدا اجازه دهید که در قلب شما برای تأسیس کلیساهای جدید در محلی که زندگی می‌کنید، دید و رؤیای خاصی بگذارد.

فهرست مطالب

- در نواحی روستایی
- در نواحی شهری
- در نواحی بی با محدودیت‌های اجتماعی

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- اصول اساسی تأسیس موفقیت‌آمیز کلیسا را مشخص کنید.
- کار روح‌القدس را در الهام روش‌های ابتکاری برای تأسیس کلیسا تشخیص دهید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- درس را بر طبق روال ارائه شده در درس ۱ مطالعه کنید. تمام آیه‌های قید شده را خوانده، به تمام سؤالات پاسخ دهید.
- ۲- خودآزمایی انتهای درس را بگذرانید و پاسخ‌های خود را به‌دقت کنترل کنید. مواردی را که به آنها پاسخ اشتباه داده‌اید، مجدداً مرور کنید.

متن درس

در نواحی روستایی

ماجرای ذیل که در مورد کلیسایی است در آمریکای لاتین، از مصاحبه‌ای با دکتر ملوین هاجز نقل شده؛ وی مدیر سابق فعالیت‌های تبشیری و استاد امور میسیونری می‌باشد. او چندین کتاب سودمند در مورد رشد کلیسا تألیف کرده است، از جمله «کلیسای بومی» و «راهنمایی برای تأسیس کلیسا» که به چند زبان ترجمه شده‌اند. خواندن این کتب می‌تواند به شما بصیرت ارزشمندی در مورد توسعه کلیسا بدهد. در سال ۱۹۳۴، در یک ناحیه روستایی فقیر در یک کشور آمریکای لاتین، کلیسایی توسط مردی تأسیس شد که تحصیلات اندکی داشت. وی واعظ مشهوری نبود، اما شبانی بود با ایمان بسیار که اشتیاقی شدید برای پیدا کردن شاگردان جدید برای عیسی مسیح داشت.

کلیسا رشد سریعی نداشت. به‌خاطر فقر مردم، ده سال طول کشید تا بنای کلیسا به اتمام رسید. ایشان به‌میزان پولی که می‌رسید، هر چه می‌توانستند انجام می‌دادند. کلیسا هرگز بیش از ۱۰۰ عضو نداشت و ندرتاً تعداد حضار به ۱۵۰ نفر می‌رسید. با اینحال، این کلیسا سال‌های متمادی یکی از مهم‌ترین مراکز انتشار انجیل در سراسر آن کشور بود.

این شبان، کلام خدا را با امانت تعلیم می‌داد. هر یکشنبه شب مبانی عقیدتی ایمان را به مردم تعلیم می‌داد. اعضا کتاب مقدس را با ایمان مطالعه می‌کردند. شبان اصولی را از کتاب مقدس به خادمین کلیسا آموخت تا ایشان نیز به نوبه خود به دیگران تعلیم دهند (متی ۲۸:۲۰؛ دوم تیموتاؤس ۲:۲). این خادمان مقرر شدند تا بروند و در نقاط مختلف، شعبه‌هایی از کلیسا و مدرسه یکشنبه دایر کنند. بسیاری از شعبه‌های جدید جلسات خود را در خانه نوایمانان آغاز کردند. خادمان از سرمشق شبان‌شان پیروی می‌کردند. ایشان نسبت به مسئولیت‌هایشان امین بوده، مردم را خالصانه خدمت و محبت می‌کردند (یوحنا ۱۳:۳۴-۳۵). شبان عقیده داشت که اعضایش باید در تمام نواحی اطراف کلیساهای جدیدی بنا کنند. به باور او، فاصله‌ای معادل نصف شعاع واقع میان کلیسای او و کلیسای بعدی، جزو ناحیه‌ای است که کلیسای او مسئول آن است.

۱- هر یک از آیه‌های ذیل را بخوانید. سپس طی جمله کوتاهی شرح دهید که این شبان چگونه از رهنمود هر آیه اطاعت کرد.

(a) متی ۲۸:۲۰

(b) دوم تیموتاؤس ۲:۲

(c) یوحنا ۱۳:۳۴-۳۵

وقتی خادمانی که شبان به ایشان تعلیم می‌داد، با تجربه‌تر شدند، معمولاً بَدَل به شبانان کلیساهای جدید گشتند. ایشان همچنان از کلیسای اعزام‌کننده که گاهی اوقات آن را کلیسای «مادر» می‌خواندند، کمک و آموزش دریافت می‌کردند. کلیسا بَدَل به کلیسای خودافزا گشت، و نه تنها کلیساهای جدیدی تأسیس کرد، بلکه به کلیساهای جدید نیز تعلیم می‌داد که همین روش را در پیش بگیرند. در درس ۴ خواندیم که چگونه گیاهان توت فرنگی با سیستم مادر-دختر رشد می‌کنند. گیاه «مادر» ساقه‌هایی را بر روی زمین می‌پراکند که به صورت گیاهان «دختر» در می‌آیند. گیاهان جدید ریشه گرفته، به نوبه خود ساقه‌هایی را می‌پراکنند که بَدَل به گیاهان دختر بیشتری

می‌شود. لذا گیاهان دائماً توسعه یافته، به‌طور انتظام یافته‌ای ناحیه وسیعی را می‌پوشانند.

کلیسای فوق (نظیر ساقه‌های توت‌فرنگی) خادمان را به اطراف فرستاد تا ایمانداران جدیدی را یافته، آنان را به‌صورت کلیساهای دختر تشکیل دهند. این نوایمانان در کلام خدا رشد کردند و قوی شدند. به‌محض اینکه کلیسای جدید به اندازه کافی قوی شد، به او اجازه داده شد تا به‌طور مستقل عمل کند. اعضا نسبت به کلیسای خود احساس مسئولیت و محبت کرده، برای گمشدگان ناحیه خود احساس دلسوزی می‌کردند. ایشان مآلاً توانستند شبان خود را حمایت مالی کرده، خادمی را نیز گسیل دارند و پیام رهایی‌بخش مسیح را به نیازمندان بشارت دهند. ایشان خود بَدَل به کلیساهای «مادر» شدند.

در یک حوزه ۳۰ کیلومتری از اولین کلیسای مادر، اکنون دست کم ۲۵ کلیسا مستقل وجود دارد. هر یک از این کلیساها نیز خادمان داوطلبی را اعزام می‌دارند تا کلیساهای جدیدی تأسیس کنند. بنابراین گروه‌های جدیدی از نوایمانان دائماً تشکیل می‌شود.

۲- شبان چگونه تعلیم خود را تکثیر داد؟

۳- خادمان چگونه شهادت خود را افزایش دادند؟

۴- دو یا چند عملی که کلیساهای دختر را قادر می‌سازد تا بَدَل به کلیساهای مادر شوند بیان کنید. پاسخ خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید.

در نواحی شهری

در ۱۹۵۸، یکی از فارغ‌التحصیلان مدرسه کتاب مقدس، کلیسای جدیدی در یک چادر کوچک در جوار یک شهر بزرگ آغاز کرد. کلیسا در بحبوحه فقر ناشی از جنگ بنیانگذاری شد. شبان در باره ایمان، امید، نجات، و شفا موعظه می‌کرد. جلسات دعای سحرگاهی برگزار می‌شد. بزودی خبر معجزات شفا در نواحی اطراف

منتشر شد. شفا از بیماری‌ها و آزادی از اسارت دیوها به گونه‌ای بارز و غیرقابل انکار اتفاق می‌افتاد. مردم شادی نجات را در مسیح تجربه می‌کردند و از سلطه اسارت‌ها و گناهان آزاد می‌شدند. در ظرف دو سال، تعداد ایمانداران به ۳۰۰ نفر رسید.

لذا اعضا زمینی خریدند تا کلیسایی بنا کنند. وقتی بنا به اتمام رسید، فعالیت تبشیری در چادری در فضای باز در کنار کلیسای جدید آغاز شد. وقتی بنای جدید با ظرفیت ۱۵۰۰ نفر تقدیس شد، ایمانداران به ۸۰۰ نفر رسیدند. موعظه‌های اثربخش و شفاهای بیشتر، باعث رشد سریع تر گشت. کلیسا تعلیم مبانی عقیدتی کتاب مقدس را برای بنای نوایمانان و نیز برای ادامه تبشیر مورد تأکید قرار داد.

پس از دو سال، داوطلبینی از میان اعضا به عنوان شماس و شیخ منصوب شدند. ایشان منظم تحت تعلیم شبان قرار گرفتند (این افراد خادمان تمام وقت کلیسا نمی‌باشند). ایشان برای امرار معاش به حرفه خویش مشغولند و وقت آزاد خود را به کار خداوند اختصاص می‌دهند).

کلیسا به سرعت به رشد خود ادامه می‌داد. اما یک روز، واقعه ناگواری به افزایش رشد کلیسا کمک کرد. شبان وقتی یکی از شب‌های یکشنبه موعظه می‌کرد، از شدت خستگی از حال رفت. خستگی او به خاطر این بود که سعی می‌کرد اکثر مسئولیت‌ها را خودش بر دوش بگیرد. او طی ماه‌های نقاهت، برنامه‌ای برای تعلیم دیگران تهیه کرد تا برخی از مسئولیت‌های کلیسا را برعهده گیرند.

او تعدادی زن و مرد را تعلیم داد تا رهبران «واحدهای سلولی» شوند، یعنی گروه‌هایی از افراد که دست کم یک شب در هفته، در خانه‌ها جمع می‌شدند. این واحدهای سلولی متشکل از ۱۰ تا ۱۵ خانواده بود که فعالانه شهادت می‌دادند، دعا می‌کردند، و به صورت گروهی به مطالعه کتاب مقدس می‌پرداختند. هر رهبر داوطلب بر خدمت پنج واحد سلولی نظارت می‌کرد. هر پنجاه تا صد واحد سلولی را یک بخش نامیدند که توسط یک عضو تمام‌وقت هیأت شبانان هدایت می‌شد. ده تا بیست بخش نیز تحت نظارت یک شبان منصوب شده کلیسا قرار داشت. این واحدهای

سلولی تعلیم و مشارکت نوایمانان را تأمین می‌کردند. در سال ۱۹۸۳، در سراسر آن شهر بزرگ بیش از ۱۸۰۰۰ جلسه واحد سلولی خانگی برگزار شد.

۵- هم در کلیسای روستایی و هم در کلیسای شهری، دو اصل مورد استفاده قرار گرفت که باعث رشد آنها گردید. آن دو اصل کدامند؟

۶- عبارات صحیح را که دلیل رشد سریع کلیسای شهری است، مشخص کنید.

(a) شبان تمام کار خدمت را خود انجام می‌داد.

(b) نیازهای روحانی مردم برآورده می‌شد.

(c) کلیسا در یک بنای بزرگ و زیبا تأسیس شد.

(d) ایمانداران برای دعای سحرگاهی جمع می‌شدند.

(e) رهبران داوطلب ورزیده در خدمت کلیسا شرکت می‌کردند.

۷- اگر برخی اصول مراعات شوند، نتیجه طبیعی آن رشد کلیسا می‌باشد. کلیسای

شهری چگونه این اصول را متحقق می‌سازد؟

(a) نیازهای روحانی چگونه برآورده می‌شد؟

(b) نیاز به مشارکت چگونه برآورده می‌شد؟

(c) نیاز به خادمان بیشتر چه موقعی برآورده می‌شد؟

در سال ۱۹۶۹ تعداد اعضا به ۸۰۰۰ نفر رسید. اعضای کلیسا با ایمان شروع به بنای ساختمان جدیدی کردند که ۱۰۰۰۰ نفر را در خود جای می‌داد. هزینه آن بالغ بر سه میلیون دلار شد. روح‌القدس شبان را هدایت کرد که با وجود فقر بسیار کوشش و مشکلات مالی ناشی از آن، از خارج کمکی دریافت نکنند. شبان و بسیاری از مردم خانه‌های خود را فروخته، به آپارتمان‌های کوچکی نقل مکان کردند و پول را صرف پروژه بنای کلیسا نمودند. در اثر این فداکاری‌های عظیم، کلیسا در سال ۱۹۰۳ تقدیس شد. پانزده ماه بعد، تعداد اعضا به بیش از ۲۰۰۰۰ نفر رسید.

در حین افزایش تعداد ایمانداران، خدمات روحانی نیز دائماً در حال گسترش بود. یک مدرسه شبانه کتاب مقدس تأسیس شد و کلیساهای جدیدی در سراسر کشور مورد حمایت مالی این کلیسای مادر واقع شدند؛ مجله‌ای مسیحی منتشر گشت؛ سمینارهایی مربوط به رشد کلیسا برگزار شد، و بیشترین به تمام کشورهای جهان اعزام شدند تا به مردم آن ملت که در کشورهای دیگر پراکنده شده بودند، خدمت کنند.

از سال ۱۹۷۹ به بعد، پیوستن بیش از ۳۰۰۰ عضو جدید در ماه، امری عادی بود. در سال ۱۹۸۳ کلیسا ۲۷۵۰۰۰ عضو داشت. ویژگی برجسته کلیسا تأکید زیاد آن بر دعا بود. دعا در زندگی افراد کلیسا بالاتر از هر چیزی قرار دارد، چه در زندگی افراد واحدهای سلولی و چه در زندگی شبانان و رهبران داوطلب. روزه و دعا برای مردم و نیازهایشان، امری است عادی در تمام خدمات کلیسایی.

۸- کلیسای شهر با سرعتی غیر معمول اما با برنامه‌ای معین رشد می‌کرد. در دفتر یادداشت‌تان سه یا چهار روشی که باعث رشد کلیسا می‌شد بنویسید.

۹- پاسخ‌هایی را که به تمرین ۸ داده‌اید، مرور کنید. سپس پاسخ به این سؤالات را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید.

- (a) آیا برای کلیساهای سایر مناطق، کاربرد همین روش‌ها امکان‌پذیر است؟
- (b) در اینصورت نتیجه آن به نظر شما چه خواهد بود؟ چرا؟
- (c) به اختصار برنامه‌ای بنویسید برای کاربرد همین روش‌ها در منطقه خودتان.

در نواحی بی با محدودیت‌های اجتماعی

در برخی نقاط جهان، زندگی به‌عنوان یک ایماندار و مبادرت به شاگردسازی دشوارتر است. در چنین مکان‌هایی، اغلب فشار مذهبی و سیاسی نیرومندی علیه کسانی که مسیحی می‌شوند وجود دارد. در برخی نواحی، هم فشار سیاسی و هم

فشار قوی مذهبی باعث آزار جدی نوایمانان می‌گردد. معمولاً جامعه از بستگان فرد نوایمان انتظار دارد که آنان را وادار سازند تا ایمان خود را انکار کنند. در برخی موارد، اگر شخص انکار ایمان نکند، محکوم به مرگ می‌شود. این فشار اجتماعی نیرومند علیه مسیحیان، مستلزم استفاده از روش‌های متفاوتی برای تأسیس کلیساهای جدید می‌باشد. اما خداوند ما «نمی‌خواهد که کسی هلاک گردد، بلکه همه به توبه گرایند» (دوم پطرس ۳:۹). صاحب حصا راه‌هایی را می‌یابد تا کلیسایش را حتی در دشوارترین مناطق بنا نماید.

می‌توانیم چند روش مهم را از کلیسای جدیدی فراگیریم که در یکی از کشورهای تأسیس شده است که برای هر مذهبی به غیر از مذهب رسمی آن کشور، محدودیت‌های جدی‌ی قائل است. مردم این کشور مدت مدیدی است که از این مذهب رسمی پیروی می‌کنند. مسیحی شدن خلاف قانون است. تنها ایمانداران آن کشور چند خارجی بودند.

سپس خدا برادری را که ایمانداری از کشور همسایه بود، به آنجا فرستاد. وی که یکی از مؤسسين کلیسا بود، فوراً دریافت که چه باید بکند. مردم نمی‌توانستند کتاب مقدس بخوانند زیرا که به زبانی بسیار متفاوت از زبان محاوره‌ای ایشان نوشته شده بود. حتی تحصیل‌کرده‌ترین آنها نیز نمی‌توانستند آن را بخوانند و بفهمند. برای همین، آن ایماندار انجیل مرقس را به زبان محلی ترجمه کرد. اما وقتی اولین نسخه‌ها آماده استفاده شدند، متوجه شد که توزیع ادبیات مسیحی در بین مردم امکان‌پذیر نیست.

۱۰- دو مانع اولیه‌ای که بانی کلیسا می‌بایست بر آنها فائق آید، چه بود؟

آن برادر بی‌آنکه مأیوس شود، تصمیم گرفت که تا آنجا که می‌تواند، دوستانی بیابد. او دعا می‌کرد؛ وقتی روح‌القدس او را هدایت کرد، یک نسخه از انجیل مرقس را به دوستانش داد. وقتی دوستانش کتاب را خواندند، دعوت شدند که برای بحث در مورد موضوعات مذهبی و رسوم مردم مختلف به خانه آن برادر بیایند. وقتی وارد

خانه شدند، بر طبق رسم معمول بر روی حصیر نشستند. مردم به محض ورود به اتاق فهمیدند که به مکانی مذهبی وارد شده‌اند و در آنجا احساس آرامش می‌کردند. آنها می‌توانستند در مورد افکار خود آزادانه بحث کنند.

بعد از چند هفته، یکی از افراد متوجه شد که حقیقتی را که در جستجویش بود، یافته است. وی توبه کرده، مسیح را به‌عنوان نجات‌دهنده‌اش اقرار کرد. به تدریج چند نفر دیگر نیز ایماندار شدند. برخی تعمید یافتند و گروه شروع به رشد کرد.

۱۱- عبارتی را برگزینید که به بهترین وجه موانع اساسی را که بانی کلیسا باید برای جذب مردم بسوی انجیل بر آنها فائق می‌آمد، توصیف می‌کند:

(a) مردم اسیر رسوم و ترس بودند و تنها از مذهب رسمی پیروی می‌کردند. ذهن ایشان نسبت به هر چیزی که به مذهبی متفاوت مربوط می‌شد، بسته بود.

(b) مردم به فرهنگ و مذهب خود عادت کرده بودند، بنابراین در برابر هر نوع تغییر یا نفوذ بیگانه مقاومت می‌کردند.

آن خادم خدا بسیار دانا بود. وی سعی نکرد که همه چیز را در کلیسای جدید کنترل کند. از همان آغاز، مسئولیت هدایت بحث‌ها، دعاها، سرودها، و دیگر فعالیت‌ها به نوایمانان سپرده شد. وقتی گروه رشد کرد، به گروه‌های کوچکی تقسیم شد که در خانه‌های مختلف جمع می‌شدند. گروه‌های جدید، مردم را از نواحی مختلف شهر جذب می‌کردند. تعداد اندک ایشان مانع از این می‌شد که توجه مأموران دولتی را جلب کند، زیرا اجتماع گروه‌های بزرگ ممنوع بود.

امروزه ایمانداران بسیار به یکدیگر نزدیکند، و در حمایت از کسانی که مورد جور و ستم واقع می‌شوند، ثابت‌قدم می‌باشند. رهبری کلیسای جدید آنقدر سریع رشد کرد که مؤسس کلیسا به کشور همسایه‌ای رفت تا کلیسای دیگری را شروع کند. در این اثنا کلیسای جدید همچنان به رشد و تکثیر خود ادامه داد.

۱۲- رومیان ۱۴:۱۰ را بخوانید. طبق این آیه، بانی کلیسا می‌بایست در وهله اول چه کند تا مردم انجیل را بپذیرند؟

- ۱۳- عبارات صحیحی که روش‌های فائق آمدن بر موانع بر سر راه انجیل را توصیف می‌کند، مشخص سازید.
- (a) نیاز به جذب مردم بسوی انجیل آنقدر فوری بود که بانی کلیسا از راه‌های فریب‌کارانه‌ای برای جذب ایشان استفاده کرد.
- (b) یک جَوّ دوستانه، بی‌آنکه تهدیدآمیز باشد، به مردم اجازه داد تا به پیام مؤسس کلیسا گوش فرا دهند.
- (c) در ناحیه‌ای با محدودیت شدید، بانی کلیسا باید پیش از آنکه مردم را به ایمان دعوت کند، دوستانی دور خود جمع کند.

خودآزمایی

سؤالات درست - غلط: عبارات صحیح را با حرف T و عبارات غلط را با حرف F مشخص کنید.

- ۱- وقتی معلمین به دیگران می‌آموزند که معلم شوند، کلیسا تکثیر می‌یابد.
- ۲- برخی کلیساهای محلی خوانده شده‌اند که به گمشدگان بشارت دهند و بقیه مسئولیت دارند که کلیساهای مادر باشند.
- ۳- مهم است که مؤسس کلیسا تمام فعالیت‌های پرستشی را در کلیسای جدید رهبری کند.
- ۴- اصل مادر-دختری برای تأسیس کلیسا می‌تواند هم در نواحی شهری و هم نواحی روستایی با موفقیت به موقع اجرا گذاشته شود.
- ۵- دو عامل از عوامل ضروری برای تأسیس موفقیت‌آمیز کلیسا عبارتست از خادمان وقف شده و تأکید بر روی تعلیم کتاب مقدس.
- ۶- در ناحیه‌ای با محدودیت مذهبی، اگر انجیل به طریقی دوستانه و غیر تهدیدآمیز به بی‌ایمانان عرضه شود، می‌تواند آنان را جذب کند.
- ۷- لزومی ندارد که تفاوت‌های زبانی مورد ملاحظه قرار گیرند زیرا که انجیل قدرتمند است.

سؤالات چندگزینه‌ای: حرف مربوط به پاسخ صحیح را مشخص کنید.

- ۹- مثال‌های مربوط به تأسیس موفقیت‌آمیز کلیسا در دوران اعمال رسولان و در ایام کنونی نشان می‌دهد که.....
- (a) رهبران کلیسا در اعمال بیشتر دعا می‌کردند.
- (b) دعای صمیمانه و تعهد خادمان بسیار مهم است.
- (c) اتکا به روح القدس امروزه فوریت دارد.
- (d) امروزه تأکید بر تعلیم چندان مورد نیاز نیست زیرا که افراد بیشتری می‌توانند بخوانند.

۱۰- به‌هنگام ایجاد کلیسای دختر، اعضای کلیسا که شبان به ایشان مسئولیتی

می‌دهند.....

- (a) روحانی‌تر هستند، لذا می‌توانند دعا کنند.
- (b) افراد شناخته شده شهر می‌باشند، لذا می‌توانند دیگران را جذب کنند.
- (c) شامل همه اعضا می‌شود تا رشد روحانی‌شان را بسط دهد.
- (d) کسانی هستند که به‌خوبی تعلیم یافته و با تجربه هستند.

۱۱- تأسیس کلیسا با استفاده از دوره‌های درسی تبشیری را می‌توان به‌صورت

روشی بیان کرد که.....

- (a) توسط روح القدس الهام داده شده است.
- (b) طی سال‌های متمادی با موفقیت به‌کار رفته است.
- (c) باید فقط در نواحی روستایی به‌کار رود.
- (d) مستلزم خادمان بسیاری است.

۱۲- تجربه‌های مربوط به تأسیس کلیسا در مناطق متخاصم با مسیحیت، نشان

می‌دهد که مردم به کدام مورد زیر واکنش مثبت نشان می‌دهند؟

- (a) موعظه قوی که ترسی از خصومت ندارد.
- (b) محبت متجلی شده از طریق رعایت رسوم محلی.
- (c) موعظه در مکان‌های مخفی با حضور دوستان قابل اعتماد.
- (d) دوستی صادقانه و معرفی مسیح به طریق هماهنگ با فرهنگ ایشان.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۹- a) بله، در اکثر جاها. روش‌های بشارت در صورتی که محدودیت‌های قانونی وجود داشته باشد، باید تغییر کند.

b) رشد سریعی را تجربه خواهند کرد زیرا که از اصول عهدجدید استفاده خواهند کرد.

c) پاسخ خودتان.

۱- a) به مردم اصول عقیدتی کتاب مقدس را تعلیم داد.

b) به خادمان اصول کتاب مقدس و چگونگی آموزش دیگران را تعلیم داد.

c) وی نمونه محبت به مردم بود و به خادمان تعلیم داد که محبت نشان دهند.

۱۰- می‌بایست انجیل مرقس را به زبان محلی ترجمه می‌کرد و سپس طریقی را برای عرضه آن به مردم می‌یافت.

۲- و به خادمان کلیسا بر طبق کلام تعلیم داده، سپس آنها را فرستاد تا در اطراف کلیساهایی را تأسیس کنند.

۱۱- a) مردم اسیر رسوم و ترس بودند؛ تنها مذهب رسمی را بجا می‌آوردند. ذهن ایشان نسبت به هر چه که اشاره‌ای به مذهبی متفاوت کند بسته بود.

۳- ایشان به نوایمانان مسئولیت شهادت دادن به گمشدگان ناحیه‌شان را دادند.

۱۲- می‌بایست طریقی را می‌یافت که مردم به پیام او گوش دهند تا بتوانند انجیل را بشنوند.

۴- پاسخ خودتان. کلیساهای دختر از طریق تعلیم کلام قوی شدند و به ایشان اجازه داده شد که در قبال کلیسایشان قبول مسئولیت کنند. ایشان خادمان را فرستادند تا به گمشدگان شهادت داده، کلیساهای دیگری را تأسیس کنند.

۱۳- a) غلط

b) صحیح

c) صحیح

۵- شبانان با امانت کلام خدا را تعلیم دادند و همچنین به ایمانداران مسئولیت بشارت به بی‌ایمانان را دادند. ایمانداران فرستاده شدند تا گروه‌هایی را سازمان و تعلیم دهند که به نوبه خود مسئول دیگران شوند.

۶- a) غلط

b) صحیح

c) غلط

d) صحیح

e) صحیح

۷- a) تعلیم شبانی ثابت، جلسات دعای منظم، رهایی از گناه و دیوزدگی، و شفا.
b) سازمان دادن افراد به صورت گروه‌های کوچک تا بتوانند به اتفاق هم مطالعه کرده، مشارکت داشته باشند.
c) رهبران تعلیم دیده بودند و مسئولیت خدمت را برعهده داشتند.

۸- به هر ترتیبی: شبان علیرغم موقعیت بسیار دشوار پیام‌های مثبتی را موعظه کرد. کلیسا جلسات دعای سحرگاهی منظمی داشت. معجزات شفا و رهایی، بی‌ایمانان را جذب می‌کرد. رهبران غیر روحانی تعلیم دیدند. روزه و دعا در تمام خدمات عمومیت داشت. کلیسا خدمت خود را از طریق گروه‌های کوچک فزونی بخشید.

تبدیل یک کلیسا به کلیسای تکثیریابنده

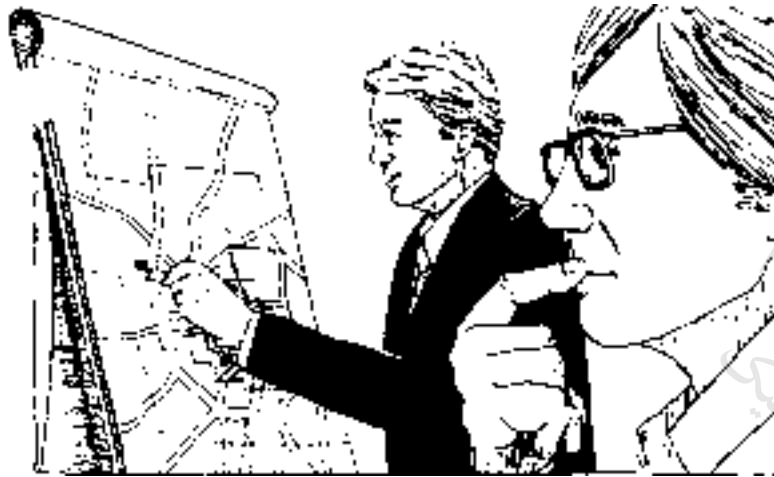
آلبرت و ادوارد، در یکی از ملاقات‌های خود با معلم‌شان، برادر مارک، با دلشکستگی به او اینچنین گفتند: «برادر مارک، می‌دانید که چقدر از کاری که خدا در منطقه ما انجام داده، شاد و هیجان‌زده هستیم. هفته پیش احساسات خود را با جیمز، شبان محله مجاور در میان گذاشتیم. اما او فقط در سکوت به حرف ما گوش داد؛ واکنش او برای ما خیلی عجیب بود. آیا نمی‌بایست آنچه را که خدا توسط ما انجام داده، بازگو کنیم؟»

برادر مارک پاسخ داد: «شما با بیان پیروزی‌هایی که خدا نصیب شما کرده، کار خطایی نکرده‌اید؛ اما باید به‌خاطر داشته باشید که همه کلیساها بر طبق همان اصول سالم و کتاب مقدسی که شما در منطقه‌تان به کار برده‌اید، به وجود نیامده‌اند.»

گفته برادر مارک درست است. بعضی از کلیساها بر اساس آن سه اصل که در این کتاب بررسی کردیم، به وجود نیامده‌اند، یعنی اصل خودگردانی، خودافزایی، و خودکفایی مالی. این قبیل کلیساها ممکن است به زمانی طولانی نیاز داشته باشند تا رهبری جدید، بصیرت و دید جدید، و حرکت تازه روح‌القدس قالب‌های کهنه را خراب کند و حیات، سلامتی و پویایی روحانی در آنها برقرار گردد.

هدف این درس این است که بیاموزیم چگونه کلیسایی را که فاقد پویایی روحانی است و رشد و تکثیر نمی‌یابد، به‌سوی تغییر و دگرگونی سوق دهیم و رهبران و اعضای آن را متقاعد سازیم که این دگرگونی روحانی لازم و مفید است. می‌خواهیم بیاموزیم که چگونه کلیسایی ایستا را به کلیسایی تکثیریابنده تبدیل کنیم.

نخست باید دید چرا چنین کلیسایی در چنین وضع بدی قرار دارد. سپس باید اعضا را به این سمت هدایت کرد که کمبود و نیاز روحانی خود را دریابند. پس از آن، باید تغییر را با برنامه‌ریزی حساب‌شده‌ای به رهبران و اعضا عرضه داشت، و در صدد پیاده کردن آن برآمد.

فهرست مطالب

- تعیین علل مشکل
- تشخیص نیاز روحانی
- برنامه‌ریزی برای تغییر
- پیاده کردن تغییر

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- ارزش نقش روح القدس و دعا را در رشد و تکثیر کلیساهای محلی دریابید.
- اصول مهم برای تغییر یک کلیسای فاقد رشد به کلیسایی خودافزا را درک کرده، به موقع اجرا بگذارید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- درس را به همان شیوه‌ای که دروس قبلی را مطالعه کرده‌اید، مطالعه کنید. تمام آیه‌های قیدشده را بخوانید زیرا که برای درک کامل درس مهم می‌باشند. به تمام سؤالات درس پاسخ داده، جواب‌های خود را با پاسخ‌های داده شده مقایسه کنید.
- ۲- خودآزمایی انتهای درس را انجام دهید و پاسخ‌های خود را کنترل کنید.
- ۳- آزمون میانی ۳ را بگذرانید.

متن درس

تعیین علل مشکل

اگر کلیسایی تکثیر نمی‌یابد، باید نخست علت آن را جستجو کرد. ممکن است علل مختلفی وجود داشته باشد، اما معمولاً دلیل اساسی این است که کلیسا بر اصول مربوط به اتکا به خود پی‌ریزی نشده یا از آنها پیروی نکرده است، یعنی بر اصول خودگردانی، خودافزایی، و خودکفایی که در بخش دوم این کتاب درسی مطالعه کردید. چند دلیل برای عدم رعایت این اصول وجود دارد.

۱ - **دلایل مربوط به خودگردان نبودن کلیسا.** شاید بانی کلیسا ناخودآگاه حالتی دارد که مانع از خودافزایی کلیسا می‌شود. از آنجا که می‌خواهد به رشد و استحکام کلیسا کمک کند، مسئولیت زیادی را بر عهده می‌گیرد و در حرکت کلیسا در مسیر خودگردانی وقفه ایجاد می‌کند. بانی کلیسا ممکن است مایل نباشد از اقتدار خود به عنوان رهبر کلیسا دست بکشد، نه به این دلیل که فکر می‌کند فرد مهمی است، بلکه به این دلیل که صادقانه اعتقاد دارد که کلیسا به کمک او احتیاج دارد و بر این باور است که وی می‌تواند بهتر از هر کس دیگری کار را انجام دهد.

۲- **دلایل مربوط به خودکفا نبودن کلیسا.** بانی کلیسا (یا کلیسای مادر) ممکن است حتی بعد از خودکفا شدن کلیسای جدید (یا کلیسای دختر)، همچنان به کمک‌های خود ادامه دهد. چنانکه در درس ۵ دیدید، خطرناک است که کلیسای جدید به کمک مالی و کارکنان خارجی وابسته باشد. وقتی نیازهای مالی یک کلیسا از درون آن تأمین شود، هر چند که ممکن است رشد آن آهسته‌تر صورت پذیرد، اما ریشه‌دارتر خواهد شد و خدمتش مؤثرتر خواهد بود.

۳- **دلایل مربوط به خودافزا نبودن کلیسا.** ایمانداران ممکن است مسئولیت خود را به‌عنوان پیکر کلیسا فرا نگرفته باشند. برخی افراد این اندیشه غلط را در ذهن می‌پروراند که بشارت و تعلیم و دعا، کار شبان و تعداد اندکی از رهبران کلیسا می‌باشد. بخشی از این مشکل ممکن است ناشی از این باشد که بانی کلیسا به اندازه کافی صبور نیست. او می‌خواهد شاهد رشد سریع کلیسا باشد و حوصله تعلیم نوایمانان را ندارد. اما او باید اجازه دهد که نوایمانان با شتاب خاص خود بیاموزند و رشد کنند.

۱- کدام یک از دلایل ذیل می‌توانند مانع از این شوند که کلیسا بدل به کلیسایی تکثیر یابنده گردد؟

- (a) بانی کلیسا اکراه دارد از اینکه به اعضای کلیسا اختیار و مسئولیت بدهد.
- (b) کلیسای مادر به کلیسای دختر اجازه می‌دهد که هر چه زودتر به منابع و امکانات مالی خود متکی شود.
- (c) اعضای کلیسا بر این باورند که بشارت دادن به بی‌ایمانان بر عهده شبان است.
- (d) از آنجا که بانی کلیسا با تجربه‌تر است، باید تمام تصمیمات مربوط به امور مالی و اداره کلیسا را خودش اتخاذ کند.
- (e) بانی کلیسا اگر اجازه دهد که اعضا مسئولیت‌ها را برعهده گیرند، از رشد آهسته‌تر هراسی نخواهد داشت و خواهد گذاشت که کلیسا با سرعت خاص خود به رشد ادامه دهد.

تشخیص نیاز روحانی

تا زمانی که یک کلیسا رشد و تکثیر نیابد، هدف خود را متحقق نخواهد ساخت. در درس ۱ آموختیم که هدف کلیسا بشارت و تعلیم است. تبعیت از این هدف منتهی به رشد مداوم می‌گردد.

وقتی اعضای کلیسا در دعا متحد می‌شوند، روح القدس نیاز به احیای روحانی را در دل افراد قرار می‌دهد. وقتی یک کلیسا در می‌یابد که نیاز دارد کلیسایی تکثیر یابنده شود، باید از برخی ویژگی‌ها برخوردار باشد. نمونه‌ای از ویژگی‌های احیای روحانی را در اسرائیل باستان می‌بینیم. دوم پادشاهان ۲۲-۲۳، دوم تواریخ ۲۹-۳۱، ۳۴ و ۳۵ گزارش احیای روحانی را طی سلطنت حزقیا و یوشیا بازگو می‌کند. در هر مورد، وقتی مردم بر آن شدند تا مقبول خدا واقع گردند، این پنج ویژگی در آنان دیده شد:

۱- مردم نیاز به تغییر را احساس کردند. ایشان نافرمانی خود را از خدا تشخیص دادند و نیاز به توبه را برای خدمت او درک کردند. ایشان خواهان برکتی عظیم‌تر از خدا شدند.

۲- ایشان درصدد آموختن کلام خدا و اطاعت از آن برآمدند. مردم به کلام خدا گوش فرا داده، شروع به درک این مطلب کردند که برای اطاعت از خدا چه باید بکنند.

۳- مردم از بی‌وفایی خود توبه کردند. ایشان واقعاً از اشتباهات گذشته‌شان متأسف شدند و آینده خود را وقف خدمت بیشتر خدا کردند.

۴- مردم خود را وقف کار خدا کردند. ایشان وقت و پول خود را صرف خدمت مطیعانه خدا کردند.

۵- مردم در روح و پرستش و خدمت متحد شدند. ایشان در خود وظیفه‌ای نسبت به خدا و نسبت به یکدیگر احساس کردند. به‌خاطر تلاش‌های یکپارچه و متحدشان شادی برکت خدا را تجربه کردند.

وقتی یک کلیسای محلی آماده می‌شود تا به کلیسایی تکثیریابنده بدل گردد، همین پنج ویژگی بخشی از تغییر خواهد بود.

- ۲- کدام یک از این عبارات در مورد ویژگی‌های احیای روحانی درست هستند؟
 - (a) یکی از نتایج احیای روحانی میل به وقف شدن به کار خدا می‌باشد.
 - (b) موعظه‌ای که گناه را محکوم کند، تنها چیزی است که برای تحقق احیای روحانی مورد نیاز است.
 - (c) پذیرش حقایق کلام خدا باعث می‌شود شخص تصدیق کند که نسبت به احکام خدا امین نبوده است.
 - (d) اعضای کلیسا به دنبال احیای روحانی، شادی و وحدت و پرستش را تجربه خواهند کرد.

برنامه‌ریزی برای تغییر

هر کلیسا نیازها و مشکلات متفاوتی دارد؛ اما برای رفع این مشکلات و دستیابی به جایگاهی که روح القدس برای کلیسا مقرر کرده، اصولی بنیادین وجود دارد که به شرح آنها خواهیم پرداخت.

برای دعا برنامه‌ریزی کنید

در یک کلیسای محلی، هیچ تغییری صرفاً به واسطه قابلیت‌های انسانی به وجود نخواهد آمد. این روح القدس است که باید در هر گام، کلیسایتان را در مسیر تبدیل به کلیسایی تکثیریابنده هدایت کند. برای ایجاد تغییر روحانی در کلیسا، دعا ضرورتی حیاتی دارد.

عیسی مسیح سر هر کلیسای محلی است (کولسیان ۱:۱۸). عامل اجرایی او برای هدایت کلیسا، روح القدس است. هر آنچه را که لازم است برای خدمت خداوندتان بدانید، روح القدس آن را در دعا به شما تعلیم خواهد داد (یوحنا ۱۴:۲۶). وجود و

خواسته‌هایتان را در دعا در حضور خداوند بریزید. تنها اوست که می‌تواند برنامه‌ای به شما بدهد تا کلیسایتان تبدیل به کلیسایی تکثیریابنده شود. حتی اگر در ابتدا تنها دعا می‌کنید، با ثابت‌قدمی به دعا ادامه دهید. وقتی قدرت روح‌القدس در زندگی‌تان نمایان شد، دیگران نیز در دعا به شما خواهند پیوست.

برای نکات مشخص دعا کنید. به ایمانداران بیاموزید که برای نیازهای خاص دعا کنند. برای مناطقی که نیاز به کلیساهای جدید دارند دعا کنید. مخصوصاً در مورد تعداد کلیساهای جدیدی که کلیسای شما می‌تواند تأسیس کند دعا کنید. ساعات مشخصی را تعیین کنید تا ایمانداران برای دعا جمع شوند. در درس ۷، ماجرایی کلیسایی را از نظر گذرانیدیم که اعضایش هر روز صبح برای دعا جمع می‌شدند. معمولاً رشد قابل توجه هر کلیسایی در اثر دعای مشتاقانه ایماندارانی بوده است که هر روزه ساعت‌ها برای دعا گرد هم می‌آمده‌اند.

تعیین اهداف

شبانانی که کلیساهای تکثیریابنده را هدایت می‌کنند، می‌دانند که علاوه بر دعا، تعیین اهداف نیز گام مهمی است. دعا‌های ویژه مستلزم اهداف ویژه‌ای است. کتاب مقدس از مسأله تعیین اهداف حمایت می‌کند. عیسی به هدف خود، یعنی صلیب، گام به گام نزدیک شد. وی گفت که باید اراده فرستنده خود را به‌جا آورد (یوحنا ۴:۳۴). هدف او همواره مد نظرش بود زیرا که او «آمد تا گم‌شده را بجوید و نجات بخشد» (لوقا ۱۹:۱۰). پولس رسول به سوی هدف خود حرکت می‌کرد. وی به فیلیپیان چنین نوشت: «لیکن یک چیز می‌کنم که آنچه در عقب است فراموش کرده، و به‌سوی آنچه در پیش است خویشتن را کشیده، در پی مقصد می‌کوشم به جهت انعام دعوت بلند خدا» (فیلیپیان ۳:۱۳-۱۴).

۳- جمله کوتاهی بنویسید که رابطه دعای مخصوص و تعیین اهداف را توضیح

دهد.

اهدافی که به اعضای کلیسا پیشنهاد می‌شود، نیازها را نشان داده، شور و شوق را برای کار خدا در ایشان بر می‌انگیزد. اهداف برای اینکه برای ایمانداران مفید واقع شوند، باید به روشنی تشریح گردند تا هر کس بداند که قصد چیست و چه چیز باید انجام پذیرد تا هدف متحقق گردد. هدفی نظیر «موعظه انجیل برای گمشدگان» بسیار کلی و فاقد خط‌مشی است. مثال‌های ذیل نمونه اهدافی هستند که توسط کلیساهای رشد یافته و تکثیر یابنده تعیین شده‌اند:

- مطالعه و بررسی در مورد وضعیت مردم ناحیه طی دو ماه، تا تعیین شود که در چه نقاطی کلیساهای خانگی یا کلیساهای جدید مورد نیازند.
- آماده کردن افرادی برای تعلیم و موعظه در این کلیساهای جدید.
- ایجاد کلیسای خانگی یا کلیسای جدید در هر منطقه، طوری که مردم بتوانند با طی مسافتی اندک به آن برسند.
- رسیدگی و کمک به سالمندان و یتیمان و بینوایان منطقه، رفع نیازهای مادی آنان، و بشارت پیام امیدبخش ملکوت مسیح به آنان.
- این کلیساهای به اهداف خود رسیدند زیرا که دقیقاً می‌دانستند مقصدشان چیست و چگونه و در چه مقاطع زمانی باید به آن برسند.

در میان گذاشتن رؤیا و دیدتان با رهبران اصلی

وقتی برای هدایت روح القدس دعا می‌کنید تا کلیسایان دگرگون شود، فکر خود را با رهبران اصلی که آنان نیز نیاز به پیشرفت کلیسا را احساس می‌کنند، در میان بگذارید. در ابتدا همه چیزهایی را که می‌خواهید در کلیسایان تغییر یابد، مطرح نکنید. فقط در مورد یک نیاز واحد صحبت کنید و از ایشان بخواهید که برای آن دعا کنند. اولین تغییر مورد نیاز ممکن است فقط این باشد که مردم فرا بگیرند که چگونه یکدیگر را بیشتر دوست بدارند؛ یا ممکن است نیاز یک ناحیه جدید باشد که از شما می‌خواهد تا خادمین داوطلب به آنجا بفرستید. اجازه دهید که این رهبران اصلی برای همین یک نیاز در دعا با شما متفق شوند. به زودی دیگران نیز به جلسات دعا خواهند

پیوست. آنان را نیز تشویق کنید، اما بر روی رهبران اصلی متمرکز شوید و کمک کنید تا ایمانشان رشد یابند.

وقتی که ایمان افزایش یافت، رهبران اشتیاق خواهند یافت تا برای رفع آن نیاز کمر همت ببندند و به دیگران نیز الهام ببخشند که همان کار را بکنند. به روح القدس اعتماد کنید که ایشان را هدایت کند. حتی اگر افکار ایشان با شما تفاوت داشته باشد، حتی الامکان از هر برنامه‌ای که بر روی آن به توافق می‌رسند، پیروی کنید. در برنامه شرکت جویید، اما آنها را تشویق کنید که برای رهبری برنامه قبول مسئولیت کنند.

۴- در دفتر یادداشتان سه گامی را که به کلیسا کمک خواهد کرد تا کلیسای تکثیر یابنده‌ای شود بنویسید؛ به اختصار اهمیت هر گام را توضیح دهید.

پیاده کردن تغییر

کلیسایی که تکثیر نمی‌یابد نیاز به احیای روحانی دارد. یک کلیسا چگونه می‌تواند احیای روحانی را تجربه کند؟ اما سؤال مهم‌تر این است: چگونه می‌توانیم در جایی که لازم است، تغییر ایجاد کنیم و آن را به طریق کتاب مقدسی انجام دهیم؟ تغییر و احیای روحانی باید به طریقی انجام پذیرد که اکثریت اعضای کلیسا در مورد اقدامی که باید صورت گیرد، توافق داشته باشند. این تنها طریقی است که کلیسا می‌تواند به عنوان یک بدن و تحت فرمان مسیح که سر این بدن است، در اتحاد به پیش رود. مسأله در بسیاری از کلیساهایی که تکثیر نمی‌یابند این است که مسیحیان واقعاً درک نمی‌کنند که کتاب مقدس در مورد کلیسا چه تعلیمی می‌دهد. برای اینکه کلیسا مطابق اراده خدا عمل کند، اعضای آن باید بیاموزند که کتاب مقدس در مورد مسئولیت‌های کلیسا چه تعلیمی می‌دهد. اجازه دهید که بار دیگر به مسئولیت‌های کلیسا و اصولی که عهد جدید در این مورد تعیین کرده، نگاهی بیفکنیم.

بشارت به گمشدگان

در درس ۱، دیدیم که کلیسا به محض تشکیل، چه اصول و اهدافی را مورد پیروی قرار داد. الگویی که روح القدس به کلیسای اولیه داد، امروز نیز باید توسط کلیسا درک شده، اعمال گردد. اصولی را که ایمانداران باید در امر بشارت دنبال کنند، می توان بدین صورت خلاصه کرد:

۱- همه ایمانداران در وهله اول مسئولیت دارند که در اجتماع خود بشارت دهند (اعمال ۸:۱). به مسیحیان از کلام تعلیم دهید تا با هدف رسولان آشنا شده، از سرمشق ایشان پیروی کنند. وقتی رهنمودهای عهدجدید را درک کردند، این اهداف بدّل به اهداف خود ایشان خواهد شد.

۲- لازم است که ایمانداران، به گمشدگان در هر جای «دنیا» که قرار داشته باشند، بشارت دهند. مثل های عیسی در ارتباط با ملکوت این حکم را به شاگردان می داد که «به شوارع عامه بروند» (متی ۹:۲۲). رسولان هر کجا که ایمانداران جمع می شدند موعظه می کردند (اعمال ۱۴:۲، ۴۶؛ ۲۵:۵، ۴۲؛ ۱۷:۱۷). مسیحیان باید بر طبق این آگاهی عمل کنند که مسئولیت ایشان با دعوت نجات نیافتگان به کلیسا پایان نمی پذیرد.

۳- هدف اولیه بشارت در جامعه باید ابتدا جذب افراد بالغ و خانواده ها باشد. وقتی افراد بالغ جذب می شوند، رشدی پا بر جا و شالوده ای محکم وجود خواهد داشت (اعمال ۱۰؛ ۱۶:۳۱-۳۳؛ ۱۴:۱۶-۱۵؛ اول قرنتیان ۱:۱۶).

۴- ایمانداران جدید باید فوراً جای خود را در کلیسا بیابند. ایمانداران جدید نیاز دارند که جای خود را در درون خانواده ایمانداران بیابند (یوحنا ۱۳:۳۵؛ اعمال ۲:۴۲؛ ۳۱:۹). ایشان لازم دارند که بنا شوند؛ این مطلب ما را بسوی هدف بعدی کلیسا هدایت می کند (افسیان ۱۲:۴).

۵- در دفتر یادداشتان، چهار اصلی را که کلیسا در امر بشارت به انجام می رساند، از حفظ و فهرست وار بیان کنید. اگر لازم دارید، این قسمت را یکبار دیگر مرور کنید.

۶- فهرست خود را بار دیگر بخوانید. در مقابل اصولی که مورد پیروی کلیسای شما قرار گرفته‌اند علامت X بزنید.

بنای ایمانداران

از درس ۱ به‌خاطر دارید که هدف دیگر کلیسای محلی، بنای ایمانداران در معرفت روحانی و قوت است. کلیسای محلی باید مسئولیت خود را برای بنا و تقویت خود و نیز کلیسای جهانی از کلام خدا بیاموزد. مسئولیت در قبال کلیسای جهانی انگیزه اولیه کلیساست تا بدل به کلیسای تکثیر یابنده شود. ایمانداران چه چیزی را باید در مورد بنا بیاموزند؟

۱- بنا ابتدا توسط معرفتی پایه‌ای و مقدماتی و سپس به‌واسطه معرفتی عمیق از کلام خدا صورت می‌پذیرد. کلیسای اولیه بدون وسایل ارتباطی امروزی چگونه با چنان شتاب اعجاب‌آوری تکثیر یافت؟ شواهد آن را در سراسر کتاب اعمال در اختیار داریم. به کرات می‌بینیم که ایمانداران پیام خدا را می‌آموختند. پولس و برنابا به لستره باز می‌گردند تا شاگردان را در ایمانشان تشویق کنند. پولس یکسال تمام را در انطاکیه صرف تعلیم کرد و یکسال و شش ماه را در قرنتس (اعمال ۱۸:۱۱) و سه سال را در افسس سپری کرد (اعمال ۲۰:۳۱).

کلام خدا شرطی لازم برای رشد روحانی است. به‌واسطه فراگیری اصول عقیدتی کتاب مقدس است که روند بنا را آغاز می‌کنیم. پطرس گفت: «چون اطفال نوزاده، مشتاق شیر روحانی و بی‌غش باشید تا از آن برای نجات نمو کنید» (اول پطرس ۲:۲).

رسولان به ایمانداران به‌صورت حضوری تعلیم می‌دادند. به‌دنبال آن، کلیساهای جوان بعداً توسط رساله‌ها آموزش دیدند. این رساله‌ها بدین منظور نوشته شدند که ایمانداران را به معرفت عمیق کلام خدا برسانند. تعلیم به‌صورت نوشته، حالتی دائمی داشت و بارها و بارها می‌توانست مطالعه شده، در بین کلیساهای بسیاری در گردش در آید. این رساله‌های الهام یافته از خدا در همه اعصار و دوران‌ها ما را مجهز

به کلام خدا می سازند و باعث می شوند که بتوانیم امروزه نیز به همان طریق کلیسای اولیه از آنها استفاده نماییم.

۷- بهترین جمله را انتخاب کنید. هدف اولیه بنا این است که.....

- (a) ایمانداران بتوانند از مشارکت با یکدیگر برخوردار شوند.
- (b) کلیسا بتواند در قوت روحانی و معرفت خدا بنا شود.
- (c) ایمانداران بتوانند ساختمان بهتری را بنا کرده، افراد بیشتری را جذب کنند.

۲- ایمانداران باید تجربیاتی داشته باشند که ایشان را فراسوی دانش صرف هدایت کند و باید از لحاظ روحانی برای خدمت مسیحی مجهز باشند. این خطر وجود دارد که مسیحیان حقایق عظیم کلام خدا را بیاموزند بی آنکه عملاً وارد خدمت شوند و حکمت روحانی، هشیاری، و آگاهی شان از جایگاهشان در مسیح را نشان دهند. مسیحیان چگونه می توانند به مرحله ای فراسوی دانش صرف بروند؟ بدّل شدن به شاهدان مسیح و متعهد شدن در خدمت بشارت، ایشان را به سمت مرحله کاربرد عملی هدایت می کند. زیرا که مسیحیان نباید صرفاً حقیقت را دریافت دارند؛ بلکه باید امکان این را داشته باشند که به دیگران خدمت کرده، بی ایمانان را جذب مسیح نمایند.

اجازه دهید بار دیگر هدف مسیح را برای کلیسا مرور کنیم:

و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را، برای تکمیل مقدسین برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح، تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح برسیم (افسیسیان ۴: ۱۱-۱۳).

هدف تعلیم و موعظه چیست؟ هدف آن آماده کردن قوم خدا برای خدمت است. چرا؟ برای بنای بدن مسیح. این بدن تنها یک کلیسای محلی نیست. بدن مسیح متشکل از همه کلیساهای محلی در سراسر جهان است. بنابراین نتیجه طبیعی بنای

یک کلیسا، بنای دیگر کلیساها می‌باشد. کلیسایی که پر از محبت پر شور خدا، محبت به کلامش و معرفت کلامش باشد، باید در رساندن پیام محبت او به جهان گمشده نیز غیور باشد.

۸- عبارات صحیح در مورد بنا را مشخص کنید.

(a) بنای ایمانداران در وهله اول در کلیسا انجام می‌شود.

(b) یک مسیحی برای بنا شدن باید از خانه بیرون رفته، در مدرسه کتاب مقدس شرکت جوید.

(c) تنها از طریق از حفظ کردن مبانی عقیدتی کتاب مقدس برای سال‌های متمادی است که بنا به انجام می‌رسد.

(d) یکی از اهداف بنا در کلیسا قادر ساختن ایمانداران به بشارت به گمشدگان می‌باشد.

(e) شخصی که نجات یافته است، در همان لحظه کاملاً نیز بنا می‌شود.

(f) ایمانداران از طریق تعلیم و مطالعه کامل کتاب مقدس بنا می‌شوند.

وعده‌های مسیح به کلیسای تکثیر یابنده

در این درس اصولی را مطالعه کردید که به کلیسایتان کمک می‌کنند تا بدل به کلیسای تکثیر یابنده شود. با وجود اینکه یک دسته قواعد وجود ندارد که در همه جا یکسان کارایی داشته باشد، اما ویژگی‌های مشترکی را فرا گرفتید که باعث می‌شود کلیسایی تبدیلی به کلیسای تکثیر یابنده شود. تنها روح القدس می‌تواند به شما تعلیم دهد که واقعاً کدام گام‌ها باعث خواهند شد که کلیسای شما یک کلیسای تکثیر یابنده گردد. وقتی را که صرف دعا می‌کنید تا نقشه روح القدس را برای کلیسایتان کشف کنید، به شما کمک خواهد کرد تا بدل به شبانی شوید که می‌تواند یک کلیسای رشد یابنده و تکثیر شونده را هدایت کند.

درست همانطور که روح القدس برای دیگر کلیساهای نقشه‌ای دارد تا بر مشکلات فائق آید، برای کلیسای شما نیز نقشه‌ای دارد. وقتی در دعا نزد خداوند می‌روید، به‌خاطر داشته باشید که کلیسا به مسیح تعلق دارد؛ به‌همین منظور، مسیح برای کلیسای خود وعده‌هایی داده است که باید به آنها ایمان داشته باشیم.

۱- او وعده می‌دهد که وقتی انجیل را موعظه می‌کنیم، همواره با ما باشد (متی ۲۸:۲۰).

۲- او وعده داده است که کلیسایش را بنا کند (متی ۱۶:۱۸).

۳- او وعده داده است که هر جا که ایمانداران جمع می‌شوند، آنجا حضور داشته باشد (متی ۱۸:۲۰).

۴- او به دعا پاسخ خواهد داد (متی ۲۱:۲۲؛ مرقس ۱۱:۲۴).

۵- دعا قدرتمند و مؤثر است (یعقوب ۵:۱۶).

۶- او کلیسا را دوست دارد و از آن مراقبت می‌کند (افسیان ۲:۲۱-۲۲؛ ۵:۲۵، ۲۹).

۷- روح القدس، هدایت کرده، تعلیم خواهد داد (یوحنا ۱۴:۲۶).

اگر کلیدی وجود داشته باشد که قفل نقشه روح القدس را برای کلیسایتان بگشاید، آن کلید همانا اشتیاق و خواست شماست که وعده‌های خدا را، در دعا و اطاعت از آوای روح، بطلبید. هرگاه و هر کجا که کلیساهای عظیمی بنیانگذاری شده و ایمانداران کلیساهای جدیدی را تأسیس کرده‌اند، تأکید زیادی بر روی دعای خصوصی و دعای دسته‌جمعی وجود داشته است.

۹- آیه‌های ذیل را از کتاب مقدس خوانده، وعده‌ای را که در هر یک می‌توانید برای کلیسا مطالبه کنید، مشخص نمایید.

(a) متی ۲۲:۲۱

(b) متی ۲۸:۲۰

(c) یعقوب ۵:۱۶

(d) متی ۱۶:۱۸

(e) یوحنا ۱۴:۲۶

(f) افسسیان ۵:۲۵، ۲۹

اگر رهبر کلیسایی هستید که رشد و تکثیر نمی یابد، در آن صورت برای شما دعا
خواهم کرد. از خدا می خواهم که به شما کمک کند تا باور دارید که کلیسای شما
می تواند یک کلیسای نیرومند و تکثیر یابنده گردد. دعا می کنم تا روح القدس نقشه اش
را بر شما آشکار کند تا کلیسایتان رشد کند و تکثیر یابد.

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیک

خودآزمایی

در این خودآزمایی کلیسایی را توصیف خواهیم کرد که تکثیر نمی‌یابد. اصول این درس را به کار ببرید تا ببینید که چگونه می‌توان به آن کمک کرد.

شهر کوچک Joya کلیسایی دارد که مدت ۲۰ سال از قدمت آن می‌گذرد، و معمولاً ۵۰ تا ۸۰ نفر در جلسات آن حضور می‌یابند. مردم فقر خود را بهانه قرار می‌دهند تا هدیه‌ای برای کار خدا نبخشند. آنها جان را به عنوان شبان خود انتخاب کرده‌اند و خوشحالند که مخارج او را یک سازمان بیگانه تقبل کرده است. کلیسا دارای یک مدرسه یکشنبه بوده و فاقد دیگر فعالیت‌های بشارتی است. اعضای کلیسا معلمین وفاداری نبوده‌اند لذا خود جان به افراد بزرگسال و همسرش به کودکان تعلیم می‌دهند. جان بلافاصله بعد از شبان شدن، هیئت مدیره را منحل کرد زیرا که اعضایش بی‌علاقه بودند؛ او خودش به تنهایی می‌توانست بهتر و مؤثرتر کار کند.

سؤالات با پاسخ کوتاه - به این سؤالات حتی المقدور به اختصار پاسخ دهید:

- ۱- اصل خودکفایی به کدام دو طریق نقض شده بود؟
- ۲- اصل خودگردانی هنگامی نقض شد که.....
- ۳- از کجا می‌دانیم که اصول خودافزایی مراعات نشده بود؟
- ۴- دست کم دو مسئولیت کلیسایی که ایمانداران فرا نگرفته بودند، عبارت بودند از.....

جان در مورد گناه خودخواهی موعظه کرد، اما مردم از موعظه او بدشان آمد. جان شروع کرد به موعظه در مورد شادی بخشش و برکات خدا برای کسانی که هدیه می‌بخشند. ایشان بیشتر ناراحت شدند. جان از روی نومیدی سحرگاه برمی‌خاست تا دعا کند. بعد از مدتی چند عضو مسئول به او پیوستند. جان در دعا و موعظه امین بود. سپس طی یکی از جلسات، اعضا ماجرای مردی را شنیدند که از گرسنگی مرد

تا خوراکش را برای خانواده‌اش نگه دارد. مردم شروع به گریستن کردند. روح القدس بر تمام کلیسا ریخت و مردم را به گناه ملزم کرد و ایشان توبه کردند. ایشان خواستند که کلام خدا را بیاموزند و از آن اطاعت کنند. لذا از روی فداکاری شروع کردند به بخشیدن در راه کار خدا.

سؤالات چند گزینه‌ای - حرف مربوط به پاسخ صحیح را مشخص کنید.

۵- مردم Joya هنگامی احياء روحانی را تجربه کردند که.....

(a) شبان جدیدی را برگزیدند.

(b) نیاز به تغییر و توبه از بی‌ایمانی را درک کردند.

(c) نتوانستند افراد بیشتری را متقاعد سازند که در کلیسا حضور یابند.

۶- مردم توبه خود را در تمام طرق ذیل نشان خواهند داد به استثناء یک مورد. آن مورد را مشخص کنید.

(a) میل به فراگیری و اطاعت از کلام خدا.

(b) فداکاری در جهت انجام کار خدا.

(c) ارسال اعضا به شهرهای دیگر برای جمع‌آوری پول برای فقرا.

(d) نشان دادن روح اتحاد، پرستش، و خدمت.

۷- شبان برای کمک به ایمانداران برای بدّل شدن به کلیسایی تکثیریابنده،.....

(a) به اعضا خواهد گفت که باید دعا کرده به سراسر عالم بروند و انجیل را موعظه کنند.

(b) ایشان را به برنامه‌های خاص دعا برای حصول اهداف قابل سنجشی که کلیسا در مورد آن توافق دارد، هدایت خواهد کرد.

سؤالات درست - غلط - عبارات صحیح را با حرف T و عبارات غلط را با حرف F مشخص کنید.

۸- اولین مسئولیت کلیسای محلی، بردن انجیل نزد جامعه خود می‌باشد.

- ۹- بهترین طریق برای اینکه ایمانداران گمشدگان را جذب کنند، وادار کردن ایشان به آمدن به کلیسا برای شنیدن انجیل می باشد.
- ۱۰- بشارت به مردم یک جامعه شالوده محکم تری خواهد داشت اگر تأکید آن بر روی جذب افراد بالغ بسوی مسیح باشد.
- ۱۱- نقش اولیه بنا جذب گناهکاران به کلیسا می باشد.
- ۱۲- قوم خدا توسط موعظه در باره مسیح و مطالعه کامل کتاب مقدس بنا می شود.
- ۱۳- هدف از بنا، آماده کردن ایمانداران برای خدمتی متحد می باشد.
- ۴- مرور و مطالبه وعده های خدا یکی از طرق کمک به تکثیر کلیسا می باشد.

این آخرین درس از بخش سوم و نیز آخرین درس این کتاب است. بعد از اتمام این خودآزمایی، درس های ۶ تا ۸ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی شماره ۳ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۵- (۱) هر گروهی از ایمانداران در وهله اول مسئول است که به مردم جامعه خود بشارت دهد.

(۲) ایمانداران باید انجیل را نزد نجات نیافتگان در هر کجا که قرار دارند ببرند و نباید منتظر شوند که ایشان به جلسات کلیسا بیایند.
(۳) هدف اولیه بشارت باید جذب افراد بالغ باشد.
(۴) نوایمانان باید سریعاً در کلیسا جای گیرند.

۱- (a) بانی کلیسا اکراه دارد که اقتدار و مسئولیت را به اعضای کلیسا بسپارد.
(c) اعضای کلیسا بر این باورند که بر عهده شبان است که به مردم جامعه‌شان بشارت دهد.

(d) بانی کلیسا از آنجا که با تجربه‌تر است، همه تصمیمات مربوط به امور مالی و اداره کلیسا را اتخاذ می‌کند.

۶- پاسخ خودتان.

۲- (a) صحیح

(b) غلط

(c) صحیح

(d) غلط

۷- کلیسا می‌تواند در قوت روحانی و معرفت خدا بنا شود.

۳- پاسخ شما باید شبیه به این باشد. تعیین اهداف خاص ما را قادر خواهد ساخت که بطرز مخصوصی دعا کنیم.

۸- (a) صحیح

(b) غلط

(c) غلط

(d) صحیح

(e) غلط

(f) صحیح

۴- پاسخ شما به هر ترتیبی باید مشتمل باشد بر:

- (a) برنامه‌ریزی برای دعا. روح‌القدس به‌واسطه دعا کلیسا را هدایت کرده، تغییر روحانی را در آن به همراه می‌آورد.
- (b) تعیین اهداف. شخص باید هدفی داشته باشد تا بداند برای چه دعا کند، برای چه کار کند، و اینکه چه هنگام کار مورد نظر متحقق شده است.
- (c) در میان گذاشتن دید و رؤیا با رهبران اصلی. رهبران کلیسا باید متفقاً کار کرده، دعا کنند. این دید و رؤیا همچنین به رهبران کمک می‌کند تا نیاز به تغییر را مشاهده کنند.

۹- (a) عیسی وعده داده است که به دعاها پاسخ داده خواهد شد.

(b) وی وعده داده است که همواره با ما باشد.

(c) دعای یک مرد عادل قدرتمند و مؤثر است.

(d) عیسی وعده داده است که کلیسایش را بنا کند.

(e) روح‌القدس تعلیم داده، هدایت خواهد کرد.

(f) خداوند کلیسا را دوست داشته، از آن مراقبت می‌کند.

پاسخ خودآزمایی

درس اول

b-۱

a-۲

c-۳

b-۴

a-۵

d-۶

۷- غلط

۸- غلط

۹- صحیح

۱۰- غلط

۱۱- صحیح

۱۲- صحیح

درس دوم

b-۱

c-۲

b-۳

e-۴

a-۵

c-۶

c-۷

b-۸

c-۹

d-۱۰

b-۱۱

a-۱۲

درس سوم

c-۱

a-۲

b-۳

a-۴

b-۵

c-۶

c-۷

b-۸

۹- صحیح

۱۰- غلط

۱۱- غلط

۱۲- غلط

۱۳- صحیح

۱۴- صحیح

۱۵- صحیح

۱۶- غلط

درس چهارم

- ۱- صحیح
- ۲- غلط - این دستور برای همه است تا بشارت و تعلیم دهند.
- ۳- صحیح
- ۴- غلط - اولین قدم دعا می‌باشد.
- ۵- غلط - همه مسیحیان باید سهمی داشته باشند.
- ۶- صحیح
- ۷- غلط - موعظه بشارتی خارج از کلیسا می‌تواند در هر جا موثر واقع شود.
- ۸- غلط - برنامه‌ریزی‌ها باید قابل انعطاف باشد.
- ۹- c
- ۱۰- b
- ۱۱- a
- ۱۲- b

درس پنجم

- ۱- غلط
- ۲- غلط
- ۳- غلط
- ۴- صحیح
- ۵- صحیح
- ۶- غلط
- ۷- غلط
- ۸- صحیح
- ۹- صحیح

c-۱۰

b-۱۱

b-۱۲

a-۱۳

d-۱۴

درس ششم

b-۱

c-۲

b-۳

a-۴

a-۵

d-۶

b-۷

b-۸

c-۹

۴(a-۱۰)

۵(b)

۱(c)

۵(d)

۲(e)

۳(f)

درس هفتم

۱- صحیح

۲- غلط

۳- غلط

۴- صحیح

۵- صحیح

۶- صحیح

۷- غلط

۸- غلط

۹- b

۱۰- c

۱۱- a

۱۲- d

درس هشتم

۱- مردم دهیک و هدایا به کلیسا ندادند. شبان تنها از طرف منابع خارجی حمایت می‌شد.

۲- جان هیئت مدیره کلیسا را منحل کرد.

۳- کلیسا در طی ۲۰ سال رشدی نداشت و بشارتی هم خارج از کلیسا نشده بود.

۴- دادن هدایا جهت حمایت از کلیسا؛ به عهده گرفتن مسئولیت رهبری کلیسا در تعلیم یا عضویت هیئت مدیره.

۵- b

۶- c

۷- b

۸- صحیح

۹- غلط

۱۰- صحیح

۱۱- غلط

۱۲- صحیح

۱۳- صحیح

۱۴- صحیح

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیک

تأسیس کلیساهای جدید

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

آزمونهای میانی

دانشجوی گرامی

آزمون‌های میانی به منظور یادگیری بهتر تمامی جزئیات این کتاب درسی تهیه شده است. هر آزمون مربوط به چند درس می‌باشد. لطفاً پس از مطالعه درس‌های مشخص شده، آزمون مربوط به آنها را بگذرانید.

پاسخ‌های صحیح را بدون مراجعه به کتاب، در ورقه پاسخنامه علامت بزنید. پس از گذراندن هر سه آزمون میانی، ورقه پاسخنامه را جهت تصحیح برای ما بفرستید. در صورتی که مایلید این درس را به صورت رسمی امتحان دهید و یک واحد دانشگاهی کسب کنید، لطفاً جهت ثبت نام و انجام تشریفات امتحان با ما تماس حاصل فرمایید.

با آرزوی موفقیت

آزمون میانی شماره ۱

(دروس ۱ و ۲)

بخش اول - سؤالات صحیح و غلط

- جملات صحیح را با حرف a و جملات غلط را با حرف b مشخص نمایید.
- ۱- مسیحیان باید پیام انجیل را نخست به مردم جامعه خود اعلام کنند.
 - ۲- جلسات بشارتی برای رساندن پیام انجیل به گمشدگان، نخستین هدف کلیسای محلی است.
 - ۳- کلیسا با موعظه‌هایی که تحت اقتدار الهی انجام شود، تکثیر می‌یابند.
 - ۴- پیام انجیل باید به محیط طبیعی زندگی بی‌ایمانان برده شود.
 - ۵- موعظه علیه بت‌پرستی راهی است کتابمقدسی برای صید جان‌ها.
 - ۶- عطایای شفا فقط در داخل کلیسا مورد استفاده قرار می‌گیرد.
 - ۷- تعلیم عطایی است که در وهله اول در داخل کلیسا مورد استفاده قرار می‌گیرد.

بخش دوم - سؤالات چندگزینه‌ای

- صحیح‌ترین پاسخ را انتخاب نمایید و علامت بزنید.
- ۸- اعلام پیام انجیل با وجود جفاها، نتیجه چیست؟
 - a) شخصیتی نیرومند
 - b) مسح روح‌القدس
 - c) اطاعت نکردن از هدایت خدا
 - d) نشانه‌ای است برای موعظه کردن در جایی دیگر

۹- پیام مؤسس کلیسا باید بر پایه کتابمقدس باشد و

(a) از نظر اجتماع قابل پذیرش باشد.

(b) مسیح-محور باشد.

(c) با اقتدار باشد.

(d) نیرومند باشد.

۱۰- مهم ترین مأموریت و رسالت کلیسا کدام است؟

(a) شروع یک کلیسا در جامعه خودم

(b) اعزام خادمین مسیحی به تمام ملت‌ها

(c) تأسیس آموزشگاه کتابمقدس برای تربیت شبان

(d) اعلام نقشه نجات بخش خدا به جهان

۱۱- عطایای خدمت به تمامی اعضای بدن مسیح داده شده.....

(a) اما فقط بعضی از رهبران می‌توانند از آنها فعالانه استفاده کنند.

(b) تا بی‌ایمانان را با انجام معجزات جذب کنیم.

(c) تا بدن مسیح بنا کرده شود و اعضا برای خدمت آماده گردند.

(d) تا در وهله اول برای موعظه نبوتی به کار رود.

۱۲- ایمانی که از شنیدن کلام حاصل شود، جنبه‌ای است از.....

(a) کار روح القدس در تأسیس کلیسا.

(b) برنامه‌ریزی مؤسس کلیسا.

(c) کار شبان در یک کلیسای جدید.

(d) مسئولیت مؤسس کلیسا در امر بشارت.

۱۳- ساختار تشکیلاتی کلیسا چگونه باید شکل گیرد؟

(a) زمانی که کلیسا دارای هیأت شماسان است.

(b) مطابق الگویی که کلیساهای دیگر به دست داده‌اند.

(c) برای رفع نیازهای کلیسا.

(d) به‌عنوان شاهدهی بر مدیریت خوب شبان.

۱۴- الگوی عهدجدید برای تأمین هزینه‌های کلیسا این است که.....

(a) هدیه دادن مرتب نوعی پرستش و محبت است.

(b) هر عضوی یک دهم درآمد خود را به کلیسا بدهد.

(c) کمیته مالی در مورد بودجه کلیسا تصمیم‌گیری کند.

(d) شبان نیازها را مطرح کند و تقاضای هدیه نماید.

۱۵- کلیساها معمولاً زمانی سریع تکثیر می‌یابند که.....

(a) در میان مردمی با مذهبی مشابه کاشته شود.

(b) در شهری کوچک با محیطی دوستانه کاشته شده باشد.

(c) در مجاورت مدارس بزرگ کاشته شده باشد.

(d) در شهرهای استراتژیک کاشته شده باشد.

۱۶- هدف اولیه شورای مدیریت کلیسا چیست؟

(a) تدوین مقررات و سیاست‌های کلیسا

(b) تقویت اتحاد کلیسا

(c) دستگذاری شبانان

(d) کنترل کردن انتخاب رهبران کلیسا

۱۷- برای جلوگیری از تفرقه‌های شخصیتی در رهبری کلیسا، عاقلانه است که....

(a) خدمت شبانی را در کلیسا به مدت دو سال محدود کرد.

(b) از انتصاب یک شخص واحد به‌عنوان رهبر خودداری کرد.

(c) نشان دهیم که همه ایمانداران همکاران مسیح هستند.

(d) برای فروتنی دعا کنیم.

- ۱۸- ایمانداران زمانی از گزند معلمین دروغین در امان هستند که.....
- (a) کلام خدا را مطالعه کنند و ایمانی راسخ به مسیح داشته باشند.
 - (b) نقطه‌نظرهای مختلف را بشنوند و خودشان تصمیم مقتضی را بگیرند.
 - (c) یک اعتقادنامه را از حفظ کنند.
 - (d) فقط به تعلیم یک شبان گوش کنند.
- ۱۹- یکی از اهداف رساله‌های غلاطیان و قرنتیان این است که تعلیم دروغین را رد کند و.....
- (a) ایمانداران را از سایر معلمین بترساند.
 - (b) درک و ایمانی استوار بر شخصیت و کار مسیح بنا کند.
 - (c) ایمانداران را تشویق به تبعیت از تعلیم پولس کند.
 - (d) شبانان جوان را برای دستگذاری آماده سازد.

آزمون میانی شماره ۲

(مربوط به درس‌های ۳ تا ۵)

بخش اول - سؤالات صحیح و غلط

- جملات صحیح را با حرف a و جملات غلط را با حرف b مشخص نمایید.
- ۱- هدف اصلی کلیساهای خودگردان این است که توانایی اعضای کلیسای محلی را مورد تصدیق قرار دهد.
 - ۲- خودگردانی از همان آغاز حیات کلیسا مورد نیاز است.
 - ۳- کلیسا وقتی خودافزا می‌شود، به‌طور طبیعی کوچکتر می‌گردد.
 - ۴- بشارت در فضای باز روشی است که فقط در شهرهای بزرگ مؤثر است.
 - ۵- کلیسای خودافزا کلیسایی است که کلیساهای جدید تأسیس می‌کند.
 - ۶- تعلیم عهدجدید مشخص می‌سازد که همه کلیساهای می‌توانند خودکفا شوند.
 - ۷- گزارش مالی کلیسا فقط باید به شبان داده شود.

بخش دوم - سؤالات چند جوابی

- صحیح‌ترین پاسخ را انتخاب نمایید.
- ۸- خودگردانی اساسی است ضروری برای.....
 - (a) کلیسای خودافزا و خودکفا.
 - (b) شکل‌گیری رهبری گروه.
 - (c) مشارکت گروهی که به یکدیگر کمک می‌کنند.
 - (d) ثبت کلیسا در مراجع مملکتی.

۹- پولس چگونه کلیساهای خودگردان به وجود آورد؟

- (a) با دعوت رهبران ورزیده از اورشلیم.
- (b) با درخواست گزارش‌های ماهانه از هر کلیسا.
- (c) با دادن آموزش و مسئولیت به رهبران محلی.
- (d) با تعیین هیأت شماسی در هر کلیسا.

۱۰- خودگردانی در مراحل اولیه تأسیس کلیسا در وهله اول به چه منظور

ضرورت دارد؟

- (a) برای جلوگیری از اختلاف میان داوطلبین رهبری.
- (b) برای تقویت رهبران محلی و رشد روحانی.
- (c) برای آزاد گذاشتن مؤسس کلیسا برای سایر خدمات.
- (d) برای تشویق اعضای محلی به نشان دادن استعداد رهبری خود.

۱۱- توافق در مورد معیارهای تعلیمی نخستین گام در خودگردانی است. این امر

برای چه منظوری ضروری است؟

- (a) همکاری با کلیساهای دیگر.
- (b) تعیین بهترین کادر رهبری در کلیسای جدید.
- (c) بشارت مؤثر در مناطق اطراف.
- (d) جلوگیری از اشتباهات تعلیمی و تقویت اتحاد.

۱۲- خودگردانی باید شامل انضباط و تأدیب اعضا نیز گردد تا.....

- (a) شهرت نیک کلیسا حفظ گردد.
- (b) گناه در کلیسا رخ ندهد.
- (c) معیاری برای رفتار اعضای کلیسا تعیین شود.
- (d) عضو خطاکار رابطه خود را با خدا اصلاح کند.

۱۳- هدف اولیه یک کلیسای خودافزا چیست؟

- (a) تعلیم به ایماندارانی که وقف مسیح شده‌اند.
- (b) هدایت افراد بسیار به شنیدن انجیل.
- (c) بشارت به مردم تمام جوامع اطراف.
- (d) تعیین معیار ایمان.

۱۴- مهم‌ترین فایده‌ای که از یک کلیسای خودافزا حاصل می‌شود، کدام است؟

- (a) عمیق‌تر شدن مشارکت بسیاری از اعضا
- (b) ارائه الگویی نیک برای کلیسای دختر
- (c) تقویت روحانی در خدمت و مشارکت
- (d) گسترش دید و رؤیا برای نیازهای جهان

۱۵- کلیسای مادر برای تأسیس کلیساهای جدید باید نخست.....

- (a) بهترین محل را برای این کلیساهای جدید تعیین کند.
- (b) افرادی را بیابد که مایل به شنیدن انجیل باشند.
- (c) دعا را در تمام برنامه‌ریزی‌ها جای دهد.
- (d) گروهی از خادمین قابل اعتماد تشکیل دهد.

۱۶- خودکفایی مالی به کلیسا چه امتیازی می‌دهد؟

- (a) آزادی از پاسخگویی به دیگران.
- (b) آزادی از وابستگی و محدودیت در رشد.
- (c) اثبات قدرت گردآوری هدایا.
- (d) آزادی از نفوذ خارجی.

۱۷- اداره درست امور مالی کلیسا شامل کدام مورد زیر می‌شود؟

- (a) اختیار انحصاری شبان در استفاده از بودجه کلیسا
- (b) کمیته مالی که نظارت می‌کند بر نگهداری پول‌ها، ثبت حساب‌ها و ارائه

گزارش مالی

(c) یک حساب بانکی با بودجه‌ای برای موارد ضروری

(d) برنامه‌ای منظم برای جذب هدایا

۱۸- به ایمانداران جدید باید تعلیم داده شود که.....

(a) دقیقاً یک‌دهم درآمد خود را به کلیسا بدهند.

(b) نگران امور مالی نباشند.

(c) هدیه دادن به کار خدا نوعی مسئولیت، شادی، و برکت است.

(d) اموال خود را با سایر ایمانداران تقسیم کنند.

۱۹- یک کلیسای خودکفا به دلایل زیر رشد بیشتری خواهد داشت. کدام یک از

موارد زیر در این زمینه درست نیست؟

(a) هدیه‌دهندگان از سایر مناطق مایلند به کلیسا کمک کنند.

(b) اعضا مسئولیت بیشتری در قبال کلیسا احساس خواهند کرد.

(c) شبان و اعضا مسئولیت متقابل بیشتری برای خدمت احساس خواهند کرد.

(d) رشد روحانی بیشتری به‌وقوع خواهد پیوست.

آزمون میانی ۳

(مربوط به درس‌های ۶ تا ۸)

بخش اول - سؤالات صحیح و غلط

جملات صحیح را با حرف a و جملات غلط را با حرف b مشخص نمایید.

- ۱- رهبران در داخل کلیسا باعث تقویت ثبات و همبستگی می‌شوند.
- ۲- عیسی برای تربیت رسولان، از روش «تربیت در حین کار» استفاده کرد.
- ۳- مشخصات رهبران کلیسا بر اساس قابلیت‌هایشان متفاوت است.
- ۴- یک رهبر خوب آن است که دیگران را تعلیم دهد تا رهبری کنند.
- ۵- کلیساها باید هم بر روی تعلیم تأکید بگذارند و هم بر بشارت.
- ۶- رهبری کلیسا باید به یادگیری سنت‌های کلیسایی توجه داشته باشد.
- ۷- تنها هدف بنا، جذب گمشدگان است.

بخش دوم - سؤالات چند جوابی

صحیح‌ترین پاسخ را انتخاب نمایید.

- ۸- مؤسس کلیسا چگونه رهبران محلی را آموزش می‌دهد؟
 - a) همه کارها را خودش انجام می‌دهد تا نمونه خوبی بر جای بگذارد.
 - b) کارهای رهبران ورزیده سایر کلیساها را نشان می‌دهد.
 - c) به اعضا کمک می‌کند تا قابلیت‌های خود را شکوفا سازند.
 - d) به شخصی که بیشترین قابلیت را دارد، مسئولیت می‌سپارد.

۹- خصوصیات و مشخصات رهبران کلیسا

- (a) بستگی به معیارهای فرهنگ محلی دارد.
- (b) برای همه، جز مسیحیان بالغ، بسیار دشوار است.
- (c) در کتاب مقدس ذکر شده و در همه فرهنگها قابل اجراست.
- (d) بر اساس سطح تحصیلات افراد متفاوت است.

۱۰- نخستین شرط لازم برای تربیت رهبران کلیسا چیست؟

- (a) آمادگی ذهنی
- (b) تجربه عملی
- (c) آمادگی اداری
- (d) آمادگی روحانی

۱۱- خصوصیات لازم برای رهبران را می توان با کدام مورد زیر اندازه گرفت؟

- (a) تعداد ساعاتی که در محل کارش کار می کند.
- (b) واکنشش در قبال موقعیت های مختلف زندگی.
- (c) حضور مرتب او در جلسات کلیسایی.
- (d) پرداخت وفادارانه ده یک.

۱۲- تأسیس موفقیت آمیز کلیسا می تواند در هر محیطی صورت گیرد، به شرط

اینکه.....

- (a) با دعا و با تلاش خادمین وقف شده همراه باشد.
- (b) مردم محل مورد اهانت واقع نشوند.
- (c) مؤسس کلیسا زبان محل را بیاموزد.
- (d) کتاب های مسیحی در اختیار مردم قرار داده شود.

۱۳- کدام مورد زیر وجه مشخصه کلیساهایی است که رشد و تکثیر می یابند؟

- (a) رهبری و شبانی نیرومند و موعظه ای نوآورانه.
- (b) برنامه های کمک رسانی اجتماعی، گروه های مطالعه خانگی، و تعیین هدف.

(c) دعای مداوم، تعلیم اثربخش کتاب مقدس، و تعیین هدف.

(d) برنامه‌ریزی مفید، تعلیم و تربیت مداوم، و تبلیغ مؤثر.

۱۴- اساسی‌ترین رمز موفقیت در تأسیس کلیسا کدام مورد است؟

(a) تهیه روش جدیدی برای بشارت

(b) هشیاری نسبت به هدایت روح القدس

(c) تحصیل مداوم برای خدمت

(d) استفاده از روش‌های ابداعی برای غلبه بر خصومت

۱۵- تأسیس کلیسا در منطقه‌ای که دارای محدودیت است، بهتر صورت خواهد

پذیرفت، اگر پیام انجیل.....

(a) در محیطی دوستانه و به‌دور از تنش بیان شود.

(b) به زبان محلی مردم اعلام شود.

(c) در خفا و به‌دور از چشم مقامات اعلام شود.

(d) با فرهنگ منطقه انطباق داده شود.

۱۶- یک کلیسای تکثیریابنده مقولات کدام مورد زیر را به‌موقع اجرا خواهد

گذاشت؟

(a) هویت خویش، خودگردانی، و خودآموزی

(b) خودگردانی، رسیدن به نیازهای خویش، و تأدیب خویش

(c) خودافزایی، خودکفایی، و هویت خویش

(d) خودگردانی، خودافزایی، و خودکفایی مالی

۱۷- خودگردانی کلیسا در کدام مورد زیر تجلی می‌یابد؟

(a) اطاعت اعضا و شبان

(b) شرکت جستن مسئولانه اعضا در خدمات کلیسا

(c) دادن هدایای مناسب برای حمایت مالی از شبان

(d) وجود هیأت رهبری فعال

۱۸- کلیسایی که تکثیربافته نیست، با اجرای کدام مورد زیر می‌تواند احیای روحانی را تجربه کند؟

- (a) آموختن و اطاعت از هدف خدا برای کلیسا
 - (b) مطالعه کتاب‌هایی در زمینه رشد مؤثر کلیسا
 - (c) پشیمانی در خصوص قصور از اطاعت از کلام خدا
 - (d) گوش فرادادن به تعلیم شبان با وفاداری بیشتر
- ۱۹- کدام یک از موارد زیر مانعی است بر سر راه رشد کلیسا؟
- (a) مؤسس کلیسا به اعضا مسئولیت می‌دهد
 - (b) یک کلیسای دختر بر امکانات مالی خودش متکی است
 - (c) تمام تصمیمات دشوار را شبان اتخاذ می‌کند
 - (d) نوایمانان در بشارت شرکت می‌جویند.